

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITETSBIBLIOTEK

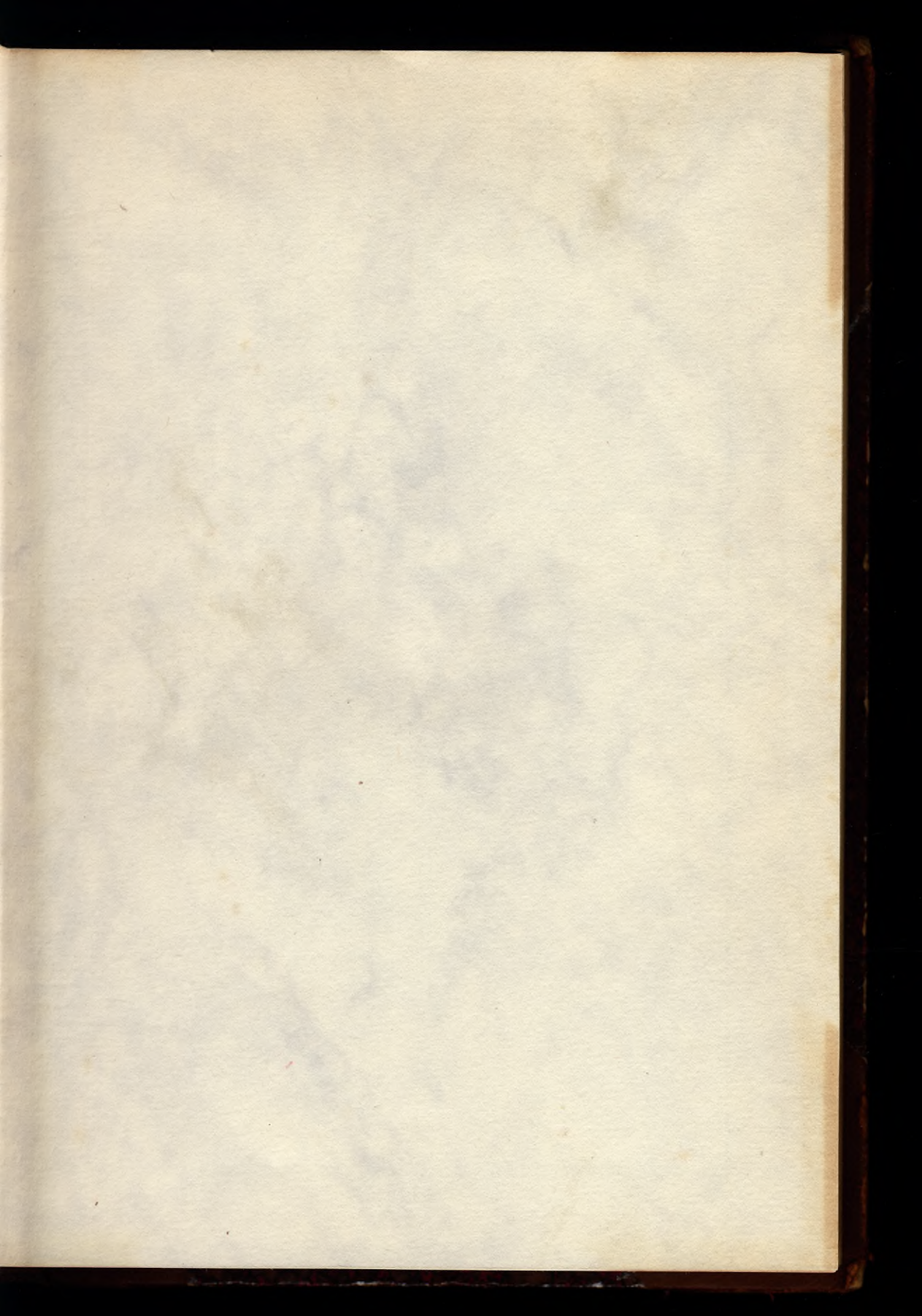
100162 0624

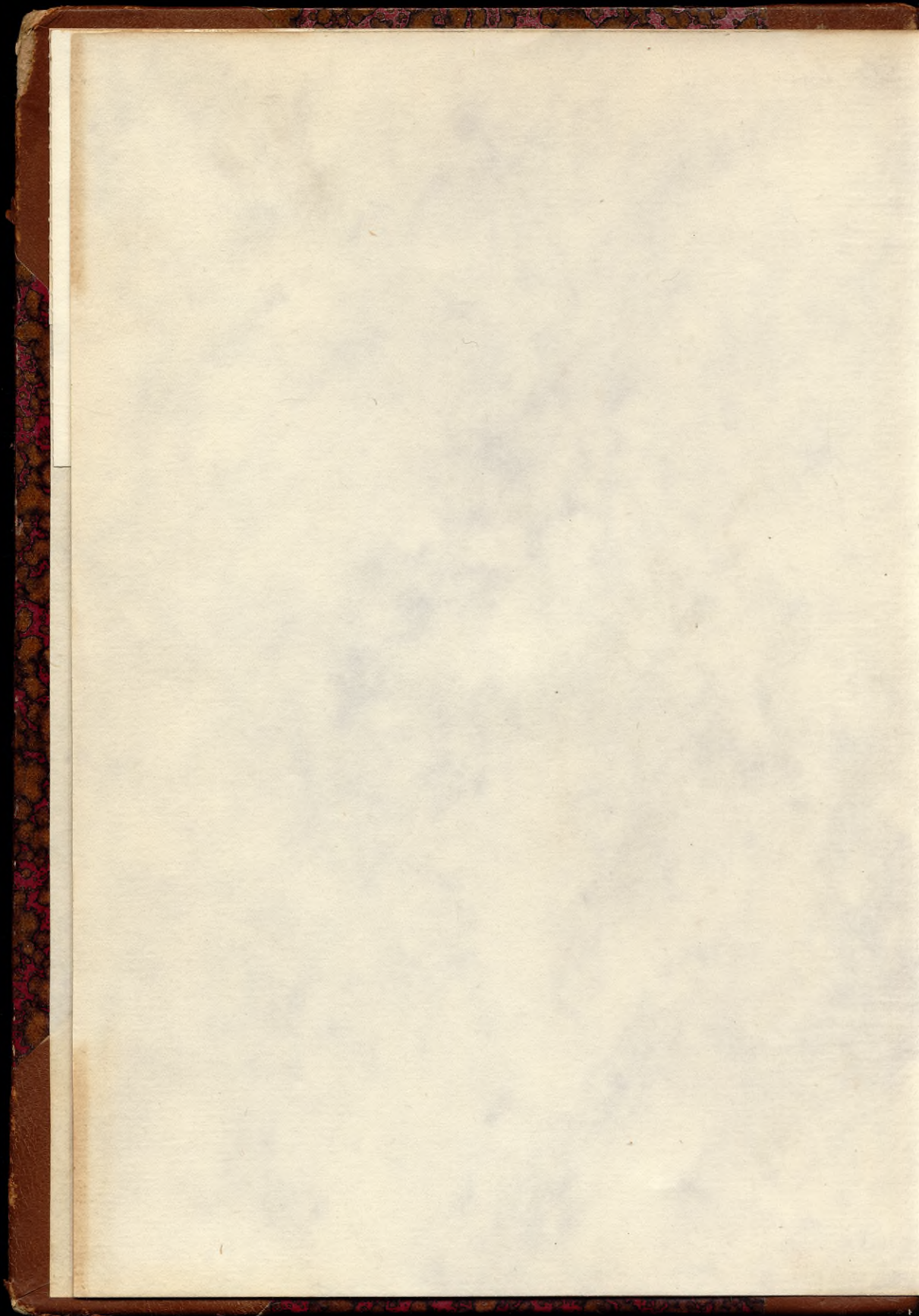
Faint, illegible text or signature in the bottom right corner of the cover.

Allmänna Sektionen

Kommunalväs.
Sv.
Stockholm

[Stockholm]

Kommuna
w.

STOCKHOLMS STADS TÄNKEBÖCKER 1549—1553

Utgifna af

Kungl. Samfundet för
utgifvande af handskrifter rörande Skandinaviens historia
med understöd af Stockholms stad och
samfundet Sankt Erik

genom

JOH. AX. ALMQUIST

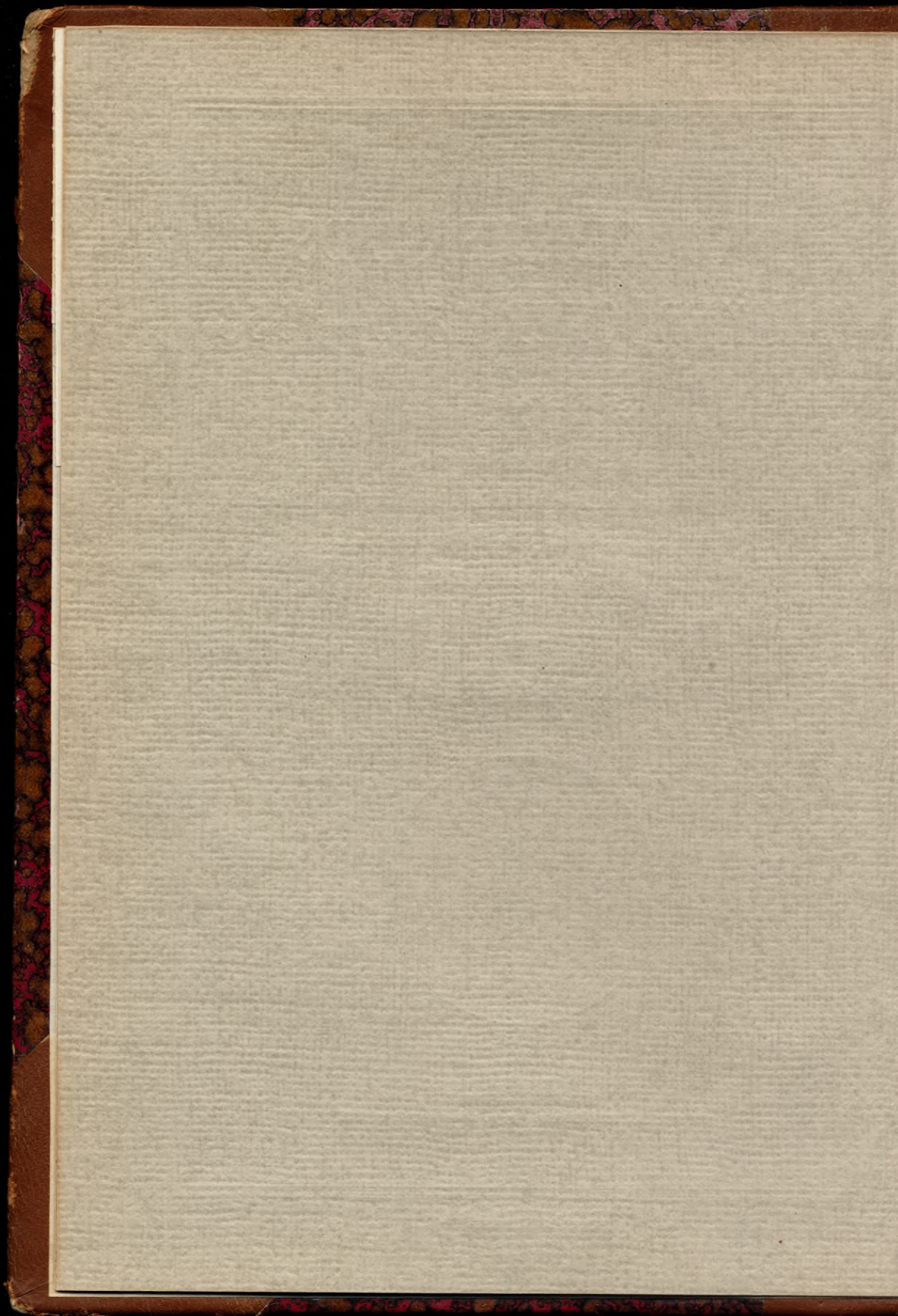

STOCKHOLM 1937

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

Pris: 10 kronor.

STOCKHOLMS STADS
STADSSTYRELSEN
STOCKHOLM 1915

STOCKHOLMS STADSBÖCKER

FRÅN ÄLDRE TID

ANDRA SERIEN

TÄNKEBÖCKER

NY FÖLJD

2.

1549—1553

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 309

1967-1968

STOCKHOLMS STADS TÄNKEBÖCKER 1549—1553

Utgifna af

Kungl. Samfundet för
utgifvande af handskrifter rörande Skandinaviens historia
med understöd af Stockholms stad och
samfundet Sankt Erik

genom

JOH. AX. ALMQUIST

STOCKHOLM 1937

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

364764

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

INNEHÅLL.

Tänkeböcker.

1549	1
1550	52
1551	102
1552	153
1553	220

Register.

Personregister	251
Yrkesregister	276
Ortregister	
1. Stockholm	279
2. Orter utom Stockholm	281
Stadens styrelse	287
Stadens invånare samt handel och vandel	289

INDEX

1	1917
2	1918
3	1919
4	1920
5	1921
6	1922
7	1923
8	1924
9	1925
10	1926
11	1927
12	1928
13	1929
14	1930
15	1931
16	1932
17	1933
18	1934
19	1935
20	1936
21	1937
22	1938
23	1939
24	1940
25	1941
26	1942
27	1943
28	1944
29	1945
30	1946
31	1947
32	1948
33	1949
34	1950
35	1951
36	1952
37	1953
38	1954
39	1955
40	1956
41	1957
42	1958
43	1959
44	1960
45	1961
46	1962
47	1963
48	1964
49	1965
50	1966
51	1967
52	1968
53	1969
54	1970
55	1971
56	1972
57	1973
58	1974
59	1975
60	1976
61	1977
62	1978
63	1979
64	1980
65	1981
66	1982
67	1983
68	1984
69	1985
70	1986
71	1987
72	1988
73	1989
74	1990
75	1991
76	1992
77	1993
78	1994
79	1995
80	1996
81	1997
82	1998
83	1999
84	2000
85	2001
86	2002
87	2003
88	2004
89	2005
90	2006
91	2007
92	2008
93	2009
94	2010
95	2011
96	2012
97	2013
98	2014
99	2015
100	2016

STOCKHOLMS STADS TÄNKEBÖCKER

1549—1553

Anno *Dominj* 1549 thenn 21 januarii
dhå begintis thenne saker och ærinder
anteknas j thenne tænckeboock, liiche som her epter fölgher.

[103 v.]

Vrban målare medth sine hustrv
thenn 3:e pening.

Szame dhag stode jn fór retta j borgmestare och menige rådzens nærwaru Vrban malare med sine egta danequinne, både med förtæncktom willie och fulla berådne mode och gåffuo hwart thera andra hwar tridie pening j allt thet the åtthe både j lóßóra och j fasth grund jnnan stadz och vtan, jntiid vndantagandis, att huilkiid thera then andra vtliiffwer, skall thenne gåffua oklandratt beholle, aldelis såsom wår stadz lagh jnneholle och förmelde. Och begærade the bådenn, att thenne gåffua motte warde anteknadh j stadzens boock tiill en åminnelse, huilkiid och thom epterlatiid bleff. Och sedan rægte the hwar annan hondena her opå jn fór retta.

Szama dagh stodh Swen Wesgóttis hustrv och epterleffua jn [104]
fór retta och begærade aff borgmestere och raadh, att hon motte latte jnscriffua vtj stadzens tænckebooch siith hus breff, som Kon. M:tt, w. n. herre, hennes framlidne man giffuith hade, huilkiid och henne epterlatiid bleff. Och ær samma breff så lydandis ord från ordh som her epter følger:¹

Vij Gustaff medt Gudz nåde Swerigis, Góttis och Wendis etc. konungh góre witterhligit, atth wij vtaff wår synnerliig gunst och nåde haffwe vnntt och giffuit, såsom wij och nw med thetta wårt opna breff vnne och giffue thene breffuisere, wår tro tienare Swen Wesgóte och hans erffwingar tiill ewerdeligo ægo ett worth

¹ Jfr Gustaf I:s registratur XIII (1891): s. 132, där nedanstående brev är infört men under datum 1 okt. 1540.

[104 v.] och croneness stenhús, liggiandis her vtj vár stadh Stocholm westann tiill j Mats Morth[e]nsons grend, som ær then tridie grend på sudre sidone j frá Gråmunka grenndh nest offwan fór mester Mechils hussz vpá hógre honden, nær man går nidh áttth wathnett, huilkiid stenhús fordom vnder Sancte Mortens prebenda her j Stocholms bykirke legath haffuer och epter Westeråårss recess och ordinantia oss och cronon lagligenn tilfallith ær, anseendis then hulle tro tieniste hann oss och wårth riige Swerige her tiill dagz giorth och beuist haffwer och æn ytthermere her epter bewisse och góre må och skall, så lenge han leffuer. Huarfóre biude wij alle, som fóre wåre skuld wele och schole góre och latte, synnerliige wåre fougter och embitzmen, att the icke vtj någon motte góre förbenempde Swen Vesgótte eller hans erffwingar på sama stenhús hindher eller fórfong. Och tessz tiill ytthermere wißo latte wij hengia wårth kongelige secret her neden vndher. Giffuit opá wårth ko[n:ge] slott Stocholm then 15 dagen jn octobri anno 1540.

Lasse Persons erffwingar westantil.

Anno Domini 1549 then 27 martij stodh jn fór retta Peder Hindricszon j Grellesta j Kijla sochn på Salebergh och gaff tilkenne, thet salug Lasse Persons hustrv, hustrv Anna, hade honom welfórnogt och bettaledh fór thet arff honom tilfallith war epter fór:ne Lasse Perszon, huilken som war hans fadersysterszon och hade nu jnge næmare erffwinge æn thenne Peder Hindricßon. Och epter ther war fattigdom på færde, ßå hade dhå godemen lagtt thom emellam, szå att fór:ne Per Hindricson fiik fór samma arff en ny gryta, en teenn kannu och vj 4 rede peningar, med huilkiid han szüig well áthnoie lotth och gaff henne her med quitt, frij, ledug och lóß fór allt ytthermere tiltall vm samma arff fór siig och alle hans epterkomande. Och huar flere erffwingar funnes, som her opá tala wille, dhå beplictade han siig thom att sware och jcke hustrv Anna. Och ther ræckte han henne hondena opá jn fór retta, satte och ther liiffta fórr: vnge Siiffrid murmestare och Niels Personn.

[105] Jtem 27 martij Harald Olszonn vpbudit enn szólfppant, som
vp:tt hórde saluge Madz wintappare tiill — primo.

Jacob Rydz om schadegelletth.

Szama dagh satte w. n. herris slodzfougte fór retta, Bothued Larßonn, och thenne dag stodh Jacob Rydz fór retta och anlagade någre kópmen, ßom hade j fórgongin sommer siiglad med hans skiip, næmliche Jónns Anderßon, Bærtiill Monsonn, Erich Perszon och någre flere, som han på itt register hade, om thet skadegell, som skedde på szama tiid på thet godz, szom vtkastadh bleff, att thenne for:ne kópmen wille thet jngelunde giffua jfrå siig, fór æn thet bliffue thom affsagtt med en dom i rådstuffuun, och wille icke bliffue viid then fórliehning, ßom godemen tilforenne giorth hade vm szama skadegell etc. Szå bleff dhå thene saack ransakad och handlad j menige rådzenns nærwaru, och kunde the godemen samt med w. n. herris befalingisman dhå jntiid bættre fórligith eller midle szama ærende och om sama skadegell æn som the sex godemen, ßom tilforenne aff radstuffuun vtskickade wåre samma saack fórligt och midladh hade, att alle kópmen, som på sama tiid med Jacob Rydz siglad hade och then skade aff stórm och Gudz wædherlek bekomith hade, schulle alle drage thenn schade, epter ßom Swerigis bescriffne stadzlagh jnneholle j skiipmåle balkenom j xi och xiiij capituleth. Och sadis fór:ne Jacob Rydz tiill, thet han schulle bære vp szama skadegell och sine fract med. Then thet icke wille giffue jfrå siig, thenn wille bo[r]gmestarne hielpe tiill, att han schulle thet góre, på thet huar och enn, som schade lidith hadhe, motte koma tiill sine bettalningh.

[105 v.]

Szama dag gaffz Eriich Jacobsonn sex godemen, som schulle ware óffuer then saack och skade, som honom skedt war j hóstas på hans skiip, och thenn fódraga och fórlieha thet besta the kunde.

Szama dagh gaffz och Eriich Eriichsonn fórliehningismen, som honom och hans skepare, Lassze Brännare, fórlieche schulle om then skipz regenskap the hade siig emellam.

Szama dag stodh Siiffrüid óffuerskærare jn fór retta och hade någre godemen med siig, som wåre Ffinwed gulsmett, Lasse Greger-son och Niels skredare, huilke godemen tiill tygh och vithnesbyrd hade wariid hem tiill fórbemepde Siiffrüid óffuerskærare then tiid hans hustru lagh på sin sottesæng, thet hon gaff sin kære

[106]

manne hwar tridie peniingh j allt thet the áttthe, och han hene ighen. Szå warth dhå thesse fór:ne godemenn tilsporde, vm szå tilgongith war, som *fórscriffuit* står. The[t] sade the ja tiill. Och epter thenne gáffue skedde icke j beggie theris friie wilkor och helbregde dagar, kunde borgmesterne icke fulleliige gille henne, vtan skutte *thetta* ærende vp, tiill teß hustrv Emerentie erffwingar komme. Kunde the thå *någet* hielpe eller handle i thenne saack på Siifridz wegna, wille the thet gherna góre.

Sachóre.

Szama dag bleff Bæncth Bænctsonn saack fælther tiill 10 $\frac{1}{2}$ fór the tyska æple han hade vtj fórbod vttagith vtur kóp-swene skiped j hóstas.

Szama dag stod Tórfast Olsonn fór retta och klagade på Lille Jónns, thet han hade byggt honom fórnær viid óstra brona med then wedebodh han ther vpsatt hade. Och mengte Tórfast, att epter han hade sine bood offuan fórré på stadzens tomt, wille han och gherne haffue then nidra delen med. Her om bleff handlad, att ther schulle koma en synn opå, szom her om rettasth ware kunde.

[106 v.] Jtem 8 martij Niels Jónsonn vpbudith Rasmus *scriffuare* hus j portenn — primo.

S. d. Oluff Erichßonn vpbuditt itt hus — 2.

S. d. vpbódh Oluff Erichson en pantt primo.

S. d. Oluff Schotte vpbuditt en pantt — 2.

Knutt skredare, Lasse Perszonn.

Szama dag stodh jn fór retta Knutt skreddare, borgare i Arboga, vplott och leffrerade beskedeligom manne Lasse Perszon siith træhus och liggande grund, som han sielf vtj bodth hade, liggandis vtj Bredegrenden westan tiill på nórra sidone nest nedan fórré thet træhus, szom Siifrid tunnebindare boor vtj, huilkid hus och grund fór:ne Knutt skredare lagliiga såldth hade *fórbemelte* Lasse Perszon fór tuhundrat tiio $\frac{1}{2}$ ortuger Stochholms myntt, huilke *peningar* Knutt skredare bekende siig anammat och vpburid haffue, then sidste peniing med then fórra. Ty affhende han siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne træhus och grund och

tilegnade thet forbenempde Lasse Person, hans hustrv, barn och epterkomande erffwingar quitt, früitt tiill ewerdeligo ægo orappatt, oklandratt aff fódde, ofódde tiill ewig tiid. Lengden på tompten viid gatun xv alnar minus j quarter, bredden xiiij alnar. Och war thetta hus lagbudit, lagstondith och med allan stadzrett fulfolggt, som lag jneholle. Och fridskillingenn opå giffwin jn på diskenn.

Eriich skinnare, spettalenn.

[107]

Anno Domini 1549 then 8 dagen vti martij månadh stodh vp för retta vtj borgmestare och radzens nærwaru erliig man Eriich skinnare, wår stolebroder, och gaff tilkenne, thet han hade giortt ett bytte medh spettalen her i Stocholm vm ena tomp, szom spettalen tilhörde, huilkin tomp liggiandis ær bak vm Eriich skinnares egith hus, ther Hans Schotte bardskærare nu boor vtj. Och hade för:ne Eriich skinnare w. n. herris förloff och minne ther tiill, att han sadana bytte med spettalen góre schulle, liiche szom her epter følger, att then tompth, som Eriich skinnare bytte siig tiill aff spettalen och gaff spettalen ther fasth grund ighen förre, then samme tomp ær liggiandis jnnan fore spettalens egith hus, szom liggiandis ær på Swarthmunka gatu twerth óffuer Gerlag v. Empdens hus på norra sidone och fordom kalladis Kópenha[m]pn, för huilkin tomp Eriich skinnare gaff the fattige och spettalen ighen ett træhus med liggiande grund, som för:ne Eriich skinnare kiópt hade aff Mechüill ringare för jcxix ƒ ortuger, huilkiid trægård med teß grund och årliga hus lego spettalens förstondare Lasse Mechilson, som och för retta tilstædis war, bekende siig vndher spettalen for för:ne tomp vpburitt och anammatth hade och samma træhus vtj spettalens jorde boock jnscriffuit hade tiill ewerdeligo ægo. Och her med

[107 v.]

vplott och leffrerade för:ne Lasse Mechilson, spettalens förstondare, for:ne Eriich skinnare offtebenempde tomp, som spettalen tilhört hade och liggiandis ær baack vm Eriichs skinnares egit hus, honom och hans epterkomande erffwingar med sine lengd och breedh quitt, frij, tiill ewerdeligo ægo orappatth, oklandratt aff fódde, ofódde och aff alle spettalens epterkomande förstondare tiill ewig tiidh. Och war thenne tomp lagbudin, lagstondin och fridskillingen på giffwin epter lagen. Och war thetta bytte med sadana förord skedt, thet Eriich skinnare skall haffua früitt dropperum jn vtj

spettalens tomt och friitt jn vtj Eriich Jacobsons tomt och ett
fritt fænster jn vtj spettalens tomt, dog med jern galrar vtan
fórre. Bredden på tompen, som Eriich fiik, jfrå Eriichs hus och
jn tiill porten xj alin ij quarter, lengden jfrå porten och jn tiill
Eriich Jacobsonns tomt xvij alin j quarter, bredden offuan tiill
emellam Eriich Jacobson och Eriich skinnare xij alin, lengden
emellam Erich skinnares hus och jn tiill porten på norra sidone xjx
alin.

[108]

Swen Perszonn gaff sine hustru
then 3:e pening etc.

Anno Domini 1549 then 13 dagen vtj aprilj månadh åå rettan
radstufuudagh stodh jn fór retta erliig mann Swen Perszon med
sine elskelige och kære dannequinne, bade med fórtæncktom willie
och aff berådne mode, och gaffwe hwarth thera andra hwar tridie
pening j lósth och j fast j allt thet the áttthe jnnan stadzporterne
och på malmernne j alle motte, szom Swerigis lag jneholle,
att huilkiid thera szom leffwer thet andra vtt skall dhå thenne gáffua
oklandratt nýutte och beholle, szom lagh tilseie. Och ther rægte
the huar annen hondena opå jn fór retta. Och begærade the, att
thenne gáffue motte warde anteknad vtj stadzens tænkeboock tiill
enn áminnelse, huilkiid thom och epterlatiid bleff.

upbudith

Jtem 29 aprilis Jóns Olson vpbudith en szólff panth, szom
hórer Bærtiill Anderson tiill — primo.
S. d. Oluff Eriichson vpbuditt itt hus — 3.
S. d. vpbódh Oluff Eriichson — 2 j panth.
S. d. Niels Jónsonn vpbuditt Rasmus Nilsons hus 2.
S. d. Oluff Schotte vpbuditt en pantt — 3.
S. d. Oluff Anderszon vpbód siith hus han sithter vtj — primo.

[108 v.]
upbudith

Jtem 29 aprilis Hans Eriichson vpbódh Hanns Fossers hus på
Kópmanne gatun och en halff tomt på Sudre malm back vm
kalle kellaren — primo.

Hindriich Matzszon westann tiill.

Szame dag stod Hindriich Matzszon westan tiill jn fór retta och
begærade, att han motte latte jnscriffua j stadzens tæncke book ena
handtscrifft på några peningar, szom han fór sin mågh Tord betta-

led hade och löste honom vtur bodeliid, ther han jnsatther war för hans gell skuld och kunde dhå ther jnthet vtkomme med mindre han motte först sine skuldth bettale. Szå förbarmade dhå för:ne Hindrich Matzson siig óffuer honom och löste honom vtur fængilsed. Och war szamma handtscrifftt så lydandis ord från ordh szom her epter følger:

Kong:e M:ttz tienare på Stocholms slott jagh Niels Bagge bekenes med thenne handtscrifftt mig vpburid haffwe aff Hindrich Matzson på Tord Jemptes wegna tuhundrade otto ꝛ ortuger, szå att han haffuer bettaledh mig redeliga szom en godh man. Therefore giffuer jag fó[r]benempde Hindrich quitt och frij för thetta gell för allt ephertall bade för mig och för mina epterkomande. Teß tiill wißo och bættre förwaringh trycker jag mith signet nedan före thenne handtscrifftt. Datum på Stocholms slott 31 julij anno Domini 1548.

Jtem æn hade för:ne Hindrich Matzszon bettaledh Joonn [109] Olsonn tiill Hackesta på Tord Jemptes wegna xx ꝛ.

Oluff skredares erffwinger.

Szame dagh stode för retta saluge Oluff skreddares erffwinger, som tientt hade Biörn Perszonn och dódde her j Stocholm vtj Biörn Persons hus, och var för:ne Oluff skreddares moder, hustru Karin vtj j [sic] Wesby j Riiala sochn, och hennes son Eriick Nilson j Medelby j samma sochn. Tesse anammade thet arff, som thom fóll tiill bade lóßóra och huad szom på færde war, som thom tilfóll [sic]. Och quitterade the Harald Olson med hand och mund för all then dell, som han hade hafft handh emellam och låß och nycklar áátth, sedan saluge Oluff skredare han dódde, och betackade honom storliga för hans omak. Men then dell, som saluge Olaffz skreddares hustrues erffwinger haffue skall, then står tilstædis vtj Biörn Persons hus, tiill szå lenge the komme her sielffue tilstædis. Och ther haffuer Harald Olson låß och nycklar áátth.

Om bygningen westann tiill.

[109 v.]

Anno Domínj 1549 then 29 aprilis war Bothwedh Larson, w. n. herris slodzfougte, på radstuffuu, och szamma dag wåre alle borgare vpkallade på radstuffuu, szom weede rum byggtt hade westan tiill och annen bygning, szom ther vpsatt war emott w. aller kere nadige

herris egit fórbudh. Dhå spurde Bothued thom alle tiill, *med* huarss fórløff the sadana bygning vpsatt hade. Dhå viiste jngen aff thom ther tiill sware, vtan på sidstone sade the alle: Wij haffue byggt opå itt behag. Wiill Kon:ge M:tt icke haffue *samma* bygning ther, dhå wille wij snarth riffue henne nidher, ty nóden haffuer trængtt oss tiill att sadane bygning byggia, en partt aff oss haffue små hus och jn~~thet~~ rum j husen, ther wij kunne haffue en halff *fampn* weedh vtj *etc.* Men Bothued sade thom tiill, atte schulle riffue *samma* bygning aff och fórbódh viðh Kon:ge M:ttz ogunste, att jngen e~~ther~~ *thenne* dag byggie ther westan tiill huarken jnnan muren eller vtan murss någen bygning, fórra æn the få wette hans *nadis* willie ther om, huru the schole byggie eller huad seett hans nåde tækis haffue på bygningen.

[110]

Siiffrid óffuerskærares hustrues
erffwingar.

Szama dag stodh Madz Olson við Henemora jn fór retta och vplott och quitterade *med* handh och mund beskedeliig man Siiffrid óffuerskære fór allt *thet* arff honom erffua burde på sine hustru vegna e~~ther~~ saluge Siiffrid óffuerskæraris hustru, Gudh hennes siell nåde, och bekende, *thet* for:ne Siiffrid óffuerskærare hade honom j alle motte e~~ther~~ hans egin willie och begæren welfór-nógtt och bettaledh *szamma* arff, szå att Madz Olson hade fór *samma* arff vtj en *summa* vpburit halffierde hundrade ꝛ *ortuger* och en swart engilsk klokke kåpa æn ther tiill *med.* Huilke *penningar* och kåpa fór:ne Madz Olson bekende siig vpburith haffue, och *her med* gaff han fór:ne Siiffrid óffuerskærare quitt, frij, ledug och lóß fór allt ytthermere klandher eller tiltall e~~ther~~ *thenne* dag vm *szamma* arff bade fór siig, sine hustru och alle theris e~~pter~~-komande erffwingar, fódde och ofódde. Och ther opå rægte the huar *annen* hondena opå jn fór retta. Och hade *thenne* gode men warid [viid] *thenne* fórlíchning, som *her* e~~pter~~ folgher: Harald Olson, Eriick skinnare, Mons gulsmet, rådmén, och Niels gulsmett, borgare.

[110 v.]

Bærtil Jónsons erffwingar.

Anno Domini 1549 then 29 aprilis stode jn for retta Morten Jónson, w. n. *herris* bådzmán, och Simon Jónson, borgare j

Vpszala, vplotte och quitterade theris broders hustru, hustru Karin, saluge Bærtiill Jónsons epterleffua, fór altt *thet* arff thom erffua burde epter theris framlidne broder, Gud hans siell nade, och sade siig tiill fulla nóie vpburith haffue then dell thom haffue schulle epther then fattigdom, som ther på færde war. Och samma arffuedelar sattis jn vtj gambla radstuffuun, tiill tess theris modher komber och sielff her tiill stædis, och *thet* som jnsatt bleff, war en kiista, vtj henne war en kiortiill, en paltt rock, j par hossor, en bord duck, jtem j lakan och itt swærdh. Och gâffue the for:ne hustru Karin her med quitt, frij, ledug och lóß fór altt ythermere klandher eller tiltall vm samme arff epther thenne dag fórre thom och alle theris medarffuar och eptherkomande, fódde och ofódde. Och ther rægte the henne hondena opå jn fór retta.

Tetta ær tæncebokenn j tetta tilkomande årith aff alla szaker [111] och ærender, szom fór retta haffwa warid och affrettade ære aff Peder Nilson och Peder Anderson, borgmestara j samma år sittiande etc.

1549.

Stocholms slodz fougte
Bothwedh Larßonn

Sittiande borgmestara
Peder Nilzonn
Peder Anderszon

Stadzscriffuare
Blasius Olszonn

Kæmænara
Bænckth Wttanby
Gregers Perszonn.

Jtem 13 maii Hanns Eriichson vpbudith Hans Fossers hus på [111 v.] Kópmannegatun och en halff tomt paa Sudre malm viid kalkelaren — 2.

S. d. Blasius Olszon vpbudith en tomt på Norre malm, szom Pelss tilhörth haffuer — primo.

S. d. Oluff Anderszon vpbudith siith hus — 2.

S. d. Oluff Erichson vpbuditt en pantt — 3.

S. d. Jónns Andersonn vpbuditt en szólf pantt, som hórer Tord Olszonn tiill — primo.

S. d. Jónns Olsonn vpbuditt enn pantt — 2.

Burschap.

Szama dag giorde Mattz Staffanzonn sin burgare eedh fór enn bagare, och Jacob spilare war god fór honom j 6 åår epter lagenn.

[112]

Matz Staffanson, Salmonn j
Strængnessz boendis.

Anno Domini 1549 then 13 dagen Maii stodh jn fór retta Salmon Folkeßon j Strængnes, med fortæncktom willia och berådne mode vplott och leffrerade medth hand och mund beskedeligom manne Madz Staffansonn, vår medborgare, ett steenus och liggande grund, belægit på Westra long gatun j Stocholm emellam Bartolomeus Busses hus och Franns Persons hus nedan fórrer, huilkít hus och grund for:ne Salmon Folkeson lagliiga såldt hade förbenempde Mattz Staffanson fór ettusend $\frac{1}{2}$ ortuger, huilkin summa peningar förbemelte Salmon Folkeson bekende siig anammatt och vpburit haffwe then sidste peniing med then fórra. Hwarfóre affhende han siig, sinom arffuom och epterkomandom for:ne stenus och grund med all sin tilbehorilse och tilegnade thet for:ne Mattz Staffanson, hans hustrv, barn och alle theris epterkomande erffwingar quitt, friitt med bodar, kellara, wind och wåningar, aldeliis såsom thet affgrunden vpmuratt ær och fór ógon står tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt aff fódde, ofódde och åtalare tiill ewig tiid. Och war thetta hus lagbudith, lagstondit och med allan stadz rett fulfólgtt, szom stadzlag jnneholle. Och oppå thetta kióp lagde Mattz Staffanzon vp sin friidskilling, szom lagh jnneholle.

- [112 v.] Jtem 27 maij Hanns Eriichson vpbudit Hanns Fossers hus
vp:tt och en halff tomt på Sudre malm — 3.
vp:tt Blasius Olson vpbudit en tomt på Norre malm, som hórer
Pelss v. Norden tiill — 2.
vp:tt Oluff Anderson vpbudit siith hus — 3.

Oluff Eriichson vpbudit en szólffpant.	vp:tt
Jónns Anderson vpbudit en pantt — 2.	vp:tt
Jónns Olsonn vpbudith en pantt — 3.	vp:tt
Madz scriffuare vpbudith vnge Bærtill Busses hus — primo.	vp:tt
Staffan Szasse vpbódh hustv Anna Kulemans hus óstan tiill — primo.	vp:tt

Jóns Anderson vm nykillen.

Szama dagh warth lille Jónns *med* en dom affsagtt, thet han schulle latte Oluff Andersons stiuiffdotther få nykillenn tiill thet hus han haffuer jnne på Anderss Weggottis wegna j Finland viid sine 6 ş. Och haffuer Jónns Anderson naget tiltall tiill Oluff Andersonn, sókie sin rett *med* honom, som lagh jneholle.

Hans Fosser, Jacob Bagge.

[113]

Anno Domini 1549 then 27 dagen vti majj månadh åå rettan radstuffuu dagh stodh jn fór vår sittande rett erliig man Swenn Skutta, vår stadz borgmestare, fulmyndig och mektug aff erliig swen Hanns Fosser, vplott och leffrerade *med* hannd och mundh erliig, förstondigh man Jacob Bagge ett steenhus och liggiande grundh, szom for:ne Hanns Fosser epter sin kære framlidne fadher erfitt hade, och ena halffwa tomt på Sudre malm, liggiandis offwan fór kalle kellerenn, szom altiid vnder szama hus legatt haffwer. Och ær for:ne stenus belægith på Kópmane gatun j Stocholm och hórn hused nest nedan fórrer Lasse Gregersons hus *med* then nia vpmurade steenhus [*sic*], Bom siig fórstræcker jn emott Kijnheste gatun. Huilkiid steenhus och grund *med* then halffua tomt på Sudre malm for:ne Hanns Fosser lagliiga fo[r]benempde Jacob Bagge saldth och vplatiid haffwer fór fæmtonhundrade ş ortuger vtj sådane motte och sadane myntte, som her epter følger: först iij portugalósser och hwar portugalósser recknad fór x vngerske *gyllene* och hwar vngersk *gyllene* recknat fór vij ş ortuger, och femtiio daler, hwar daler recknad fór iij ş ortuger, thet andra rede penningar, så att summan hon lóper siig till xv^c ş ortuger. Huilkin summa peningar som fórscriffuit Swen Skutta bekende på Hanns Fossers wegna, att han thom redeliiga och fulkompliga vpburith haffwe[r], then sidste penning *med* then första j godemens nærwaru, som på theris kióp hórtt hade och tiill kiópe vithne kallade

[113 v.]

våre, næmlige M. Olaff Petri, kyrkeherre her j staden, Niels Jónson, Peder Anderson, borgmestara, och Hanns Eriichson radman *etc.* Och hermed affhende han siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne stenus och grund med then halffua tomt på malmenn och tilegnade *thetta* hus och tomt fórbenempde Jacob Bagge, hans hustru, barn och alle theris epterkomande arffuar quitt, frítt, såsom *thet* affgrunden vpmuratt ær och fór ógon står, och med sine fire friia murar och thompten med sine lengd och bredh tiill ewerdeligo ægo, orappat, oklandrat aff fódde, ofódde tiill ewig tiid. Och war *thetta* hus lagbudit, lagstondit och hambudith och fridskillingen opå giffwin, Bom stadslag jnneholle. Lengden på tomtten på Sudre malm jfrå óffuer gatun och nidhe[r] tiill then andra gatun lij alin, bredden viid nedre gatun *xxij* alnar, bredden viid óffre gatun 26 alnar minus j qwarter.

[114]

[Burskap.]

Jtem 3 junii giorde Peder Matzson sin burgare eedh, och Bæncth Wttanby war godh fór honom j 6 år.

vpbudit

Blasius Olson vpbudit Pelses tomt på Norre malm — 3.
 Jóns Anderson vpbudit en pantt — 3.
 Madz scriffuare vpbudit vnge Bærtil Busses hus — 2.
 Staffan Szasse vpbudit hustrv Anna Kulemandz hus — 2.

Bæncth Wttanby och Lasse Thomesszon [*sic*].

Szame dag stodh jn fór retta Lasse Clemetson westan tiill och pan[t]satte Bæncth Wttanby siith træhus och liggjande grund han æger fór ethundrade ¾ ortuger. Och skedde *thetta* med sadana fóroordh, att for:ne Lasse Clemetson schulle lóse siith hus ighen om Sancte Michaelis tiid nestkomandis anno 49. Hwar han *thetta* icke górandis warder, dhå skall fórbemelte Bæncth Wttanby lagfara sin pantt, såsom stadz lagh jnneholle. Ther war och Lasse Clemetson sielff tilfridz medth.

[114 v.]

Niels Birgeson, Eriich skinnare.

Anno Domini 1549 then 3 dagen vtj junij månadh kom [Niels Birgeson] jn fór vår sittjande rett j Bothwedh Larsons nærwaru, slodzfougte på Stocholms slott, vplott och leffrerade med

hand och mundh erliigom manne Eriich skinnare, wår stole broder, ena bygning westan tiill liggiandis j Kåkebrincke grenden aller nederst j grenden på nórra sidone, och hade fór:ne Niels Birgeson byggt szama bygning på stadzßens tomt, then han nu Eriich skinnare vplatiidh haffwer. Och skall Eriich årliga giffua stadenom tomtóre aff szama tomt, szom ther ær wanth att affgå, men bygningen hon hórer Eriich skinnare quitt och friitt tiill. Och bekende fór:ne Niels Birgeson siig aldeliis welfórnógdan wara j alle motte fór szama sin bygningh epter sin egin willie och behagh, och affhende han siig, sinom arffuom fór:ne bygniing och tilegnade henne Eriich Olsson och hans arffuom quitt, friitt, vbehindratt, oklandratt aff fódde [och] ofódde. Och ther lagde Eriich Olson vp sin fridskillingh opå.

Niels Birgeson, store Jónns.

[115]

Anno Domini 1549 then 3 dagen vtj junij månadh satt Kon. Mittz w[år] aller kere, nadige herris slodzfougte Bothwed Larsson sampt med borgmestare och raad fór retta jn på Stocholms rådstuffu. Och thenne dagh stodh jn fór retten Niels Birgeson, w. n. herris slodzfougte på Gripzholm, och ankla[ga]de store Jónns Hindricsonn óstan tiill vm ena tomt, som fór:ne Jónns och hans hustru hade jnne, huilkin tomt som war komiin vndher ffór:ne Niels Birgesons hustrv, och viiste icke med hwadh skæll fór:ne Jónns och hans hustru henne fongit hade, och begærade, att Jónns schulle leggie sin bewið fram fór retta. J hurudane hans hustru war komiin tiill tompten, antingen hon hade henne lagliga kióptt eller ellies henne fått hade, wille Niels Birgeson gherna wetta. Dhå sporde borgmesterne Jónns Hindricsonn tiill, hwad skæll han hade tiill szama tomt, som Niels Birgeson nu på thalar och jfrå hans hustru komiin ær. Dhå swarade Jónns szå: Jngen breff eller bewið haffuer jag opå szama tomt eller miin hustru, vtan aleneste vtj gamble Niels scriffuares regenskapz boock står ßå scriffuit, att szama Niels scriffuare then tiid han átthe miin hustru, dhå hade han giffuit Thónius bagare på szama tompth fentiio ꝛ ortuger, och sedan haffuer miin hustru haftt henne jnne jn tiill thenne dagh. Och epter thet att szamma tomt icke war lagliiga borth såldt eller lagliiga fongin, dómpdis Niels Birgesonn sin tomt ighen och Jónns Hindricsonn sin peniingar ighen, szom fór tompten vtgiffuit

[115 v.]

war. Och altt thet gamble Niels scriffuares regenskapzbook jneholler och med hans egin handtschrift scriffuit står, som han på sama tomt vtgiffuit haffuer, thet skall Niels Birgeson giffue Jónns Hindricson och hans hustru ighenn.

Mechils hustrves erffwinge viid

Sudre portth.

[116] Anno Domini 1549 then 10 dagen vtj junii manad kom hiitt tiill Stocholm en bonde, som war hema j Tórpa sochn viid Konungzóór vtj en by, som hetther j [*sic*] Jársta, och bondens namn war Niels Anteson, och hade thenne Niels Anteson ena fórschriftt, som Kon. M:tt w. n. herre honom giffuit hade tiill Bothwed Larson slodzfougten, lydandis vm 25 $\frac{1}{2}$ ortuger, szom stode her j retta j Stocholms radstuffuu och lydde Mechil viid Sudre porttz hustrues erffwinge tiill. Och epter szamme erffwinge war icke her jnríkis vtan i Reffle, befalte dhå Bothued Larson, att thenne Niels Anteson schulle få szamme 25 $\frac{1}{2}$, huilkiid och szå skedde. Och på then tiid szame peniinga finges wtt, dhå war Mechill viid Sudre portt tilstædis, som thom jnsatt hade j disken j radstuffuu. Och sade szamme Niels Anteson: Komber szame erffwinge tilstædis, szom thenne peningar bór att haffwe, dhå viill han sware ther tiill och jngen annen. Och tiill ett yttherligare bewiß beplictade han siig wilia szama peningar jnsettie vtj sine egne sockna kyrkio, tiill szå lenge någhen komber och retter erffwinge ær att haffue thom. Med sadane beskeid fiik han thene peningar vtur disken, och wære thenne peningar jnsatte j Stocholms radstuffuu anno Domini 1543 then 23 januarii.

Jtem Eterius Matzson på Ólandh fiik och andra 25 $\frac{1}{2}$, och han war retter erffwinge tiill thom.

[116 v.]

Jngewall Jacobsons erffwingar.

Anno Domini 1549 then 15 dagen vtj junii månadh stodh jnne fór retta saluge Jngewall Jacobsonns rette erffwinge, szom war Oluff Jacobson j Norby j Tóffwesala sochn fulmyndug på sin broders och systers wegna, szom hema wære, som war Mattz Jacobson j Kolko j samma sochn, och bekende thenne Oluff Jacobson siig vpburith haffwe på alle sine mederffwinges wegna peningar 120 $\frac{1}{2}$ ortuger och 4 sólff skeder fór vtan annat smått tingest,

szom hans saluge broders hustrv, hustrv Margith, honom æn dhå skængtt och giffuit hade, szå att han her med aldelis welfórnógder war j alle motte både fór lóst och fast, och gaff her med fór:ne hustru Margit quitt, frij, ledug och lóssz fór allt ytthermere klander eller tiltall epther thenne dag vm szama arff bade fór siig och sine medarffwinger, szom hema wåre och fór fódde och ofódde, szå att vm szama arff skall epter thenne dag ware en platt fórlíggtt och afftaled saack och aldriig mere ryggies eller rappes nw och tiill ewigh tiid. Och ther ræckte hwar annenn hondena opå jn fór retta. Óffwermen, som óffwer thenne fórlíichning warid hade: Niels Jónson borgmestare, vnge Pedher kótmongare och Niels wårdscriffware.

Philippi gulsmedz hustrves erffwinger.

[117]

Szame dagh stode jn fór retta j Bothuedh Larsons nærwaru samt *med* borgmestare och raadh Peder Mechilzson j Halteckta j Tórsång sochn och Eriich Personn j Thomanes j szamma sochn, saluge Philippi gulsmedz hustrves bróder och arffwinger, bekende och tilstode bade *med* en mund och handh, *thet* Philippus gulsmed hade thom fórnóggt och bettaledh allt *thet* arff thom erffua burde epter theris framlidne systher, Gud hennes siell nade, bade fór lóstth och fast, jnthet vndantagandis. Och tiill ytthermere beskeid bekende the hwar dhera vpburit haffue xvij ƒ rede peniingar och j par spenne, hwar dera vm 5 ƒ , och en ring hwardhera vm 5 ƒ , her *med* the siig well áthnóie lotthe och gáffue fór:ne Philippus gulsmed quitt, frij, ledug och lóß fóre thom och alle theris epterkomande vm fór:ne arff vm allt ytthermere klandher eller tiltall epter thenne dag och ther rægthe honom handena opå jn fór retta. Men en broder hade the på Elffzburg, hans dell bleff stondandis, tiill tess han personligenn tilstædis komber. Och gáffue the fór:ne Philippus gulsmedh <siit> theras breff her opå thenne fórlíichning vndher beggie theris siigeter.

Jtem prima julij stod jn fór retta Oluff Mechilzonn, saluge Philippi gulsmedz hustrves broder, vplott och quitterade *med* hannd och mundh fór:ne Philippus gulsmed fór allt *thet* arff honom erffua burde epter sin framlidne systher både fór lóstth och fast, jntid vndantagandis, och bekende fór:ne Oluff Mechilzson siig vpburith haffwe aff Philippo gulsmed fór szamma arff tiwgu twå

[117 v.]

march ortuger rede peningar och en szólff kedie szå god szom tiio march, med huilkin fór:ne Oluff Mechilsson siig aldelis áthnóie lotth, och her med giorde honom quitt, frij, ledug och lóß fór allt ytthermere klander eller tiltall vm szamme arff epther thenne dag och tiill ewig tiidh. Och óffuer thenne fórliehning wåre thenne godemen: Finwed gulsmeth och Bærtiill Monsson. Opå thenne fórliehning lagde Philippus gulsmeth vp sin friidskilling epter lagenn.

[118]

Hustru Karin Peder Olssonns,
Eriick scriffware på Salebergit.

Jtem then 15 junii anno 49 dhå war Eriick scriffware på Szalabergit fór retta på Stocholms radstuffu, och hade han latiid kalla på radhusedh hustru Karin, Pedher Olsons epterleffua, och hennes sonn Madz Personn, och talade han thom tiill vm saluge biscop Eriicxs j Schara fæderne och sade, thet hustrv Karin hade thet aldriig skildth jfrå siig, medan biscop Eriich, hennes son, han liiffde, och epter thet fór:ne Eriich scriffware hade fått biscop Eriicxs epterleffua hustru tiill ægta, wille han nu wetta om samme biscop Eriicxs fæderne, huru ther om warit haffuer etc.

[118 v.]

Ther tiill swarade hustrv Karin szå, att then tiid biscop Eriicxs fader han dódde, huilkiid nu fór 40 åår sedan skedt ær, dhå honn icke mere epter honom [fiik] æn ix ꝛ rede peningar och 2 krukor, som hon kokade vtj, och 2 små barn och bodde vtj en litin bood óstan tiill, ty the åtte sielfue huarcken hus eller grundh. Och med samma ix ꝛ lott honn komma sin bonde tiill jordenna medt och satt sedan med 2 små faderlöss barn och jnthet hade att fóda thom medt. Ther wille honn góra fór:ne Eriich scriffware så storen eed opå, szom han begæra wille. Och ther med kunde hon icke leffrere eller giffue någet fæderne wtt, epter jnthet på færde war, och thet betygade och Rasmus Person, att szå santt war, som hustrv Karin sagtt hade.

Tiill thet andra sade Eriich scriffware tiill hustrv Karin, att samma biscop Eriich schulle haffua læntt sin stiuffader, medan han liiffde, nagra peningar, som han schulle kópa thet huss fórrer, som hustrv Karin boor vtj etc.

Ther swarade hustrv Karin tiill att [o: och] badh siig szå Gud tilhielpa, att hennes szonn læntte henne eller hennes man aldriig en peniing j sine dagar tiill att kópe huss fórrer, och sade thet Eriich

schulle *thet* aldriig bewise eller gott góre huarken *med* vithne eller annor skæll, eij heller hade fór:ne Eriich *scriffuare* någen vithne [119]
ther tiill vtan spådde såå tiill. Och *ther med* bleff dhå jnthet aff thetta spórsmålett.

Tiill *thet* tridie war vm en ring, som *hustrv* Karin hade lænt sin szon biscop Eriich then tiid han fæste siig *hustrvna*, som nu Eriich *scriffuare* fongit haffwer, och sade, *thet* *hustrv* Karin schulle *med* wáld haffue tagit hans *hustrv* szama ring ifrá *etc.*

Ther anthwardade *hustrv* Karin såå, att then tiidh biscop Eriich beginte att handla vm siith gifftermáll, och tiden ledh, *thet* han schulle fæste *hustruna*, dhå talade han sina moder tiill och badh henne, *thet* hon schulle læne honom en ring, szom han kunde fæste pigona med, epter han hade jngen sielff rede på then tiid. *Ther* swarade *hustrv* Karin honom, att hon wåre *ther* well tilfridz *med* såå skedde, men hon fructade hennes man, Pedher Olson, schulle tage henne tiill mijsticke, att hon lænte bortt ringenn. Dhå swarade hennes son såå, att han ville jnthet lengre beholle ringen, æn som hann kunde fæste henne; sedan wille han latte góre siig en sielff, och någet epter hógtiden war óffuer stonidin, dhå fiick her Eriich sina moder sin ring ighen sielff *personligen*. Och hon togh honom jnthet aff hæennes handdh, såsom sagtt war fór Eriich. Och epter *thet* att szamme Eriich kunde *med* jngen skæll bewise *hustrv* Karin tesse articlar óffuer, som fórtalde ære, huarken *med* vithne eller annor skæll, huilkiid honom fór retta offta tilfrågatt wartt, om han några vithne hade på tesse stiicker han sagtt hade, dhå sade han neij, dherfóre sadiis dhå *hustru* Karin frij fór alle tesse articlar han henne tillagtt hade. Dog fór semie och wenskap schuld tess bættre epter *thenne* dag schulle ware thom emellan, dhå handladis såå *med* *hustrv* Karin jn om lycta dórar, *thet* hon schulle skæncke sine sone *hustrv* en skænck, huru god han kunde dhå ware. Dhå sade *hustrv* Karin: Fór eder godemens bón skuld [119 v.]
och icke fór *thet* jag mine sone *hustrv* haffuer wariid någet plictug eller skyllug ær, dhå wiill jag aff en godh willie skæncke henne [120]
xx ꝑ, och *thet* samtyckte och *hustrv* Karines son, Madz Person.

Hans Personn, Madz Hanson.

Szame dag war och Mattz Hansons *hustru* fór retta, *hustrv* Cirstin, och hade någet bestelle *med* Lasse Griiss *hustrv* vm någre

[120 v.] gell, som Lasses hustrv war Madz Hanson plictug, och ibland annett, som dhå handladis, stiigh Hanns Person vp för retta och talade hustru Cirstin Madz Hansons tiill vm 50 *q* dansca, som hennes man honom vittherligen skyllug war. Ther tiill kunde hustrv Cirstin jnthet sware och sade: Nær Gud fogar miin man får sina helsa ighen, dhå må han sware ther tiill. Jag wett ther jngen beskeid om. Dhå sade Hanns Person: Om Gud kallar edher man j thenne hans siwkdom, dhå skall edher wittherligit ware, att han mig sadana peningar skyllug ær, som förscriffuit står. Och her med skildis the åtth jn för retta, och bleff på thenne tiid jnthet mere handlad vm thenne saack.

[121]

Oluff Monson j Taxóó j Kimeta,
Eriick Larson.

Anno Domini 1549 then 15 dagen vtj juniü månadh åå rettan radstuffuu dagh stod jn för sittande borgmestare och raad erliig man Oluff Monson j Taxóó j Kimeta sochn, vplott och quitterade erliig man Erich Larson, vår stolebroder, för allt thet arff honom erffwa burde epter sin kære framlidne ßon Monns Olszonn, ßom dódde her j Stocholm, huilkiid arff och egedelar, som hans kære ßon åtth hade, för:ne Eriich Larsson hade hafftt hand emelam och thet nw för:ne Oluff Monson leffereratt hade epter saluge Monns Olsons testamente breff, ßom han j sine yttherste dagar vpscriffuit och tilpricka anteknad och registrerat hade, hwad ßom hans för-eldra haffwa schulle, och huad som han sine kære fæstemóó vntt och giffuit hade och the fattige her j spettalen och j andra spettaler her j Vpland¹ giffuit hade, huilkiid testamente förbenempde Oluff Monson wel gillade och stadfeste thet liiche szom hans saluge szon thet giortt hade och thet jngelunde ryggy eller rappe, huarken han eller hans barn, som epter leffwe; och gaff her med för:ne Eriich Larson quitt, frij, ledug och lóß för allt ytthe[r]mere klandher eller tiltall vm sama sin kære ßons epterlathne egodelar, som Eriich Larson hade hafftt hand emellam. Och ther rægte han Eriich Larson hondena opå jnför retta.

¹ Om någon disposition till hospitalen förekommer intet i nedan följande testamente.

Her epter følger sama testamente,
som saluge Monns Olszon giffuit hade
her j Stocholm.

[121 v.]

Jtem först giffwer jag miin kære fæstemó 24 skepund hampa och ett szólfstóp.

Jtem giffwer jag the studenter, som Stocholms stadh holler vthe j Tysland, en lesth jern.

Jtem giffuer jag miin fader 100 q j fadernes garden, och 5 skepund hampa skall min fader dela emellan miin syskene och mine fattige frændher och $\frac{1}{2}$ lest jern medt.

Jtem giffuer jag miin systher j Dantska $\frac{1}{2}$ lest jern, Birgitta.

Jtem giffwer jag Dordj miin systher j Åbo och Anna tilhopa en lesth jer[n], och miin broders hustru 6 alna klede och 8 q , miin broder mith swárd, en ketiill och nagen timber redskap.

Jtem then piga mith barn haffuer skall haffua 10 alna klede, och 12 alna klede skall miin fader dela emellam dottren och moderenn.

Jtem giffwer jag miin wærdhinna ett kåpa kledhe, och hon szom mith barn haffuer giffuer jag en kista och ett lakan, och miin dreng giffwer jagh 7 q ortuger.

Lasse skredares hustrues erffwingar.

[122]

Anno Domini 1549 thenn 2 dagen julij stodh jn fór retta Jóns Perszonn j Degerby j Fóyla sochn med sin sonn Niels Jónson ibidem och gáffwo tilkenne, thet theris mågh Lassze skredare hade thom welfórnógtt och bettaledh fór thet arff thom erffwa burde epter fór:ne Jónns Persons dotther, hustrv Birgitta, Gud hennes siell nåde, huilkin fór:ne Lassze skredare tiill hustru hafftt hade. Och bekende Jónns Perszon siig vpburith haffue fór Bamma arff 40 q ortuger, ther han siig med well áthnóie lotth, och gaff her med fórbemelte Lasse skreddare quitt, frij, ledug och lóß fór allt ytthermere klandher eller tiltall vm fór:ne arff bade fór siig och sine barn, fódde och ofódde, szå att epter thenne dag skall ware thom emellam en platt fórligt och afftaled saack vm szama arff. Óffuermen, som thenne fórliehningen giorde: Mons gulsmedt, Oluff Monson, radmen, Mechiill skreddare.

Jtem 8 julij Bæncktt Wttanby vpbódh en pantt aff szólf, som hórer en bonda tiill, primo.

[122 v.]
vpbudt

Saluge Oluff Knutsons erffwingar anno 49.

Anno Domini 1549 then 8 dagen vtj julij manadh åå rettan radstuffuu dagh stode jn fór retta saluge Oluff Knutsons retta erffwingar, szom war hans egin broder, Jórenn Knutson j Makensta j Sancte Katerine sochn j Åboo lænn, och hans mågh Jónns Siifridson j Viokala j Pijke sochen sampt *med* then andra system her j Vpland war, bekende och tilstode alle, thet saluge Oluff Knutsons hustrv, hustru Anna, hade thom welfórnogett och bettaled allt thet arff thom erffua burde epter theris framlidne broder Oluff Knutson, Gudh hans siell nade, aldeliis epther theris egin willie och begæren j godemens nærwaru och áhóra, szom aff borgmestare och radh ther tilskickade wære thom fórliiche och fódrage. Och bekende the thom vpburit haffwe vtj en summa fór hus, grund och lósóra ethundratt tiwgu ꝛ ortuger j rede peniingar, men all gell, [123] szom på færde war, schulle hustrv Anna bettale och sware tiill och erffwingana jntiidh. Och her medh vplotte och quitterade the fór:ne hustrv Anna, theris broders hustrv, fór allt thet arff thom erffwa burde både fór lósth och fast, jnnan stadz och vtan stadz, jntid vndantagandis, szå att fór:ne hustrv Anna och hennes eptherkomande schole quitt och friitt, vbehindratt och oklandratt nýtutte, bruge och beholle all lósóra och faste grundh oklandratt aff thom och alle theris eptherkomande epter thenne dagh och tiill ewig tiidh, tesligis quitt, frij, ledug och lóß fór allt ytthe[r]mere tiltall aff fódde och ofódde. Och ther rægte the hwar annen hondena opå jn fór retta, och hustrv Anna lagde vp sin fridskilling. These epterscriffne godemen wære ther hoss, nær thenne fórliichning hon giordis thom emellam: Madz Hindricson radman, Mechiill Bænctson, Niels Spedz wårdscriffuare och Hindriich Jónson tiill Arlax j Lemmo sochn j Finland, huilkin som war bóndernes fórspråkare och taleman vm thetta arff, epther the jnge swenske kunde eller fórstode etc.

Jtem en syster war komiin hiitt tiill Swerige, som jngen wiiste nu på thenne tiid hwar hon war, antingen leffwandis eller dódh, men þå war thenne fórliichningen giord: komber hon framdelis tilstædis, dhå skall hennes broder och the andra två systrar, som [123 v.] arffuet vpbore, sware henne tiill then dell henne bór haffwe och icke hustrv Anna. Med sadana fórorð och skæll skedde thenne fórliichningh senast jn fór retta.

Hindriich Bærtilson's erffwinger.

Anno Domini 1549 then 8 dagen julij stod jn fór retta saluge Hindriich Bærtilsonns broder och fulmectige erffwinge, vthsendher aff sine kære modher j Finland och syskene ther samastedz, bekende och tilstodh, thet erliig man Oluff Pawalson, wår medborgare, hade honom leffrerat all then dell, szom hans saluge broder han åtthe, bade klede och peniingar, litiid och mygit, szå att han honom storligen tackade, fór thet han hans tingeste welforwaratt hade, epter han geste hoos honom, och gaff fór:ne Oluff Pawalson quitt, frij, ledug och lóssz fór allt ytthermære klander eller tiltall epter thenne dagh fór siig, fór alle sine syskene, som hema wære, lå att epter thenne dag skall jngen her om haffwe någhet ytthermere tiltall tiill fór:ne Oluff Pawalson om then dell, som saluge Hindriich Bærtilson åtth haffwer, vtan ær allt vpburit tiill en godh, klar och redeliig regenskap. Och tiill ytthe[r]mere beskeid stode jn fór retta Bærtiill Monson och Jacob Rýdz, huilke ther rægte Oluff Pawalson hand fór fór:ne Lasse Bærtilson j Gunnarsby vtj Tóffwesala sochn, att hwar såsom thenne Lasse Bærtilson icke gór sine kære moder och syskene rettan regenskap fór then dell han aff Oluff Pawalson vpburith haffwer, och vidare klander eller tiltall epter thenne dagh komber om thenne sack, dhå fórplictade thenne fór:ne Bærtil Monson och Jacob Rýdz, atte wille sware tiill thenne saack och erffwodell och icke Oluff Páwalson, och ther rægte the Oluff Pawalson hondena opå jn fór retta.

[124]

Och staden fiik j testamente epter thenne fór:ne Hindrich Bærtilson 5 ♀.

Jtem 15 julij Bæncth Wttanby vpbudith en pantt, szom hórer en bonde tiill — 2.

[124 v.]
vpbudit

Tyle krukemakare vm barnett.

Szama dagh stodh jn for retta Tyle krukemaker på Nórrre malm med sine ægta hustru och hadhe the baden itt lithet barn med siig, huilkiid barn jnburith war j for:ne Tyle kruckmakers gårdh j hans fráwaru, then tiidh han war j wedeskoogh, och war szama barn komith aff bonde bygden. Dherfóre begærade Tyle ett gott råd aff borgmesterne, huru han siig med sama barn stella schulle. Szå warth honom sagtt, att epter han haffuer jnge barn

med sine hustrv, att han dhå schulle fór Gudz skuldt haffwe sama barn hoss siigh och fóde *thet* vp. Kunne framdelis någon komme och kennis viid *samma* barn, dhå schulle fór:ne Tyle kruckmaker haffue liiche fór siith omak, fór *thet* han barneth vpfódth haffwer.

vpbudith Jtem 22 julij Bæncth Vttanby vpbudit* en pantth, som hórer en bonde tiill — 3.

[125]

Hans Gamall, Hans Merfæltth.

Jtem 22 julij satt Bothwedh Larszon fór retta samt *med* borgmestare och ráadh. Szame dagh kom fór retta Hans Mærfeltt, burgare tiill Lubke, och talade Hanns Gammall tiill vm ena handtscriiffth, som han honom giffuit hade j hóstas fórgongen på 60 *decker* bockar, som han aff fór:ne Hans Gammall kióptt hade, och wille haffwe sine handtscriiffth ighen och jn*thet* holle siith kóp han giorth hade. Ther tiill swarade Hanns Gammall szå, att then tiid szama kióp skede thom emellam, dhå giik *thet* szå tiill, att Hanns Merfeltt kiópte aff honom 60 *decker* gilla bockar, fór huarth *decker* 6 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$, och wåre *samma* buckar jnskepade på Pedher Jónsons skiip, men ewentyrett schulle Hanns Merfeltt stå, om skipedh hade komith någet viidh. J midler tiidh screff Hanns Gammall sin werd tiill j Lubke, Ffredriich tullnær, *thet* han schulle leffrere Hanns Mærfeltt the 60 *decker* bocka, som Hanns Gammall óffuer-sendt hade, huilkiid han och óffuerbódiig war och talade Hanns Merfeltt tiill och bad honom anamma *samma* bockar aff honom, som han aff Hanns Gammall kióptt hade. Szå gick Hanns Merfeltt tiill Frederiich tulnær *med* ij menn och besågh *samma* buckar och kastade thom om. Sedan *thet* skedth war, sade Hanns Merfeltt tiill Frederick tullenær: Dhu må góre aff Hanns Gammals bockar, hwad thu wilth, jag wiill jn*thet* befatta migh *med* thom, ther må tw retta tiig epter. Ept*her* thenne ransakningh bleff Hanns Merfeltt affsagtt *med* en dom, *thet* han schulle góre sine handtscriiffth fyllest och betale Hanns Gammall the bockar han aff honom kióptt hade, dogh ept*her* then gjldning, szom Ffrederiick tulnær thom vtsaldth haffuer ther j Lubke. Men huadh som j gjlningen fattas haffwer, att ther ræcker icke fullt tiill the 60 *decker*, som sagtt ær, dhå skall Hanns Gammall wedergella Hanns Merfeltt then effwentyr, som Hanns Merfeltt stodh *med* *samma* bockar óffwer tiill Lubke.

[125 v.]

Christoffer wintappare.

Szame dag sadis Christoffer wintapper tiill, *thet* han schulle fórnóie Jochim Horn then lest jernn han honom skyllug ær, och huad dell som Mattz wintapper honom skyllug ær och han med skæl bewise kan, dhå skall honom wederfares all then rett, som alle andre hanns gellenære. [126]

M. Lucas bardskærare aff Reffla.

Szame dagh stodh och jn fór retta M. Lucas bardskærare aff Reffle och anklagade enn borgare aff Westeråars, benempd Clauus Beckhusen, och sade, *thet* han anno 48 schulle haffue sagtt fór en borgare aff Reffle, som her på then tiid war j landhet och j selskap med Clauus Beckhus: Huru går *thet* tiill med mesther Lucas j Reffle? Then andre han swarade: Jeke wett jag annars æn well. Clauus swarade: Dhå M. Lucas war her j rigiitt, dhå war *thet* then argeste bóßwigtt, som ware kunde, och torde well góre *thet* en annen icke góre torde. Sadane ordh schulle Clauus Beckhus hafftt opå M. Lucas then tiidh then Reffle borgare och han ware tilhope *etc.* Dhå swarade Clauus Beckhus allt så, *thet* han aldriig hade taladh sliige ordh på mester Lucas, ej heller viiste med honom vtan *thet* som ære och gott war, och ther giorde hann sin eedh opå. Och hade han tesligis en godh man i Westeråars, benempd Franns Holst, huilkin på then tiidh tilstædis war, dhå Clauus Beckhus talade med fór:ne Reffle burgare. Han vitnade på sine siels salughett, *thet* han aldriig hórde sliige ordh vtaff Clauus Beckhus mundh, som M. Lucas honom óffuer sagt hade, vtan then *thet* på honom sagtt, hade¹ honom *thet* óffuerdictad och lugit som jngen godh man. Szå spurde æn dhå M. Lucas alle thom fór retta szátte, om ther war någon, szom någhet viiste med honom æn *thet* ære eller gott war, dhå bad han for Gudz skuldt, att jngen *thet* dólie schulle. Dhå swaradis honom, att jngen war jnnan radz eller vtan nw på thenne tiid, som anneth viiste med honom æn *thet* ære och gott war. [126 v.]

Szame dagh stod Petter Båffwen fór retta, burgare i Westerås, och thalade M. Lucas tiill vm någre gell, som hans hustrves fórrer man schulle honom plicug ware. Dhå swarade M. Lucas szå: Haffuer miin hustrves fórrer man warid Petter Båffwenn någet [127]

¹ Ordet hade är i ms. upprepat.

skyllug, dhå finnes thet well vtj hanns regenskapz bóker, och sade: Wiill Petther Båffwen komme tiill Reffle, dhå wiill jag gherne óffuerbódiig ware och latte mijn hustrves regenskapz bóker, som hennes fórrer man átt haffwer, ransake. Findz ther, att hann Petther Baffwen någhet skyllug ær, dhå vill jag honom gherna bettale vtan all widare skotzmåll eller nåmaningh.

Hæning Gere.

Anno 49 then 15 dagen julij kom jn fór retta Hening Gere och lagde en supplicatie j retta om siith gambla ærande om then tomt på Sudre malm han kióptt hade aff Jónns Diækne, fordom borgare her j staden, och begærade aff rådhet en ende her opå, antingen han motte få beholle sama tomt, eller och han schulle honom jfrå seies med en dom. Szå wartt dhå granneliga ransakad om thenne tomt, och epter han hade jngen breff opå henne, vtan hæffden alene, szamalunde fór:ne Jónns Diækne hade och jngen breff, som sama tomt kióptt hade aff saluge hustrv Wendella vtan then heffd, som hon och hennes fóreltra hafftt hade. Dherfore dómpdis dhå och szama hæffd full och giill Hening Gera tiill, att han sine tomt oklandrat beholle schall och hans arffuar.

[127 v.]

Dåle Pauals erffwingar och Hans Perszon.

Anno Domini 1549 then 5 dagen vtj augusti månadh stodh jn fór retta på Stocholms radhus beskedeliig man Peder Larszon i Wallegrund j Mustsare sochn, saluge Pawall Perszons fader, och oppenbare bekende, thet förstondiig man Hanns Perszon, vår stolebroder, hade honom leffreratth all then dell, szom han hand emellam hafftt hade och hans saluge szon Pawall Perszon och hans hustrv átt hade, litiid och mygith, szom j theris hus epter theris dód funnith och annerstædz medt, szå att fór:ne Hans Perszon sampt med Peder skredare, som förstondare warith hade fór saluge Pawal Personns ægodelar, hade j godemens nærwaru och áhóra giortt honom en godh, klar och redeliig regenskap fór litiid och mygit, Bå att han honom storligen betackade och fór siith store omak och erbette, szom fór:ne Hans Perszon fór hans sons godz hafftt hade, skængte han honom ett stall på Gråmunka holm och femtiio 3 vtj thet lille eke skiip Hans Person kiópte aff fór:ne Peder Larson.

Och her med gjorde fór:ne Per Larson Hans Perszon quitt, frij, ledug och lóß fór altt ytthermere tiltall vm all then dell Hans Person hafftt hade fóre süg och alle hans epterkomande fódde och ofódde, och ther rægte han Hans Person hondena opå jn for retta.

Jtem 5 augusti Oluff Eriichson vpbudit en pantt, som hórer Jónns gulsmecz tiill — primo. [128] vp:tt

Longe Thomas erffwingar.

Szame dag stodh jn fór retta Jacob Sarffwe, fulmyndig och mektugh aff Eriich Nilszon, borgare j Arboga, och saluge longe Thomas broder och rette erffwinge, vplott och quitterade hustrv Anna, saluge longe Thomas hustru, fór thet arff fór:ne Eriich Nilszon erffwa burde epter sin framlidne broder Thomas Nilson, Gud hans siell nåde, och bekende fór:ne Jacob Sarffwe, thet Eriich Nilszon hade vpburith och anammatt all sin broders kledher, werior och allt annat, szom honom tilhórde och han epter süg lempnad hade, dog med sadane skell och fóroordh, att fór:ne hustrv Anna skall sware tiill all geell, szom hennes man giortt haffuer, och theremott skall hon beholle quitt och friitt the peniingar, som på træhusedh vtgiffne ære och med szamma peniingar all vtestondandis gell bettale. Szammalunde loffuade och fór:ne Eriich Nilson wtt, dhå thenne fórliechningen skedde, thet han wille fórnóie sine broder och syskone, som j Finland ære, all then dell thom tilfaller j the stycke, szom han epter sin saluge broder vpburit haffwer, Bå att hustrv Anna skall ware quitt, frij, ledug och lóssz fór fódde, ofódde vm fór:ne arff epter thenne dag och tiill ewig tiidh. Och ther rægte Jacob Sarffue hustrv Anna hondena opå jn fór retta på fór:ne Eriich Nilsons wegna. [128 v.]

Jtem 19 augusti Oluff Eriichson vpbudit en szólff pantt — 2. vpbudit
S. d. Blasius Olson vpbudith en szólff pantt på Lasse Gregersons vpbudith
wegna, som hórer Joren byssegiutare tiill — primo.

Pels van Norden, M. Olaff Petri.

[129]

Anno Domini 1549 then 19 dagen vtj augusti manadh, dhå wij fór retta sätte på wår radstuffuu kom jn fór retta erliig man

Pelss v. Norden *med* fórtænktom willia, berådne mode, szå och *med*¹ sine hustrues ja och samtyckie vplott och leffrerade *med* hannd och mundh hederliig och fórstondig man M. Oluff Petri, på then tid stadzens kyrkeherre och predikantt, ena tomtpt *med* hus och bygningh, ßom nw ther opå står, liggiandis på Nórra malm på óstra sidone twertht offuer Claus Jórensonns och Steen Bænctsons tomtpter, haffwandis j lengden jfrå then tomtpt ther nest offuan fórrer ær och nidher j sión femtio j alin, bredden nider viid sión xiiij alin, men j then andra endan vp áttth wett xij alnar minus j quarter; fór huilka tomtpt Pels v. Norden vpburith hade 200 q , thet han och sielff bekende siig och vpburit haffue, thenn siidste peniing *med* then första. Dherfóre affhende hann siig samma tomtpt och sinom erffwingom och tilegnade henne fór:ne M. Oluff och hans erffwingom quitt och friitt tiill ewerdeliigo ægo orappatt, oklandratt aff fódde, ofódde tiill ewig tiid. Och war laghubudin, lagstondin och *med*¹ allan stadz retth fulfolgtt, ßom stadz lagh jnneholle.

[129 v.]

vpbudit	{	Jtem 26 augusti Oluff Eriichson vpbudith en pantt — 3.
		Jtem Blasius Olson vpbudith en pantt på Lasse Gregersons wegna — 2.
		Jtem Blasius Olson vpbudit Wlff taskemakares træhus — primo.
		Jtem Eriich Larson vpbudit Eriich Stuttz træhus j Wargzgrenden — primo.
		Jtem Eriich Jacobson vpbudith itt stegerhus som hórer Hans Hemingßon tiill — primo.

Jóns gulsmedh, Bothwed Larszon.

Jtem Eriich skinnare och Mattz Hindricsonn wore tilskickade vtaff Bothwedh Larson, w. n. herris befallningismann, att hembuide Jónns gulsmedz ßon siith fædernes och módernes hus, om han thet kópa wille, epter hans fader fór sin store fattigdom skuldt nódgadis thet att selie och bettale sin gell medt.

[130]

Jónns Anderszon.

Szama dagh wartt then saken fórhandlad jn fór retta om Jónns Anderson och saluge Madz wintappares hustrv, om thet oredeliige

¹ Ordet *med* är i ms. upprepat.

tall hon hade sagtt opå honom jn fór en sittande rett, som så lydde, att then tiidh han war förstondare fór stadzens winkellare, dhå schulle han ene reða j Madz wintappares frå waru trugad then nyckell aff henne, Bom lydde tiill then kiista, som peningarne låge vtj, ther winett war saldth fórrre. Och hade han the andra två nycklana medh, bade sin och Josep Aruitsons, som samma år och förstondare war fór kellaren med Jónns Andersonn. Tetta tall lade Jónns Anderson siig jfrå och beuiste, thet Rasmus Person hade befallning opå samma tiid på Josep Aruitsons wegna och hade hans nyckell j befallningh och war på samma tiid tilstædis, nær Jónns Anderson anammade peningar vtur kistan, och Madz wintappare tesligis. Och ther med stod hele rådhet vp och warde honom fór thetta tall, bleff och lå fór retta frij sagdh. Och fandz dhå med Madzes hustrv, att hon hade sagtt osantt opå Jónns Anderson.

Item 2 septembris Blasius Olson vpbudit en pantt på Lasse Gregersons wegna — 3.	} [130 v.] vpbudith
S. d. Blasius Olson vpbudit Wlff taskemakares træhus — 2.	
S. d. Eriich Larson vpbudit Eriich Stuttz træhus — 2.	
S. d. Eriich Jacobson vpbudit Hans Hemingsons stegerhus — 2.	
S. d. M. Oluff vpbudit en tomt nest S. <Katerine> Warfru gillestuffuu — primo.	

Burschap.

Szama dag gjorde Per Olson sin burgare eedh, och Jacob Sarffue war god fór honom j sex år, som lag seia.

S. d. Jónns Andersonn vpbudit Niels Starffuedrossz hus óstan tiill — primo.	} vpbudi
S. d. Jónns Anderson vpbudit en pantt, som hórer Oluff Anderson tiill vestan tiill primo.	

Erchebispen och stadenn etc.

[131]

Szama dagh stodh jn fór retta M. Oluff Petrj, kyrkeherre vtj Stocholm, fulmyndug och mektug aff erchebiscop Laurens j Vpsala, vplott och leffrerade Stocholms stadh ett litiid steenhus med ett gårdzrum, liggiandis nordan fórrre Warfru gillestuffuu

nesth vp við gillestuffuun, huilkiid steenhus med tess gárdzrum förbenempde erchebiscop Laurens lagliiga borgmestare och ráádh j Stocholms stadh såldth hade fór tuhundra march ortuger Stocholms myntte, szom nu j rikedh gænxe och gæffue ære, huilke penningar fór:ne M. Oluff bekende på bispens wegna honom vpburit och vndfongit haffue tiill goda nóie, then siidste peniing med then första. Ther med affhende han fór:ne hus och gárdzrum biiscop Laurens och hanns erffwinger och tilegnade thet offtebenempde Stocholms stadh tiill ewerdeligo ægo quitt, friitt, såsom thet nu vpmuratt ær och fór ógon stáár, och orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff alle fódde, ofódde tiill ewiigh tiidh. War lagbudit, lagstondit och hembudit M. Oluff och han wille thet jnthet kiópe. Lengden på tompften jfrá gillesstuffuun och jn tiill Oluff Larsons tomp, som han och kópte aff biscop Larss i Vpsala ær . . . alna,¹ bredde[n] jfrá gatun och jn tiill steenhused på norre sidone ær . . . alnar.¹ 26 augusti 1549.

[131 v.]

Rasmus Nilson, Peder Klemethszon.

Anno Domini 1549 then 2 septembris stod vp fór retta Blasius Olson, notarius, fulmyndug och mektug på Rasmus Nilsons och Madz Nilsons wegna, vplott och leffrerade med hand och mund Pedher Klemetson j porten ett stenhus och liggjande grund, som Rasmus och hans broder Pedher Klemetson lagliga såldth hade, huilkiid hus belægit ær [viid] Sancte Nicolaj portt på norra sidone j twærgatune, som lóper jn átth Heluitid och nest við Per Klemetsons egith hus med itt hwalff óffwer twer gatun, fór huilkiid hus fór:ne Pedher Klemetson giffuit hade halffsiette hundrade ꝛ ortuger Stocholm mynte, som nu j rigith gænxe och gæffue ære, thom Rasmus och hans brodher tiill then sidste peniing vpburid hade alle vtj en summa. Therfóre affhende the siig och sinom arffuom samma hus och tilegnade thet förbenempde Pedher Klemetsonn och hans arffwom med all husens tilbehórilse, bodar och kellare, vppe och nidre, quitt och friitt tiill ewerdeligo ægo orappatt, oklandratt aff fódde och [o]fódde atalare. Och war hused lagbudit, lagstondith och fridskillingen på giffwin epter lagen. Kiópevithne: Niels Jónson borgmestare, Blasius OlBon och Lasse Gregersonn.

¹ Alntalet är i ms. ej utsatt.

Her Peder Braa.

[132]

Szama dagh kom her Pedher Bragdis tienare Clauus scriffware jn för retta och begærade på sin herris wegna aff borgmestare och raadh, att han motte få the femtio march vtur disken, som Hans Eriichson ther jnsatt hade på någhet szólff, som honom tilskattad war epter lille Eriich på Kópmanne gatun, Gud hans siell nade, och gaff thenne Clauus scriffware fórré, att her Peder Bragde haffuer lænt lille Eriich j hans liifftiidh 100 ƒ ortuger, ther hans herre hade hans egith breff opå, och epter mong gell ære på færde epter szama lille Eriich, begærade dhå hans herre thenne 50 ƒ på en regenskap, som j disken stode. Kan hans herre mere tillópe framdelis, dhå all gell bettalade <ær> bliffue, gonge dhå ther om, som lag seie. Dherfore wartt och epterlatiid, att szama Clauus scriffuare fiik vtur disken thenne femtio ƒ , thom han och anammade szama dagh, som fórscriffuit står.

Jtem 9 septembris Niels Jónson vpbudit dále Pauals hus óstan tiill — <primo> 2. [132 v.]

S. d. Vpbódh Niels Jónson Oluff Gróms trægardh — primo.

S. d. Blasius Olson vpbudit Vlff taskemakares hus — 3.

S. d. Eriich Larson vpbudit Eriich Stuttz trægard j Wargz grenden — 3.

S. d. Eriich Jacobson vpbudith Hanns Hemingsons stegerhus — 3. vpbudith

S. d. M. Oluff kyrkeherren vpbudith ena tompst viid Warfru gille stuffuu — 2.

S. d. Jónns Anderson vpbudit Niels Starffuedros hus óstan tiill — 2.

S. d. Jónns Anderson vpbudit en pantt, som hórer Oluff Anderson tiill — 2.

Anders Person j Sarwelax i Perno sochn.¹

[133]

Lasse Monsons erffwingar.

[133 v.]

Anno Domini 1549 thenn 9 dagen septembris stode jn för retta Oluff Monson och Hindriich Monson j Junckesundh j Mustsara sochn, saluge Lasse Monsons bróder, och gáffwe tilkenne, att

¹ Endast rubrik. Plats är i ms. lämnad för den icke inskrivna texten.

theris broders hustrv hade thom welfórnoigt och bettaledh thet arff, Bom thom erffua burde epter theris framliidne broder epter thenn fattigdom, som dhå på færde war. Och offuer thenne förliichning war Josep Aruitson och Tónius Personn. Och gåffue the samma sin broders hustrv quitt, frij, ledug och lóss fór allt ytthermere tiltall epter thenne dagh vm szamma arff och rægte ther Josep Arwitson och Tónius Personn hondena opå jn fór retta.

[134]

Gamble Hindrich Balkz erffwingar.

Szama dag stodh jn fór retta Peder Belle, wår stole broder, fulmyndug och mektug på saluge Hindriich Balkz erffwinges wegna, næmlige Madz j Kopsko i Poiio sochn j Nylannd och Hans Karnas, Hindriex erffwingar på fædernett, och Simon Hindricson j Laiila j Mustsara sochn, Hindrich Balkz hustrves erffwinge. På tesse fór:ne erffwingis wegna vplott och leffrerade fór:ne Peder Belle Jónns Anderßon ett stenhus och liggjande grund, som the alle erfft hade epter saluge Hindrich Balk och hanns hustrv, belägit j Anders bothnekars grænd nesth nedan fórre Clemett scriffuares hus, huilkid hus fór:ne Jónns Anderson lagliiga kiópt hade aff tesse bónder fór trij hundrade trettiio ꝯ. Fórst fiik Madz j Kopsko ottetiio ꝯ, Hans Karnas ottetiio ꝯ och Simon Hindricßon et-hundratt siuttio ꝯ, huilke peningar the alle bekende siig anammatt och vpburit haffue then sidste peniing med then fórsta. Hwarfóre affhende the siig och theris arffwingom fór:ne hus och grund och tilegnade thet Jónns Anderson och erffwingom tiill ewerdeligo ægo quitt, friitt med all sin tilbehorilse, såsom thet aff grunden vpmuratt ær och fór ógon stár. Och war lagbudit, lagstondit och samma erffuinger hembudit, och the wille thet jntid kiópe, och fridskillingen på giffwin epter lagenn etc.

[134 v.]

vpbudith	{	Jtem 16 ¹ septembris Niels Jónson vpbudit dále Pauls huss óstan tiill — 3.
		S. d. Niels Jónson vpbudith Oluff Gróms træhus westan tiill — 2.
		S. d. Niels wårdscriffuare vpbudith Oluff Espings hus på Kinheste gatun — primo.
		S. d. M. Olaff upbudith erchebispens tomt viid Warfru gillestuffuu — 3.

¹ Ursprungligen har stått 23, som ändrats till 16.

S. d. Jónns Anderson vpbudith Niels Starffuedros huss óstan tiill — 3.

S. d. Jónns Anderson vpbudith en pantt, som hórer Oluff Anderson tiill — 3.

Szame dag sadis Jónns schomagare tiill, thet han má draga j siith hus, som han med sinom barnom erfft haffuer, nær fardaga komber, och gællenærana gonge tiill the peningar, som Jónns satte j retta, næmliq 400 þ .

Szama dag bleff Pettermeus dreng saakfælther tiill 40 þ för [135] itt *stycke* klede han togh vp vtur skepedh och lott thet jntid scriffua.

Szama dagh samtyektis med fougten och hela rådhet, att huilken aff stolebróderne, som icke tilstædis ær alle mondagar, vtan han ellies laga fórfall haffuer, dhå skall han bóte 3 þ eller och alla bróderne schole gesta honom sampt med fougten.

Szama dag sadis kyrkewærnarne tiill, atte schole epter thenne dagh haffue thet nyia pellett hoss thom och icke klocklarenn [*sic*] och leghe thet wtt för 3 þ . Jtem schole the och jngen tilstædie att begraffuas vtj kyrkien eller kyrkegården vtan the beste borgare eller theris hustrur, om Gud tæckis kalla them. Legofolk och andra schole begraffuas på malmarne. Och schole rijngarne icke rijngia mere æn 2 gongor för then menige hopen och thet kortaste the kunne, men för några besynnerliga borgara eller borgerskor [135 v.] eller andra måge the rijngia 3 ressor, ty åthskilnadh skall ware ibland folkith.

Jtem 23 septembris Josep Aruitson vpbudit ett szólff belte, Bom hórer Hans Anderson tiill — primo.

S. d. vpbód Josep en krans, som hórer hustrv Karin Madz Nilsons tiill — primo. } vpbudith

S. d. Niels Jónson vpbudith Oluff Gróms tu træhus — 3.

S. d. Niels wårdscriffuare vpbudith Oluff Espingz hus på Kinheste gatun — 2. }

Oluff Hartmandz erffwingar. [136]

Anno Domini 1549 then 23 septembris stode jn för retta saluge Oluff Hartmandz erffwingar, næmliqe Pedher Larsonn j Wala-

grund och Lasse Olson j Tólebynn j Mustsåra sochn, vplotte och quitterade erliige men Niels Jónson borgmestare och Oluff Marthenson radman fór all[t] thet arff thom emellam hendher haffth hade epter saluge Oluff Hartman, och bekende thom vpburit haffue all then dell, litiid och mygith, Bom thenne godemen j förwaringh hafft haffwe och hade stått theris arff fórrer Bom erliige godemen, fór huilkiid the thom storliigen betackade och gaffue thom med handd och mundh quitt, frii, ledugh och lóssz fór allt ytthe[r]mere klandher eller tiltall epter thenne dag vm szamma arff godz fór them och fór alle theris eptherkomande, fódde och ofódde. Och her medh skall thet ware en platt fórliggt och afftaledh saack. Och the rægte tesse bóndher Niels Jónson och Oluff Marthenson hondena opå jn fór retta.

[136 v.]

Swen Persons [sic] hustrues erffwingar.

Anno Domini 1549 then 23 septembris stodh jn fór retta hederliigh man, her Joonn, kyrkeherre j Bygda sochn på Westra bothnen, fulmyndugh och mektugh aff Swen Joensons hustrves erffwingar, Bom war aff hans saluge hustrves modher, Bóner och dottrar. Moderren hett hustrv Jngeborgh j Óstawiick j Skellefftta sochn. Och bekende thenne her Joonn Biig aldeliis fórnógdan wara fór samma arff aff erliig man Swen Joenson epter hans saluge hustrv, Gudh hennes siell nade, och thetta epterscriffne bekende her Joonn süig vpburit haffue fór samma arff, fórst rede peningar sextio march ortuger, en grytta, en teen kannu, en grón engilsk kiortiill, en klokke kåpa och en kiista, medh huilkit han süig aldeliis áthnóie lotth. Och vplott och quitterade fórne her Joonn på sine fulmagtz wegna fórbemelte Swenn Joenszonn fór allt thetta arff honom erffua burde epter samma Swens hustrv och gaff honom quitt, frij, ledug och lóß fór allt ytthermere klandher eller tiltall vm szamma arff thenne dagh både fór fódde och ofódde, och her om en klar, fórliggt och afftaled saack tiill ewigh tiidh. Och ther opå rægte her Joonn Swen Joensonn handena jn fór retta.

[137]

Hans Hemingson, Hanns Eriichsonn.

Anno Domini 1549 then 23 septembris stodh jn fór retta Hanns Hemingson, w. n. herris bysseskytta, med fórtæncktom

willia och berådne mode, szå och medh sinne kære elskellige hustrues godh willie och samtycke vplott och lefferade med hannd och mund erligom manne Hanns Eriichson, vår kere stole broder, ett stegerhus med tomt och alle, liggiandis j Kofartz grenden på nórra sidone aller nederst i grendene, och lengden på tompten viidh gatun xix alnar, bredden på sama tomt xi alnar, huilkit stegerhus med tess tomt för:ne Hanns Eriichson lagliiga kiópt hade aff Hanns Hemingson för halfftridie hundrade march ortuger Stocholms myntte, som nw i landet gænxse och gæffue ære, huilkin summa peningar för:ne Hanns Hemingson bekende siig anammat haffue tiill gode nóie och fulla bettalning, then siidste peniing med then förste. Ther medh affhende han siig sama stegerhus och tomt och sinom arffuom och tilegnade thet förbemelte Hans Eriichson med sina lengd och breedh och hans epterkomande arffwinger quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dag aff fódde, ofódde och åtalare tiill ewig tiidh. Och war lagbudit, lagstondit och med tesse godemen, Eriich Jacobson och Swen Monson, hembudit Hans Hemingsons egin broder Christoffer j Sixtuna. Och opå thetta kióp lagde Hanns Eriichson vp sin frid-skilling epter lagenn.

Wår aller kere nadiige frw och
hustru Elizabette Gorius Holstes.

[137 v.]

Anno Domini 1549 then 23 dagen vtj septembrj månadh och åå rettan radstuffue dagh stode jn för vår sittande rett erliige men Pedher Andersonn, stadzens borgmestare, och Gregers Person, stadzens kæmænære, fulmynduge och mektuge aff hustru Elizabette, Gorius Holstes epterleffuerska, och gåffue tilkenne på hustrv Elizabettes [wegna], epter honn sielff fórmátte icke på radhused gå för hennes siwkdóm schuldt, att hon hade med wengers och neste frenders ja och samtycke såltt och vplatiid stormectigiste förstinne och frue, fru Margretta, Swerigis, Góttis och Wendis etc. drothningh, sin kære nadiige frw, ena bara tompth. liggiandis her vtj Stocholm óstan tiill j Brede grendene sunnan gatun emelam thet træhus Gregers snickare boor vtj och Lassze Nyleningis træhus, som ær j lengden sex och tiwgu alnar och på bredden tretton alnar, huilkin tompth förbemelte hustrv Elizabett egenom lagligit arff epter hennes framlidne fóreltra tilfallin ær etc., och hennes nade hógmektighet

[138]

lagliga saldt haffwer fór tuhundra och sexton *march ortuger* vti gott swenst myntte, fór huilke *peningar* och sama *tompth* haffwer warid skattad förre. Och bekende these för:ne godemen på hustrv *Elizabethis* wegna, *thet* hon hade för:ne 216 q vpburith tiill gode nóie och fulla bettalningh, hwarföre affhende the *samma tompth med* sine lengd och breedh förbemelte hustrv *Eliza[be]tt* och hennes rette arffwar och tilegnade henne *stormectigiste* förstinne, drothningh *Margretta* och hennes *M:ttz* erffwingar quitt, frij tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt aff fódde och ofódde åtalare tiill ewig tiidh. Och her opå thetta faste kióp lagde the godemen vp hennes *nadis* hogmektighetz fridskillingh, som lagen jnneholle. Hwar och szå hender (*thet* Gudh förbiude), att same tompth hennes nåde eller hennes *M:ttz* erffwingar *med* någen rett eller dom jfrå ginge, dhå beplictade hustrv *Elizabethte* siig och hennes epterkomande erffwingar att wederleggie hennes nåde eller hennes nådes erffwingar *med* en så well belægin och liiche god tompth ighen, som then annen warid haffuer.

Och *thenne* vplattning anammade *Clemett Hanson*, w. n. *herris* secreterer, på wår aller kere *nadige* frwes wegna.

[138 v.] { Jtem 7 octobris *Niels Jónson* vpbudith *Hanns Hemingsons* træhus j *Cofartz* grenden — primo.
 vpburith { S. d. *Eriich* skinnare vpbudith ett træhus, som hórer en borgare tiill j *Tælie* och ær *liggiandis* j *Lasse Gregersons* grendh — primo.
 S. d. *Josep Aruitszonn* vpbudith en pantt — 2.
 Noch vpbódh han en *kranssz*, som hórer *Madz Nilsons* hustrv tiill — 2.
 S. d. *Niels* wardscriffuare vpbudith *Oluff Espingz* hus på *Kinhestegatun* — 3.

[139] Lasse *Monsonn* [och] spettalenn.

Anno *Domini* 1549 then 7 dagen vtj octobrj månadh stodh jn fór retta *Lasse Monson*, wår medborgare, och gaff tilkenne, *thet* han hade tiill lánnns aff the *fattiga* i spettalen 200 q *ortuger* på en årligh rentta, szå lenge han haffwer thom hoss siig. Och opå *thet* the *fattige* her i spettalen och tess *formyndare* schole tess *wissare* ware opå theris bettalningh, hwar såsom *Lasse Monson* någhet weder komber eller Gudh kallar honom aff *thenne* wærdenne, dhå

stodh förbemelte Lasse Monson med sin friie willie och vilkor och med sine kære hustrves ja och samtycke och satte the fattige her j Stocholms spettall tiill en vnderpantt siitth egit stegerhus och liggiande grund med panna och all tilbehórilse fór szamma 200 q , som han aff the fattige tiill lánsst tagit haffwer. Och schole spettalens fórmyndara bruge szama stegerhus the fattige tilgode med rentan ther aff går¹ och bære ther renta aff, så lenge förbemelte Lasse Monson haffwer theris peningar jne hoss siig. Och på sama tiidh war Monns gulsmed och Bænct Balk forstondara fór the fattiga, nær thetta i radstuffuu skedde, huilke och anammade szama dag stegerhused på the fattigis wegna.

Jacob Kooock och hanns swæra
och Lambriect Åler[s].

[139 v.]

Anno Domini 1549 then 7 dagen vtj octobrj månadt stodh beskedelig quinna, hustru Dorotea Bárendt tho Geistes eptleffuerska, med sina berådne mode vplott och leffrerade sinom elskelige son Lambriect Ålers ett halfftt stenus och grund, liggiandis på Westra Longgatun her j Stocholm twert vtóffuer Hanns Gammals hus och óffra delen j samma stenus med en gatubood vnder samma hus och 3 små kellare. Tesligest leffrerade och vplott fór:ne hustrv Dorotea sama sin son Lambriect ena tomt, liggiandis i Hæning Geres grend på norra siidone och nest nedan fórre Jacob Kooockz tomt, Bom han fiik på sin dell på sine hustrv wegna. Och ær lengden på tompten, som Lambriect Ålers fiik, $23\frac{1}{2}$ alin och bredden otto alnar. Och thetta fór:ne halffue stenus med then tomt, som fórscriffuit står, gaff förbenempde hustrv Dorotea sama sin son Lambriect Ålers fór siitt retta och fasta fæderne, epter hon jnge peningar hade att giffua honom fór the monge geell, som på færde wære och bettales skulle, och samma hus og tomt nyttie, bruge fór siitth egit tiill ewerdeligo ægo, dogh med sådana skæll och fóroord skedde thenne vplating, thet Lambriect [sic] skall behålle óffra delen j samma stenus och icke ther jfrå driffwin bliffua. Thet begærade sielff hustrv Dorotea att sza i stadzens boock fórtcknat bliffue motte, som nu fórscriffuit står.

[140]

¹ Orden 'the fattige . . . affgår' stå i ms. i marginalen i stället för ett i texten strukit 'siig til gode'.

Szama dagh vplotth och fór:ne hustrv Dorotea sin mågh Jacob Kooock, som systren haffuer, emott Lambriet then andra halffparten j samma steenhus och grund, som nedre i grenden ligggher, emot then delen som Lambriet fiik, med all then deell, som ther tiill hórer i samma halffua hus og grund, och óffra delen i tomtene, som ligggher j Hæning Geres grennd, som och haffuer samma længd och breed, som then Lambriet fiick, huilkid halffue hus och tomt fór:ne Jacob Kooock och beholle skulle fór siitt egiitt och fór siitt hustrves retta och fasta fæderne fór ena ewerdeligo ægo. Ther opå the lagde vp theris fridskilling epter lagenn.

Men *thetta* skipte bleff någre åår her epter, næmligh *anno etc.* 54 förwandlad och på nytt lagadh, szå att fór:ne stenus skall hóre Jacob Kooock och Lambriet Ålers lieche mygit tiill och jngen åtskilnad huarken med óffradelen eller then nedra, vtan licha skall *thet* hóre thom båden tiill, nær *thet* sælies skall.¹

[140 v.] Jtem 14 octobris Niels Jónsonn vpbudit Hanns Hemingsons træhus — 2.

S. d. Eriich skinnare vpbudit ett træhus j Lasse Gregersons grenndh — 2.

S. d. Josep Aruitsonn vpbudit två panttar — 3.

Formyndare for Anders Hansons
barn på Sudre malm.

Szama dag stodh saluge Anderss Hansons hustru på Sudre malm och affwittrade sine barn fór theris fæderne rede peningar tiwgu sex ş. Och *thetta* skedde j these godemens nærwaru: Hanns skredare j Sancte Joannis grend och h[er] Joonn kledescriffuare, och same dag sattis förstondara fór sama barnn tesse borgara: Hanns skredare och Pedher Jacobson.

[141] Staffan i Rindóó, Hindriich Jonson.

Anno Domini 1549 then 14 dagen vtj octobrj månadh stodh jnne fór sittande borgmestare och raadh erliigh mann Staffan i Rindóó, Wermdóó sochn, vplotth och leffrerade med hannd och mund beskedeligom manne Hindriich Jónson, fiiskare och vår medborgare, ett standell werckz hus, liggiandis vtj Wåmbefier-

¹ Hela detta stycke är senare tillskrivet.

dingen, med tomt och alla. Och ær samma hus liggiandis j Anders Bothnekars grennd nederste hused j grendenne på sudra sidone, huilkiid hus med tess grundh fór:ne Staffan i Rindóó lagliiga saldth hade fórbenempde Hindriich Jónsonn fór halff femte hundrade march ortuger Stocholms myntte, huilke peningar fór:ne Staffan i Rindóó bekende siig redeliiga och tiill fulla nóie vpburith haffue, then siidste peniing med then fursta. Hwarfore affhende Staffan siigh, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne hus och grund och tilegnade thett med sina tomt, lengd och lengd [o: bredd] förbemelte Hindriich Jónsonn, hans hustrv, barn och hans epterkomande erffwingar quitt, friitt tiill ewerdeliigo ægo, orappatt, oklandratt aff fódde, ofódde och atalare tiill ewig tiidh. Och war thetta hus lagbudith, lagstondith och medh allan stadz rett fulfolggt, som lagh jneholle. Och opå thetta kióp lagde Hindriich Jónson vp sin fridskilliingh. Lengden på tompten viid gatun xj alin, bredden på tomptene xvij alin minus j qwarter.

Jónns tunnebindare then 3:e peningh.

[141 v.]

Anno Domini 1549 then 21 dagen vtj octobrj månadh stodh gamble Jónns tunnebindare jn fór retta med sine danequinne och gaffuo hwarthera andro huar tridie peniing j lóst och j fast j allt thet the giffua motte epter lagen, huilkin gaffue the baden jn fór retta stadfeste. Och gaffue ther hwar annenn hondena opå, begærandis, att thet motte jnscriffuit warda j stadzenns boock, såsom och nu skedth ær.

Szama dag Eriich skinnare vpbudith ett træhus i Lasse Greger- sons grenndh — 3.

vp:tt

Jtem 21 octobris Niels Jónson vpbudith Hanns Hemingsons træhus — 3.

[142]

vpbudith

Eriich Larson om saluge Oluff Espingz

Bons husedh [sic] på Kinheste gatun.

Szama dagh stodh jn fór retta Niels Spedz wårdscriffuare fulmyndug och mektug aff saluge hustrv Heliges erffwingar på Kinhestegatun, Bom wære hustrv Kirstin j Rossendall j Kijmeta sochn, hustrv Heliga systher, och Jóns Jónson j Longewiik och

Jacob Jónson *ibidem*, hennes broders sóner, vplott och leffrerade vår stole broder Eriich Larson ett steenus och liggande grundh, som fór:ne erffwingar erfftt hade epter saluge hustrv Helga och ær belægith på Kinhestegatun nest offuan fórre Gregers Persons hus, huilkid stenus och grund Eriich Larson aff hustrv Heliges erffwingar lagliige kíópt hade fór ethundratt sextiio fyre ꝛ ortuger, huilke peningar the alle kende siig anammatt och vpburit haffue, then siidste peniing med then fórsta. Ther med affhende the siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne stenus och grund och tilegnade thet förbemelte Eriick Larson och hans epterkomande erffwingar quitt, friitt med bodar och kellare tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff fódde, ofódde tiill ewig tid. War lagbudith, lagstondith och med all rett fulfólgtt, som lagen jneholle, och fridskillingen opå giffwin.

[142 v.]

Peder scriffuare then 3:e penning.

Anno Domini 1549 then 21 dagen vti octobrj månadh, dhå wij fór retta satte på vår radstuffuw, kom jn fór retta Peder scriffuare och hans danequinne, hustru Margretta, med honom och gåffue hwar thera andra allt halff parten j allt thet the áttthe både i hus, grundh och lósóra, jntid vndantagandis j allt thet som Swerigis lagh thom medgiffuer och jneholler, epther the båden hade jnge jnríkis arffuar, och begærade the, att thenne gåffua, som the nu huar annen giffuit och stadfest haffue jn fór retta, motte och szå warde jnscriffwin vtj stadz boock, huilkid och szå skedde och thom epteraliitid bleff aff borgmestarne och hele radhet.

Szama dag vithnade Ture Person jn fór retta, att then tid han hade befallningen på Stocholms slott, kom Brynolff skredare borgare tiill honom och tiill hans kære systher, huilkin och tilstædis war, och badh henne, att hon skulle fly thet szå med sin brodher Ture Person, att han kunde få Willam Schottes dotther aff landhet tiill sin fadher brodher j Reffla. Han wille skæncke henne en szå godh en skærduk, som hon vtwælie kunne. Samalunde wille och Brynolff skænckie Ture en skænck, som bættre schulle ware, kunde han få pigan aff landhet. Thetta swor han på sine siels salughett.

Lille Bænctz hustrves erffwingar.

[143]

Anno Domini 1549 then 21 octobris stode jn fór retta Lasse Gregerszon och Madz skreddare, wåre medborgara, fulmynduge och mektuge på Madz Andersons wegna i Sibbo sochn i Nyland, vplotte och quitterade erliig man Bænct Person på Kópmannegatun fór allt thet arff, ßom fór:ne Madz Anderson erffua burde¹ epter ßin framlidne dotther, saluge hustrv Jngeborg, lille Bænctz hustru, och bekende thenne godemen på Madz Andersons wegna, att fór:ne Bænct Person hade sin swær welfórnógtt och bettaled fór thet arff honom med retta erffua burde epter sin framlidne dotther, epter som godemen thom emellam lagad hade. Och thetta epterscriffne bar Madz Anderson vp aff Bænct Person: tre engilske quinne kiortlar, en szólff skedh, iij par fórgilte spænner, ij tunnor saltt, en tunna mióll, ii pund jern, en dikis spade, v alna grantt lærufftt, hennes bælte, kniffuar och pungar. Och her med gaff fór:ne Madz Anderson sinom måg Bænct Person quitt, frij, ledug och lóß fór allt ytthermere klandher eller tiltall epter thenne dag vm szamme arff både fór siig och alle hans epterkomande, fódde och ofódde. Och her opå rægte Lasse Gregerson och Madz skreddare Bænct Person hand opå, att thenne fórlíichning skall ewig stondandis bliffue fór huarss mandz tiltall etc.

Oluff Gróm, Madz Kooock.

[143 v.]

Anno Domini 1549 then 21 octobris stod jn fór retta Oluff Gróm med sine hustrves ráde och samtycke vplott och leffererade med hand och mundh beskedelig man Madz Kooock ett træhus och liggjande grund, belægit westan tiill fór:ne Oluff Gróms grend på norra sidone nest offuanforre Pedher Tórkilsons træhus j sama grendh, huilkiid træhus med tess grund fór:ne Oluff Gróm lagliiga saldt hade fórbemelte Madz Kooock fór ethundrade och tiwgu † ortuger Stocholms myntt, huilke peningar Oluff Gróm bekende siig anammatt och vpburid haffue then sidste peniing med then fórst. Ther med affhende han siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne tráhus och grund och tilegnade thet fórbemelte Madz Kooock, hans hustrv, barn och theris epterkomande erffwingar quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt aff fódde [och] ofódde tiill ewig tiid. Længden pa tomtenn viid gatun xj alnar j quarter,

¹ Ordet burde är i ms. upprepat.

bredden på samma tompth xiiij alnar. Och war thetta hus lagbudit, lagstondith och Oluff Gróms måg hembudith, och han wille thet jntid kiópe. Och opå thetta faste kióp lagde Madz Kooch vp sin fridskilling epter lagenn.

[144]

Oluff Gróm, Peder Ósgótte.

Szama dagh stodh jn fór retta Oluff Gróm, vplott och lefferade hustru Margit Amundz och Pedher Hanson ett træhus och liggjande grund, belægit j Oluff Gróms grendh på sudra sidone nest nedan fóre hustru Anna pilestickares træhus, huilkid træhus med grunden förbemelte Oluff Gróm lagliiga <kiópt> såldt hade fór:ne Pedher Hanson och hustru Margit Amundz fór 210 ꝛ ortuger, huilke peningar fór:ne Oluff Gróm bekende siig anammatt och vpburid haffue, then sidste peningh med then fórste. Ther med affhende han siig fór:ne træhus och grund sinom arffuom och epterkomandom och tilegnade thet Pedher Hanson och hustrv Margit och theris epterkomande erffwingar med två kellare och en boodh quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt aff alle fódde, ofódde och åtalare tiill ewigh tiidh. Lengden opå tompthen vnder hused viid gatun xiiij alnar j qwarteer, bredden ær xij alnar. Och war thetta hus lagbudit, lagstondit och med allan stadz rett fulfolt, ßom lagh jnneholle, och fridskillingen opå giffwin epter lagen. Kiópevithe: Swen Skutta och Hanns Eriichsonn.

[144 v.]

Peder Larson til Birkesæter med
sine syster hustru Margreta.

Anno Domini 1549 then 21 octobris, dhå wij fór retta sätte, kom jn fór retta erliig man Peder Larson tiill Birkesæth[e]r med fulla beradne mode, så och med sine kære hustrves ja och samtyckie, vplott och lefferade sine kære systher Margreta Larsdotther thene epterscriffne hus och grund och tompter, huilke honom tiill arffz falne ware epter beggie theris framlidne fader och moder, halffparten Pedher Larson och halffparten hans systher. Fórst vplott han fór:ne hustrv Margretta then halffpartt honom tilfallith war vtj theris fædernes och módernes hus på Kópmannegatun, jtem then halff partt, ßom honom och tilfallith ær vtj the hus viid Nórrre portt ære, samalunde then halffue tomp, ßom honom tilfallin ær på Norre malm, och then halffue boden óstan tiill står på stadzens

tomptth *etc.* Fór tesse hus, grund, bodar och tompten på malmenn bekende siig Pedher Larson welfórnógdan ware och welbettaledh aff sin kære systher, hustrv Margreta, then siidste peniing med then fursta. Och dherfóre affhende han siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne hus, grund, boden óstan tiill och tompten på Nórre malm och tilegnade altt thetta sine kiere syster och hennes [epterkomande] quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt epther thenne dagh aff alle fódde, ofódde och atalare tiill ewig tiidh. Och wære thenne hus lagbudne, lagstondne och med allan stadzrett fulfolgde, ßom lagen jneholle. Och opå thetta faste kióp lagde hustru Margretta vp sin friidskillingh. [145]

Lasse fiiskepackares erffwinge.

[145 v]

Anno Domini 1549 then 21 octobris stod jn fór retta Lasse Jónson i Kiusa i Saxtmala sochn, saluge Lasse fiiskepackares broders szon och rette erffwinge, vploft och quitterade sin fader broders hustrv, hustrv Margith, fór thet arff honom erffua burde epter sin framlidne fader broder, saluge Lasse Finne, och bekende siig welfórnógdan ware j alle motte epter then fattigdom, ßom på færde war. Och hade fór:ne hustrv Margit giffuit thenne Lasse Jónson en gryta wog j [L] æ, en kætiill wogh viij mark, en teen kannu wogh ix marker, en blå engilsk kiortiill fodratt med lambskin och en wadmals kiortiill, ij par hussor, en wadmals tróia. Her med lott han siig benóie, dog forpflichtade han siig, thet han schulle thenne fattigdom skiiffte och dele ibland the andre broders barnen, ßom hema j Finland ære. Och vnnte thenne hustrv Margith fór:ne sins bondes broders barn all then dell, ßom hennes bonde tiill arffz fallith ær ther j Finlandh, bade jord och lósóra, atte schulle thet bytte och skiiffte siig emellam, thet beste the kunde; hon wille ther jntid haffue aff. Och her medh gaff thenne Lasse Jónson förbemelte hustrv Margith quitt, frij, ledugh och lóssz fór thetta arff fór siig och fór sine medarffwingar, ßom hema ære, fódde och ofódde, ßå att epter thenne dagh skall vm thetta arff ware en platt fórliggt och afftaledh saack. Och ther rægte han hustrv Margith hondena opå jn fór retta. [146]

Jtem 4 nouembris Hanns Eriichson vpbudit ena tompt, som hórde Lasse schomagare tiill, liggiandis j Haraldz grenndh — primo. vpbudit

Bespråkad hus.

Szama dag bespråkade Oluff Pawalson *thet* træhus <tiill> Bom Tælie borgarenn saldth haffwer Thomas murmestare. Och viill *thenne* Oluff Påualson biuda byrd på szama træhus, om lagen ellies ville honom *thet* medgiffue.

Szama dag sadis scriffuaren tiill, som på Haraldz skiip warid haffwer, then saltt *tunne* ighen, som han bettaledh hade. Men ære huderne bættre æn saltt *tunnan*, ther offuer ær skall giffues the fattige j spettalenn.

Wlff taskemaker, Clemett scriffuare
secretarius.

[146 v.] Anno Domini 1549 then 4 dagen vti nouembri månadh åå rettan radstuffuu dagh stodh jn för retta beskedelig man Wlff taskemakare, vplott och leffrerade *med* hannd och mundh erligom förstondigom manne Clemetth Hanson, Kon. M:ttz w. n. herres secreterer, ett træhus och liggande grundh wiidh stora tórgit jnnan fóre Marcus Bænctsons hus, förstræckiandis siig jn tiill beltare gongen, ther han haffuer sin frij jngongh och vtgongh, huilkiid træhus medh tess grundh fór:ne Wlff taskamakare *förbemelte* Clemett Hanson lagliiga såldth hade fór tuhundrat ottetio 4, huilkin summa peningar Wlff bekende siig redeliiga anammatt och vpburit haffwe, then siidsta peniing *med* then första. Hwarfóre affhende han siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne træhus och grund och tilegnade *thet* *förbemelte* Clemett Hanson, hans hustru och barn och alle theris epterkomande erffwingar quitt, friitt med sine lengdh och breedh, aldelis såsom han *thet* sielff besittid hade, jntid vndantagandis, tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt aff alle fódde, ofódde och åtalare tiill ewigh tiidh. Och war *thetta* hus lagbudith, lagstondith, hembudith och med allan stadzrætt fulfolgt, som lagh jnneholle. Och her opå lagde Clemett Hansonn vp sin fridskilling, som stadz lagh jnneholle.

[147] Jffwars Hanses erffwingar.

Anno Domini 1549 then 4 dagen vti nouembri manadtt stodh jn för retta Eriich skinnare fulmyndugh på och mektugh på saluge Jffwars Hanses retta erffwinger, næmlige Monns Person j Widhe j

Jbbo heratz sochn, Jónns Person j Skottebodha *ibidem*, Niels Person j Gryteby, Jónns Joenson j Griidkom j sama sochn, huilke¹ alle med hanndh och mundh vplotte och quitterade saluge Jffuars Hanses hustru, *hustrv* Margretta, fór allt *thet* arff thom erffua burde epter theris framlidne broder Hanns Person, Gud hanns siell nåde, och bekende the alle vpburit haffue vtj en summa 40 ƒ ortuger och fyre szólff skeder både fór hus och lóssóra, epter ther wåre monge och dråpeliige geell på færde både jnnan landz och vtan, huilkin gell fór:ne *hustrv* Margretta anammade tiill siig och tiill thom sware wille och jngen annen, och her emott beholle hused hon sitter vtj, ther fór:ne erffwinger aldelis wåre tilfridz medh och gåffue hene *her med* quitt, frij, ledug och lóssz fóre thom och alle theris epterkomande² vm fór:ne arff bade fór hus och lóssóra och fór allt ytth[e]rmere klander eller tiltall epter *thenne* dag och tiill ewig tiid. Och ther rægte the *henne* hondena opå jn fór retta. Óffuermenn: Finwed gulsméd, Oluff Erichson, Eriich skinnare, Per j porten, Torfast Olsonn och Madz Halssz.

Hans Hemingson, Oluff Morthenson.

[147 v.]

Anno Domini 1549 then ene och tiwgende dagen vti octobrj månadh stodh jn fór retta erlig man Hanns Hemingson med sine fulla berådne mode, szå och med sine kære hustrues ja och samtycke vplott och leffrerade med hannd och mundh erligom och fórstondigom manne Oluff Morth[e]nson, wår stole broder, ett træhus och liggjande grundh, belægith vtj saluge Madz Kofartz grendh på norra sidone nest nedan fórré Hans Eriichsons niie stehus, som han nw vpmurat haffuer², fór:ne Oluff Morth[e]nsons egit træhus, huilkid træhus med tess grundh fórbemelte Hans Hemingson laglige saldth hade fór:ne Oluff Morth[e]nsonn fór etthundrade och siwttio ƒ ortuger rede peningar, huilke peningar fórbemelte Hanns Hemingson bekende siig redeliiga och tiill fulla nóie vpburith haffue then siidste pening med th[e]nn fóresta. Ther med affhende han siig och sinom arffuom fór:ne træhus och grund och tilegnade *thet* fór:ne Oluff Morth[e]nson, hans *hustrv* och barn och epterkomande erffwinger quitt, frítt tiill ewerdeliigo ágo med all sin tilbehórilse, orapatt, oklandratt aff alle fódde, ofódde átalare tiill ewig tiid. Lengden

¹ Ordet 'huilke' står i ms. i marginalen.

² Orden 'Hans Eriichsons ... haffuer' stå i ms. i marginalen.

[148] på tompften viid gatun xxvj alin j *quar*ter, bredden xi alnar. Och war lagbudith, lagstondit och med allan stadzrett fulfólgh, som lagh jnneholle och fridskillingen på giffwin. Kópevithne óffwer thetta hus: Buddans Eriick och Niels Spedz wardscriffuare.

Tetta ær lengden på thet træhus, som Oluff Morth[e]nson haffuer liggiandis nest nedan fórrer: xvij alin och breddenn ær xj alin.

vpbudith Jtem 25 nouembris Hans Erichson vpbudith ena tompft, Bom hórer Lasse schomagares hustrv tiill — 2.

Vpsagtt burschap.

Szama dag warth Thomas j hualffwedz hustru fórlóffuadh aff borgmestare och raadh med siitt borgereskap fór hennes siwkdom skuldth och skall epter thenne dagh ware frij fór gest och gongande och all annen stadzens tunga och fórtæra siith egüth.

S. d. sade och Jónns tunnebindare siith burgerschap vp; fór sin store siwkdom och álderdom schuldth gaffz och honom frij epter thenne dag for gest och gongande, wárd och dagzwerke och fortæra siith egüth.

[148 v.] Jtem 25 nouembris Blasius Olson vpbudit hustrv Anna Peder vpbudith Hermansons træhus j Sancte Laurentij grendh primo.¹

Borgare eedh.

S. dag giorde Jónns Larson sin borgare eedh fór enn skinnare her i staden, och Anders skinnare war godh fór honom j sex aar, Bom lagh jnneholle.

Rosteradh smór.

Szama dagh wartt Eriich Stutt tilsagtt fór retta, att han skall beholle the 3 tunnor smór, Bom hann rosterad haffwer aff Niels Jónson grytegiutare; szå lenge Bamma Niels Jónson haffuer vt-dragit sine saack med honom j en rett, och then tunna smór Bæneth Vttanby togh vtur hans rostering, then skall han latte komme tilbache ighenn.

¹ Ordet primo är i ms. upprepat.

Bespråkad tompth.

S. d. bespråkade Jónns <gulsmedh> schomagare och Carsten perlestickare then tompth, som vnge Lasse schomagares hustru haffuer tagith peningar opå, epter honn æger ther icke mere æn en halff partt vtj. Och Jónns och Carsten wille sielffue lóBe henne och jngen fremmande.

Bespråkadh hus.

[149]

Szama dagh bespråkade saluge Clemett Koockz hustru med en jachims dall[er] thet hus, som Swen Monson boor vtj, och wiill thet byrda ighen, epter thet war henne aldriigh hembudith.

Swen Monsonn, Clemett Koockz
hustru.

Szama dagh warth Swen Monson affsagtt med en dom, thet han skall jnthet förhindra Clemett Koockz hustrues fænsther, som wetter jn i Swen Monsons tompth, och jngelunde fórtage henne siith lius, som Gudh henne giffuith haffwer, epter hennes breff holler thet jnne, att hon <thet> sine fænsther friitt haffwe skall, och Swen Monson riffue thet bortt, som han henne fórnær byggt haffwer. Och thet skiiffte, som borgmesterne haffue Swen Monson epterlatiidh, skall han thet jnthet vidare bruke æn som fór ógon stodh på then tiidh thet skedde. Hwar han annerledes gör, så skall Swen tage siitt hus ighen, hwar Swen Biig her epter icke retta wiill etc., som foresagtt ær. Och wåre twå syner på samma fænsther, huilke och gillade thom, så att saluge Clemett Koockz hustru bór haffue sine fænsther jn vti Swen Monsons tompth epter the fórdord, som vtj hennes breff stonde. Thetta samma stadfæste och gillade hela rådhet.

Jtem 9 decembris Bæncth Vttanby vpbudith Lasse Clemetsons } [149 v.]
træhus — 2.

S. d. Blasius Olsson vpbudith Per Hermansons hustrves træhus } vpbudith
— 2.

Szama dagh wartt bagare embetid epterlatiid aff menige rådhet, att epter then dyre tiid nw på färde ær på spannemalen, att en span hwete geller 11 óre, så skall epter thenne dagh ett tweggie

peniingz bróðh wæga 8 lodth. Huar mindre bakar epter thenne tiid, dhå skall han bótte, ðom lagh seie.

[150] Staffan Szasse, Hanns Gammall.

Anno Domini 1549 then 9 dagen vtj decembrj månadh, dhå wij fór retta sätte på vár radstuffuu och å rettan rådstuffuu dagh, stodh jn fór vár sittiande retth erliig fórstondiig man Staffan Szasse med sine fulle berådne mode, szå och med sine kære hustrues, hustru Emerentia, ja, godh willie och samtycke vplott och leffrerade medh hannd och mund sin kære swær Hanns Gammall then halff partt j alle huss och grund och tomp^{ter}, ðom fó:ne Staffan Sasse på sine kære hustrues wegna tiill arffz faldne wære epter fó:ne Hanns Gamals hustrv, salige hustru Margreta (Gudh hennes siell nåde), som fórst ær halfftt stenhused, som Hans Gammal boor vtj, liiche som *thet* nu fór itt år fórlidit tilhope byggt ær, medh alle sine wåninger och tilbehorilse, jntid vndantagandis, som samma hus tillyder och aff ålder tillyddt haffuer; thernest halff parten vtj stegerhusedh, som vnder hused legadh haffwer, med tomt och all redskap ther tiill lyder; jtem mælteboden med sine tomt, [150 v.] liggiandis j samma grend; ett stall j annen grenden med sine tomt och en bood vtj sama grend, som står tiill pantt fór 40 þ; jtem en halff kryddegårdz tomt j Fodermarskens grenden, men fór then andra halffparten skall Hanns Gammal fly Staffan Szasse ett belægeligit rum igen; jtem två træbodas óstan tiill j Rawmo Jónses grend, liggiandis påå sudre sidone nederst j grendene, vndantagandis tomp^{ten}, huilkin staden tilhórer, och en tomt på Sudre malm, som vnder hused legad haffwer. Fór tesse faste hussz, grund, tomp^{ter} och bodar, som nu vptalde ære, bekende Staffan siig thom lagliiga såldtt haffue sin swær Hanns Gammall fór sexton hundrade march ortuger. Th[e]r tiill skængte Hanns Gamall Staffan Szasses stiuffdotther Gunnill ethundrade þ, och Staffan skængte henne 100 þ tesligis. Och thenne summa peningar bekende Staffan Szasse siig tiill goda nóie och fulla bettalning anammatt och vpburit haffue, then siidste peniing med then fóresta. Szama dag vplott och quitte- [151] rade fó:ne Staffan Szasse sin swær Hanns Gamall fór alla lósóra och kópenskatt [*sic*] och altt annet, som honom på sine kære hustrves wegna erfua burde epter saluge hustrv Margretta, Hanns Gamals afflidne hustrv, szå atte j alle motte well fórligte wære,

dogh vndantagandis the gårdar och tompter, som vtj Östergötland belægne ære, huilke i tetta bytte jntid ræknade ære. Samalunda wartt och fóroordatt i thenne vplattningh, att huar någre flere lósóra vpspóries kunne, som i thetta bytte jntid warid haffue, schole the stå Staffan och Hanns Gamall badom tilgode *etc.* Och her med affhende Staffan Szasse siig, sine hustrv och barn fór:ne hus, grund, bodar och tompter och tilegnade thom fór:ne Hanns Gamall och hans arffuar quitt, frij med allt thet thom tilhórer tiill ewerdeligo ægo, orappade, oklandrade aff fodde, ofódde tiill ewig tid. Her opå lagde Hanns Gamall vp sin fridskillingh. Och wåre tesse hus och tompter lagbudin, lagstondin och Staffan Szasses hustrv och barn hembudne med Hanns Eriichson och Harald Olson, och the wille thom jntid kópe vtan aff en frij willie vnnte thom offtebenempde Hans Gamall, som fórscriffuit står.

Jtem 16 decembris Blasius Olson vpbudit Peder Hermansons [151 v.] hustrues træhus — 3.

S. d. Bænckth Wttanby vpbudith Lasse Clemetsons træhus, Bom honom står j pantta fóre 100 $\frac{1}{2}$ — 3.

S. d. vpsade Karpe Lasse siitt borgerskap, epter han fórmåtte icke draga stadzens tunga, men hans hustru warth epterlatid, thet¹ hon må bruke siith kræmærij, som hon ær wan tilforenne medh æple, pærun och nótter *etc.*

Pelletth.

Szama dagh warth samtyckt aff hele rådhet, att pelleth, som i radstuffuun ær, skall gella 3 $\frac{1}{2}$ 2 óre, hoo som thet bruga wiill epter thenne dagh.

Erchebispenn, Peder He[r]-
mansons hustru.

[152]

Anno Domini 1549 then 16 dagen vti decembrj månadt stod jn fór² [retta] erliigh man Peder Anderson, wår stadz borgmester, fulmyndug och mektug aff erliig quinne, hustru Anna, saliige Lodwiik bagares epterleffua, samt med hennes dotters, hustrv Anna, saluge Pedher Hermansons epterleffuerskes god willie, ja

¹ I orig. står then.

² Ordet fór är i ms. upprepat.

och samtycke vplott och leffrerade med hannd och mundh hederliigom och förstondiigom manne erchebiscop Laurens tiill Vpsala ett træhus och liggande grundh, belægith j Sancte Laurentj grendh, dhå man går nidher åttth grendene på sudra sidone nest nedan för Joonn j Skellenoras træhus etc. Huilkiid træhus och grund för:ne hustrv Anna Peder Hermansons med sin kære moders ja och samtyckie lagliiga såldt haffuer för:ne erchebiscop Larssz för fyrehundrade march ortuger rede penningar, huilke penningar hustrv Anna bekende siig tiill fulla nóie anammatt och vpburith haffue, then siidste penning med then första. Ther med affhende Peder Anderson hustrv Anna och alle hennes epterkomande erffwingher för:ne træhus med tomtpt och alle och tilegnade thet offtebenempde erchebiscop Larssz och hans arffwingher quitt och friitt tiill ewerdeliigo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff fódde och ofódde tiill ewig tiidh. Lengden på tomtpten viid gatun 19 alnar, lengde[n] jfrå gatun och jntiill sten hused jnne i gården 18 alnar, bredden jfrå gatun och jn ått husedh 18 alnar. Och war lagbudith, lagstondit och hustrv Annes egin brodher Rasmus Ludwiksson hembudith, och han wille thet jntid kiópe. Och her opå lagde M. Oluff Petrj vp fridskillingen epter lagenn, huilken och vplatningen anammade på erchebispens wegna.

[152 v.]

Jacob Monson, Blasius Olsonn.

Anno etc. 49 then 16 decembris stod jn för retta Jacob Monsson, wår medborgare, med sine berådne mode welfórtænckt, szå och med sine kære hustrues, hustrv Barbra, ja, godh willie och samtycke vplott och leffrerade med hannd och mundh wåre stadzscriffuare Blasius Olsonn ett siitt och sine kære hustrues stenhush och liggande grund, som belægit ær j Stocholm på Swartmunka brinckenn och nest viid Blasii Olsons egit huss med en litin tomtpt hartt nordan för hused belægin, haffuandis j lengden vtt med gatun halffniionde alin, twertt vtóffuer jn i gårdenn sex alnar, tedan jfrå och jn åttth Blasii huss halffottende alin; huilkiid stenhush, grund och tomtpt för:ne Jacob Monson lagliiga såldt och vplatid haffuer för:ne Blasius Olsonn för siwhundrade 3 ortuger rede penningar, huilkin summa penningar Jacob Monson bekende siig anammatt och vpburit haffue alle vti en summa, then siidsta penning med then första. Och thenn dell för:ne Jacob Monsons stiuiffdotter tilkomber i för:ne huss och

peningar, som Jacob Monson och hans hustru nu vpburitt haffue, förplictade för:ne Jacob Monson siig eller hans epterkomande samma sine stiuffdotter fórnóie och bettale all then deell, som henne bór att haffue, antingen med peningar eller med faste grund, szå att Blasius Olson eller hans erffwinger schole her om jntid klandher j framtiden haffue etc. Och her med affhende han siig, sine hustrv, barn och erffwinger för:ne stenus och tomt med all sin tilbehórilse och tilegnade thet förbemelte Blasius Olson, hans hustrv och epterkomande erffwinger tiill ewerdeligo ægo. Och war samma huss lagbudit, lagstondit och med Oluff Eriichson och Madz Hindricsson rådmenneste byrdemen hembudit, och the wille thet jntid kiópe. Och her opå lagde Blasius Olson vp sin fridskilling, som lagh jnneholle.

Stocholms stadz tænckeboock,
szom begintis nyåars tiidh anno *Domini*
1550.

vpbudith { Jtem 20 januarii anno 50 Niels Jónson vpbudith Hanns Fos-
sers sieleboodh — primo.
Jtem 27 januarij Niels Jónson vpbudit en siele boodh, som
hórer Hanns Fosser tiill — 2.

[153 v.] Szama dagh war áttther for retta Eriich skredare westan tiill och klagade vm then humbla, som Oluff Kiótta hade tagit honom jfrá vtan hans loff och minne och leffreratt honom Eriich Jacobson j hændher fór sine gell schuldt. Szå wartt vm samma humbla grænne- liiga nog ransakadh, szå att samæ humbla, som Eriich Jacobsons skiipzscriffuare átt sin wærd, Eriich skredare j Dantska, kióptt och bettaledh hade fór the 2 decker bockar, som han med honom sendt hade, næmliig $\frac{1}{2}$ skepundh, then wartt med en dom Eriich skredare tildompth, att Oluff Kiotta, som skeparen war, schulle honom then leffrere viid sine 3 q tilgórändis. Hade sidan Eriich Jacobson någet vtetondandis med sin skepare, thenn schulle han tale tiill med retta.

vpbuditth { Jttem 10 februarij Oluff Eriichson vpbudit Hanns Jórensons
hus westan tiill — primo, som står Niels Munck j pantta.
S. d. Niels Jónson vpbudit Hans Fossers sieleboodh — 3.
S. d. Eriich Jacobson vpbudit lille Mechils hus — primo.
S. d. Josep Aruitson vpbudit siith egit træhus — primo.

Hanns Fosser om mandzbotenn.

Anno Domini 1550 then 10 februarij stodh jn fór retta Cirster [sic] Nilsonn och Oluff Nilsonn, Kon. M:ttz tienare, och quitterade Hanns Fosser, fódh her i staden, fór all thenn rett eller tiltall the hade tiill fórbenempde Hanssz Fosser om thet manslagh, som han giortt hade på theris landzman Szander Bondesonn, fód vtj Juttland i Danmarckz riike, och epter the hade tagiith siig målægande saack och fulmagtt opå, bekende the thom redeliiga vpburit haffue mandzboten etthundrade march ortuger och en 4 lodh skeedh, thom och tess dódas slægtinger tiill gode nóie. Dherfór dhå gæffue the fórnempde Hanns Fosser quitt, frij, ledug och lóssz fór allt ytth[e]rmere klander eller tiltall vm fór:ne mandzslag bade fór fór:ne Oluff Nilson och Christer Nilsons erffwinger, szå och fór saluge Szander Bondesons slægtt och wenner, ßom j Danmark ære, att fórbenempde Hanns Fosser må frij och vbehindratt ware jnríkis och vtríkis. Och skall epter thenne dag ware en klar fórligt saack om thetta mandzslagh bade for fódde och ofódde, ther rægte Christer Nilson och Oluff Nilson Hans Fosser hondh opå alle slægtinganes wegna. Tesse men wåre óffuer thenne fórlíchning: Jacob Bagge, Niels Jónson, Swen Anderson, Kon. M:ttz fougte i Tælie.

[154]

Hanns Fosser, Jacob Bagge.

Anno Domini 1550 then 10 dagen vti februarij månådth [sic] åå rettan radstuffuu dagh och i menige rådzens nærwaru och áhóra stodh jn fór retta erlig fórstondiig man Niels Jónson, stadzenns borgmestare, fulmyndug och mektug på Hanns Fossers wegna, vp-lott och leffrerade med hanndh och mund erligom, fórstondigom manne Jacob Bagge ena siele boodh med all sin tilbehorilse med panna och kaar, pålningh och allt annett, som fór:ne siele boodh tillyder. Men om grunden wartt szå sagtt samma dagh, att warder all annor hæffd driffwin på tompterne ther på Sudre malm, szå warder och thenne tomtt driffwin medh. Men fór sama siele boodh och tomtt gaff fórbemelte Jacob Bagge Hanns Fosser halffiierde hundrade otto † ortuger, huilke peningar Hanns Fosser kendis siig vpburit haffue then sidste peniing medh then fóresta. Ther medh affhende han siig och sinom arffuom fór:ne siele bood och tomtt och tilegnade henne med all sin tilbehorilse Jacob Bagge och hans erffwinger tiill ewerdeliigo ægo, orappatt, oklandratt tiill ewig

[154 v.]

tiidh. War lagbudin, lagstondin och *med* allan stadz rett fulfó[*l*]gtt, som lag jneholle. Och opå *thetta* faste kióp lagde Jacob Bagge vp sin fridskillingh i menige rádzenns nærwaru.

[155] Swen Torstensons hustrues erffwinger.

Szama dag stode jn fór retta Swenn Torstenßons hustrues retta arffwingher, næmliige hustru Ramfrid j Brytby j Ósby sochn, ßom war systerren átth Swens hustrv, Eriich Larson j Ytterby j Tæby sochnn, Anderss Olsson j Ekee j Rydh sochn, Niels Person j Nærtuna sochn och Lasse Eriichson j Bærgby j Skeptuna sochn, och gáffue tilkenne, atte wenlige och wellfórligte wåre *med* fór:ne Swen Torstenson vm thenn lóßóra, ßom thom erffua burde epter hans saliige hustrv, Gud hennes siell náde, epter the jntid hus eller grund átte tilhope. Dog wåre the j sadana motte fórligte *med* Swen Tórstenson, *thet* han hade giffuit thom alle tilbyttis trettiio $\frac{1}{2}$ ortuger och sins hustrves klædher, huilke peningar the alle bekende thom vpburit haffue tiill goda nóie. Men Swen skall sielff sware tiil sin regenskap, som han aff Kon. M:tt haffuer, thom alle obekymbade. Och her *med* gáffue the honom alle *med* hand och mundh quitt, frij, ledug och lóss fór allt ytth[e]rmere klander eller tiltall vm fór:ne arff epter *thenne* dag och tiill ewigh tiidh. Och *ther* rægte the honom hondena opå jn fór retta. Och óffuer *thenne* fórliechning war Philippus gulsmæd och Jórenn glassmestare.

[155 v.] { Jtem 17 februarij Josep Aruitson vpbudit siitt træhus — 2.
vpbudit { S. d. Eriich Jacobson vpbudit lille Meehils hus — 2.
S. d. Oluff Eriichson vpbudit Hanns Jórensens træhus — 2.

[156] Madz Hansons erffwinger.

Szama dagh stodh jn fór retta hustru Margretta, saluge Clemett Koocks epterleffuerska, vplott och quitterade sine broders hustrv, hustru Cirstin Madz Hansons, fór allt *thet* arff henne erffua burde epter sin framlidne broder, saluge Madz Hansonn, Gud hanns siell náde, och bekende fórbemelte hustru Margretta siig aldellis well fórnogda wara j alle motte fór lósóran, men faste grund war *ther* jntid på færde. Och giorde hustrv Margreta sine swågerska, hustrv Cirstin, quitt, frij, ledug och lóssz fór siig och alle hennes epterkomande vm fór:ne arff och fór allt ytth[e]rmere klander eller

tiltall j någre honde motte nw och tiill ewigh tiidh. Och her opå rægte hustrv Margretta förbemelte hustrv Cirstine hondena jn för retta.

Erchebispenn, Oluff Larszon.

[156 v.]

Anno Domini 1550 then 17 dagen vtj februarij månadth, dhå wij för retta såte i wåre radstuffuu, kom jn för retta hederliigh man, mester Oluff Petrj, fulmyndug och mektugh på wærdigh faders erchebiscop Larses vegna j Upsala, vplott och leffrerade erligom ock forstondigom manne Oluff Laurentzson, på thenne tiidh Kon. M:ttz secreterer, ena tomt med en træstuffuu opå, liggiandis nordan förre Warfru gillestuffuu, haffuandis j lengden jfrå Eskiill Eriichsons stenus och jn tiill almenningz gatun xxiij alin och bredden jn tiill gillestuffuu gården xiiij alin. Huilkin tomt för:ne erchebiscop Laurentz lagliga såldt haffuer för:ne Oluff Larson för 120 ꝯ, thom mester Oluff Petrj bekende på erchebispens [vegna sig] anammat och vpburit haffue, then sidste peningh med then första etc. Huarföre affhende M. Oluff erchebiscop Larss och hans rette erffuinger för:ne tomt med sine lengd och bredh och tilegnade henne Oluff Larson och hans epterkomande erffuinger quitt, friitt tiill ena ewerdeligo ágho, orappatt, oklandratt aff alle fódde, ofódde och åtalare tiill ewigh tiidh. Och war thenne tomt lagbudin, lagstondin och hembudin epter lagen och fridskillingen på giffuin, som lag seia och fórmelda.

Jtem 3 martij Josep Aruitsonn vpbudit sith træhus — 3.

S. d. Eriich Jacobsonn vpbudit lille Mechils hus — 3.

S. d. Oluff Eriichsonn vpbudit Hanns Jórensons træhus westan tiill, som står Niels Munck tilpantta för några peningar — 3.

S. d. Eriich skinnare vpbudit en pantt på Hanns Eriichsons wegna, som hórer Madz Personn tiill — primo.

S. d. Skepper Oluff vpbudit en tomt, som hórer Nichu Finnes hustrv tiill — primo.

S. d. Bánckth Vttanby vpbudith 2 szólff panttar, som hórer Daudiz Gunnill tiill och Hanns Larson viidh Sudre portt — primo.

[157]

} vpbudith

Hustru Karin Nichu Finnes.

[157 v.]

Anno Domini 1550 then 3 dagen martij stodh jn för retta beskedeliig man skepper Oluff Eriichson fulmyndug och mektug

på Oluff Gregersons wegna j Walby viid Enekopung, vplott och leffrerade hustrv Katerina, saluge Nichu Finnes epterleffuerska, all then arffz rett, som fór:ne Oluff Gregerson tilfallith ær vtj thet óffra stenhused j Brundzgården, som fór:ne hustrv Katerina sielff sitther vtj, och i thet nedra stegerhusedh medh, szå att fórbenempde Oluff Gregerson hade vpburith tiill gode nóie fór samma sin arffz dell bade j hused, szå och j stegerhused, fyrettiio twå march, med huilkin bettalning han siig aldellis áthnóie lotth och befalte fórthenskuldh erliig man skepper Oluff, thet han schulle vplotte och quittere fórbenempde hustrv Katerine fór honom och alle hans epterkomande, fódde och ofódde, Bå att hustrv Karin må och skall szama óffre huss nijutte, bruge och beholle samt med brygge hused then dell honom tilfallit ær, tiill ewerdeligo ægo, epter hon ær ther neste byrdeman tiill och haffuer stórste delen erfftt ther vtj tilforene. Och opå thenne vplattning lagde hustrv Karin vp sin fridskingh, som lagh jnneholle. Och skepper Oluff rægte henne hondena på Oluff Gregersons wegna jn fór retta.

[158] vpbudith { Jtem 10 februarij Blasius Olsonn vpbudit siith hus, som han æger på Schomagaregatun — primo.
S. d. Bæncktt Vttanby vpbudit 2 szólff panttar — 2.
S. d. Hustrv Karin Nichu Finnes vpbudit 2 tompter jnne j hennes gårdh — 2.

Burschap.

Szama dag giorde Knutt Anderson sin burgare eedh och hanns liifftis man war Hanns Kranck, som lagh jnneholle, j sex år.

[158 v.] Jtem 17 martij hustrv Karin Nichu Finnes vpbudit 2 sina tompter j Brundzgården — 3.
S. d. Oluff Eriichson vpbudit en szólff pantt, som hórer hustrv Brita Anders kóthmongares tiill, primo.
S. d. Blasius Olson vpbudit siitt hus — 2.
S. d. Bænckth Vttanby vpbuditt en szólff pantt — 3.
S. d. Eriich skinnare vpbudit på Hans Eriichsons wegna en pantt, som hórer Madz Person tiill — 2.
S. d. Jónns turnebindare vpbudit Peder slodzliggiarens hus westan tiill — primo.

Jtem 24 martij Eriich skinnare vpbudit en pantt på saluge [159]
Hanns Eriichsons wegna — 3.

S. d. Blasius Olson vpbudit siith egit hus på Schomagaregatur
— 3.

Oluff Eriichson vpbudit en pantt — 2.

S. d. Jónns tunnebindare vpbudit Peder slodzliggares hus
westan tiill — 2.

Hanns Eriichsons erffwingar.

[159 v.]

Anno Domini 1550 then 24 martij stode jn fór retta salige Hans Eriichsons retta erffwingar, Eriich Eriichson j Vigstaby j Wigsta sochn, Morten Eriichsson j Berga i Rasbo sochn och Niels Tórstensson i Edby j Rasbo kiill sochn, salige Hans Eriichsons bróder och neste erffwingar, bekende, atte *med* god willie, berådne mode giortt ena wenlig och ewigh fórliechning *med* sin salige broderss hustrv, hustrv Katerina, vm *thet* arff thom alle erffua burde epter *theris* broder, Gudh hans siell nade, huilkin fórliechning skedt ær j tesse godemens nærwaru: M. Oluff, Lasse Larson j Vpsala, Staffan Szasse, Harald Olsson och Oluff Schotte. Och gaff fór:ne hustrv thom vti en summa peningar siutton hundrade ꝓ rede peningar och Hans Eriichsons gonge klæder och en sólff skedh tiill huartt wårtt barn, som hema áre, fór vtan andra skænckningar, som alle wære hustrurer vndfatt haffue. Och epter samma war broders ytterste¹ willie och begæren war, att fór:ne hans hustrv Katerina schulle beholle hused, som hon boor vtj *med* alle jnnedómer, szå wilie wij och sama hans ytterste willie och begæren icke ryggie vtan heller gille och stadfeste. Och såsom oss alle witterligit ær vm the twenne brudlopz koster wår framlidne broder j *thetta* år hollit haffuer *med* en stor summa peningar, then ene ått wår broders dotter och then andra ått sin stiuffdotter, fór vtan the medgiuffter och brudgåffuor, som *med* både pigorne giffne ære, huilke en stor summa drage, kunne wij well merkie, att om wår broders hustrv schulle haffue hafftt en halff partt *her* emott, bade *thet* pigorne giffuit ær och the 1700 ꝓ, klæder och sólff wij vpburitt haffue, hade wår dell icke bliffuit så stor som han nu ær *etc.* Dherfóre må och skall wår broders hustrv, hustrv Katerina, och hennes arffuar nyttie, bruge och beholle tiill ewerdeligo ægo all huss och grund, bodar, tompter och lósóra, som

¹ I orig. står: war ytterste broders willie.

the nu fór ógon stá, orappade, oklandrade epter thenne dagh aff oss, wáre barn och erffwinger, fódde och ofódde, tiill ewigh tiidh. Och her opá rægte the alle hustrv Karine hand opá jn fór retta och hon lade vp sin fridskillingh, som lagh jneholle.

[160]

Blasius Olson, Simon scriffuare.

Anno Domini 1550 then 24 dagen martij stodh Blasius Olson, på then tiid stadzens scriffuare, vp fór retta, vplott och lefferade med hannd och mundh erligom manne Simon Andersonn, wår stole broder, ett stenhush och liggiande grund, belægit på Schomagare gatun emellam Kortth schomagares hus och Anders schomagares hus etc. Huilkiid stenhush och grund fór:ne Blasius Olszon lagliiga såldtt hade Simon Andersonn fór halffierde hundrade march ortuger Stocholms myntte, huilke peninge summa Blasius Olson bekende siig anammatt och vpburit haffue, then siidste pening med then fórsta etc. Hwarfóre affhende han siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne stenhush och grund med all sin tilbehórlise och tilagnade thet förbemelte Simon Anderson och hans epterkomande erffwinger quitt, friitt, såsom thet affgrunden vpmuratt ær och fór ógon stár, tiill ewerdeliga ægo, orappatt, oklandratt aff alle fódde, ofódde och átalare tiill ewig tiidh. Och war thetta hus lagbudith, lagstondit med två godemen neste frender hambudit, som lagh jneholle, och the wille thet jntid kiópe. Och opá thetta faste kióp lagde Simonn Andersonn vp sin friidskillingh, som stadzlagh jneholle.

[160 v.]

vpbudit	}	Jtem 14 aprilis Anders murmester vpbudit siitt hus — primo.
		S. d. Niels scriffuare vpbudit hustrv Margit Jórenn Eriichsons hus på Smidiegatun — primo.
		S. d. Jónns tunnbindare vpbudit Peder slodzliggiares hus — 3.

[161]

Hustru Elizabette Gorius Holstes,
Monns Hindricson j Kornhampnn.

Anno Domini 1550 then 14 aprilis åá rettan rádhstuffuu dagh stodh jn fór retta på Stocholms radstuffuu erlig man Staffan Szasse fulmyndig och mektug aff hustrv Elizabette Gorius Holstes och hennes syster Anna Reinoldz dotther, vplott och lefferade beskedeligom mane Monns Hindricson etth steenhus och liggiande grund med ett

halfft hwalff óffuer grenden nest husedh med en litin tomtpt neder i grenden, huilkid hus belægit ær på Westra longgatum emellam Jffuars Hanses hus och Mechiill Bæchtsons hus, och Monns thet nu lagliiga kióptt haffuer aff fór:ne hustrv Elizabette och hennes systher fór <halff> niionde hundratt 40¹ † ortuger. Ther tiill skall Mons Hindricson årliga giffua syster Anna, ßom j klóstrett ær, j hennes liiffztiidh fem march tiill skoopeninger etc. Och her med affhende hustrv Elizabette och henes systher fór:ne hus och tomtpt thom och theris erffwinger och tilegnade thet fórnempde Mons Hindricson och hans erffwinger tiill ewerdeligo ægho med sine friia fiira murar uppe och nidre och aldels quitt, friitt fór alle fódde, ofódde och atalare tiill ewig tiidh. Lengden på tomtpten nidre j grendenn 8² alnar, bredden 24² alnar. War lagbudith, lagstondit och systren j klóstrett hembudit, hon wille thet jntid kiópe, och fridskillingen opå giffwin etc. Kiópe vithne: Staffan Sasse, Blasius Olßon och Peder Jónsonn.

Jtem 21 aprilis Niels scriffuare vpbudit hustru Margit Jórenn	} [161 v.] vpbudit
Eriichsons stenhús på Smidie gatun — 2.	
S. d. Madz Staffanson vpbudit en tomtpt, som står honom tiill pantta — primo.	
S. d. Anders murmestare vpbudit siith hus — 2.	

Burschap.

Szama dagh giorde Amundh Bæchtson sin borgare eedh och Anders kóthmongare war god fór honom.

Jtem hustrv Elin Tord Lindwedsons skall jnnan 14 daga bettale the fattige i spettalen the 10 †, ßom hennes framlidne man thom skyllug war på ett bælte han fiik aff spettalenn.

Niels scriffware och spettalen
her i byn.

[162]

Anno Domini 1550 then 21 aprilis åå rettan radstuffue dag stod vp fór retta erlig man Niels Olson, wår stolebroder, och gaff tilkenne, att Kon. M:tt, wår nådigiste herre, hade aff synnerlig gunst vnntt och epterlatid honom egenom hans Kon. M:ttz breff,

¹ Siffran 40 är skriven öwer raden tydiligen i samband med öwerstrykningen av det förestående halff.

² Ursprungligen har i ms. stått 7, resp. 22 alnar, som ändrats till 8 och 24.

thet han siig tiill lægenhett motte bytte hus med the fattige her j Stocholms spettall och giffue thom fast emot fast, rentta emott rentta. Och epter hógbemelte Kon. M:ttz nadige tillatelse, att fór:ne hussa skipte ske motte, fórskickadis aff rádstuffuu sex godemen, som båden hussen besee, wærdere och skatta schulle, huad som samma hus kunde skilie átth. Och epter spetalens hus någhet fórfallith war och står doch til att fórbygge, syntis fórtenskuld the sex men liicht wara, att Niels Olson skulle giffue the fattige 50 g emellam, huilkid han och szå giorde och lefferade fórmýndarne samma femtio g fór retta, och the sattis vtt på rentta the fattiga tilgode. Och hermed vplotte borgmestare och raad med fougstens Bothued Larsons samtyckie Niels Olson samma stenhús och grund, som the fattige tilhórt hade, belægit óstan tiill emellam Buddans Eriichs hus och Jacobs hus thernest, med bodar, kellare, gárdzrum, medh en bodh vndher Peder Lilies hus quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo, orappat epter thenne dag aff oss och alle spettalens fórmýndare, fódde och ofódde, tiill ewig tiidh. Och Niels OlBon vplott the fattige siitt stenhús och grund ighen, som belægit ær vtj Niels Helsingz grend, the fattige tiill ewerdeligo ægo, aldeliis quitt och friitt, som han thet átth och aff Morten bådzman kópt haffuer, orappatt, oklandratt af honom och alle hans erffwingher tiill ewig tiidh. Och på thet hussa skipte lagde Niels Olson vp sin friidskilling, som lagh jneholle.

[162 v.] Jtem 28 aprilis Madz Staffansonn vpbudit en tomt, som står
vpbuditt honom tiill pantta — 2.

S. d. Anders murmester vpbudit siith hus 3.

Szama dagh stodh Madz bardskærare jn fór retta och hade med siig sine vithne, som honom fórelagde wære j dag otte dage sidan, vm thet geell, som Christoffer vintappare talar opå epter saluge Madz wintappare, och besynnerliige vm then lest jernn, som saluge Madz wintappare schulle haffue giffuit Jachim Hornn på Christoffer vintappares wegna etc.

[163] Skepper Oluff, Hans Olszonn.

Anno Domini 1550 then 28 aprilis åå rettann rádstuffuu dagh stode jn fór wår sittiande rett erliige men, skepper Oluff och hans

mågh Eriick Jacobsonn, vplotte och quitterade theris mågh Hanns Olson gulsmedh fór altt *thet* arff thom erffua burde epter hans framlidne *hustrv*, hustru Katerina, Gudh hennes siell nade, och bekende skepper Oluff siig vpburit haffwe aff förbemelte Hanns Olson, sin kære mågh, fór loszórana halfftridie hundrade *march ortuger* och thenn dell j husedh viid store torgit, som skepper Oluff hade giffuit med sine dotther, *thet* leffrerade Hans Olsson skepper Oluff ighen quitt och friitt, aldelis som han *thet* vpburit hade aff honom tilforenne. Och her med våre the nw wanner och welfórligte vm thetta arff j alle saker, så att Hans Olsson må friitt och vbehindratt beholle siitt hus och grund och lósszóra, som han ighen behollit haffuer. Och epter thenne dag och tiill ewig tiid våre en platt förliigtt och klar afftaledh saack emellam skepper Oluff och Hanns Olsson vm fór:ne arff fór fódde och ofódde. Och ther rægte skepper Oluff och Eriich Jacobson Hanns Olson hondena opå jn fór retta Och ytth[e]rmere betackade skepper Oluff sin kære måg Hanns Olson, att han hade skiickad siig emott honom och hans dotther, medan the tilhope våre, såsom en erlig man och wille och epter thenne dag ware honom så her epter som tilforenne fór en fader och ween j dóden. *Thet* sama loffuade Hans Olson honom ighenn.

[163 v].

Botwedt Larson, Hans Gammall.

Anno 50 then 28 aprilis kom Hans Gamall fór retta och átther klagade om en tomt han mist haffuer, liggiandis westan, som han motte vndan ryme fór stadzens mur, som ár 17 alnar lonng och 11 alner breed *etc.*, och begærede Hans Gammall wederlegning aff stadenom fór sama sina tomt eller och han motte ware frij fór then tomtóre han giffuer stadenom óstan tiill nordan Sancte Joannis grend, næmliq 3 s om árett aff två bodar, som stå på stadzens tomt *etc.* Och epter fór:ne Hans Gammall haffuer tiitt och ofte thalad¹ om fór:ne tomt han mist haffuer westan tiill och jngen wederlegning bekomit aff staden igen, sade dhå Bothued Larsson på hógbemelte Kon. M:ttz wegna och på hans Kon. M:ttz nådigiste behag, *thet* Hans Gammall skall epter thenne dag ware frij fór then tomtóre han óstan tiill vtgóre peger, tiill tess och så lenge honom wederlagt bliffuer fór *thet* han mist haffuer.

¹ I ms. står: thálad.

[164]

Jóns Nilsons erffwingar.¹

Anno Domini 1550 then 28 dagen vti Aprilj månadh stode jn för retta i hele rådzens nærwar[u] saliige Jónns Nilsons rette erffwinghe, som war hans kære fadher Niels Monsson j Westansund j Jomala sochnn på Ålanddh, vplott och quitterade med hannd och mund sin framlidne kære sons epterleffue hustrv, hustru Jngeborgh, for altt thet arff honom erffua burde epter sin saliige szon Jónns Nilson, Gudh hans siell nåde, både för lösth och fast, jnnan stadz och vtan, och bekende siig för szama arff vpburitt haffue aff för:ne hustrv Jngeborg, epter Bom godemen thom förliigt hade, xx tunnor saltt, ett stycke amsterdam, rede peningar xx ꝛ ortuger, en lærufftz bultt och alle hans gongh klædher, hans timber redskap och en kiista, med huilkin förliichning han siig aldeliis áthnóie lotth och gaff för:ne hustrv Jngeborg quitt, frij, ledug och lóssz för altt ytthermere klander eller tiltall vm för:ne arff, både för siig och alle hans epterkomande erffwingher, fódde och ofódde, tiill ewigh tiidh. Och her medh skall hustrv [Jngeborg] beholle hus, grundh quitt och friitt och sware tiill all geell, som på færde ære, bade vp tilbærande och jnkraeffiandis. Och ther rægte the hwar annen hondena opå jn för retta. Óffuermen óffuer thenne förliichningh: Nie[ls] Jónson, Pedher Anderson, Pedher Nilson, Swen Skutta, borgmestara, Lasse Gregerson och Niels Spedz.

[164 v.]

Jtem 12 maij Niels Jónsonn vpbudit ett træhus, som hórer Gregers snickare tiill, liggiandis j Wargz grendenn — primo.

Jtem Madz Staffansonn vpbudit en tomt, som står honom tiill pantta — 3.

Knut skredare bleff wintapere.

Szama dag giorde Knutt skreddare sin eed för en wintappare j stadzenns winkellare, och Staffan Szasse och Bæchtt Wttanbý wåre godh för honom, att han skall wara retrrådig j sino embette, liiche som hanns forplictelse jneholler, som hans liiffismen för honom giffuit haffwer.

Kæmænærana.

Jtem sama dag anammade Eriich skinnare och Peder Jónsonn nycklana tiill Sudre stróm aff Simon scriffuare, som honom [sic] tilforenne haftt hade.

¹ Jfr nedan s. 66 f.

Anders murmestare, Pawall scriffware.

[165]

Anno Domini 1550 then 12 maij stod jn fór retta Anders murmestare, wår medborgare, vplott och leffrerade beskedeligom manne Pawall scriffuare ett træhus och liggiande grund, belægit j tridie grenden frå Kåkebrincken på sudra sidone nest nederste tompften, haffwandis j lengden tompfte xxjx alin, j bredden x alnar, huilkid træhus och tomt fór:ne Anders murmestare lagliiga såldt hade for:ne Pawall scriffuare fór 280 ƒ ortuger, huilkin summa peniingar Anders bekende siig tiill goda nóie anammatt och vpburit haffue, then yttherste peniing med then första. Dherfóre affhende han siig [och] sinom arffuom fór:ne træhus och grund och tilegnade thet Pawall scriffuare och hans epterkomande erffwingar quitt, friitt tiill ewerdeligo ægho orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff fódde, ofódde och åtalare tiill ewig tiid. Och war thetta hus lagbudit, lagstondit, hembudit och med allan stadz rett fulfolgtt, som lagh jnneholle. Och lagde Pawall scriffuare vp sin fridskilling, som lagh seie.

Eskiill Kockz erffwingar.

[165 v.]

Anno Domini 1550 then 7 dagen juni j stodh jn fór retta Marcus Jónson aff Aboo fulmyndug och mektuugh [sic] på sin broders och systers wegna, som hema ware j Finland, nemlig Staffan Jónson och Malin Jónsdotther j Korkelaby j Pemar sochn, vplott och quitterade sin kære broders hustrv, hustrv Karin Eskiill Kooockz fór allt thet arff honom på siine syskone wegna erffua burde och bekende siig fór sama arff vpburit haffue rede peningar elloffue ƒ , en kordare fór j¹ ƒ , en kettiill fór 2 ƒ , en tróia fór 2 ƒ , en oxe fór 6 ƒ , summa 22 march, medh huilke peningar han siig well áthnóie lotth, och gaff förbenempde hustrv Karin quiitt, frij, ledug och lóssz fór allt ytth[e]rmere tiltall vm samma [arff] epter sin framlidne broder, saluge Eskiill Kooock, och rægte henne hondena opå jn fór retta. Och thenne godemen wåre offuer thenne fórliechningh: Oluff Jacobson, Oluff Kooock, Gyntte Jónsonn, Madz óffuerskærare, borgare j Åbo, och Knutt Aruitson, borgare ibidem.

Gregers snickare, Monns Pawalsonn.

[166]

Anno Domini 1550 then 7 dagen vtj juni j månadh stod jn fór wår sittiande rett erliig man Gregers snickare med sina berådne

¹ Ett ursprungligt 2 har i ms. ändrats till j.

mode, så och *med* sine kære hustrues ja och samtyckie vplott och leffrerade *med* hannd och mund beskedeliig man Monns Paualson ett træhus och liggiande grund, belægit vtj Wargzgrendene óstan tiill nest nedan fórré Hans Eskilsons træhus, haffwandis j lengden viid gatun xiii j aliin, huilkiid træhus och grund fór:ne Monns Paualsonn lagliiga kíópt hade aff fór:ne Gregers snickare fór tuhundrade *march ortuger*, huilke *peningar* Gregers bekende siig anammatt och vndfongit haffue, then siidste pening *med* then fórra. Dher *med* affhende han siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne træhus och grundh *med* all sin tilbehórilse och tilegnade thet fórbenempde Monns Paualson, hans hustrv och epterkomande erffuinger quitt, friitt tiill ewerdeliigo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff alle fódde, ofódde och átalare tiill ewig tiidh. Och war lagbudit, lagstondith och hembudith neste frendher, som lagh jneholle, och the wille thet jntid kíópe. Och opå *thetta* faste kíóp lagde Monns Paualsonn vp sin fridskijlling epter lagenn.

[166 v.]

Peder Eskilson, Oluff portnær.

Anno Domini 1550 then 7 dagen vtj junij manadh stodh jn fór retta på Stocholms radstuffuu beskedeliig man, Peder Eskilson, Kon. M:ttz tienare, medh friiom willia vplott och leffrerade erliig man Oluff Anderson, w. n. herris portenær på Stocholms slotth, ett træhus och grund, belægith westan tiill j Brede grenden på sudra sidone nest nedan fórré the fattigis stegerhus, huilkiid træhus *med* sine tomtt fór:ne Pedher Eskilson lagliiga saldt hade fór:ne Oluff Anderson fór 120 $\frac{1}{2}$ *ortuger* Stocholms myntte, huilke Peder Eskilson bekende siig tiill fulla nóie *vpburitt* och anammatt haffue, then siidste peniing *med* then fórra. Ther *med* affhende han siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne træhus och grund och tilegnade thet fór:ne Oluff¹ Anderson och hanns arffuar quitt, friitt tiill ewerdeliigo ægo, orappatt epter thenne dag fór alle fódde, ofódde tiill ewig tiidh. Lengden på tomtten viid gatun 13 alnar j quarter, bredden liicha *med* lengden. War lagbudit, lagstondit och hembudit och fridskijllingen på giffuin epter lagen.

¹ Oluff är i ms. upprepat.

Knuth Ericsons erffwingar.

[167]

Samma dag stodh jn för retta Niels Erichsonn, vplott och quitterade sin kære broders hustrv, hustrv Karin, för allt thet arff honom erffua burde epter sin framlidne broder, saliigh Knutt Erichsonn, Gud hans siell nåde, och bekende siig vpburit haffue aff hustrv Karin rede peniingar 25 ƒ , en szólff ring vm 3 ƒ , en tennkanna wog 12 ƒ pund, en ketiill wog 6 marchpund. Och her med gaff han henne quitt, frij, ledug och lössz för allt ytthermere klander eller tiltall vm för:ne arff bade för siig och alle hans medarffuar, så att vm samma arff skall epter thenne dag ware en platt förliigt klar och afftaledh saack bade för fódde och ofódde tiill ewig tiidh. Och ther rægte the huar annenn hondena opå jn för retta.

Gamble Hans skredares erffwingar.

[167 v.]

Anno Domini 1550 then 7 dagen vtj juniij månadh och åå rettan radstuffue dagh stode jn för retta j hela rådzens nærwaru salliige Hans skreddares rette erffwingar, næmlige Peder Nilsson, stadzens borgmestare på sine hustrv wegna Åletta, Pawall van Yttræcktth på sine hustrv wegna Anna, Hanns Hansson och Gerd Hansson, vplotte och quitterade alle medh hannd och mundh salliige Hans skreddares hustrv, hustrv Birgitta, theris kære moder, för allt thet arff thom alle erffua burde epter theris framlidne fader Hans skreddare, Gud hans siell nåde, både för lóst och fast, jnnan stadz och vtan. Och wåre the szå med theris kære moder om theris fæderne fórdagne och fórllichte vm sama arff, liiche som her epter følger:

Först Peder Nilson bekende siig vpburit haffue på sine hustrv wegna tolfhundrade ƒ för alle lösóra och 200 ƒ vtj faste grund j the tu små stenhush viid Warfru gillestuffuu.

Hindriich skreddare, som i Lubke ær, haffuer vpburith aff hustrv Birgitta tolfhundrade ƒ för sine lösóra och 170 ƒ j faste grundh j för:ne tu stenhush viid Warfru gillestuffuu.

Påwall van Yttræchtth haffuer vpburit tolfhundrade ƒ för sine lösóra på sine hustrv wegna, och 200 ƒ haffuer han vtj en trægård nest Kortt Drugenagels hussz och 70 ƒ vtj the tu stenhushen nest Warfru gillestuffuu.

[168]

Hans Hansson och Gerd Hansson huardera vpburit tolfhundrade ƒ för theris lössóra och en trægårdh både tilhopa, liggiandis

på Schomagare gatun, skattad fór 350 þ, och huardera 50 þ vtj mæltebodz tompten viid Kornhampn nest taskan, och två tompter på Sudre malm, en ligger viid vathnett och then annen offuan vathnett, skattade fór 100 þ.

Heremott fiik hustrv Birgitta på sin dell hused, som hon bor vtj, quitt och friitt, och thet war skattad fór xij^c þ ortuger, och 100 þ vtj mælteboden viid Kornhaffnn. Thetta bekende the alle så aldelis wenner och welförliigte ware vm fór:ne arff och peniingarne vpburit haffue then siidste med then förste. Dherfóre gåffue the alle fór:ne hustru Birgitta, Hans skreddares epterleffua, quitt, frij, ledug och löss fór allt ytthermere klander eller tiltall vm samma arff epter thenne dagh och fór alle theris epterkomande fódde och ofódde tiill ewig tiidh. Och ther rægte the alle hustrv Birgitta hondena opå jn fór retten, och hon lagde vp sin fridskijlling, som lagh jneholle.

[168 v.]

Jóns Nilsons erffwingar, ålenninge.¹

Anno Domini 1550 then 21 dagen vtj junii månad stod jn fór retta salige Jónns Nilsons fader Niels Monson j Westansund j Jomala sochn på Ålannd, vplott och quitterade med hannd och mund sine sone hustru, hustrv Ingeborg, salige Jónns Nilsons epterleffuerska, fór allt arff som honom erffua burde epter sin kære framlidne son, Gud hans siell glædj, bade fór lósth och fasth, jnnan stadz och vtan stadz, jntid vndantagandis. Och epter the hade icke mere tilhopa warid æn j viij dagar, sedan brudloppet stondit war, szå bekende thenne Niels Monson siig vpburit haffue aff hustrv Ingeborgh tiwgu tunnor saltt, ett stycke amsterdam, ett sticke nærsk,² tiwgu march ortuger rede peningar, en lærufftz bultt vm 6 þ och all hans gonge klæder, en kiista och all hans timber redskap, med huilkin bettalning han siig aldelis åthnóie lotth. Och her med gaff han henne quitt, frij, ledug och lössz fór allt ytthermere tiltall epter thenne dagh vm samma arff, och skall thet nu ware en platt förliigtt och aftaled saack emellam fór:ne Niels Monson och hustrv Ingeborg vm sama arff och tiill ewigh tid. Och skall hustrv Ingeborg beholle sine huss och grund quitt och friitt med alle sine lösóra och sware til all geell jnnan landz och vtan. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn fór retta, och hustrv Ingeborg lagde vp sin

¹ Jfr ovan s. 62. — ² Orden ett sticke nærsk stå i ms. tillsatta i marginalen.

friidskilling. Offuermen: Niels Jónson, Peder Nilson, Swen Skutta, Peder Andersson, borgmestara, och Niels Spedz wårdscriffuare.

Hindriich Strábuch.

[169]

Jtem anno 50 then 21 dagen juni j sätte fór retta docter Anders, Gabriell Christerson, Bothued Larson slodzfougte, Clemett Hansson secreterer sampt borgmestare och ráádh. Szama dag war fór retta hustrv Jngriid Lasse Monsons med Franns Strábux szon Hindriich Strábuck och klagade om thet store offuermold, som hennes dotter Bon, Hindriich Strábuch, wederfarit ær aff then bysseskytte hustrv, som vtj hans <fæder> módernes huss sitter och hafftt thet jnne j mong åår, twertt emott then dom, som riigisens ráád ther om tilforenne affsagtt hade, att sama bysseskytte hustrv skulle jntid befatta siig med samma drengzens módernes huss, ty thet war óffuermage jord, och same Hindriich Strábux fader, Franns Strábuch, hade jngen magtt huarken sælie eller pansettiie sin sons móderne etc. Och derfóre sadis samma hustrv tiill j dag aff tesse gode men viid hennes 40, thet hon skall packa siig vtur hused om Michaelis nestkomandis och latte thenne Hindriich Strábuch vbehindratt komme tiill siitt ighen viid thenne pliict, som fórscriffuit står. Och haffuer hon någre peningar giffuit på sama hus, thom må hon sokie huar hon kan, epter henne och hennes man war tilsagtt her på rádstuffuun, atte jnge peningar schulle læne på samma hus.

Szama dagh war Buddans Eriich fór retta och kræffde någre peningar aff lille Mechils broder, som honom nu erffdth hade, och lade ett register i retta, huadh som lille Mechill Buddans Eriich skyllug war. Szå wartt ther om ransakad om thenne skuldt, som Eriich på talar, och epter the beuiß, som Eriich hade. Dhå sadis lille Mechils broder tiill, att han schulle fórnóie Eriich the 55¹/₂ þ, som han kreffwer och thet register jneholler han i retten lade, epter han epter sin broder j fullt arff gongin ær.

[169 v.]

Swen Monsons och hustrv Margrette Clemett Kooockz ærende vm hused hon på talar bleff vpskutiid tiill neste rádstuffuun dagh.

Samaledis Jónns schomagares ærende vm thet hus han klandrar opå epter Lasse Bothuedson bleff och vpskutid tiill neste rad-

[170] stuffuu dagh, och dhå skall Jónns haffue vp sin vithne, Bom han förskickade saluge Lasse Bothuedson, dhå han lågh på siitt ytthersta *etc.*

Szama dag förskickadis Jónns Anderson och Eriick Jacobson tiill, atte schole handle med the Wiborgz borgare, her kompne ære, om then fiisk the hiitt fördt haffue och góre kóp med thom både på geddor och på allt annett, som the faltt haffue *etc.*

vp:tt } Jtem 24 maij Niels Jónson vpbuditt en trægård i Wargzgrenden
 — 3.
 S. d. Konster Jónns vpbudit en pantt 3.

Burschap.

Szama dag giorde Swen Nilson sin burgare eedh och Pedher Jónson ware god fór *honom*, som lag jnneholle.

Szama dag Peder Siffridsson giorde sin burgare eedh fór en dragare her i stadenn.

[170 v.]

Thomas Hindricßon, Hindrich Botnekarll.

Anno Domini 1550 then 21 junij åå rettan rådstuffuu dagh stod jn fór vår sittande rett gamble Hindriich Bothnekarll med sina berådne mode och vplott och leffrerade med hannnd och mundh beskedeligom manne Thomas Hindricßon, vår medhborgare, ett standellwærk hus, som fór:ne Hindrich en tiid lonng vtj boodth hade och ær belægit vtj Helge lechame grennd óstan tiill på nórra sidone emellam Lasse Mechilsons hus och Kumanns Mortens hus, och epter fór:ne hus war fallith förbemelte Thomas Hindricsons hustrv tiill arffz en dell ther vtj, dherfóre loste och han Hindriich Bothnekarll ther vtt och gaff *honom* the peniingar ighen, Bom han på hused vtgiffuit hade, næmlige tuhundrade trettiio tre ꝛ 8 ortogher, huilke peniingar fór:ne Hindriich Bothnekarll bekende siig anammatt och vndfongit haffue then sidste pening med then första. Jtem gaff Thomas Oluff Monsons hustrv j Ósthammar trettiio niio ꝛ fór then dell *henne* tilkom j samma hus. Jtem æn fiik Siffrid Monson j Mustsåra sochn fór sin dell j hused trettiio niio [ꝛ], szå att summan lóp siig tilhope, som fór:ne Thomas Hindricson fór hused

[171]

utgiffuit haffuer, halffierde hundrade *march ortoger*, vndantagandis then dell, som Thome hustrv hade och j samma hus. Och her med affhende the alle siig, som thenne *peningar* vpburit haffue, fór:ne hus och grund med all sin tilbehórilse och tilegnade thet fór:ne Thomas Hindricson och hans [hustru] och theris epterkomande erffwinger quitt, friitt, såsom thet affgrunden vpmuratt ær och fór ógon står, tiill ena ewerdeligo ægho, orappatt, oklandratt epter thenne dag aff alle fódde, ofódde och átalare tiill ewig tiidh. Och war lagbudit, lagstondit och hembudit, och tesligis lagde Thomas Hindricsonn vp sin fridskilling, som lagen jneholle.

Burschap.

Szama dagh giorde Peder Larsonn sin burgare eedh, och hade han fatt sallige Madz Treubos hustrv och epterleffua tiill hustru ighen anno 50, och Madz Hals wiid tórgith war godh fór honom thet han skall góre liiche och rett fór siig j første sex år, som laghen jneholle.

Jtem 14 julij Jónns Anderson vpbudit en szólff pantt på longe [171 v.]
Jónses wegna j Hæringe och hórer samma pantt tiill Swen Suensons vp:tt
hustrv — primo.

Niels wårdscriffuare vpbudit ett stenhus, som hórer Bænchtt vp:tt
Hanson tiill och ær liggiandis på Kopmannegatun, — primo.

Burschap.

Szama dag giorde Lasse Personn aff Arboga sin borgare eedh att bliffue her en borgare j stadenn epter thenne dagh, och Peder Jónson war god fór honom.

Jacob Leeman j Dantzike.

Szama dag wartt Jacob Lehemandz tienare tiill Dantzike til-sagtt jn fór retta, att epter godemens ransakan, som om Hanns v: Tunderes saack ransaked hade vm then winter kost honom tilbacha stodh och Jacob Leheman honom plictug war att bettale, att sama Jacobs tienare schulle jnnan solenes nedergonng fórnóie fór:ne Hans v: Tunderenn 24 ƒ tiill the sex ƒ , som han tilforenne på sama kost vpburith hade, wiid sine *peningar* tilgorandis.

[172]

Madz Staffanßon om tomtenn.

Anno Domini 1550 then 14 dag vtj julij manadh åå rettan rådstuffe dagh stod jn för retta hustru Anna Joonn skreddares epteffuerska med berådne mode, Bå och med sine kære dotters ja och samtycke vplott och leffrerade med hannd och mund beskedeliigom manne Madz Staffansson, wår medborgare, ena bara tomt, liggian-dis vtj riike Gerlax grend westan tiill på nórra siidone, haffwandis i lengden vtt med gatun x̄ alnar, bredden ær emellam bade grenderner . . .¹, hulkin tomt för:ne hustrv Anna lagliiga saldt hade Madz Staffansson för femtio tre ♁, thom hustrv Anna bekende siig tiill fulla nóie och gode bettalning vpburit haffue, then siidste peniing med then första. Och her med affhende hon siig, sinom arffuom och epterkomandom för:ne tomt med sine lengd och breedh och tilegnade henne för:ne Madz Staffansson och hans epterkomande erffwingher quitt, friitt tiill ewerdeliigo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff alle fódde, ofódde tiill ewig tiidh. Och war thenne tomt lagbudin, lagstondin och hustrv Annes egin dotther, som nu j Nykópung ær, och Eriich schomagares hustrv, Bom frænckan ær, med godemen hembudin, och the wille henne jntiid kiópe. Och ther med lagde Madz Staffansson vp sin friid-skillingh, som stadz lagh jnneholle.

[172 v.]

Hanns Fosser, Jacob Bagge.

Anno Domini 1550 then 14 dagen vtj julij månadt, dhå wij för retta satte på radstuffuu, stodh jn för retten erliig swen, Hanns Fosser, vplott och quitterade med hannd och mund sina testamentarij, næmlige M. Oluff Petrj, kyrkieherre j Stocholm, Jacob Bagge, Niels Jónson, stadzens borgmester, och Oluff Eriichsonn rådman, för all then dell, som the handh emellam på hanns wegna hafftt hade, både för hussz, grundh, szóloffuer, gull och alla lósóra, och bekende för:ne Hanns Fosser siig allt thetta anammatt och vpburit haffue tiill gode rede och fulla nóie och betackade han för:ne sine testamentarij gansche storligen för godh och redeliigh regenskap the honom giortt hade för all thenn dell honom tiill arffz epter sine kære moder och stiuff broder fallith war och the hand emellam hafftt hade. Och her med gaff han thom alle och huar viid siitt nampn med hand och mund quitt, frij, leduge och lósse för allt

¹ Antalet alnar är i ms. ej utsatt.

ytthermere klander eller tiltall af honom eller hans epterkomande j någon motte om för:ne arff epter thenne dagh och tiill ewigh tiidh.

Szamalunda gillade och stadfeste förbemelte Hanns Fosser [173] sama dag jn för retta the twenne vplattningar, som han någon tiid tilforenne giort hade her på radstuffuu för:ne Jacob Bagge, then ene på stenhused på Kópmannegatun, att han hade honom thet erliige och redelige bettaled, then andra på sieleboden och på en malmtompt på Sudre malm, huilkiid altt samens honom tiill fulla nóie bettaled och fórnógtt war thiill thenn siidste peniingh, aldeliis som the breff jnneholle och fórmelde, som ther opå tilforenne vtgiffne ære vndher stadzens och hans egne signetter. Och beplictade förbemelte Hanns Fosser siig för retta viid sine tro, æro och sanningh, aldrig epter thenne dagh her opå vidare thale, vtan all tingh wåre nu emellam Jacob Bagge och honom klar och tiill en fulkompliigh ende giortt j alle the partzeler, som the siig emellam hafft haffwe. Och her opå rægte the hwar annen hondena jn för retta.

Hustru Margit, Oluff Personns
erffwingar.

[173 v.]

Anno Domini 1550 then 14 dagen vtj julij månadh stode jn for retta Eriich skinnare och Peder Jónson, wåre stole bróder, fulmynduge och mektuge på Peder Jónsons wegna j Finnóó j Fóila sochn på Ålandh och på systers wegna ther sammastadz, huilke som wåre saluge hustrv Mariedis, Oluff Persons epterleffua, erffwingher, vplotte och quitterade med hanndh och mundh beskedeliige men Monns gulsmedt och Oluff Eriichsonn, wåre medbróder, för theris arffue godz, som the vndher hændher hafft haffue, litiid och mygith, både för lósth och fast, jntid vndantagandis, och bekende thom vpburith haffue all then dell, som saluge hustrv Margit <thom> för:ne Monns gulsmett och Oluff Eriichszonn thom tilbetrodt hade och thom med arffz retten tilfallith war epter samme register, som i hennes liiffztiidh vpscriffuit wartt, huad dell som hon átthe vtj lóssóra. Men hused hade hon sielff såldth j sin liiffztiidh. Och her med giorde tesse fulmynduge för:ne Monns och Oluff Eriichsson quitt, frij, leduge och lósse för altt ytthermere klander eller tiltall vm samme arff epter thenne dag, fódde och ofódde [sic], szå att her om skall ware en klar afftaled saack tiill ewig tiidh, [174]

och ther rægte Eriich skinnare [och] Pedher Jónson Monns gulsméd och Oluff Eriichson hondena opå etc.

Swen Person.

Szama dagh vplotte och leffrerade förbenempde Eriich skinnare och Peder Jónson på then fulmagtt, som thom giffuith war aff Peder Jónson j Finóó j Foila sochn och hans systher, erliig man Swen PerBon salige hustrv Margits hus och grund, som hon vtj boodh hade, med all then rett, som fór:ne Pedher Jónson och hans systher hade tiill szamma hus, æn dog fór:ne Swen Person hade fór:ne hus och grund vtj hustrv Margrettis lifztiid lagliiga kióptt aff henne fór en summa penningar, som her vtj thenne boock tilforende¹ klarligen bescriffuit står. Huilkiid kióp förnempde hustrv Margitz erffvingher nu gillade och stadfeste jn på wår radstuffuu fór en sittande rett, som förscriffuit står. Och her medt må och skall fór:ne Swenn Person samma hus och grund, han och hans epterkomande erffvinger, nyttie, bruke och beholle, quitt, friitt, tiill ewerdeligo ægo, orappat aff alle fódde, ofodde tiill ewig tiidh. Och her opå lagde Swen PerBonn annen resson sin fridskilligh vp, som stadz lagh jnneholle.

[174 v.]

Peder Anderson, Bæncht Hanson.

Anno Domini 1550 then 6 dagen vtj augusti månadth satt fór retta her doctor Anders sampt med borgmestare och ráådth her i staden. Szama dagh kom fór retta Peder Anderson, burgmestere vti Stoch[o]lm, och klagade tiill Bæncht Hansson, borgare samastadz, nw fierde radstuffuu dagh, then första i wintras, om någett arff, som ofórlícht och oskiptt war emellam Bæncht Hansons moder, salige hustrv Karin Anders Simonsons och szama Peder Anderson på hans framlidne hustrues wegna epter hennes fader Anders Simonson, Gudh hans siell nåde, bewisandis med godemen jnnan raadz och vtan, att han med henne ther om offta handlad hade j hennes lifztiidh, szå att thet icke war fórtégatt vtan ofórlícht och obytt thom emellam jn tiill thenne tiidh, huilkit fór:ne Peder Anderson nw korteliigen fórfattad hade vtj tesse tre effterfóliande artichlar och fór itth sitiande raadth andragit haffwer:

¹ Ordet tilforende står i ms.-marginalen. Den åberopade anteckningen saknas.

Tiill then första gaff Pedher Anderson tilkenne, att hustru Karin Anders Simonsons hade tagith aff oskiipto godze vndan en gulkedie, ett szólff bælte, en perle krantz, ett wiidtt korlaband medt szólffstenar, två gullringar, enn fôrgyltt skedh och en ofôrgiltt, som drog siig viid 3 eller 400 march tilhopa, och begærade fôr:ne Pedher Andersson med en rett æn nw komma tiill jenckan och bytte med Bæncht Hanson vm samma tingest, som hans moder afftagit hade och fôrscriffuit står, tesligis siig med rette fôrliiche och forenige vm the hus och tompter, som och emellam honom och hustru Karin ofôrliichte wære etc. [175]

Tiill thenne Peder Andersons første artichell swarade Bæncht Hanson och fulleliigen tilstodh sådana lósóra wæll haffua wariid fôr honden och tileffwentys obytte ware afftagne, jtem sade siig och aff sine framlidne moder hórtt haffue någre hus och tompter <som Peder Anderson nempde> obytte wære, dogh sade Bæncht Hansson, att Peder Andersson well haffua fått szå mykid emott fôr:ne lósóra han på talar óffwer bytthet, som the wærde wære etc.

Jtem nær klaga och swar woro granneliiga óffuerwegne, wartt thom epter theris begæra på thenn artichellen en dom affsagdh, atte siig emellam the obytte hus och tompter jencke och bytte skole. Tesliigis epter wår lagh sadiis Peder Andersson tiill halffparten aff thet gull, szólff och perlor, som fôr:ne Bænchtz moder aff obytta godze afftagit hade, szom står i thet 9. capitell j giufftmåla balkenn om hustru fordell etc., thet hon dogh tiill heder j sin liiffztiid nijutiidh haffwer; och szå epter Peder Anderson bewisa kunde, att han jngen tingh bytte med hustrv Karin, vtan aleneste szólff och gullringar, så mykit som hon ofôrmantt frambæra wille; allt annat gaff hon honom aff jndómer och hussrádh, huad henne tæcktiis, ther han och på sama tiidt motte wara tilfredz med och æn nu tilfredz ær, om Bæncht Hansson thet eller annat icke rappa wiill. [175 v.]

Tiill then andra artichelen haffwer Peder Andersson klageliigen tilkene giffuit, att hustru Karin hade fôrhollet honom någre kíope huss tiill Bæncht Hansons husa rentas betalning, huilke hussz salige Anders Simonsson och hustrv Karin fôr theris reda peniingar kóptt hade, och bekom Peder Anderson huarken dell eller partt, ecke heller rentta eller lega aff fôr:ne kópe hussz, som hanns hustru tilfull her j bynn, icke heller then rentta eller lega, som Peder Anderssons hustrv tilfull j hennes móderne vtj Suderkópung och her j [176]

bynn, huilkin hussalega well szå hógtt lóp som Bænchtt Hansons husalega. Begærade Peder Andersonn, att *samma* hans husalego och rentta gillas motte tiill att bekomma siitth, saa well som Bænchtt Hanson sijne *etc.*

Ther tiill Bænchtt Hansson swarade, att the hus och tompter han hade, som icke wåre jenckade eller bytte medt Peder Andersson, war orsakenn, atte fór hans arffue peniingar epter hans fader kópte wåre och skulle fórthenskuldt Peder Andersons hustru icke koma tiill någen dell eller partt j *samma* hus med någen rett, såsom Peder Andersson fóregiffuit hade. Doch på siidstone sade Bænchtt Hanson, hwar *thet* bewisas kunde, wåre hann tilfridz, att *samma* husa rentta motte jenckas och byttas thom emellam, som skæll och rätt wåre kunne.

Epter sama klaga, som Peder Anderson framsatt hade, war klar och bewisliigen, wartt fórth[e]nkskuldt thom emellam *thenna* dom och sententia affsagd, att epter Peder Anderson altiíd kraffde [176 v.] och tiltalade hustrv Karin i hennes liiffztiíd om *samma* hus, atte fórdragne och fórligite bliffue skulle och hon honom ringha beskeed eller vnderuisningh (som nog wíthterligit ær) ther om góra wille, att then ene rentas opbyrd emott then andras recknas skall eller quittas på både siidor, och bytte sedan fórbenempda hus, som tilbórligit ær, och then mera hafftt haffuer tiill opbyrd, *thet* giffue ighen, så att jngen parten skeer oskæll eller fórkortt, och siidan stånde huar siitt forre, *thet* beste han kan och fórmå.

Tiill *thet* tridie klagade Peder Anderson tiill Bænchtt Hanson vm sin sons arffvadeell j Eriichstada, huilkiíd Anders Simonsonn och hustru Karin tilhopa kópte, wille fórthenskuldt wetta sin rätt vm then dell sinom sonn war tilfallin, och gaff tilkenna, att *thet* heffde bytte, som han *med* hustrv Karin góra motte, thå han Biurstada j Grodinge sochn fiick och *med* så skæll anammade, att hon honom fór Eriichstada och ellies fór allt annatt, som han henne hade pa sin hustrues wegna tiltala, fórnóie skulle, huilkiíd [177] heman strax Peder Anderson fór ottetiío ꝓ aff retta arffwingar honom affwunnith bleff, ther emott hustru Karin Eriichstada vtan all skæll och rätt beholla wille, ther om Peder Anderson icke tilfriidz war på sin sons wegna, och kraffde henne her vm tiill *thet* rätt war, och hon siig aldriigh råda eller seia latta wille, ty begærade han nu som tilforenna en dom på *samma* skatta heman Eriichstadha.

Jtem her tiill Bæncht Hanson swarade: Ena resa war ett heffda bytte emellam Peder Anderson och hans moder medt beggis theris samtyckie giortt och stadfest, ther med Pedher Anderson på samma tiid tilfridz war j szå motte, att Peder Anderson Biurstada med then besta sågequærn och hans moder Eriichstada med then ringa sågeqwærnen haffua skulle, ther med Pedher Anderson tilfridz war och anammade samma ægor j sin anthwardan, brukade thom en tiidh lonngh, men thet han lotth taga thom jfrå siigh kunde Bæncht Hanson eller hans moder jnthet bettra.

<Derfföre> beggis theris bewising toge wij i ransakningh [177 v.] och granneliiga alle vmstændher óffuerwogo, wartt dhå funnit, att Peder Anderson icke med någen rett Biurstada arffwingher fór-holla kunde vtan thom thet ighen stædie skulle. Menn the 80 marck penningar han th[e]rfóre ighen fått hade, motte Peder Anderson och Bæncht tilbytis falla, och sågequarnarne finnas liiche gode på både siidor etc. Om bytthet beuiste Pedher Anderson, thet skedde med fóroord, om hon wille góra honom rätt fór thet och j alle andre motte som hene burde etc. Kunne wij icke gilla eller stadfesta sadana bytte, som icke war skæliiga och rett giortt eller lagliiga, som man plegher om jorda skiiffte eller jord siig affhenda epter Swerigis lagh. Tesliigiis epter hustru Karin Eriichstada nw i xiiij år endels hafftt haffwer, brukad siig tiill gangn och goda vtan lott och lagaskiiffte eller samtyckie, och Pedher Anderson jnthet ther emott, ty dómde wij nu Peder Andersons sonn Anders, som han æger epter Anders [178] Simonsons dotther, twedelarna til vti Eriichstada och Bæncht Hansson epter sin moder tredingen tiill, epter wår stadzlagh j giiffth-måle balkenn j femte capitell wiser, thet å lande ær skiiptis epter landzlagen, som gamall bruck ær om arffua skiiffte på fæderne och móderne, tesligiis j jordabalkenn j tretttonde capitlett och Bå i sextonde capitlett medt etc.

Thenna dom wartt Bæncht Hanson affagdt och Peder Anderson tiill, epter som theris beuiss och skæll hade på både siidor och oss alle thenne ærendhe well kunnoge och wetherliige wære. Doch wartt Bæncht Hanson strax fórehollith, vm han epter lagen wedia wille, thet han icke strax gjorde eller góra wille jnnan 8 dager epter stadzlagen, vtan loffuade att góra Peder Anderson rett. Gåffue fóρθenskuldt Peder Anderson dom på fór:na sententier

thom emellam affsagde wåre, biudandis Bænchtt Hansson jn thet hindher, plattz, fórfonng eller widare fórhald Pedher Anderson epter thenna dagh i nogor motte att góre wiidh then pliict och straff, som laghen ther om innehålla.

- [178 v.] Jtem 18 augusti Niels wintappare vpbudit siitt hus, som han
 vp:tt ægher jnne i Brundzgårdenn — primo.
 vp:tt Szama dagh Hanns Wågehals vpbudit en pantt, som hórer
 hustrv Gunnill mester Dauitz tiill — primo.
 vp:tt S. d. Ffinued gulsmed vpbudit siitt træhus han ægher j Grå-
 munka grennd — primo.
 vp:tt S. d. Jóns Andersson vpbuditt en pantt på store Jónses wegna,
 som hórer Swen Swensons hustrv tiill — 2.
 vp:tt Szama dag stod Oluff Person fór retta och vpbód siitt egiitt
 hus vp [*sic*], som han sielff boor vti vnder Ledestongen — primo.
 Jtem Carsten perlestiickare vpbudit en szólff pantth, som hórer
 Christoffer Olsonn tiill — primo.

Om kópenskapenn *etc.*

Szama dagh war rådhet och the 48 borgare vpkallade på radstufun, och wartt thom átther fórehollit om kópenskapen och besynnerliigen vm then werderingh, ßom dhå beeffuadis j wåres, næmliig en lest jern vtsæliandis tiill 120 þ, ett [*sic*] tunna smór fór 32 þ och j skepundh stongejernn fór 20 þ, szå atte gode men schole fórtænchte ware att holle thenne wærdering wiid magtt, ßom the sielffue beeffued haffue wiid thet straff, ßom ther tiill hórer, nær kæmænæranne ther på klagandis warde *etc.*

Mechil i porten och M. Eriich vtj

Vpszala.

- [179] Anno Domini 1550 then 18 dagen vti augusti månadt åå rettan rådstuffue dagh stodh jn fór retta hederliigh man mester Eriich kyrkiotienare i Upsala och gaff tilkenne, att han och Mechill i porten och hans kære hustru wåre nu wenliige och welfórligte j dandemanna nærwaru och åhóra vm thet arff, som fór:ne mester Eriich erffua burde på sine hustrue wegna, som war hennes fæderne, huilkid fór:ne Mechil och hans hustru nu hade fórnógdt mester Eriich, dog j szå motte som her epter følger, att Mechill och hans kære hustru vplotte och leffrerade i dag sinom kære mågh mester Eriick halfftt

theris huss och grundh, som the boo vtj, liggiandis i Sancte Nicolaj portt, fór hans hustrves fæderne tiill ewerdeliigo ægo, och ther tiill gaff M. Eriich sin fader och swær 100 ş. Och her medh wåre the nu wenliige och wellförligte, dog skedde *thetta* med sådana fórord, att Mechiill och hanns kære hustru skole j beggie theris liiffziidh sielffue besittiie samma hus frij fór all husslege, men epter beggie theris dódh skall hused hóre mester Eriich tiill. Och ther rægte the huar annen hondena opa jn fór retta.

Men Eriich Bróms hade *vpburitt peningar* fór then dell honom tilfallit war vti *samma* huss på sine hustrv wegna. Dog lóp honom icke mykid tiill vm en dell vtj tompften, hused bleff vpmuratt, sedan Eriich Brómses hustrves fader dóder war.

Doch gaff Erick Brómps eller hans hustrv Anna eij sitt samtycke ther til.¹

Jtem 25 augusti Oluff Person vpbudit siitt hus — 2.

[179 v.]

S. d. Finued vpbudit siitt træhus — 2.

vp:tt

S. d. Niels wintappare vpbuditt sitt hus — 2.

vp:tt

S. d. Wågehals vpbuditt en pantt — 2.

vp:tt

S. d. Jóns Ålenninge vpbuditt en pantt — primo.

vp:tt

S. d. Lille Jóns vpbudit en szólffpantt på store Jónses wegna j

vp:tt

Hæringe, som hórer Swenn Swensons hustru tiill — 3.

S. d. Carstenn perlestiickare vpbudit en szólff pantt, Bom Christoffer tilhórer — 2.

Jtem 22 septembris Finued gulsmedt vpbudit siitt hus — 3.

S. d. Oluff Persson vpbudit siith hus — 3.

S. d. Carsten perlestiickare vpbuditt en pantt — 3.

S. d. Niels vintappare vpbuditt siitt hus — 3.

vpbudith

Mester Dauitz erffwinghar.

[180]

Szama dagh stode jn fór retta saluge mester Dauitz rette erffwingar, her Tord i Åssen i Westergótland och Niels Aruitsson, borgare i Elffzburgz stadth, vplotte och quitterade Dauitz hustrv, hustrv Gunnill, fór *thet* arff thom erffua burde epter salige M. Daudh, och bekende the thom vpburit haffue rede peningar otte-
tiio ş ortuger och en krantz wogh 22 lodth, medh huilka bettal-

¹ Det sista stycket senare tillskrivet med annat bläck.

ning the siig aldelliis áthnóie lotthe. Men all gell skall fór:ne hustrv Gunnill sielff bettale jnnan landz och vtann. Och her med gáffue fór:ne her Tord och Niels Aruitsson hustrv Gunnill quitt, frij, ledug och lóssz fór allt ytthermere klandher eller tiltall epter thenne dagh vm fór:ne arff bådhe fór thom och alle theris epterkomande erffwingar, fódde och ofódde. Och ther rægte the huar annen hendher opá jn fór retta. Óffuermenn óffuer thenne fórlíichning: mester Oluff kyrkeherrenn, Jacob Bagge och Niels Jónsonn borgmestere.

[180 v.]

Oluff Anderson, Niels Person camerrådth.

Anno Domini 1550 then 6 dagen octobris stodh jn fór retta Oluff Anderson, wår medborgare, med berådna mode vplott och leffrerade erliig wælbyrdiig quinne, fru Anna tiill Ákeróó, siitth stenhush och liggiande grund, som han sielff vtj bodt haffuer, belægith på Westra longgatan nedan fórré Kåkebrincken och hórnhused på sudra sidone j Brede grenden. Huilkiid hus och grund fór:ne Oluff Anderson lagliiga saldt haffuer fór:ne fru Anna fór ottehundra de 4 ortuger Stocholms myntte, huilke peningar Oluff Anderson bekende siig anammatt och vpburit haffue, then sidste peniing med then fórsté. Ther med affhende hann siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne sténhus och grund med all sin tilbehorilse, vppe och nidre, och tilegnade thet fór:ne fru Anna och hennes arffuar quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff fódde, ofódde och átalare tiill ewig tiidh. Och her opá lagde fru Anna vp sin fridskilliing. Och war lagbudith, lagstondith och hembudith, som lagh jnneholle, och frendher fórmekte thet jntid kópe.

[181]

Månnis Álenninge, Oluff Swænsón.

Anno Domini 1550 thenn 6 dagen vti octobrj månadh stod jn fór retta erliig man Eriich Jacobson, wår stolebroder, fulmyndug och mektug aff Monns Olson, borgmester i Westerårs, vplott och leffrerade beskedeligom manne Oluff Swensson ett stenhush och liggiande grundh, belægit óstan tiill nedan fór Lonng gatan och óffuerste hused på nórra siidone j Mechiill hopares grennd, och en tomt, liggiandis j Ásmundz grenden på sudra sidone, xxiiij alna lonng vtt med gatan nest nedan fórré Hæning Geres tomt, huilkiid hus och tomt for:ne Monns Olszonn lagliiga såldt hade fór:ne Oluff

Suenson fór femhundrade Ɔ och sex alna engilst, men fór tompfen gaff Oluff 272 Ɔ, huilke peningar Eriich Jacobson bekende Monns Olson anammatt och vpburit haffue, then siidste peniing med then forsta. Dherfore affhende han Monns Olsson och hans erffwinger for:ne hus, grund och tompf och tilegnade thet offtebenempde Oluff Swenson och hans erffwinger hused med sine fyre friia murar och halfft hualffued offuer grenden nest Lanng gatun och tompfen med sine lengd och bred tiill ewerdeliigo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff alle fódde, ofódde och åtalare tiill ewig tiidh. Och war thetta hus och tompf lagbudit, lagstondit och neste frender hembudit, som stadzlag jnneholle. Och opå thetta faste kióp lagde Oluff Swensonn vp sin friidskillingh.

Peder Anderson kópswenn och Peder Larson.

[181 v.]

Anno Domini 1550 then 6 dagen vtj Octobri månadh å rettan radstuffed dagh stodh jn fór retta beskedeliigh man Peder Larson j Walgrund vtj Mustsåre sochn med berådne mode, szå och med sine kære hustrues ja och samtyckie, vplott och leffrerade erliig swen Peder Anderson ett steenhus och liggjande grundh, som han med sine kære hustrv erffdt hade epter saluge Pawall Person, Gud hanns siell nåde, och ær samma hus belægit óstan tiill j saluge Jacob Lumpes grennd på norra sidone nesth nedan fórre store Jónses hus med halfftridie mur, huilkiid stenus och grundh for:ne Pedher Larson laglige såldt hade for:ne Pedher Anderson fór trijhundrade Ɔ ortuger och sex tunnor saltt, thet Pedher Larsson bekende siig tiill fulla nóie vpburit haffue, th[e]nn siidste peniing med then forsta. Ther med affhende han siig, sine hustrv och barnn for:ne stenus och grundh med all sin tilbehórilse vppe och nidre och tilegnade thet for:ne Pedher Andersson och hans erffwinger quitt, friitt tiill ewerdeliigo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff alle fódde, ofodde och åtalare tiill ewigh tiidh. Och opå thetta fasta kióp dhå lade Pedher Andersson op sin friidskilling, som lagenn jnneholle. Och war thetta hus laghbudit, lagstondit och medh allan stadzretth fulfolgt, szom stadzens lagh jnneholle etc.

Hustru Anna Bæntth Vttanbis erffwinger.

[182]

Anno Domini 1550 then 6 dagen vtj octobri månadh stodh jn fór retta erliig man Eriick Perszon, wår medborgare, fulmyndug och

mektug på alle sine medarffwingis wegna, som j Finland áre, vplott och quitterade forstondiig man Bæncht Vttanbý fór allt thet arff j lóst och j fast, som honom erffua burde epter saliige hustrv Anna, Bænchtz hustrv, och bekende fór:ne Eriich Person siig fór samma arff vpburit haffue j warur och rede peningar halffsiwende hundrade march ortuger och en kápa så god som 20 ş. Och her med war hann aldelis fórnógder och welbettaled fór fór:ne arff både på sine wegna och alle sine medarffwingis wegna, fódde och ofódde, Och her emott skall fór:ne Bæncht Vttanbý quitt och friitt beholle hus och grund, jnnan stadz och vtan, och gården i Áboo med, som han med sine saliige hustru fiick, och alle sine lósóra, och all geell skall Bæncht sielf sware tiill och bettale. Och her med giorde Eriich Person fór:ne Bæncht Vttanbý quitt, frij, ledug och lóss fór altt yttermere klander eller tiltall vm fór:ne arff både nu och till ewigh tiid, och skall thet och ware en platt klar, fórligitt och afftaled saack vm fór:ne arff både fór fódde, ofódde och átalare tiill ewigh tiidh. Och ther rægte the hwar annen hondena opå jn fór retta, och Bæncht lade vp sin fridskilling, som lagh jneholle.

[182 v.]

Oluff Mechilsson, Bæncht Vttanbj.

Anno Domini 1550 stodh Bæncht Vttanbý, wår stole broder, vp fór retta och bekende, thet han med friiom wilia och berådne mode haffue[r] såldt och vplatiid erliigh man Oluff Mechilsson, borgare i Áboo stadh, en gåårdh thersamastadz liggiandis i fór:ne Áboo, med huss och tomt, Båsom han nu står och vpygder ár, huilkin gård fór:ne Bæncht Vttanbý lagliiga erfft hade epter sin framlidne hustrv, hustrv Anna, Gud hennes siell nadhe, och honom nu fór en summa peningar saldth haffuer fór:ne Oluff Mechilsson. Dhermed må och skall fór:ne Oluff Mechilsson samma gårdh nyttie, bruge och beholle, han och hans epterkomande erffwingar, fór ena ewerdeligo ágo, på huilkiid kióp Oluff Mechilsson lagde vp sin fridskillingh, som lagh jneholle.

[183]

Peder Lumpes erffwingar.

Anno Domini 1550 then 6 dagen vtj octobrj månadh stode saliige Peder Lumpes rette erffwingar jn fór retta, Staffan Nilson och Oluff Nilson i Domareby i Bierno sochn i Nylannd, huilke som wåre Peder Lumpes syster sóner och fulmynduge på theris egin

systers wegna, ðom hema ær, vplotte och quitterade *med* hannd och mundh saliige Peder Lumpes epterleffua, hustru Anna, fór allt *thet* arff thom erfua burde epter fór:ne Peder Lumpe både fór lósth och fasth, jntiid vndantagandis, huarkenn jnnan stadz eller vtan. Och bekende fór:ne Staffan Nilson och Oluff Nilsson fór szama theris arff vpburit haffue tiill gode nóie och fulla bettalningh vti kledher, koppar, teenn och szólfwer, ðom lóp siig tiill fyrehundrade *march ortuger*, medh huilka bettalning the siig aldeliis well áthnóie lotte bade på theris wegna och theris sisters wegna, som nu icke tilstædis ár, och gáffue her medh fór:ne hustrv Anna quitt, frij, ledugh och lóssz fór allt ytthermere klander eller tiltall epter *thenne* dagh om fór:ne arff både fór thom, theris syster och alle theris epterkomande erffwingar, fódde och ofódde, ðå att vm *ðamma* arff skall ware thom emellam en platt fórliggt och afftalad saack nu och tiill ewig tiidh. Och her emott skall fór:ne hustrv quitt och friitt beholle hussz, grund och skiipzparten medt, oklandratt, orappatt aff thom och theris epterkomande, och skall och hustrv Anna sware tiill alle geell, ðom på færde ære bode jnnan landz och vtan, så att fór:ne Staffan Nilson och Oluff Nilson och theris syster haffue *ther med* jntid bestelle. Óffuermen óffuer *thenne* fórlíichning: Niels Jónson borgmester och Buddanns Eriich óstan tiill.

Hans Persson om mandzboten.

[183 v.]

Szama dag stodh jn fór retta saliige Morten Persons modher, hustru Katerina¹, *med* sin sonn Madz Persson i Nórby vti Bierno sochn, och gáffue tilkenne, att the nu fórliggte wære *med* Hanns Person, Kon. M:ttz tienare, som war komijn j schada fór hennes ðon Morten Person och togh *honom* aff dagha, Gud hans siell náde. Szå fór gode mens bónn och begæren skuldt, dhå bekende *thenne* hustrv Karin och hennes son thom vpburit haffue aff fór:ne Hans Perssonn ethundrade 4 j mandzbott, huilke peningar fór:ne Hans Person thom strax leffrerade jnfór retta. Och her medh gáff[vo] hustrv Karin och hennes son Madz Perszonn fórbenempde Hanns Perszonn quitt, frij, ledug och lóssz fór szamma mandzslagh han vtj komiin war fór hennes saliige son Morten Perðon både fór thom och alle theris mederffwingar, slægtt och wenner, som j Finlannd ære, och fór fódde och ofódde epter *thenne* dagh. Och her medt skall *thet*

¹ Orden hustru Katerina stå i ms. i marginalen.

ware en platt förliigt och afftaledh saack om för:ne mandzslag thom emellam nu och tiill ewig tiidh. Och her opå rægte hustrv [Karin] och Madz Persson för:ne Hanns Persson håndh opå jn för retta, att thenne saack all klar och förliigth ær thom emellam. Gudh almectiig hann fórlatte syndena *etc.*

[184] Jtem 6 octobris Oluff Eriichsson vpbudit enn szólff panth, vpbudit som hórer Arendt knipare tiill — primo.

Niels Jonßon, Swen Helsing.

Szama dagh war átther Swen Helsing för retta och tiltalade Niels Jónnsson vm en cammar, som hans förfadher, saluge Monns Budde, schulle honom såldth haffue, jn tiill thet hus, som Swen Helsing wælbyrdig man Gabriell Christiernson såldth haffuer. Szå war thet æn nu ransakad vm med tænckebókerne, och fandz i thett årett man screff 1540, atte gode herrar aff riigisens raadh, som på samma tiidh her tilstædis wåre och för retta satte på Stocholms rådstuffuu, dómpde Niels frij for thet tiltall, som Swen Helsing hade tiill honom om för:ne cammar. Och kunde Swen jntiid bewise, att för:ne Niels Jónsson hade honom någen kammar vplatiidh, huarken med breff eller tænkebóker. Dherfóre wiistes thenne Swen Helsing aff i thenne resso, men kemænæra wille haffue aff honom 40 þ, epter han talade på riigisens rádz dom och icke lyda wille thet the gode herrar honom tilforenne affsagtt hadhe. Szå badh dhå rådhet för honom, atte schulle jntid twinge honom peningar aff för hans fattigdom skuldth *etc.* Och her medh slap han lóssz j thenne resso, men komber han oftare ighen, skole dhå jnge nádher góres med honom *etc.* utan bótte, ßom lagh seie.

[184 v.]

Hans Claesson, Swen Monson.

Hans Claessons ærende, som han hade tiill Swen Monson om stegerhus tompten westan tiill, bliffuer stondandis jn tiill thomessmesse nestkomandis, och tesfórjnnen skall Swen sókie siig beuiß, huru Anderss Hansson ær komiin tiill sama tompten.

Peder Finne om arffuetth.

Szamma dag leffrerade Pedher Finne på Kinhestegatun ifrå siig thet arff, som fallith war epter hustrv Anna Hindrich bådzmans, och hustrv Annes fader anammade hennes tingest, som war peningar 13 þ, en skedh, en szólffring, 2 teen stop och hennes gongklædher.

Och hustrv Annes fadher, Cemet Mechilsson j Ewras sochn, quiterade Peder Finne for samma arff bade fór siig och sine barn, som heme ære, och giorde honom quitt, frij, ledug och lossz fór allt ytthermere tiltall vm fór:ne arff, som han vndher hender hafftt haffuer, och ræchte honom ther honnd opå *etc.*

Men Hindriexs bróders deell står her ighen, som ær til xvj ƒ peningar och en litin grytta *etc.*

Morten basthstuffue [*sic*] karls erffwingar.

[185]

Szama dagh stode jn fór retta salige Morten bastuffuekars rette erffwinger, næmliige hustrv Brita Morth[e]nsdotther i Kaiolast j Saxtmall sochnn och Niels Morth[e]nson, hennes broder j samma by, huilke som wåre Morten[s] syster barn, vplotte och quiterade hustru Katerine, Bålige Mortens epterleffua, fór allt arff thom erffua burde epter theris framlidne broder Morten bastuffuekarll, Gud hans siell nade, bade fór lóssóra och fastgrund her i staden, och bekende tesse fór:ne Biiig vpburit haffue aff hustrv Katerine 140 march, kopper $3\frac{1}{2}$ [L] ƒ , 3 skeder woge $9\frac{1}{2}$ lodtth¹, på theris dell, then the och vpburit hade then siidste peniing medh then förste. Och her med gåffue the förbenempde hustrv Katerine quitt, frij, ledug och lóssz fór allt ytthermere tiltall vm szama arff bade fór siig och theris epterkomande erffwinger, och skall hustru Karin beholle sine hussz, bade thet Morten och hon átth haffue, quitt och friitt och sware tiill all gell, Bóm på færde áre. Men then ene systerdelen, som i Wadzstena ær, benempd Birgitta, then sattis och aff, som lóp siig tiill 140 ƒ , ett szólff bælte wogh . . .² tiill szå lenge hennes budh komber, om hon anners j liffue ær. Huar hon dódh ær, skall dhå hennes dell stå tesse tilhonda. Och wåre tesse godemen offuer thenne förlichning och arffua skiipte: Niels Jónson, Swen Skutta, borgmestara, Monns gulsmmedh, Tónius Bæchtson, Bæchttt Vttañbÿ, rådmenn, och Hanns Kranch.

Riigisens rádz dom om Jóns schomagare
och Christoffer Olsson *etc.*

[185 v.]

Anno Domini 1550 then 9 dagen vtj Octobri månadhth sätte för retta på Stokholms radhus tesse erliige gode herrar aff riigisens

¹ Orden 'kopper . . . lodtth' stå i ms. i marginalen.

² Orden 'ett szólff bælte wogh' stå i ms. i marginalen utan utsatt vigt.

raadh, her Lars Siggessonn, Swerigis riigis marskh, Swantte Sture tiill Hórningsholm, Axell Eriichsson tiill Hirresætther, Gabriell Christiernson och Niels Krume sampt *med* borgmestare och ráádh thersammastedz.

Szama dagh war then Jónns schomagares saack áttther fór tesse gode herrar i retta satt, som tilforenne affrettad war emellam Christoffer Olszon och Jónns schomagare, och wartt tesse gode herrar tilkenne giffuit, huruledis theris sack siig fórlupid hade, næmliige om thet huss och grund, som Christoffer bor vtj, att fór:ne Jónns schomagare war tildómppt halffue husedh på sin barns wegna egenom the vithne och skæll, som her i bokenne tilforenne anteknadhe och bescriffne ære anno 48 then 22 octobris *etc.*¹ Och samma dom, som borgmestare och rádh emellam Christoffer Olsson och Jónns schomagare dómppt hade, then gillade och stadfeste thesse gode herrar j dagh, och Jónns schomagare sadis husedh tiill halffparten, men then andra halffparten skall han lósse fór peningar, som han ær skattat fóre, næmliig 400² þ, och fór tesse erliige gode herris bónn skuld, dhå vntte Jónns schomagare Christoffer husedh óffuer winterren att boo ther vtj friitt och giffue jnge hussalego, men om [186] Walburgmesse nest komandis skall Christoffer leffrere Jónns schomagare siitt huss quitt och friitt ighen vtan alle jnsagur eller skotzmall. Men the 400² þ thom hade Jónns satt ifrá siig j diisken j rådstuffuun, ther måge Baluge Lasse schomagares gellenære tagis om, som lagh giffue. Men thet halffue hus, som Jónns nu tildómppt war, thet fiik han j sine framlidne hustrves móderne *med* sine barn han *med* henne átte. Men fædernet erffde han jntid, ty ther wære så mange geell epter saluge Lasse schomagare, att barnen kome jntid tiill arffz epter honom. Dherfóre moste dhå thenne Jónns lósse fór peningar halffue husedh fór the 400² þ, som han i retten satth hade. Men tompthen westan tiill, ther måge the fórlieche siig om thet beste the kunne. Wiill Jónns vnne Christoffer henne, ther må han rade fórrer eller leggie peningar fór hennes halffpartt j retten, som hon fór halffparten skattad ær *etc.* Huilkid och så skedde, och satte Jóns i retta 40 þ fór halffua tompthen, som hon skattad war, och behólt henne.³

¹ Se den tryckta tänkeboken 1544—1548, s. 388.

² Ursprungligen har stått 425, som i ms. ändrats till 400.

³ Den sista meningen är senare tillskriven i marginalen.

Clemett Hanson, Hindrich Olsonn.

Szama dagh handladis och then saack emellam Clemett Hanson och Hindriich Olszon om thet arffua skiipte the haffva siig emellam på saluge Jffuar Jffuarsons barns wegna, och om the huss och grund, som barnen och Hindriich haffue tilbyttis epter salige hustrv Margretta, som fór:ne Hindrich Olsonn tiill hustrv átt hade. Och begærade Clemett Hansson aff the gode herrar, atte wille seie thom en dom emellam, huilken som nemest ær att lósse then andre wtt i faste hus och grundh *etc.* Szå wartt dhå någhet handlad på thenne saack, dog icke tiill någenn ende eller beslutt i thenne dagh vtan sattis vp tiill neste rådstuffuu dagh, och både thenne gode herrar Clemett och Hindriich, atte schulle tage godemen på båder siidor och see tiill, om the kunde fórliiche siig om fór:ne hus och grund, jnnan radstuffuu dag komber. Och med thenne beskeid wistes the aff i thenne dagh. Men kunde the jngelunde fórliike siig, jnnan radstuffue dag komber, dhå loffuade riigisens rádh thom, om the bliffue her szå lenge tilstædis, atte wille seie thom en dom emellam, huilken then andra vtlóße skall j faste hus och grundh.

[186 v.]

Om kopinskapen, the ther emoth brytte,
som i wåres belefswadh wartth.

Jtem 11 octobris wår áttther rådhet och the 48 vpkallade på rådstuffuun och thom skarpliigen nogh fórehollith aff borgmestarne om kópzhandelen her driiffz i stadenom och besynnerliigen, atte wiidt træde óffuer then belefning, som the alle beiakade j wåres, att en lest jern schulle vtsælies fór 120 ƒ , tunna smór fór 32 ƒ och skepund stonge jernn fór 20 ƒ , och wartt thom æn nu warnatth fór theris skade, atte jngelunde óffuer træde schulle thet, som the j wåres endræchteliige samtyckte, wiid thet straff, som ther tiill hórer, och gaffz kæmænærene befalning, atte schulle haffue ett nóge vpseende med thom, som her emott brytte, och jntid spare att straffe thom, som thet góre.

[187]

Jtem 13 octobris Oluff Eriichsson vpbudit en szólff pantth — 2.

S. d. Oluff Suensson vpbudit en szólff pantt, som hórer bardskæræres dotther tiill — primo.

vpbudith

vpbudith

Bespråkade peningar.

Szama dag bespråkade Hanns Eskilsson then tomt, som Dirick Persson på Szalebergit tilhórer och liggiandis ær nest thet hus, som mester Mechils hustrv boor vtj, fór 20 þ, som samma Dirich honom skyllug ær och warith haffuer j monngh áár.

Dirich på Szalebergit.

[187 v.] Szama dagh befaltis Dirich Persons hustrv paa Szalebergit, att hon schulle hempte siig bewiiss jfrá Skoo klóster <vm> på then tomtten honn talar om och mester Mechils hustrv j haffwande wærie haffuer, och kome sedan, þá skall henne wederfares allt thet hon kan finnes haffue rett och skæll tiill. Och ther med togh hon sine 20 þ ighen, som hon i retten satt hadhe etc. Men mester Mechils hustrv skall beholle tomttena, szå lenge Diricxs hustrv komber med bættre beskeid æn hon nu haffuer på szama tomt.

Giord lagh.

Szama dagh gjorde Anderss Jónson i Boo j Darróó sochn lagh sielff siette, att han hade leffrerad salliige Marcus murmestare 25 þ barnepeningar, och swor thet på korsedh och thet helge ewangelium. Tesse wære hans lagmen: Staffan Hanson i Husstega i Darróó sochn, Eriich Olson i Lillegarnn, Eriich Monson i Grunesta, Mechil Nilsson i Geling och Anders Larszonn i Skelffuesætther.

Och szama dag sadis Marcus murmestares hustrv tiill, att hon skulle bettale fór:ne 25 þ rette erffwingerne, som thom haffue schulle, sompt nu och sompt en annen tiid, nær hon haffuer rádh tiill.

vp:tt { Szama dagh Hanns skreddare i Sancte Joannis grenth vpbudith
siitt hus han sitther vtj — primo.
S. d. Oluff Eriichson vpbuditt en szólfpant — 3.
S. d. Oluff Suensson vpbuditt en pantt — 2.

[188]

Anders skredare vm sine barnepeningar.

dtibudq Anno etc. 50 then 20 octobris war Anders Biórnsønn skreddare
dtibudqv fór retta och begærade aff borgmestare och raad, att han motte få the femtiio þ, som j retten stode och hans barn tiill arffz faldne wære epter theris syster, som dódde hoos Niels Jónson. Och sade

fór:ne Anders Biórnsón, att han wille settie siith træhus, som han boor vtj, med tomt och alle tiill en vnderpantt fór samma 50 þ, som hans barnn tilkombe, Bå lenge the wexe vp och kome tiill mogen ålder, och jngom androm szamma siitt hus pantsettiie vtan sine barn alena. Szå wartt dhå fór:ne Anders Biórnsón epterlatiidh, att han fiik thenne 50 þ tiill lånns, tiill szå lenge hans barn wexe vp och komma tiill manna och kunne sine peningar sielffue fóresta och bruge. Och ther med stodh och Anders jn fór retta och pantsatte sine barn, som nu i liiffue ære, siitt hus och grund, som han boor vtj, tiill en vnderpantt fór the 50 þ han vtur retten anammade, och fórplictade han siig jngom androm samma siitt hus pantsettie, szå lenge han sine barnapeningar vnder hænder haffuer. Och komber honom någet viid, jnnan han thenne peningar bettaled haffuer, dhå schole barnenn beholle hused quitt och friitt, tiill szå lenge the sine fulla bettalning bekomma kunne fór alle andre hans gellenærer.

Szama dag quitterade Anderss Biórnsón wår stadz borgmestare fór these fórn:e 100 þ, Bom han vndher hender hafftt hade med hans dotther, som dódde hoss honom, både fór rentta och huffuud stoll och tackade honom fór god regenskap och giorde fór:ne Niels Jónson quitt, frij, ledug och lóss fór allt ytthermere tiltall vm fór:ne peningar både fór siig och sine barn, som thenne peningar nu til arffz faldne ære. Och ther med giik han aff i thenne resse. Men the andre 200 þ ighen ære och barnen tilkombe, schole settias vtt på rentta barnen tilgode. [188 v.]

Anders skreddares barnepeningar,
Bom sattis på renta.¹

Carsten perlestickare vm sitt gell.

[189]

Szama dagh ransakadis vm the peningar Carsten perlestickare kreffuer epter salige Lasse schomagare och offta tilforenne i retta warid anklagadh och begærad, att hann motte komma tiill sina bettalningh. Szå wartt dhå ther om fliteligen ransakad, och wartt dhå fór:ne Carsten tilsagtt aff the 425^a þ, som j retten stode

¹ Endast rubrik. Följande del av sidan i ms. är blank.

² Ursprungligen har stått 440, som ändrats till 425.

och Jónns schomakare jnsatt hade på hused han kópte och tompen vestan tiill¹, thet han skulle få ther aff 330 þ², thet ene hundrade þ för thet han bettalade Joonn Olson, som salige Lasse schomares hus til pantta hade, och för the 200 þ, som han Swantte Sture bettaledh hade, huilke för:ne 330 þ Carsten sama dag vtur retten anammade och taltalde wåre aff Peder Jónson, som på samma tiidh kæmænær war. Men huad nu mere same Carsten tilagters ær, ther skall han gå tilbyttis med the andra gellenære och tileffuentyrs felle mark aff mark, som lagh seie. Och sedan fiik han 30 þ tiill the 300 þ han tilforenne vpburit haffuer, och Gregers snickare 37 þ och Swen Monsson 100 þ.³

vp:tt Szama dagh stodh för retta Eriich smeltare, borgare j Arboga, och vpbódh siitt halffue hus på Kópmanne gatun — primo.

vp:tt Szama dag Oluff Suænsson vpbudit en szólff pantt — 3.

[189 v.]

Riigisens raad för retta.

Jtem 22 octobris sätte tesse erliige gode herrar aff riigisens raadh för retta på Stocholms radstuffuu, först her Larss Siggesson, Swante Sture, Niels Krume, Axel Eriichsonn, Gabriell Christiernson, Ture Persson, Johan Persson, Axel Nilsson, samt borgmestare och raad i Stocholm.

Clemett Hanson, hans medarffuinga
och Hindrich Olsson.

Szama dagh war Clemett Hanson och Niels Anderson för tesse för:ne erliige herrar och godemen i retta och taltalade Hindriich Olszonn, theris hustrves stiuffader, om theris faste grund, som beggie theris hustrves [sic] tiill arffz faldne wåre epter salige hustrv Margretta, Hindricx fórra hustru, och begærade wette aff för:ne Hindriich, om han wille latte lóssze siig wtt för peningar then halff partt honom i huss grund tilfallit ær epter hanns kære framlidne hustru eller eij, epter the jngelunde tilsinnes wåre att tage peningar för theris dell och besynnerlige för thet store hused her nest kyrkegården vtan wille beholle theris brystarff sielffue och lósse <sin> theris stiuffaders deell ther wtt <tiill siig>, epter som godemen

¹ Orden 'och Jónns . . . vestan tiill' äro i ms. tillagda i marginalen.

² Beloppet är ändrat från 300 till 330 þ.

³ Orden 'och Gregers . . . 100 þ' äro senare tillskrivna med annat bläck.

samma halffpartt skatte eller werdere kunde¹, och begærade her om wette Hindricxs willie, epter thet nu szå lenge stondith haffuer och jngen ende bliffuen opå.

Ther tiill swarade Hindrich Olsonn, att epter the jngelunde [190] wille epterlatte honom fór peningar thet husedh, som han sittther vtj viid kyrkegården, szå wille han dhå jngen huss begære aff thom vtan begærade peningar <aff Clemett, Niels Anderson och Monns Iffuarsson> fór then dell honom tilkomber j alle huss och grundh och beholle theris brystarff sielffue, epter the stå ther szå hartt epter, vndantagandis the huss på Gråmunka holm vpbøgde ære, thom begærade han beholle, epter Bom godemen thom skatte kunde, och en tomppt på Norre malm, liggiandis vndher Brunckebergh, begærade han och anamme i sine bettalningh, huad som hon dhå kunde skattas fóre. Ther war Clemett, Niels Anderson med theris medarffwinger² aldellis tilfridz med, på thet saken motte gripe en ende³. Dog begærade the en ny skatning på alle hus och tomppter, som the lösse schulle. Thet wartt thom och epterlatiid, huilkid Hindrich och samtyckte, att szå skee motte,² och nær skatningen giord ær, dhå schole the góre theris peningar tilrede och giffue thom Hindrich åå rettan fardagz tiid och sedan gonge tiill sine hus och grundh. Ther gaff for:ne Hindrich Olson siitt ja och samptiicke tiill jn for retta j alle the gode herris åhóra och nærwaru.³ Szama dagh fórligtis the och fór retta om theris hustrves fæderne, som Hindrich hade jnne med siigh³ att epter som godemen tilforenne hade fórdragit thom ther om, ther schulle the och bliffue wiid på begge parterne, szå att Clemetz hustrv och Niels Andersons schulle haffue j theris fæderne vij^o ƒ och theris broder med Mons Iffuarson och twedelarne i store husedh viid Jerntórgit och Hindrich tredingen i samma hus. Tesligis skall Hindrich beholle fierde parten i all træhus, Bom salige Iffuar Iffuarson vpbyggtt haffuer, och Clemett och hans medarffuar schole haffue tredelar i samma hus och grund. The andra hus och grund byttis i tu, Bom lag seie. Och thenne forliichningh schulle bestondandis bliffue på både siidor³ viid huars theris 40 ƒ tilgórändis.

¹ Orden 'epter ... kunde' stå i marginalen.

² Orden 'med theris medarffwinger' samt 'på thet saken motte gripe en ende' och likaså 'huilked Hindrich ... skee motte' äro på resp. ställen satta i marginalen.

³ Orden 'j alle the gode herris ... nærwaru' samt 'som Hindrich ... siigh' och 'på både siidor' stå i ms. på resp. ställen i marginalen.

[190 v.] Jtem 27 octobris Oluff <Eriichsson> Suenson vpbuditt en pantt — 3.

S. d. Eriich smeltare vpbuditi siitt hus på Kópmanne gatun — 2.

Burschap.

Szama dag giorde Siiffrid hattmaker sin burgare eedh, och Gregers Persson war god fór honom.

Burschap.

Szama dag giorde Pauall Madzson sin burgare eed fór en murmester, och Eriich Larson war godh fór honom, att han skall góre liicha och rett fór siig j 6 år, som lagh jneholle.

vp:tt Szama dag Lasse Finne på Kópmanne gatun vpbód siitt stenhus westan tiill — primo.

Niels schomagare om siitt hus.

Szama dag sadis Niels schomagare, w. n. herris tienare, siitt hus ighen, som Lasse Griis hustrv vti boodt hade, epter han hade i lagha tiid sagtt henne vtur husedh, och hon wille nu honom j fórtrætt sittie ther quar. Dherfóre skall hon flyttie vtur hused jnnan 3 dagher eller kæmænæra schole settie hennes tingest vtt på gatun.

[191]

Eriich Jonsons erffwingar aff Borgo.

Anno Domini 1550 then 3 nouembris stodh jn fór retta Knutt Jónsonn, borgare j Borgo j Finland, fulmyndug aff sin medborgare Jónns Larsonn th[e]r samastedz och bekende, thet han upburit hade aff Jacob Mechilsson, vår medborgare, ett arff, som hoss honom ston dit hade och fallith war epter en dreng, som dódde hoss honom, benempd Eriich Jónson, fód vtj Borgo stad i Finland, och hade thenne Knutt Jónson vpburitt epter honom rede peningar 70 þ, ther aff fiick staden i testamente 10 þ. Jtem æn fiick han xij alna engilst, mere war ther icke på færde. Och her med giorde fór:ne Knutt Jónson på sine fulmagtz wegna fór:ne Jacob Mechilsson quitt, frij, ledug och lóss, som for:ne arff hoss siig hafftt hadhe, fór altt ytth[e]rmere klandher eller tiltall aff salige Eriich Jónsons fadher

bade fór honom och alle hans epterkomande fódde och ofódde och atalare tiill ewigh tiidh. Och ther rægte Knutt Jónsonn Jacob Me-chilsson hondena opá jn fór retta.

Hans Kooock aff Lubke.

[191 v.]

Anno Domini 1550 then 16 dagen vtj octobrj månadh sätte tesse erliige gode herrrar aff riigisens raad fór retta: her Larss Siggeson, Swerigis marsk, Axel Eriichson, Niels Krume, Gabriell Christierson, Jórenn Nordman, Ture Person och Valentin scriffuare, Kon. M:ttz secreterer, sampt borgmestare och raad i Stoch[o]lm.

Szama dag stod vp fór retta Bothwed Larson, Kon. M:ttz w. n. herris slodz fougte på Stocholms slotth, och tiltalade Hanns Kooock, borgare tiill Lubke, om någre ord, som same Hanns Kooock hade latiid siig falle fór Bothued afftonen tilforenne, j szå motte att han skylte Bothued Larson, thet han hade wollith, att Hans Kooock war komiin tiill agters i hans kópenskap, Bom han giortt hade her på slottid med hans nådz kópman, Hindrich skreddare, tiill en stoor summa peningar och sade, thet Bothued schulle thet sware honom jn fór Gudz strænge dom om; th[e]rnest hade och giffuit Bothued ther skuld fórre, thet han wollandis war, thet Hanns Kooock bettale schulle the 50 portugalóijsser, som han hade warith god fórre på Josth v: Hårdz wegna. Thet tridie hade och Hans Kooock skyltt Bothued fórre, thet han wollandis war, att hans klæde fórdís tilbache jfrå slottid och i Hanns Kooock boodh ighen, och thet kióp bleff icke stondandis, Bom Hindrich skredare med honom fórste resso giortt hade etc. Nær nu Bothued Larson thetta allt fór tesse erliige herrrar fórtald hade i fór:ne Hans Kooockz nærwaru och áhóra, spurde Bothued Hans Kooock tiill, med huad skæll han allt thetta bewisse wille, Bom han honom óffuer sagt hadde, eller j hwad motte han sådant fórtientt hade aff honom. Kunde Hans med någen skæll bewisse honom tesse trij stikker óffuer, wille han stå honom ther tiill retta om jn fór tesse gode h[er]rar och godemen, Bom fór retta szátte etc.

[192]

Dhá spurde her Larss Siggeson Hanns Kooock tiill, hwad skæll han hade tiill sadana tall, Bom han Bothwedh Larson tillagtt hade. Ther sade han siig jngen skæll haffue och nekade sin egin ord, som sade siig thom aldriig sagt haffue, eij heller haffue att skaffe medh Bothuedh vtan ære och gotth, och wille jngelunde bekenne sin egin ordh, som han dagen tilforenne tiill Bothued sagt hadde. Men tiill

the 50 portugalóijsser ther swarade han szå tiill, att han thom gherne hans Kon. M:tt bettale wille vtan alle jnsagur och betackade hans [192 v.] Kon. M:tt fór altt gott honom wederfarit war och fór *thet* hans nåde hade betrott honom om *thenne* portugalóijsser och wille thom gerne bettale på then tiid honom fórelagtt war och skylte ther jngen fórrer.

Jtem tiill klædhet, som fórdis aff slottid och i Hans Koox boodh ighen, ther ransakadis om och beuiste Hindrich skredare jn fór retta, *thet* han hade fast bættre kióp bekomith aff the andre tyske kópswener her i byn æn ßom Hanns Kooock begærade fór siitt klæde, och epter the andra kópswener hade ju ßå gott klæde som han och æn bættre *etc.*, dherfóre wille han och jntid mere giffue honom fór siitt, æn han thom andra giffuit hade. Och dherfore sendis honom hans klæde tilbache ighen i hans boodh och bleff ßå en tiid long ther liggiandis. I midlertiid giik átther Hanns Kooock tiill Bothued och tiill Hindrich skredare, hans nådis kópman, och bódh thom *samma* klæde átther tiill kiópz och sade siig wilia vndergå *thet samma* kióp, szom the andre fremmande giortt hade med Bothued och Hindriich. Ther wære the och tilfridz medh och lotte szå på nytt anamme Hans Koox klæde tiill slottet ighen. Ther war Hans och tilfridz medh och [[193] kunde *thet* jngelunde beneke, att *thet* ju szå tilgongit war, att han sielffwiliandis giik på nytt kióp med thom. Dherfóre motte han och liide then schade sielff, och jngen annen skylle therfóre vtan siig sielffwom, ther sade the gode herrar honom fór en dom aff, och kunde the j jngen motte befinne, *thet* Hans Kooock fór kortt skedtt ware, vtan huad som honom wederfarit war i hans kópenskap, *thet* hade han sielff giffuit orsaack tiill. Och med *thenne* dom lott han siig och well áthnóie, och fórplictade han siig jn fór tesse gode herrar på hans ære och redeliighet, att han på *thenne* dom epter *thenne* dagh aldriig thala wille, vtan sade honom ware rett skedt och jngen oretth.

[193 v.] Jtem 10 nouembris Lasse Finne vpbudit siitt hus — 2.

vp:tt S. d. hustrv Aliissa vpbudit siitt hus — 1.

S. d. Niels Spedz vpbudit Suen Suensons hustrves standell werckz hus óstan tiill — primo.

Morten Andersons erffwinge på Sudre malm.

Szama dagh stodh jn fór retta Jónns schomagare fulmyndug och mektug aff <Morten> Madz Anderson i Nylandh, saliiige Mor-

ten Andersons brodher och åkare på Sudre malm, wplott och quitterade för:de Morten Andersons hustrv, hustrv Elin¹ på Sudre malm, för allt thet arff honom erffva burde epter sin framlidne broder, Gud hans siell nåde, och hade thenne Madz Andersonn vpburith all sin broders klædher, som han åttthe, och ther tiill rede peninga xiiij ꝯ, ther med han siig och aldeliis åthnóie lotth, och hon her emott schulle quitt och friitt beholle gården hon boor vtj, tompthen vndan-tagandís, huilkin the fattuiga tilhórer. Och her med gjorde för:ne Jónns schomagare hustrv Elin quitt, frij, ledug och lóssz för allt ytther mere klandher eller tiltall vm för:ne arff aff fórnempde Madz Andersson och alle hans epterkomande fódde, ofódde, tiill ewigh tiid. Och ther rægte Jónns hustrv Elin handena opå jn fór retta.

Siffrid óffuerskærares hustrues
erffwinge.

[194]

Anno Domini 1550 then 10 nouembris stode jn fór retta Peder Personna² j Siósstórp i Jomala sochn i Åland och Oluff Persson, hans broder, sallige hustrv Katerines Siifrid óffuerskærares rette erffwingher och moder bróder, bekende och tilstode, atte wenliige och welfórligte wære med erliig man Siifriid óffuerskærare vm thet arff, som thom erffua borde epter theris syster dotther, sallig hustrv Katerine, och hade the vpburit fór samma arff en kåpa fór 10 ꝯ, en kiortiill om 12 ꝯ, tu par lakan om $4\frac{1}{2}$ ꝯ, två særkier fór 2 ꝯ, fyre hyiande fór 2 ꝯ, en wepa och j tækin fór 12 óre, en ryia fór 5 ꝯ, noch en riia fór 3 ꝯ, två grytor woge j [L] @ 5 ꝯ, teen 5 stycke woge j [L] @ 5 ꝯ, en kista fór en ꝯ, en tunna óóll fór 22 óre, med huilkin bettaling the siig aldellis åthnóie lotte och her med vplotte och quitterade the för:ne Siifrid óffuerskærare fór thom och alle theris epterkomande fór för:ne arff, szå att ther om ær nu en klar och afftalad, fórligt saack om samma arff nu och tiill ewig tiidh. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn fór retta. Och tesse epterscrifne godemen hade warid óffuer thenne fórliechning, nær hon skedde: Lasse Gregersonn, Hanns j hwalffwed, Oluff Dysther, Peder bokebindare och Hanns Person i Wargasunda j Jomala sochn i Åland.

¹ Orden 'hustrv Elin' stå i ms.-marginalen.

² Ursprungligen har stått Olsson, som ändrats till Personn.

[194 v.]

Peder Olsons erffwinghe.

Anno Domini 1550 then 10 nouembris stodh jn fór retta erliig man Buddans Eriich fulmyndug på Oluff Swænskes wegna i Riistrannd i Karlaby soehn i Korssholms lán, vplott och quitterade hustrv Walburg, saliige Pedher Olsons epterleffuerska, fór allt thet arff, ßom fór:ne Oluff Swænske erffua burde epter saliige Pedher Olsonn, sin kære <mågh> brodher, Gud hans siell nåde, och hade fór:ne Oluff Swænske vpburit fór fór:ne arff all Pedher Olsons klædher och en halff punda grytta, ty mere war dhå jntid på færde, med huilkiid han siig och aldeliis áthnóie lotth och gaff her med fór:ne hustrv Walburg quitt, frij, ledug och lóssz fór allt ytthermere klandher eller tiltall vm fór:ne arff både fór siig, sine hustrv och alle theres epterkomande erffwingher, fódde och ofódde och átalare tiill ewig tiidh. Och her opå rægte Buddans Eriich hustrv Walburg sine hannd opå jn fór retta, att Bå aldeliis fórligitt ær, ßom fórscriffuit står.

[195]

Eriich skinnares lagmen.

Szama dag giorde Eriich skinnare lagh fór thet vppenbara rycte han war komiin vtj fór then dagzuerkis karls hustru han skulle belægratt haffue vtj sin bodh på Sielegårdzgatun, och giorde han och lagh medh tesse godemen, som her epter følger, thet han aldriig hade bestelle med samma quinne eller lægratt henne, som honom på fórdt war. Och ther giorde han sin eed på korsed och thet helga ewangelium, att han j samma saack oskyldug war. Och tesse wåre hans lagmenn:

Eriick Larsonn

skepper Oluff

Biórn Biórnson

Simon scriffuare

Madz scriffuare

Håkan kóthmongare

Peder Jónsonn

Swen Joganson

Swen Personn

Brynolff skreddare

Niels Spedz

Bæncht Hansonn

Swen Monson.

Och Niels Jónson, stadzens borgmestare, anammade eeden aff Eriich skinnare och hans lagmenn, och alle swore the på korsed och thet helga ewangelium, att han war oskyldug j samma sack. Och her med gaffz han quitt, frij, ledug och lóssz fór samma ryckte han vtj komiin war.

Om the tyske kópswener.

[195 v.]

Jtem 22 nouembris. Szama dagh wåre alle tyske kópswener her i staden vpkallade på rådstuffuu j hele rådzenns nærwaru och wårtt thom alffuarligen fórehollith aff borgmesterne then sama meniing, såsom thom i wåres fórehollit wartt, atte jngelunde schulle her lengre liggie med theris godz æn vtj sex wikur, och tessfórjnnan schulle the fóryttra theris warur och sedan skynda siig hedan antingen tiill siós eller tiill lanndh, men óffuer winterren schulle the jngelunde bliffue her liggiandis och pronge theris godz wtt, som the wane ære, ther schulle the fulkompligen rette siig epter. Szamalunda wartt thom och fórehollit, atte jngelunde schulle selie utan¹ stycketall wtt j theris bodar, lodum eller quintinom, vtan szåsom lagh jneholle, helum dusinom och halffuom. Warda the ther med beslagne epter thenne dagh, dhå schulle kæmænærana straffe ther óffuer, som lagh jneholle.

Jtem prima decembris Lasse Finne vpbudit siitt hus 3.

[196]

S: d: Bænchtt Wttanby vpbudit ett træhus westan tiill, som hórer en bonde tiill — primo.

S: d: Hustrv Aliissa vpbuditt siitt hus — 2.

S: d: Niels Spedz vpbuditt Suen Suensons hus 2.

S: d: Finued gulsmeth vpbuditt siitt hus i Gråmunkagrennd — primo.

Hans Gamall, Hans Claeson.

Szama dagh stodh Hanns Gamall vp fór retta och tiltalade Hanns Claesson, som Jffwar Monsonns hustrv fått hade, om någre peningar, som saliige Jffwar Monson skyllug war Hanns Gammall på sine salige hustrves wegna. Och war sama geell giortt i Brand scriffuares liiffztiidh och szå stondandis jn tiill thenne tiid, och lade fór:ne Hanns Gammall sine regenskapz boock i retta¹ och begærade en dom på fór:ne Hanns Claesson etc. Dhå wartt fór:ne Hans Claesson tilspord, huad han tiill thenne saack swara wille. Dhå kunde han jnge synnerliige skotzmåll haffue vm sama gell, vtan någre partzeler wåre j sama regenskap, som hans hustrv icke fulleliige bestå wille. Dherfóre sadis honom szå tiill, att huadh som hans hustrv neka wille, thet schulle hon med lag neka och thet andra bettale, och dómpdis

¹ Orden 'utan' och 'i retta' äro i ms. tillskrivna öfver raden.

fór:ne Hans Gamals regenskapz boock giull och fast, epter hon fandz oplumpat och omaculeratt.

[196 v.]

Staffann Szasse och Hanns Gammal.

Anno etc. 1550 prima die decembris stodh jn fór retta erliig man Staffan Szasse och bekende, thet Hanns Gamall hade honom fórnógtt och bettaledh all then dell han honom skyllug war i thet arffua sküpte the siig emellam hafftt haffue både fór hus, grund och kópenskap, then sidste peniing med then första, aldelis som theris fórlíichning tilforenne giort war. Och begærade Staffan, att thenne vtskorne handscriffth motte jnscriffuin bliffue i stadzens boock:

Bekennes jagh <Staffan Szasse> Hanns Gamall, borgare i Stoch[o]lm, med thetta mith opna breff och vthskorne handscrifftht, att jagh med frij willie haffuer i godemens nærwaru giortt en wenlíigh fórlíichning med miin kære mågh Staffan Szasse om thet arffua sküpte emellam oss ær epter miin framlidne hustrv, hustrv Margreta, Gud hennes siell nåde, szå att fór:ne miin måg Staffan Szasse haffuer migh loffuad och tilsagtt, att jag friitt och vbehindratt skall nyute och beholle all then kópmandzwaru, som jag och miin saliige hustrv tilhope áth haffue, både thet som aff landhet sendt ær och jnnan landh ær, jntid vndantagandis, thet som kópenskapen belange kan, som wij áth haffue jnnan landz och vtan. Tesligis allt thet kram, klæde och alle andre kópmandz waru, som jag æn nu tilstædis liggiandis haffuer, skall jag och friitt beholle, warj sig litiid eller mykid, skall och jntid ware vndantagandis. Szamalunda bekenner jag mig haffua anammatt alle vtegonandis <gell> och vtetondandis gell tiill mig, som beggie wære regenskapz bóker jneholle och fórmelde, hwar the helst ære jnnan rikis eller vtan rikis. Tesligis bekenner jag mig wele tiill all gell sware och bettale, som jag och miin hustrv giortt haffue jnnan lanndz och vtan lanndz, szå att fór:ne Staffan Szasse skall med ingen gell haffue att skaffe eller sware tiill, vtan jag alene. Och fór thetta allt haffuer jagh loffuad och tilsagtt och med thetta breff loffuer och tilsegher förbemelte Staffan Szasse siwttonhundrade ꝛ ortuger och 11 vngerske gyllene honom att giffue på twå terminer, szom fórst ær om páscha nestkomandis anno 50 och thet andra om Michaelis anno 50, och haffuer erliig man Hanns Eriichson sagtt god fór thenne peningar och gull att bettale, huar mig jnnan fór:ne tiid fórstackotht worde. Och

[197]

thenne förliichning haffuer Staffan Szasse siig förplictad att holle och aldriig ryggie, huarken nu eller j framtiden, viid hans christelige tro, ære och sanningh och jag honom thet samma ighen vbrotzligen att holle viid mine ære, tro och sanning. Och thenne förliichning skedde j tesse godemens nærwaru: Peder Nilsonn borgmester, Hanns Eriichson radman och Blasius Olson stadzschriftuare. Och tiill tess wisso och stadfestilse dhå trycker jagh mith siignett her vnder sampt med the godemens signeter, som her óffuer warid haffue. Datum Stockh[o]lm 8 octobris anno 1549. [197 v.]

Marcus skredare och Swen Skutta.

Anno Domini 1550 then förste dagen vtj decembrj månadt stodh jn för retta Swen Skutta, stadzens borgmestare, vplott och quitterade medh hannd och mundh erliig man Marcus skreddare, wår medborgare, för allt thet arff honom erffua burde epter saliiige Marcus skreddares hustrv, hustrv Marina, Gud hennes siell nåde, både för lósth och fasth, jntiid vndantagandis, och bekende för:ne Swen Skutta siig vpburit haffue för för:ne arff på sine hustrv wegna 350 ƒ ortuger rede peningar och hade nu vpburit then siidsta peniingh med then första, och skall för:ne Marcus skreddare her emott beholle siitt huss och grundh quitt och friitt tiill ewerdeligo ægho, på huilkiid han och vplagde sin fridskillingh, som lagh jnneholle. Och her medh gaff för:ne Swen Skutta för sama arff Marcus skreddare quitt, frij, ledugh och lóss för allt ytthermere klander eller tiltall vm för:ne arff epter thenne dagh och tiill ewigh tiidh. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn för retta. [198]

Peder Olsons erffwingar.

Anno Domini 1550 then 3 december stode jn för retta saliiige Pedher Olsons och Oluff Olsons erffuingher, næmlige Niels Personn j Jurmo sochn, Peder Jutte, borgare j Geffla, på sin fader broders wegna, Jacob Person j Óregrundh och Hæming Olson j Áuwa på sine moders wegna, vplotte och quitterade med hannd och mundh hustru Lussii, salige Per Olsons hustru, för allt thet arff thom alle erffua burde bade för lóst och fast, jnthet vndantagandis, och bekende the siig thetta epterschriftna vpburid haffue huar för siig, som her epter folger: Först bekende Niels Person j Jurmo siig vpburit haffue aff för:ne hustru Lussj epter både sine saliiige broders

sóner *Per Olson* och *Oluff Olson* peningar — 50 ƒ ortuger. Jtem *Peder Jutte* i *Geffle* kendis siig vpburit haffue på sin faderbroders wegna *Jacob Person* i *Óregrund* epter *Oluff Olson* — 40 ƒ ortuger, en skeed om 3 lodt och en swartt amsterdamsk kiortiill så god som 18 ƒ .

Jtem *Hæming Olson* j *Áuwa* kendis siig vpburit haffue aff hustru *Lussj* på sine moders wegna epter sine broders sóner *Per Olson* och *Oluff Olson* 100 ƒ ortuger. Och her med våre the alle well tilfridz stælte huar j sin stadh och gáffuo hustru *Lussj* quitt, frij, [198 v.] ledugh och lóss fór allt ytth[e]rmere klander eller tiltall epter thenne dag om samma arff bade fór thom och alle theris epterkomande erffwinger, fódde och ofódde, att jngen skall på thetta arff ytthermere tale epter thenne dagh viid theris tro och sanniingh. Och hustru *Lussi* skall beholle allt huad som nu quartt ær både lósóra och grund och sware tiill all geell, som på færde ær. Med thet rægte the huar annen honde jn fór retta.

Swen kornscriffuares quinnos
erffwinger.

Anno Domini 1549 thenn 3 julij stod *Jónns Anderson*, wår stolebrodher, jn fór retta fulmyndug på hustrv *Elines* wegna i *Testaboda* viid *Geffla* och på hennes sons wegna *Jónns N:*, vplott och quitte-
rade erliigh man *Swen kornscriffuare* fór allt thet arff, som fór:ne hustrv *Elin* och hennes son *Jónns* erffua burde epter hennes saliige dotther hustru *Cirstin*, som hade warit *Suenn kornscriffuares* tieniste quinnno och dódde her hoss honom j *Stoch[o]lm*. Och bekende *Jónns Anderson* på hustrv *Elines* wegna, thet *Swen kornscriffuare* och hon hade j godemens nærwaru szå fórligitt och fórdragit siig, thet *Suen* gaff hustrv *Elin* och hennes son peningar 23 ƒ och all hennes [199] gonghklædher. Och ther med våre the wanner och welfórligte om samma arff och her emott skulle *Suen kornscriffuare* jnkreffwie alle vtegongandis geell, som saliige hustrv *Cirstin* vtegongandis hade, och sware tiill all geell, som på færde våre. Och huad annat smátt tingest, som tilstædis war, thet skulle *Swen* och beholle quitt och friitt fór alth ytthermere klandher eller tiltall epter thenne dagh och tiill ewigh tiid. Och ther rægte *Jónns Anderson* honom hondena jn fór retta, att allt szå vbrotzligenn holles skall, som fórscriffuit står och fórliechningenn giord ær. Och hade tesse epter-
scriffne godemen warit óffuer thenne fórliechning, nær hon skedde:

Jónns Anderson, Biörn Biornson, Oluff Porshanck, Madz schomagare och Hanns Larson *cammerschriffuare*.

Hans Persons erfvingar, som
tientte Hans Gammall.

[199 v.]

Anno Domini 1550 stod Peder Eriichson vti Westerteegh i Vma sochn, salige Hanns Persons fader, som tientt hade Hans Gammall, vplott och quitterade för:ne Hans Gammall för all thenn dell han hade hafftt hond emellam, som salige Hanns Person tilhórtt hade, och bekende siig vpburit haffue all thenn dell, som hans tons testamente breff jnehult, liiche som her epter følger: Först shen tiid salige Hans Person siwk bleff och på thet siidsta anammade sacramenthet tiill siig, dhå hade han rede peningar 54 þ, huilka han strax leffrerade Monns Hindricson och Eriich Jacobson tiill att vtskipte ibland fattigo folke och thom, som honom agtade och skótte j hans siwkdom. Först fiik faderren 30 þ, en skeed om 3½ lodt, 3 tunnor salt, tunnan 20 óre.

Jtem kyrkeherren i Vma her Jacob fiik 2 tunnor saltt och en tunna óoll.

Jtem hans wærdinna, ther han låg siwk 7 þ. Jtem all hennes barn giffuit 6 þ.

Jtem för óoll och matt, som gaffz thom, som hulpe honom tiill jordenna, 5 þ.

Jtem allt legefólkid 4 þ; jtem för hans lægerstad 4 þ.

[200]

Jtem bettaladis Eriic Jacobson för en lóke reff 3 óre, jtem Hans Gammall för j tunna lax 8 þ 3 óre.

Jtem klockaren j þ, jtem klockarens hustrv 2 þ.

Jtem en sked, kniffuar, bælte och tasko gaff han her Hans kyrkeherren, som jordade honom.

Hans Claesson tiill <Erstawiick>

Edhby, Swen Monson j Stocholm.

Anno etc. 50 stodh Hans Claesson tiill¹ Edby för retta och titalade Swen Monsson om ena tomt han jnne haffuer, liggiandis westan j Harald Olsons grend, ther för:ne Swen Monson haffuer byggt siitt <stegerh> brygge hus opå, och begærade Hans Claesson wette, aff huem Swen Monsson samma tomt bekomit haffuer etc.

¹ I ms. står tiid.

Ther tiill swarade Swen, att *szamma* tomtt fiik han *med* sin fórra hustru, men jnge breff eller beuiss hade Swen på fó:r:ne tomtt, huru hans hustrv henne bekomit hade, vtan Anders Hansson, fordom myntemestere her j staden, hade henne vpbyggt och jnstænght j sinom tiid och sedan hafftt henne handemellam, jn tiill tess Swen Monsson fiik hustruna epter honom. Mere beuiss hade icke Swen Monsson på fó:r:ne tomtt *etc.* Men Hans Claesson lade strax itt breff i retta, att welbyrdig man Philipus Olsson hade *samma* tomtt lagliiga kópt aff en borgare her i staden fordom boendis, wiidh namn Meyniko, fór 75 $\frac{1}{2}$ ortuger. Och ær bredden på sama tomtt 12 $\frac{1}{2}$ alin och bredden ær 22 $\frac{1}{2}$ alin. Och her opå hade Hans Claesson ett ópitt försiglad breff *etc.* Och begærade Hans Claesson, atte gode-men fór retta sätte wille *thetta* ærandet om *samma* [tomtt] óffuer wæge och ransake, huilkin partenn nemest war tiill tomtten, han eller Swen Monsson. Ty ransakadis her om, och epter Swen Monsson jngen beuiss hade tiill tomttena, dherfóre dómpdis *samma* tomtt Hans Claesson tiill epter hans breff och segell och Swen Monsson jfrå *etc.*

[200 v.]

Madz Jacobszon aff Wiborgh,
her Larss Perszon j Ósterhaninge.

Anno Domini 1550 then 3 dagen vtj decembrj månadt stodh Madz Jacobsson, borgare i Wiborg, jn fór retta, vplott och leffrerade *med* hannd och mund hederligom manne her Larss Petrj, kírkeherre i Ósterhaninge, ett siitt stenus och liggjande grund, belægüitt viid Sudre portt, och en tomtt på Sudre malm, som kalle kellarenn ær vtj, huilkid stenus och grund *med* tomtten på malmen fó:r:ne Madz Jacobsson lagliiga såldt haffuer fó:r:ne her Larssz Petrj fór siwhundrade $\frac{1}{2}$ ortuger sadane myntte, som nu j rigit gænxe och gæffne ære, huilkin summa peningar Madz Jacobsson bekende siig tiill fulla nóie anammatt och vpburit haffue, then sidste peniing *med* then första *etc.* Huarfóre affhende Madz Jacobsson siig och sine epterkomande erffwingher fó:r:ne stenus och grund och tomtten på malmen och tilegnade *thet* fó:r:ne her Larss Petrj, hans hustru och theris epterkomande erffwinger quitt, friitt *med* sine fyre friie murar och all husens tilbehórlise quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dag aff alle fódde, ofódde och átalare tiill ewig tiidh. Ther på lagde her Larss vp sin fridskilling epter lagen.

[201]

Och war *thetta* huss lagbudit, lagstondit och med *tesse* två godelmen, *Tónius Bæchtson*, *Oluff Monsson*, neste frendher hembudit, som war hustrv *Karin Bóchmandz* och hennes barn, och the wille *thet* jntid *kiópe*.

Är och wettandis, att *thetta* fór:ne huss haffuer stondit j 12 samfelte år hans broder tilhonde, som fór mong år sedan drog hedan aff landet och tiill *Tysland*, och hans broder *Matz Jacobsson* haffuer monge gonger scriffuit wtt epter *honom* och aldriig jngen swar bekomit tilbacha ighen, ty *nógdadis* han nu fór sin fattigdom skuld sælie *thetta* huss och bettala sin geell med, huilkit och alle gellenæraana tilstædis wære och anammade sine bettalning.

Siffrid Jónsson, hustrv Anna
i Quittis.

[201 v.]

Anno Domini 1550 then 3 dagen vtj decembrj månadh stodh hustrv Anna j Quittis, salige *Anders Larsons moder* systher, vplott och leffrerade *Siiffrid Jónsson*, wår medborgare och på *thenne* tiid haffuer salige *Anders Larsons hustrv*, hustrv *Marta*, ett halfft træhus med *tess* grund, liggiandis j *Hæning Geres* grennd nedarsta huset j samma grend på *nórra* sidone, huilkid halffua hus och grund fór:ne hustrv Anna lagliga såldth haffuer fór:ne *Siiffrid Jónsson* och hans hustrv fór ottetiötwa ꝛ ortuger, thom hustrv Anna bekende siig tiill fulla *nóie* anammat och vpburit haffue, then sidste peniing med *thet* [sic] *fórsta*. Och en fierdepartt j samma hus war fallit *Siiffrid Jónsons hustrv* tiill arff epter hennes *fórra* man, salig *Anders Larson*, och then andra fierdeparten hade hustrv *Marta* bettaled salig *Anders Larsons broder*, næmliq *Siiffrid Larson*, och giffuit *honom* 60 ꝛ och sin broders *móderne* j *Finland* bade j jord och *lósóra*. Och her med *komber* fór:ne *Siiffrid Jónsson* och hans hustrv fór:ne træhus och grund quitt och friitt tiill fór 140 ꝛ, vndantagandis then fierdepartt, som hustrv *Marta* erfftt haffuer etc. Och her med affhende hustrv Anna siig och sinom arffuom fór:ne træhus och grund och tilegnade sama hus fór:ne *Siiffrid Jónsson* och hans hustrv och theris epterkomande erffuinger, *fódde* och *ofódde*, tiill ena ewerdeligo ægho. Ther opå lagde *Siiffrid Jónson* vp sin fridskilling epter *lagen*. Och war lagbudit, lagstondith och hembudit aldelis som *lagen* fórmelde och jnneholle.

[202] Tetta ær tæncebokenn i tetta tilkomande åårett aff alla saker och ærander, szom fór retta haffwa warid och affrettade ære aff Niels Jónsonn och Swenn Skutta, borgmestare och
i szama år sittiannde etc.
anno Domini

1551.

Szama år å nyårsaffton bleff Bothwed Larsonn dód på sin gårdh i Broo sochn, och hade han warith Kon. M:ttz befalningis man her på Stocholms slott j tiio år, och mykid erbette hade han bedriffuit her på slotthet med bygning etc. Och bleff hann fórd ifrá sin gård, ther han dódde opå, hiitt tiill Stocholm och bleff begraffwenn i Gråbróderaclóster på Gråmunkaholm mith jn i hóge koren om mondagen nest epter nyårsdag. Och war nyårsdag på torssdagen samma år, som fórscriffuit står.

[202 v.] Lille Bæchtz erffwinge.
Anno Domini 1551 then 4 dagen vtj februarij månadh . . .¹

[203] Tonius Person hwar 3:e pening.
Anno Domini 1551 thenn 4 februarij stodh jn fór retta Tónius Perszonn och hans danequinne, hustru Margit, och gåffue huartt annett hwar tridie peniingh j lósth och j fast i allt thet the átte jnnan stadz och på malmarne, szå att huilkiid thera epter annett leffwer, dhå må och skall hon thenne gåffua beholle vtan allt hinder eller skotzmåll i någen motte. Och ther rægte the hwar annen hon dena opå jn fór retta och begærade, att thetta motte warda anteknadh i stadzens boock, huilkiid thom och epterlatid bleff.

¹ Texten ej fullbordad. Sidan i ms. f. ö. blank.

Madz Personn, Oluff Erichsson.

[203 v.]

Anno Domini 1551 then 9 dagen vtj februarij månadh. Szama dag stodh jn fór retta Madz Perssonn, vplott och leffrerade med hannd och mund sinom kære stiuuffadher Oluff Eriichson ett siitt stenus och liggiande grundh, som han sielff vtj boodt haffuer och med lagligit arff tilfallit ær, liggiandis på Kópmannegatun på norre sidone, nær man går nider att hualffuedth. Och epter thenne Madz Persson war komiin j stoor geell och jntid hade thet han kunde bettale sine skuldt med, vtan han moste ju sælie hussed, szå bekende han sig thet och szå lagliga såldt haffua fór:ne Oluff Eriichsson fór 800 q ortuger, thom han bekende siig tiill fulla nóie anammatt och vpburit haffua, then siidste pening med then fórsta. Dher med affhende Madz Person siig och sine arffuar fór:ne stenus och grund med all sin tilbehórilse och tilegnade thet förbemelte Oluff Eriichsson och hans epterkomande arffuingar quitt och friitt med bodar, windar och kellare, aldellis såsom thet affgrunden vpmuratt ær och fór ógon står tiill ewerdeligo ægho. Och her opå lagde Oluff Eriichsson vp sin fridskilling epter lagen. Och war sama hus lagbudit, laghstondit och rette byrdeman hembudit, then och thet kíópt haffuer.

Jtem Josep Aruitson vpbuditt en tomt med 2 kellare, liggian- [204]
dis j Niels Helsingz grennd, som hórer Hans j porten tiill — primo.
Bæchtt Vttanby vpbuditt ett træhus westan tiill — 2.
Hustru Aliissa vpbuditt siitt hus — 3.
Niels Spedz vpbuditt Swen Suensons hus — 3.
Finwed gulsméd vpbuditt siitt træhus — 2.
Hindriich Skulte vpbuditt en pantt — primo.
Niels Jónson vpbuditt ett træhus westantiill — primo.
Jónns schomagare vpbudit sina tomt — primo.

Jtem 23 februarij szátte fór retta på radhused Axell Nilsonn, Jórenn Åkesson och Oluff Larsonn, w. n. herris befallningsman på Stocholms slotth¹, sampt borgmestare och ráádh.

Szama dagh vpbódh Eriich Larsonn siitt træhus på Kijnheste-
gatun — primo.

Josep Aruitsson vpbuditt en tomt — 2.

¹ Orden 'w. n. herris ... slotth' stå i ms. i marginalen.

Bæncht Wttanby vpbuditt ett træhus — 3.
 Ffinued gulsmeth vpbuditt sith træhus — 3.
 Jónns schomagare vpbudit sina tomt — 2.

[204 v.]

Om tiuffuen.

Jtem 23 februarij i fór:ne erliige godemens nærwaru stod Kon. M:ttz fougte i Waltuna herade, benempd Swen Wesgótte, och anklagade en tiuff i retta. Hans namn war Peder Nilson, fód i Tillinge sochn, huilkin som stulid hade jfrå en bonde j Alsæke sochn 2 ryior, en wepa och særck. Tesligis hade han oc stulid en hest jfrå en Vpsala borgare, och stod både bonden och borgaren fór retta och begærade rett på theris tiuffh. Han bekende, thet han sadana tingest stulid hade, och fór hans vppenbare bekennele bleff han dompder tiill galgen och tiill rep.

Om piparen, Som fandz dóder
på Smedegatun.

[205] Szama dag wåre tesse epterscreffne Hans Schotte, Wlff trumslagare, Hanns trumslagare och vnghe Sibilla fór retta, huilke som mijstænchte wåre om thet mordhet, som skedde j sama vnghe Sibelles hus fór then pipare, som fandz dóder vtan fór samma hus om natten, och epter han hade druckid j samma Sibilles hus sama natt, som han dóder fandz i tesse fór:ne karles nærwaru, szå hade the nu en tiid lonng sittid fongne fór samma mijstancke skuldt och besynnerliiga Hans Schotte, han war i thenne saack aller mesth mijstænchter. Wartt och szå i dag fór retta granneliiga fórhórdt och ransakad, och epter som han sielff bekendt hade både i dag, så och i sidstens på slottiid, att nær han giik vtur fór:ne Sibilles hus om natten, fan han en karll liggiandis på gatun, och viiste han icke antingen han soff eller han lågh dódh, vtan han stótte på honom med sin fott, och han rordis jntid weedh. Dher med giik han jfrå honom och thernest i gredene tiill siitt bolskap och bleff ther liggiandis óffuer natten. Och thenne samma ord sade han och fór konan han lågh hoss om natten. Mere wiste han jntid aff hans dódh, eller huru han kom vtur hused, och swor ther Bå monga eedar opå, thet vnder war att hóre, att han aldriig wollandis war i hans dódh. Men thet wartt befunnith, att samma pipare, Som dóder war, han hade sittid vtj ett fænsther j Sibillas hus och giortt ther egenom sina

otuchtt. Huar han nu sielff haffuer fallith egenom sama fænster vt på gatun, eller haffuer och någhre, som i samma hus wåre och med honom druckid hade, skutid honom wtt genom fænsteret, thet wille nu jngen aff thenne fór:ne bekenne, huarken Sibilla eller tesse andre. Men thenne Wlff trummeslagare giorde sina vrságtt i thenne saack, att han war om samma affton, som thetta skedde, jntid vthe j farstuffuun, sedan samma pipare vtgongen war, vtan bleff ther jnne sittian^{dis}, tiill tess karren dóder funnen wortth aff wachtenne och bódh kome vp i hused thet (*sic*) han lågh dóder på gatune. Sedan wille han tage sine trumma på halsen och gå sine kossz, huilkiid han och szå giorde, men profos fórhindrade honom och wille wetta widare beskeid om thenne dóde karll, men han sade siig ther jntid wette vtaff annatt æn som fórscriffuit står.

[205 v.]

Jtem Hanns trumslagare, som och drack ther med om afftonen, han bekende siig szå, att then tiid fór:ne pipare stod vp och wille gå wtt och góre huad han hade behoff, fiik han Hans siitt pipe foder och badh honom thet fórware, så lenge han skulle komma ighen, och giik så sin koss átt^h dór, och Hans och Wlff trumslagare¹ bleffue sittian^{dis} och drucke æn dhå ena goda stundh och fórwentte, thet piparen schulle komma jn ighen. Men thet skedde jntid, fór æn wachten kom och sade karren lågh dódh på gatun. Mere wiste han jntid, huru hans fall tilgongit war, och giorde och ther sin eedh opå.

[206]

Sibilla, wærdinnan j hused, war j sængh på then tiid piparen giik vtaff stuffuun och wiste icke heller, huru han kom om halssen. Men fór æn hon giik tiill sænge, dhå lyste hon Hans Schotte vtt på trappona, dhå han giik sin wægh, och sókte hon lenge, for æn [hon] kunde finne Hanses kiortiill ighen. På sidstone fan hon honom j sin kamer, liggiand^{is} vndher en hoffdrenz huffuud, som ther låg och soff, och fiik szå Hans Schotte sin kiortiill ighen och lyste honom genom dórana vtt på annen trappann. Och thetta skedde, sedan piparen war vtgongin, ty thenne Sibilla stod vp aff sin sæng ena resso eller twå och badh thom, som i stuffuun sätte, atte schulle gå sin wægh. J midler tiid war samma pipare vtgongen, och hon wiste jntid heller, huru han kom om halssen.

Szå war ther en finne i hused, som och bodde ther medh. Han hade allan áfttonen gongit i bynn och hemptad prydzsing átt thom, som drucke ther i hused, och på sidstone, sedan thenne Sibilla en

[206 v.]

¹ Ordet trumslagare står i ms. i marginalen.

stund i sin cammer legad hade och then karll, som låg hoss henne om natten, wagnade the vp och wære mechta tórstige epter prydzsingen the druchkid hade, befalte dhå thenne Sibilla then finnen, som prydsingen hemptad hade, att han skulle gå i bynn och fly henne ena kannna miódh, ther hon och hennes sængelaghe kunde sleckie theris tórsth medh, huilkiid och szå skedde. Finnen giuk ástadh och kom ighen och hade hemptad ena kannna kijrsedranck, then the j stuffuun och i kamaren drucke vp. Thetta vithnadís om then finnen. Huar han haffuer skutid thenne piparen vtt egenom fænsther eller icke, kunde man jntid heller vtspane aff finnen. Dog giorde han sina orsægtt sásom the andra, att han icke heller viiste, huru fór:ne pipare kom om halssen.

Szå epter thet jngen wille kennes viid thetta mordhet, wartt thom alle tilsagtt, som j samma hus samma quell druckid hade med piparenn, atte alle och huar fór siig schulle jnnan 14 dagar komme på radstuffuun igen, och huar schulle haffue xij lagmen med siig, [207] som thom wærie schulle fór thenne sack, Bå viidth atte någen tiid schulle bliffue aff med thenne mijstancke, som the fór thenne pipare vtj kompne wære, och thet samtyckte the alle.

Peder scriffuare, Brynolff skredare.

Szama dagh stodh och Peder scriffuare jn fór the godemen, som fór retta sätte, och klagade på Brynolff skreddare, sásom han tiitt och offta tilforenne giortt hade, om sine hustruves móderne, som Brynolff skulle haffue jnne med siig, och hade icke latiid henne wederfares then skæll och rett, Bom henne burde, och satte fór:ne Pedher scriffuare Brynolff mongh stiicke fórre, som han skulle haffue jnne med siig. Fórst war, att saluge Peder scriffuares hustrves modher hade j sin liiffztid læntt Brynolff skreddare 500 ꝯ på en tiid tilgórands, som han skulle komma siig tiill kiópenskap medh och hielpe siig som andre kópmæn giorde her i staden, epter han wille icke bruge skreddare embittid. Thet andra, att sedan Peder [207 v.] scriffuares hustrves moder dód war, togh samma Brynolff huss och heman tiill siig med boo och bohagh, óll och matth, som thet stodh, och russade och brusade, som han wille, och giorde Peders hustrv, som dhå på then tiid war en óffuermage, och hennes fórmyndare jngen redeliig regenskap therfóre, vtan foor ille medh hused och latt fórrothnad j tacklóssa och drog sá på sidstonne vtur

husedh. Men fór æn *thetta* skedde, dhå giuffte fór:ne Brynolff skred-dare sina syster vtur samma hus och gaff henne boo och bohagz ting vtur hused med siig, szå att minste parten kom dhå på Peders hustrves deell, *thet* han hógliigen klagade óffuer.

Tiill *thet* tridie, att Brynolff giik tiill och tog ett skrin, fullt med peninger och annor stycke, vtur Oluff kóthmongare hus i Gråmunka grend, sedan Peder *scriffuares* hustrves fadher Willam Schotte war dragin aff landhet, och lott *thet* jngom forstå, huad eller huru mygit j samma skrin war, litid eller mygit, fórra æn pigones formyndare Oluff Schotte giik tiill Brynolff och frågade honom tiill, [208] huru monge peningar i samma skrin war; Bå wille han i förstonne jntid bekenne, huad j skrinett war, fórra æn på lyctone *thenne* Oluff Schotte giik honom szå hartt epter, att han bekende dhå fór honom, att j samma skrin war icke mere án 400 q rundstiicker. Och hade Oluff kótmongares hustrv, som skrinett hade tilgóme, bekendt och sagtt fór godemen, som aff borgmestere och ráåd vtsende wåre att fórhóre med henne herom, attj samma skrin skulle well ware viid 800 q vtj och annett mere, huilkiid Brynolff och jngen regenskap hade giortt fórré.

Tiill *thet* fierde, att sama Brynolff haffuer kræfftt vp en hoop aff Willam Schottes gell och brukad *ther* siitt beste med, och jngen regenskap j *then* motten fórré giortth.

Tiill *thet* fæmte, att Brynolff skulle haffue smeltt allt smått szóloff tilhopa, som j hused fandz, sedan Peder *scriffuares* hustrv moder dód war, att jngen skulle kunna kenne *thet* ighen, och haffuer *ther* jngen rede eller regenskap giortt fórré, och *thetta* haffue *the* sagtt, som i hused tiente på samma tiidh.

Fór tesse och monge andre flere stycker, som Pedher *scriffuare* [208 v.] hade emott Brynolff, begærade han en dom på honom, att szama saack motte ene gonge gripe en enda thom emellam, och epter Brynolff kunde icke fulleliiga vndlede eller neka tiill <sama> tesse stiicker, som honom aff Pedher *scriffuare* fórelagde wåre, wårtth honom Bå fórré sagtt, att han skulle latte komma tiill reginskapz *thet* som han bekende siig vpburit haffue, och fór *thet* andra, som han jntid wille bekenne siig vpburith haffue, skulle han gå en xij manne eedh fórré, att han haffuer *ther* nijutiid aff tilgode tiill 4 peningar, och *thetta* skulle han fulborda neste rádstuffuudagh her epter.

[209]

Peder Helsing, Rasmus Schåningh.

Szama dagh stodh jn fór retta Pedher Helsingh, Kon. M:ttz fougte på Tynnilssóó, och hade itt tiltall tiill Rasmus Schåningh på hans hustrves wegna, huilkin som war saliige Niels Monsons rette erfvinge. Och sade thenne Pedher Helsing, att hans hustrves fórre man, saliige Eriich Larson, hade lænttt fór:ne Niels Monson, fórra æn han drog hedan aff landhet tiill Tyslannd, en gull ringh om 8 eller 10 vngerske *gyllene* och en hest, så god som 20 ♀, huilkiid æn nu stod obettaled, och epter fór:ne Rasmus Schåningz hustrv hade erfitt sin broder Niels Monson, wille thenne Peder haffue bettalning aff henne ighen *etc.* Ther tiill swarade Rasmus Schåning szå, att saliige Niels Monson hade i siitt ytthersta, och medan han låg på sine sotte sængh, granneliga latid vpscriffua huad såsom andre honom skylluge wåre, men han war jngom skyllug ther emott ighen vtan gaff ett erligit testamente både sina wenner her i Sueriige och j Tyslannd, och hade han thå warid nåkrom androm någet skyllug och besynnerliige Erich Larson, som Pedher Helsing nu talar opå, dhå hade han well latiidh thet scriffua j siitt testamente breff, som han allt anneth lott scriffua, och dherfóre kunde eller viiste fór:ne Rasmus Schåning honom jntid att sware j thenne saack. Men Oluff Larson, Kon. M:ttz secreterer, som och fór retta satt på sama tiidh, bekende, thet han hade warid hoss doctor Niels Monsson j hans ytthersta och på samma tiid han siitt testamente scriffue lott. Dhå hórde han heller om jntid aff doctor Niels att seia, och hade han warid salige Eriich Larson någet skyllugh, hade han thet jntid fórgætid. Och epter thet att sådane gell jntid funnes anteknade vti salige doctor Niels Monsons testamentebreff, eij heller hade Oluff Larson, som på then tiid stadder war hoss honom, hórtt om sadana geell schulle på færde ware, dherfóre kunde the godemen, som fór retta sätte, jnge peningar dóme thenne Pedher Helsing tiill, vtan Rasmus Schåning och hans hustru sadis frij i thenne saack, dogh med sadana fórrord: Kann Peder <screffuare> Helsing her epter någor anner beskeijd finne, antingen med breff eller bewiss, æn han nu hafftt haffuer, dhå skall fór:ne Rasmus Schåning holle honom footth. Och med thetta beskeid viistes begge parterner aff på thenne tiidh.

[209 v.]

[210]

Szama dagh stod en bonde jn fór retta, benempd Peder Nilson, och klagade på en Axell Nilsons karll, som war en jutte, och hade

gest hoss *samma* bonda for Axels gestning och klagade, att *samma* Axels karll hade giortt honom stortt offueruold i hans gårdh och slagit hanns son næssana sôndher jn i hans egin stuffuu och hade lupid vtur gården jn tiill neste grannen och tagit siig ther 2 yxor och komith tilbache ighen, och dhå hade thenne Pedher Nilson stængtt sina dórrar tiill och wille icke sleppe karren jn ighen. Så begynte han hugge vp hans dórrar och kom på lyctone jn i stuffuun och hade dhå nær dræpit bondens son, hade han icke *med* piill komit vndan *etc.*

Tiill huilkin klagemåll *samma* Axell Nilsons tienare icke neka kunde, att szå ju aldeliis tilgongit war, som bonden klagad hade, men han [sade] siig *thet* giortt haffue i druckens måll.

Szå wartt omróstad kring om bænckerne, och epter szom wår lagh vti edzóran balkenn jneholler, kunde the godemen icke friie hans halss. Och dher med wartt han átther förder jn på slottid ighen.

Jtem 2 martij Swen Skutta vpbuditt Jóren byssegiutares	} [210 v.] } vpbuditt
huss viid store torgit på Oluff Trottesons wegna — primo.	
Blasius Olson vpbuditt Eriich Larsons hus — 2.	
Josep Aruitson vpbuditt en tomt — 2.	
Niels Jónson upbuditt en trægårdh — 2.	
Bæncht Vttanby vpbuditt ett træhus — 3.	
Finued gulsmæd vpbuditt ett træhus — 3.	
Jónns schomagare vpbuditt sina tomt — 3.	

Tónius Persons erffwingar.

Szama dag stode jn för retta salige Tónius Persons erffwingar her i Vplannd, næmlige Simonn Augustinus i Tagsta i Alssæke sochn och Franss *ibidem*, huilke som æge salige Tónius Personns systrar, vplotte och quitterade fór:ne Tónius epterleffue hustrv för allt *thet* arff, som thom erffua burde epter salige Tónius Person, Gudh hans siell nåde, bade fór lósth och fasth jnnan stadz och vtan, och bekende the thom huar dera vpburitt haffue 40 q och j *tunna* saltt och all hans gongh klædher och gjorde henne her *med* quitt, frij, ledug och lóss fór thom och alle theris epterkomande, fódde och ofódde, och skall fór:ne Tónius Persons hustrv sware tiill all geell, som på færde ær jnnan landz och vtan och beholle huss, grund och skipzparten

quitt och friitt. Och ther rægte the henne hondena opå, och hon lagde vp sin fridskillingh.

Anno 51 then 26 octobris stodh Tónius Persons broder Lasse Person j Mækiptæ i Wóra sochn och bekende siig vpburitt haffue 40 ♀, j tunna saltth, och quitterade han sine broders hustrv fór siigh och sine epterkomande fór sama arff tiill ewigh tiid och huad the andra hans medarffuar gillad haffue, samtyckte han och etc.

[211]

Hans skreddares hustrues
erffhwingar 2 martj.

Anno Domini 1551 then 2 dagen martij stodh Ffranns Hindrichsson viid store torgit, wår medhborgare, jn fór retta fulmyndugh på saliige hustrv Cirstines Hans skreddares erffwingis wegna, næmlige Oluff i Skælby i Soltuna sochnn, Madz i Walsta i Hussby sochnn, hustrv Margit i Lerberga i Ryd sochn, Jogan i Vigby i Liitzle kyrkie sochn, vplott och quitterade fór:ne Hanns skreddare fór allt the arff, Bom thom alle erffua burde epter saliige hustrv Cirstine, Hans skreddares hustrv warid hade, bade fór lósth och fast, jnnann stadz och vtan. Och hade the alle vpburit tuhundrade sextio ♀ rede peningar, xij lodt szólff och viij tunnor saltt, med huilkid the siig aldeliis áthnóie lotte, och Hans skreddare skall beholle huss, grund och alle lósora, som på færde ær, och sware tiill all geell, som the giort haffue etc. Och her med gåffue the honom alle och huar viid siitt nampn quitt, frij, ledugh, lóssz fór thom och alle theris epterkomande och fór fódde och ofodde tiill ewigh tiidh, szå att her med skall thom emellam ware en klar forliigt och afftaled saak vm fór:ne arff och aldriig ytthermere her opå klandra eller tiltall haffue tiill fór:ne Hans skreddare. Och hade tesse godemen warid óffuer samma fórliichning: Niels Jónson, Pedher Anderson, borgmestare, Blasius Olson stadzscriffuare, Josep Aruitsson och Eriich Larson.

[211 v.]

Jtem 9 martij Niels Jónson vpbudit Simon Andersons hus j Wargzgrenden — primo.

Blasius Olson vpbuditt Eriich Larsons hus — 3.

Blasius Olson vpbudit Kortt schomagares hus — primo.

Niels Jónson vpbudit en trægård — 3.

Josep Aruitson vpbudit en tomp — 3.

Ffinued gulsmed hwar tridie
penningher.

Szama dag stodh Ffinued gulsmedh jn fór retta och gaff tilkenna, *thet* han och hans kære hustru, hustrv Birgitta, hade medh gode berådne mode giffuit huar thera andro hwar tridie peniing j lóst och j fast j allt *thet* the giffue motte, som Swerigis lagh jneholle. Och epter fór:ne hustrv Birgitta icke kunde på sama tiid sielff gå opå radstuffuu, dherfóre hade honn sendt sin nærskylde frende Tórfast Olson jn på radstuffuu på sine wegna, huilkin som vithnade, *thet* hon hade giffuit sin kære man Ffinued then tridie peniing ighen j allt *thet* the átte, bade j huss, grund och alle lósora. Och her opå rægte te huar annen hondena jn fór retta.

Hans Schotte.

[212]

Szama dagh stodh Hanns Schotte jn fór retta och gaff tilkenne, *thet* han hade j tesse forgongne dagher fæst siig saliige Oluff Schottes lego piga j danemenna nærwaru. Och pigones fader war och her sielff tilstådis medh, viid nampn Peder Bugson i Graffua j Ósmo sochn, huilkin som gaff pigona wtt, och epter samma Pedher Bugson war neste erffwinge epter salige Oluff Schottes hustrv, szå hade han vnntt och epterlatiid thenne sin mågh Hanns Schotte och sine dotter¹ all then deell, som honom med retta tilfalle kan j faste grundh her j staden med malmgården på Nórre malm och skiipzparten medh, szå att han *thet* nijutte och beholle skall fór siith egiitt. Och epter han hade icke tiidh att förbida tiill neste rådstuffuu dagh, hwarfóre hade hann bidit och begæratt áff tesse godemen, Biornn Biórnsen, Madz Halssz och store Jónns Hindricsonn, atte schulle fólie thenne hans mågh, Hanns Schotte, på rådstuffuun och ware hans vithne och kundskaper hertiill, att samme Peder Bugson hade sådana gåffua vnntt och giffuit sin mågh och sina dotter, som fórscriffuit står, och sama gåffua motte warde anteknad i stadzens boock tiill en áminnelse, huilkít szå skedde.

Hustru Anna Kulemandz,
hustru Brita Hans skredares.

[212 v.]

Anno Domini 1551 then 16 dagen vti martij månadt stodh jn fór retta hustrv Anna Kulemandz i Vpsala, med berådne mode

¹ Orden 'och sine dotter' stå i ms. i marginalen.

vploott och leffrerade *med* hand och mundh beskedelig *quinn*a hustrv Briita Hans skredares itt siit stenhush och liggiande grund her i Stocholm belægit óstan tiill emott Kon. M:ttz skiipz gård twertt vtóffuer Buddans Eriicxs huss *med* en træbod nordan om hused j Baggans Biórns grend på nórra sidone nederst j grenden, som haffuer i lengden, ther hon står opå, xv alnar minus $\frac{1}{2}$ quarter, bredden ær xxj alin j quarter, huilkit stenhush, grund och bood fór:ne hustrv Anna Kulemandz lagliiga såldt haffuer fór:ne hustrv Briita Hans skredares for tolfhundrade tiwgu $\frac{3}{4}$ ortuger, huilkin summa peningar hustrv Anna bekende siig anammatt och vpburit haffue, then sidste pening *med* then första *etc.* Huarfóre affhende hon siig, sine erffuinger fór:ne stenhush, grund och bood *med* all sin tilbehórlise och tilegnade *thetta* hustrv Brita Hans skredares, hennes barn och epterkomande erffuinger quitt, friitt, *med* nedra delen aff hualffuedt offuer grenden och *med* sine fyre friie murar, *med* tre kellare, 2 bodar, tiill ewerdelige ægho, orappatt, oklandratt epter *thenne* dagh. Och war *thetta* hus och bood lagbudit, lagstondit och hembudit, som lagh tilseie, och fridskillingen giffuin epter lagen i hele rådzens nærwaru *etc.*

- [213] { Jtem 16 martij Niels Jónson vpbudit en pantt på hustrv Elizabettes wegna wiid Jernntorgit, som hórer Niels grytegiutare tiill — primo.
- vpbudit { Swenn Skutta vpbuditt Jórenn byssegiutares hus — 2.
Blasius Olsson vpbuditt Eriich Larsons hus — 3.
Josep Aruitson vpbuditt en pantt — 3.
Niels Jónson vpbuditt en trægård — 3.
Blasius Olson vpbuditt Kortt schomagares hus — 2.

Sachóre.

Szama dag szátte fór retta tesse erliige gode herrar, her Peder Bragde, Axell Nilson tiill Diursshholm samt *med* w. n. herris fougte Eriich Håkensonn. Tenne dag stodh kæmænærenn Pedher Jónson fór retta och anklagade Gregers skinnare fór någhet gæstegodz, som han hade anammatt tiill siig aff *thet* vtsendt war ifrå Lubke ifrå Hindrich Skærenhagen och hade jntid redeligit eller fast kióp giortt *med* honom om godzett vtan togh *thet* epter hans skriffuelse Bå dyrtt, som han honom *thet* tilscriffuit hade, tiill huilkid Gregers

skinnare jntid neka kunde. Dherfóre bleff han epter wår lagh saackfeltt tiill lxxx ꝥ. Och sadis honom, thet han skulle fórliiche siig med kæmænærana.

Stensell krukemakare och hanns
stiuffdotter.

[213 v.]

Anno Domini 1551 then 16 dagen vti martij månadht stodh jn fór retta hustru Elizabett, Stensell krukemakares stiuffdotther, vplott och quitterade samma sin stiuffader Stensell fór allt thet arff henne arffua burde epter sin saliige moder, hustrv Elin, Gud hennes siell nåde, och hade samma hennes stiuffader fórnógtt och bettaled henne med tesse epterscriffne stycke, som her epter følger: Fórst rede peningar xij ꝥ ortuger, jtem 5 halssklæders knóper aff sólff, en litin ringh, jtem ett korall bonnd, ther på xi szólff stenar, en kåpa med j par fórgilt spenner, en kiortiill ther vtj 5 par malior, med huilkin bettalning hon siig aldelliis áthnóie lotth. Och gaff fór:ne hustrv Elizabette sin stiuffader Stensell krukemakare her med quitt, frij, ledug och lóssz fór allt ytthermere klander eller tiltall vm samma arff epter thenne dagh och tiill ewigh tiidh. Och ther rægte the huar annenn hondena opå jn fór retta.

Madz Bærtilsons erffwinger.

[214]

Anno Domini 1551 then 16 dagen vtj martij månadtt stodh jn fór retta saliige Madz Bærtilsons erffwinger, næmlige Thomas Bærtilson i Saruasall i Perno sochn, fulmyndug på sine systers wegna i Nylannd, och Ósten Perszon, borgare i Arboga, på sine hustru vegna, vplotte och quitterade saliige Madz Bærtilsons hustrv, hustru Gertrud, fór allt thet arff, som thom erffua burde epter fór:ne Madz Bærtilsson, Gud hans siell nåde. Och hade fór:ne hustru Gertrud giffuit thom alle tilhope, epter som godemen thom emellam mæklad och forliigt hade, 90 ꝥ ortuger. Ther aff fiik Thomas Bærtilson 60 ꝥ ortuger med sin syster, som i Nylannd ær, och ær thenne Thomas sunderkulle, och systern, som hema i Nyland ær, hon ær samkulle med saliige Madz Bærtilsson, bór fór then skuldt aff thenne 60 ꝥ, som Thomas nu anammatt, haffue twedelana och han tridingen. Och Ósten Person j Arboga fiik på sine hustru wegna 30 ꝥ, huilka peningar the bekende thom anammatt och vpburit haffue tiill gode nóie

och lotte siig her med adeliis atthnoie j alle motte och gâffue her medh fór:ne hustrv Gertrud, Madz Bærtilson's epterleffuerska, quitt, frij, ledug och lóss fór thom och alle theris epterkomande, fódde och ofódde, fór fórscriffne arff och fór allt ytthermere klander eller tiltall vm *samma* arff nu och tiill ewigh tiid. Och ther rægte the bånden hustrv Gertrude hondena opå jn fór retta. Och hon skall sware tiill all geell, som på færde ær.

Óffuermen, som *thenne* saak fórligte: Monns gulsmed, Peder Belle, Tórfast Olsson och Marcus Bænchtson viid store tórgith. Och skall fór:ne hustru Gertrud beholle siitt huss, som hon boor vtj, quitt och friitt på sin deell emott the *peningar* hon sin framlidne bondes erffwingar giffuit haffuer. Men all geell skall honn suare tiill, som *fórscriffuit* står, vpbærandis och vtgiffuandis.

[215]

Eriick skinnares erffwinger viid
Norre portth.

Anno Domini 1551 then 16 dagen vti martij månadth stode jn fór retta saliige Eriick skinnares erffwinger viid Norre portt, næmlige Mortenn Jónsson, broderren, och Jónns Larson, broderonen, fulmynduge på sine mederffwingis wegna, som j Finland ære, vp-lotte och quitterade med hand och mund sine kære broders hustrv, hustrv Anna, fór allt *thet* arff thom erffue burde epter theris framlidne broder Eriick skinnare, Gud hans siell nade, och bekende the tesse epterscriffne partzeler vpburit haffue. Fórst en jordstuffuu, liggiandis twertt óffuer hustrv Annes egit hus, medh en xx alna tomt quitt och friitt som *thet* står, ett szólff stop och 3 skedar wog tilhope 17 lodtt, lodhet fór 18 óre, *peningar* 5 ¤ 6 óre, jtem 2 [L] æ koppar fór 8 ¤, ett [L] æ teen fór 4 ¤, jtem 4 hudar fór 8 ¤, en kiista fór 4 ¤, en reffskindz foder, 2 par hossor, en troia for 20 ¤, en fodrat lamskindz kiortil for 10 ¤, en blå engilsk kiortil fór 21 ¤, jtem 2 skin kiortlar fór 9 ¤, en blå kiortil fór 6 ¤, tu bolster fór 6 ¤, 2 wepor fór 3 ¤, en ryia fór 2 ¤, jtem bolster och en taffla fór 5 ¤, suma 150 ¤ fór vtan jord stuffuun och tomtten, med huilkin bettalning the siig adeliis och well áthnoie lotthe. Och hustrv Anna skall her emott beholle siitt huss och grund, *thet* honn ighen haffuer, quitt och friitt, och sware tiill all geell, som på færde ær. Och her med gâffue the hene quitt, frij, ledugh och lóss fór allt ytthermere tiltall epter *thenne* dag vm *samma* arff, och ther rægte the huar annen hondena

opá jn fór retta. Óffuermen: Peder Belle radman, Hákan kóthmongare och Anderss skinnare.

Brynolff skreddare, Peder scriffware.

[215 v.]

Anno Domini 1551 then 16 dagen i martij månadt stodh Brynolff skreddare jn fór retta och gaff tilkenne, thet han och Peder scriffware wåre nu wenlige och welfórligte om thet arffua skipte the hadhe siig emellam på beggie theris hustrves wegna, och hade gode men, som aff radstuffuun ther tiill skiickade wåre, szå fódragit thom, att Brynolff skreddare skall giffue Peder scriffware 100 ƒ om Walburgmesse nestkomandis anno 51 och 80 ƒ ortuger om Michaelis anno 51, och hermed skall thet ware thom emellam en fórligt och klar saack, och ther rægte the huar annen hondena opá jn fór en sittande retth.

Jtem 6 aprilis Siiffriid Massur vpbudit en pantth, som hórer Siiffriid westan tiill [*sic*] — primo.

[216]

Niels Jónson vpbudit en pantt på hustrv Elizabette wegna secundo.

vpbudi

Swen Skutta vpbudit Jóren byssegiutares hus — 3.

Blasius Olson vpbudit Kortt schomagares hus — 3.

Stamme Peder Jacobsonn skall bewisse med vithne, huilke bådzmén, som anammade hans jernn jn i skiped Per Jónsons, som foor tiill Engelland i fiord, och besynnerliga vm the 2 fatt jernn, som han nu på thalar.

Jtem the, som anckerret legtt haffue, schole thet och leffrere honom ighen, szå gott som the thet anammade, men medh legone schole the fórbættre anckerrett med.

Jtem vm thenn fract, som Eskiill Bóckman på talar, thenn sadis honom tiill i dagh viid straff, som lagh seie.

Lasse scriffueres hustrues
erffwingar.

[216 v.]

Anno Domini 1551 then 13 dagen vti aprilj månadt stod jn fór retta hustru Margit Anders hugares, wår medborgerska, huilkin som war salige Lasse scriffueres hustrues, hustrv Cirstines samborna syster

och rette erffwinge, på sine och sine kære moders wegna, som æn nu liiffuer och boendis ær j Kijmetta sochn j Paiabyrd *etc.*, och gaff tilkenne, att för:ne Lasse och hon wåre nu aldelis och well förliigte vm *thet* arff, som henne och hennes kære modher erffua burde epter sin kære framlidne syster, hustrv Cirstin, Gud hennes siell nåde. Och hade godemen i sadana motte fördragit och förliigtt thom, att för:ne Lasse *scriffuare* haffuer giffuit för:ne hustru Margit Andersss hugares för samma arff epter hennes egin begæren 150 ƒ rede penningar, ett szólff bælte om 24 lodh, skattad för 60 ƒ , huilkid hustrv Margit bekende siig anammatt och *vpburitt* haffue tiill gode nóie. Och her med *vplott* och *quitterade* för:ne hustrv Margit Lasse *scriffuare* och hans arffuar för för:ne arff och gaff honom quitt, frij, ledug och lóss för allt *ytermere* klandher eller tiltall epter thenne dag bade för siig och sine kære modher och för fódde och ofódde tiill ewig tiid. Och skall för:ne Lasse *scriffuare* beholle siitt hus, træhus, quitt och friitt, på huilkid han och *vplagde* sin fridskilling. Øffuermen: Finued gulsmed, Jóns Anderson, Tónius Bænchtsson, radmen, och Eriich Personn.

[217] { Jtem 13 aprilis Siffrid Masur *vpbudit* en pantt — 2.
vpbudit { Niels Jónson *vpbudit* en pantt på hustrv Elizabette wegna — 3.

Rostering.

Szama dagh rosterade Hanns Gammall jn för retta 24 ƒ vtj etth bælte, som Pedher i porten haffuer hoss siig, som hórer saliige Daidz hustru tiill, och saliige Daidt Conradj för:ne Hans Gamall skyllug war, ther han och hade hans egin handtscrifft opå.

Rostering.

Szama dagh rosterade Harald Olsson 6 ƒ minus 2 óre vtj samma bælte, som och Daidt honom skyllug war, *thet* och sadis Peder i porten tiill, att hann jngelunde skulle leffrere samma bælte jfrå siigh, för æn tesse godemenn komma tiill sina bettalningh.

[217 v.]

Birge viid Norre portt, Jóren Byrman,
 Jacob Eriichsson j Vikus i Girfella sochn.

Anno Domini 1551 then 13 dagen vti aprilj månadh stodh jn för retta j menige rådzens nærwaru och áhóra beskedeliige men Birge viid Norra portt och Jacob Eriich[sson]i Vikus i Girfella sochn,

vplotte och leffrerade *med hand och mund* Jóren Byrman, w. n. herris hoff skreddare, ett stenus och liggiande grund, som the bade erfitt hade epter Birges hustrv, liggiandis viid Norra portt på nórra siidone nest porten, huilkid stenus och grund the nu lagliiga saldt hade fór:ne Jórenn Byrman fór 380 z ortuger, huilke the och alle vtj en summa anammade jn fór retta. Och ther med affhende the siig¹, sinom epterkomande erffwingar fór:ne stenus och grund *med all sin tilbehórilse*² och tilegnade thet fór:ne Jóren Byrman och hans epterkomande erffwingar *med bodar, windar och kellare* quitt, friitt tiill ewerdeliigo [ægo], orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff alle fódde, ofódde och átalare tiill ewigh tiidh. Och thetta fór:ne hus war lagbudit, lagstondit och neste byrdemen hambudit jn fór retta, och the wille thet jntid kíope. Och heropá lagde Jóren Byrman vp sin fridskilligh, som lagh jneholle.

Hustru Aliissa³, Hindrich Skulte.

Anno Domini 1551 then 13 dagh vti aprilj månadt stod jn fór [218] wår sittiande rett áá rettan radstuffu dagh hustru Aliissa, saliige Swen Westgóttis epterleffue hustru, med sine fulla berádne mode vplott och leffrerade *med hand och mund* beskedelig man Hindriich Skulte, kópswen her i stadenn, ett siitt stenus och liggiande grund, som honn sielff vti boodt haffuer, liggiandis westan tiill j Madz Morth[e]nsons grennd, som ær then tridie grendena på sudra siidone jfrá Grámunkagrennd nesth offuan fórrer thet stenus, som saliige mester Mechiill vti bodt haffuer, vpå hógre hondenn, nær man går nid áttth wathnett, huilkiid stenus och grund fór:ne hustru Aliissa lagliiga saldt hade fór:ne Hindriich Skulte fór fyrehundrade march ortuger sadana myntt, som nu i rigiitt gænxe och gæffue ære, huilkin summa peningar fór:ne hustru Aliissa bekende siig anammath och vpburit haffue then siidste peniing med then första *etc.* Huarfóre affhende hon siig, sine epterkomande erffwingar fór:ne stenus och grund *med all sin tilbehórilse* och tilegnade thet fórberórde Hindriich Skulte och hans epterkomande erffwingar quitt, friitt, aldeliis såsom thet aff grunden vpmuratt ær och fór ógon stár, [218 v.] tiill ewerdeliigo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff

¹ Ordet siig är i ms. upprepat.

² Orden 'fór:ne stenus ... tilbehórilse' stå i ms. i marginalen.

³ Orden Hustru Aliissa äro i ms.-rubriken upprepade.

alle fódde, ofódde och átalare tiill ewigh tiid. Och war thetta huss lagbudit, lagstondit och hustru Aliisses nest[e] erffwinger hembudit, som stadzlagh jnneholle, och the wille thet jntid kiópe. Och opá thetta faste kióp lagde Hindriich Skulte vp sin fridskillingh áá diskenn, som lagh jnneholle.

vpbudit { Jtem 20 aprilis Blasius Olsonn vpbuditt Ruttz Hanses hussz på then gamble quinnones wegna, som nu boor ther vtj, och thet erfftt haffuer — primo.
Her Hanns capellan vpbudit en pantt, som hórer Swen Monson tiill — primo.
Bæchtth Hansonn vpbudit siitt hus på Kópmannegatun — primo.

[219]

Eriich Larson, Swen Joenson.

Anno Domini 1551 then 20 dagen vti aprilj månadt stod vp fór vár sittianne rett erlig man Eriich Larson, vár stolebroder, med sine berádne mode, szå och med sine kære hustrues och barnes ja, god willie och samtyckie vplott och leffrerade med hannd och mund beskedeliigom manne Swen Joenson, vár medborgare, ett vpmuratt stenus med grunden och boda hógth vpmuratt och med træbygningh offuan opá, belagit på Kijnheste gatun emellam gamble myntthet och Monns Jónsons træhus, huilkid stenus och grund fór:ne Eriich Larson lagliiga såldt och vplatid hade fór:ne Swen Joensonn fór halffierde hundrade ꝛ ortuger sadana myntt, som nu i ritig gænxe och gæffue ære, huilke peningar Eriich Larson bekende siigh anammatth och vpburit haffue then siidste peniing med then fórsta etc. Dherfóre affhende han siig och sine erffwinger fór:ne hussz och grund med sine lengd och breed, såsom thet nu vpmuratt och vpbyggt ær, och tilegnade thet fórberórde Swen Joenson, hans hustrv, barn och erffwinger tiill ewerdeliigo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dag aff alle fódde, ofódde tiill ewig tiidh, på huilkiid kióp Swen Joenson lade vp sin fridskillig, som lagh jnneholle. Och war thetta huss lagbudit, lagstondit och med tesse två men, Madz Jacobson och Gregers snickare, Eriich Larsons mågh Bæchtth Vttanby hembudit, och han wille thet jntid kiópe.

[219 v.]

Fórmyndarne j spettalenn, Jacob Bagge.

Anno Domini 1551 then 24 dagen vti aprilj månadt stode spetalens fórmyndare her i Stocholm jn fór retta, Eriich Stutt, Eriich

Jacobson och Bæncht Balk, syste mand thersamastedz, vplotte och leffrerade förstondigom manne Jacob Bagge ena bara tomt, liggiandis emellam sielffue sielegårdz muren och Jacob Bagges egit træhus, som han bytte tiill siig aff Hindrich Olson, huilkin tomt the honom på spetalens wegna såldt hade för 30 q ortuger och en tunna strómingh, huilkin bettalning thom bekende siig på the fattigis wegna vpburit och anammatt haffue etc. Ther med affhende the för:ne tomt the fattiga och alle theris epterkomande förstondare och tilegnade henne för:ne Jacob Bagge och hans erffwingar tiill ewerdeliigo ægo, oklandratt epter thenne dagh aff alle fódde, ofódde tiill ewig tiid. Och ær lengden på sama tomt jfrå Bærtil Monsons træbygning och vp tiill gatun xxx alnar, bredden nedan tiill på tomtten ær jfrå Bærtil Monsons stenhush och tiill sielegårdz muren xij alnar minus j *quarter*, bredden på sama tomt vppe viid gatun emellam Jacob Bagges egit træhus och sielegårdz muren viij alin etc. Och opå thetta kióp lade Jacob Bagge vp sin fridhskilling, som lagh jneholle.

<p>Jtem 24 aprilis Blasius Olsson vpbuditt Ruttz Hanses huss westan tiill — 2. Bæncht Hanson vpbudit siitt hus — 2. Her Hanns capellan vpbuditt en pantt — 2. Lasse Bænchtson vpbudit en tomt, som han haffuer i pantt aff Ffrans stadztienare — primo.</p>	} [220] } vpbudit
--	----------------------

Anno Domini 1551 then 4 dagen vtj maii månadth sätte för retta på Stocholms rådstuffu her Peder Bragde och Oluff Larsson, Kon. M:ttz secreterer, samt med borgmestare och råadh. Szama dagh bliffue tesse epterscriffne godemen förloffuade vtaff radstuffuun med Kon. M:ttz gunstige förloff och minne, næmlige Hanns Personn, Peder Belle, Ffinuedth gulsmedt, Monns gulsmedt och Peder Clemetsson j portenn, huilke och sama dagh afftackade bliffue för theris omak the hade hafftt her i radstuffuun. [220 v.]

Szama dagh sattis thenne godemen jn i rådstuffuun ighen med Kon. M:ttz samtyckie och giorde theris eedh i then gode erliige herris nærwaru, först Mechiill Bænchtsson giorde sin eedh för en kæmænære och Oluff Monson med honom, huilkin tilforenne satt jn-

ne på bænckenn, dogh motte han haffue thet embittid på nytt ighenn.

[221] Eriick Stutt och Lasse Gregerson giorde och theris eedh och sattis jn på bænckerne fór rådmen. Men några dagar ther epter gaff Kon. M:tt w. n. herre Mechiill Bænchtsson och Oluff Monson frij fór kæmænære dómsett och sattis två andra jn i staden ighen.

Kæmænære eedh.

Niels Anderson och Hindriich Balk worte satte fór kæmænæra ighen och giorde theris eed, som ther tiill hörde och kæmænæra pelege gióre, tridie dagen epter the andra sin eedh giortt hadhe.

Szama dagh wære menigheten vppe på radstuffuun och klagade på Madz scriffuare om then tråänn regenskap han haffuer jnne med siig och haffuer icke latiid thom alle få theris huffuud stoll ighen, Bom han nu på 2 åar haffuer hafftt jnne med siig. Och begærade the alle, att fór:ne Madz scriffuare motte settiie thom en borgan, så lenge hans regenskap kunde bliffue fórhórd och the motte komma tiill theris huffuudstoll ighenn, huilkid och så skedde, att Madz satte borgan fór siig jn fór retta. Och tesse wære hans lijfftismen: Jónns Anderson, Josep Knutson, Oluff Eriichson, Eriich Larson, Simon scriffuare och Gregers Personn.

[221 v.] Jtem 4 majj Blasius Olson vpbudit Ruttz Hanns hus — 3.
 vp:tt Bæncht Hanson vpbuditt siitt hus — 3, på Kópmannegatun.
 vp:tt Her Hans capellan vpbudit en pant — 3.
 vp:tt Lasse Bænchtsson kótmongare vpbuditt en tomt — 2.

Morten dublare hwar tridie peniingh.

Anno Domini 1551 then 11 dagen i majj månadh stode jn fór retta Josep Aruitson, Bærtiill Monson och Eriich Olson på Kópmannegatun och gáfue tilkenne, atte hade warid kallade tiill vithnisbyrd hem tiill Morten dublare then tiid han gaff sin kære hustru hwar tridie peniing j lósth och j fasth och hon honom ighen, huilkin gáfua the stadfeste nu i dagh fór retta, och hade Josep Aruitson befallning och fulla magtt aff Morten dublare vplatte hans hustrv fór retten i dag och hon honom ighen på sin bonda wegna allt så mykid, som Swerigis lagh thom medgiffue, thet och så skedde. Och ther rægte the huar annen hondena opå etc.

Vttest lagh.

[222]

Anno Domini 1551 then 11 dagen maii sadis Håkan kóthmongare tiill, att han skall neste radstuffuu dagh góre lagh sielff siette, att han haffuer icke vpburit the 40 q aff longe Gerd på the hudar han honom saldt haffuer j fiord, næmlig fór j decker oxer hudar och j decker koohudar.

Lasse orgalekare och hustrv Dordj
Jacob Strýwingz.

Szama dagh war fór retta hustru Dorotea, Jacob Strýwingz epterleffuerska, och klagade på Lasse orgalekare, thet han anno 37 togh med welle henne jfrå någon pantt, som hon hade aff Staffan Troknect til pantta fór någon viku kosth och annett, som hon fór Troknect vtlagt hade på then tiid hon gæste nær honom. Och hade hon Staffan Troknectz breff, ther han bekende siig henne skyllug ware peningar, thet hon i retta lade etc. Szå wartt Lasse orgalekare tilspord, huad bewiss han hade ther opå, thet han henne sadana pantt jfra toogh. Ther swarade han så tiill, att han hade Staffan Troknects breff belangett, att han skulle anamme en sked, en gull ringh och en beslagin pipa aff hustrv Dordj och skicke thet honom nid tiill Calmara samma år, och skóttth han opå Franns scriffuare i cammaren, thet han hade fått honom tesse fór:ne 3 stüicke nid med siig tiill Calmara, att han thom Troknect i hender leffrere skulle, men som Lasse sielff bekende, dhå skulle samma Troknect ware affdragin, fór æn Franns scriffuare kom ther nidh och fórde szå sedan samma skeed, gullring och pipa vp tilbacha ighen och leffrerade thet Lasse orgale[ka]re ighen. Huadh nu ther om santt war eller eij, wett man icke, vtan som han sielff bekende, eij heller war Franns scriffuare til stædis, som han skótt opå, eij heller hade han någhet breff jfrå Troknect, som han skótt opå, ther han kunde fórsware siig med, att han hade någon befallning fått aff fór:ne Staffan Troknect anamme fór:ne hustrv Doroteas pantt aff henne. Dherfóre såsom hon med gråtande tårar begærade rett opå her Lasse orgalekare, szå dompdis dhå henne sin pantt ighen eller Lasse skulle fór:nie henne thet hon kraffde opå eller bewisse med breff och skæll, thet han sådane sked, ring och pipa jfrå siig leffreratt hadhe, ellies moste han bettale hustrv Dordj thet hon kreffwer opå och mest fór thet offuerwold han giorde thenne fattige wærlósse quinne, att han

[222 v.]

[223]

med trugh och hotan twingade henne sin rette pantt vtaff och lade ther jngen skæll och bewiss tiill, som han siig med i dagh försware kunde och, som nog tilbetroendis ær, någen tiidh hafftt haffuer etc.

Brynolff, *Per scriffuare.*

Szama dagh leffrerade Brynolff skreddere jn på diisken 100 ♁, som Peder kornscriffuare aff honom haffue skulle på then förliichning, som thom emellam giord war om thet arffua skiipte the hadhe siig emellam, huilke 100 ♁ Peder scriffuare sielff personligen anammade jn för retta. Men the 80 ♁, som Brynolff skall giffue honom på Michaelis nestkomandis, the skole och på samma tiid ware tiill rede, och dhå skall Brynolff quitterad bliffue såsom ther tiill hórer.

[223 v.]

Peder Helsing, Jóns Anderson.

Anno Domini . . .¹

[224]

Jacob Jffuarsons hustrues erffwinger.

Anno Domini 1551 then 4 dagen i maij månadh stod jn för vår sittande rett i hele radzens nærwaru Oluff Jónson i Greddaby i Frótuna sochn, salige hustrv Martes Jacob Jffuarsons hustrues broder och rette erffwinge, vplott och quitterade med hannd och mundh fór:ne Jacob Jffuarson för allt thet arff honom erffua burde epter sin kære framlidne systher, hustrv Marta, Gud hennes siell nåde. Och bekende han siig i alle motte well fórnógdan wara om fór:ne arff, både fór lósóra, Bå och fór [fa]ste grund j Bå motte, thet salige hustrv Marta hade giffuit i sine welmåge sin kære make Jacob Jffuarsonn siith halffue huss i Kurette grenden och samma gåffua stadfest her jn på radstuffuun i henes liiffztiidh, och ther tiill hade nu fór:ne Oluff Jónson vpburitt i peningar och klæder och kopper tiill 180 ♁ ortuger, thom han bekende siig anammatt och vpburit haffue tiill gode nóie. Och Jacob skall sware til all geell vte-gongandis och jnkreffwiandis och beholle huss, grund quitt och friitt. Her med war all theris saack klar och afftaled thom emellam. Och giorde Oluff Jónson Jacob Jffuerßon quitt, frij, ledug och lóss för siig, sine barn [fór] fór:ne arff tiill ewig tiid. Och ther rægte han honom hondena opå jn för retta, och Jacob lade vp sin fridskillingh.

¹ Återstoden av sidan är blank.

Offuermen: Mons gulsméd, Oluff Eriichson, Jóns Anderson <radmen>, Niels *scriffuare*, Hindrich Olson och her Erich capellanus. Och staden fiik 10 $\frac{1}{2}$ i testamente.

Anno Domini 1551 thenn 25 dagen maij sätte tesse erlige gode herrar och godemen fór retta på Stocholms rådhus: her Pedher Bragde, Kon. M:ttz w. n. herris ståtthollare på Stocholms slott, Axell Nilson, Jóren Åkesson, Johan Personn och Oluff Larson, Kon. M:ttz secreterer och befalningisman på Stocholms slott. [224 v.]

Swen Monson, Hindrich Nilsonn.

Szama dagh stodh jn fór retta i tesse godemens nærwaren Hindrich N[ilsson] på Kinhestegatun och hade Kon. M:ttz w. n. herris fórskriffitt tiill borgmestare och raadh her i stadenn, lydandis om then hussa trætte, som fór:ne Hindrich och Swen Monson haffue nu en tiid lonnggh gongit tiill retta om, att ther skulle nu komme ett endeligit beslutt opå emellam beggie parterner.

Szå war thet tiill thet förste, som Hindrixs klage war tiill Swen Monsonn, thet han hade icke æn nu tagith thet skurett bortt allt samans, som han olagliga vpbyggh hade jn på fór:ne Hindrixs huss och tæpth honom dagen jfrå hans hele hussz, vtan stodh æn nu en partt aff samma skur quartt, jntid agtandis thet samme skur haffuer twenne ressor waridh på rådstuffuun affdómph viid hans peningar tilgórandis. Then första resso hade borgmestare och raad her i staden hafftt ther synn opå samma skur, jcke ene gonge vtan 3 ressor och bleff i alle 3 ressor affsyntt och ogiilth dómpt, att thet icke burde eller motte stå, som thet vpbyggt war fór:ne Hindrich Nilson tiill skade och förderff, och fór samma olaga byghningh skuldth wartt Swen Monson sakfelter första resso tiill 6 $\frac{1}{2}$ och 3 $\frac{1}{2}$ fór thet han hade brutid rådzens dom och jntid latid siig ther epter retta. [225]

Jtem andra resso wartt samma skur aff her Larss Siggesson och hele riigisens rååd affdompt her på Stocholms radstuffu, thet Swen Monson skulle viid sine 40 $\frac{1}{2}$ riiffue samma skur bortth, huilkiid jntid hielpe kunde vtan wartt æn nu i dagh anlagad aff fór:ne Hindrich Nilsson, thet sompt aff samma skur stod æn nu quartt,

tiill huilkiidh Swen Monson nekade och sade, att han hade *thet* bortt tagiitt allt samens. Szå wartt dhå två godemen aff radstufuun, næmlige Oluff Eriichson och . . .¹ Eriichson, viiste in j Swen Monsons huss och granneligen beskode, vm *samma* skur war allt bortt tagith eller eij. Dhå fandz i sanningen, som Hindrich klagad [225 v.] hade, att halff parten aff fór:ne skur stod æn nu quartt, huilkiid fór:ne men vithnade, som *thet* syntt hade, att så santt war. Och fandz dhå jngen sanning med *thet* Swen Monson fór retta sagtt hade, och fór *samma* hans ohórsamhett skull, att han icke lydug war riigisens ráadz dom, som honom fórra war affsagtt, bleff han i dagh aff fór:ne erlige gode herrar och godemen saker tiill 40 þ, vtgiffuandis keme-nærana fór dom brutid skuldt.

Wartt och honom æn nu i dagh then tridie gongen tilsagtt viid sine 40 þ, att han *samma* skur jnnan otto dager borttage skulle, tiill huilkid Suen Monson siig fórplictade, att han wille nu gerne *samma* skur bortt riffua, och sade siig *thet* bortt tage wille, jnnan han skulle soffue i affton. Och her endades then fórstie klage, som Hindriich hade tiill Suen Monsson.

Till *thet* andra war *thet*, att Hindriich eskade och begærade på sine hustrv wegna, att han motte byrde *thet* huss och grund ighen, som Swen Monson boor vtj, och sade *thet* ware hans hustrv olag-liigen jfrå såldth och war henne och hennes brodher aldriig hembudit, som lagh jneholle, then tiidh *thet* bortt såldis, eij heller hade hans [226] hustrv eller hennes broder² någen tiid giffuit ther ja eller samtycke tiill, att *samma* <hennes> theris fædernes och módernes hussz skulle bortt sælies, och begærade fórh[e]nsku[l]dt, att han motte leggie szå monge peningar i retten, som fór hused giffuit war, och huad som hused mera sedan fórbetratt ær, motte komma tiill en skæliigh skattning. Han wille *thet* och bettale, på *thet* han motte komma tiill *samma* huss ighenn.

Tiill huilkiid tiltall Swen Monsonn swarade, szå nu som tilforenne, att hans saliige hustrv, hustrv Birgitta, hade kióptt *samma* huss, som han sitter vti, fór 12 fórlidna jaar sedan aff Hindriexs hustrves saliige modher och hade *thet* nu i szå long tiidh hafftt oklandratt, och jngen hade ther på taledh, fór æn j fiord, nær then

¹ Förnamnet är i ms. ej utsatt.

² Orden 'eller hennes broder' stå i ms. i marginalen.

trætta begynttis om *thet* skurett, som förberórtt ær. Och hade Suen Monson stadzens försiglade breff, huru hans saliige hustrv war komiin tiill *samma* hus, huilkiid och vplæssid bleff fór retten i dagh och fórmelde, *thet* saliige hustrv Birgitte Suen Monsons hade kióptt *samma* hussz aff hustrv Walborg Hans gulsmédhz for xii^j ƒ ortuger jn fór en sittande rett på Stochholms radstuffuun och *ther* giffuit sin fridskilling opå *etc.* Mere kunde icke Suen Monson sware tiill

[226 v.]

Jacob snickares hustru, Swen Monson.

[227]

Szama dagh stod saliige Jacob snickares hustrv fór retta och klagade tiill Suen Monson vm 12 ƒ, som han hennes framlidne bonde skyllug war fór *någhet* snickare erbette han hade giortt átth honom i hans hussz och wille *henne* jntid bettale, æn dogh Suen Monsonn ena resso tilforenne *samma* *peningar* affsagde wære fór retta, att han *quinnona* bettale skulle, huilkiid æn nu jntid skedt war, vtan Suen Monson skótt opå, att han andra *samma* erbette bettaled hade, och sade siig *ther* opå vithne *haffue*. Och med *thet* kom fram en w. n. *herris* bysseskytta och wille *ther* om *någhet* seie, och kunde dogh hans vithnisbyrd jntid *góre* fyllesth, ty *thet* vitnisbyrd, som *quinnan* hade, och hennes saliige man i siitt *yttersta* i godemens nærware bekendt hadhe, gaffz vitzord *epter* wår lagh. Och dh[e]rfóre sadis Suen Monson tiill æn nu i dagh, att han jnnan soll sætth skulle fórnóie *samma* *quinna* the 12 ƒ viid hans 3 ƒ tilgórandis.

[227 v.]

Pie memorie.

Szama dag stod Kon. M:ttz w. n. herris befalningsman på Stocholms slott, Oluff Larson, vp fór retta och anklagade en viid namn Knutt Góstaffson, som siig så kallade, huilkin som hade i i fórlidin wintter och hósth farid vtth med Weddóó siidone och ther om kring och sade siig ware war aller nadiige frues systerson och bedragit och lugit fór almogen, ther han haffuer fram dragit, och icke thet alenaste vtan jemuell allestædis, huar han haffuer farid, både i Finland, på Ålandh och her i Vplannd, skendeligt stulid, huad han haffuer offuer komith, såsom her epter følger. Tesligis hade och thenne Knutt latid siig hóre, ther han haffuer farid, att han hade Kon. M:tt[z] befalning att see tiill med hans nådis fougter och fórhóre medh almogen, huru the stælte siig emotth, och kallade almogen tiill siig, ther han foor, och hóltt samtall med thom och gjorde ther med mykin willa både jbland almogen, Bå och jbland hans Kon. M:ttz fougter, atte icke på siidstonne viiste siig, huem [228] the skulle retta siig epter. Toge och siig fóre en partt aff hans nådis fougter fóre [sic] och gjorde honom ære och flydde honom skiutzhestar, ther han framdrogh, allt fór thet han kallade siig ware wår nadiige frues syster szon. Och huar han någet lengre hade hafftt fram gongn med sine forædare och tiwffue handell, hade han tileffwentyrts komith stortt obestond på færde, thet Oluff Larson hoge-liigen óffuer honom klagade.

Och tiwffua stúicke, han brugad hade, ære tesse: Fórst hade han stulid jfrå fru Annes landbo viid Hórningisholm j par lakan och en sledefyltt, thet vithnade honom offuer Axell Nilsonn. Jtem i fiord viid Ræffznæs hade han stulid en sked och en kåpa, och thet betygade honom offuer Jórenn Åkesson.

Jtem j fiord her i staden stall han en kåpa och en teen kannu jfrå Jacob Sellenriick, och teen kannu salde han Pauall scriffuare j Gråmunka grend, huilkiid och sama Pauall honom óffuertygade jn fór retta.

Jtem j Åboo nu j fórgongin wintter hade han stulid en szóloff skeedh jfrå en piga ther i bin, huilkiid han allt thetta fórne bekende och tilstodh och kunde thet icke [neka]. Szå wartt och funnit med honom, att han fór j åår sedan och sliige stúicker bedriffuit hade. Och hade dhå Kon. M:tt sielff seedt óffuer med honom och [228 v.]

lattid hudhflengien, på *thet* han skulle bættre siigh, och j *samma* resso hade han förplictad siig, att huar han oftare *med* någon tivffua stüicke siig bemerke lotte epter *thenne* dagh, dhå wille han stå en tiuffz rett och latte jngen bidie för siigh, huilkiid nu jntid skedt ær, vtan hade nu, sedan han fongin bleff och stod i högbe-*melte* Kon. M:ttz smidie på *slotthet*, lockad en annenn tiuff aff smidian *med* siig och stulid någon redskap *med* siig och wille haffue *ther med* slagid jernen aff siig, som the hade, och komith siig tiill skogen ighen *etc.* För tesse och all hans tiwffue och förrædare stüicke han bedriffuit hade bleff han dómpd tiill galgen och i rep hengiandis för sina misgærningar skuldt, dog bleff han benådhet och rettadis *med* swærd på Sudre malm, pie memorie.

Tyske kópswener om theris schott.

[229]

Szama dag wortte the tyske kópswener vpkallade på radhused. The, som hade legadh her óffuer wintteren i staden och hade icke giortt theris skott jfrå thom, wortte anlagade aff stadzens kæ-*mænärer* för theris ohórsamhett skuldt, atte offta haffue warid fórmante, atte skulle leggie theris skott jfrå thom, såsom stadzens lag jneholle, och the hade *thet* æn nu jntid giortth. Tiill huilkiid *samma* tyske kópswener swarade och sade, atte hade icke tilforenne giortt sådana skott vtth, mente siig och icke heller nu góre kunde, vtan begærade, att thom motte æn nu warda sadana frijhetter epterlatid, som the en tiid long hafftt haffue.

Tiill huilkiid thom szå swaradis aff the gode *herrar* och godemen för retta szätte, att then friihett, som Kon. M:tt vår alder nådigiste *herre* thom en tiid lonng nådeligen vntt haffuer på *samma* skott, *ther* hade thom burdt góre hans Kon. M:tt en stoor tackseielse fórrer, huilkiid the jntid agtad haffue, eij heller haffue the nu i midler tiidh, medan Kon. M:tt *personligen* her tilstædis war, begærad någre nåde på *samma* skott, epter the *ther* om nogsampt fórmante worde och platt jntid agtad haffue huad som thom haffuer warid rådt eller tilsagtth vtan med tresko stondit tilbache. Dherfóre bliffue the och alle epter Swerigis lagh sackfælte hwardhera tiill 40 ♀, som Swerigis beskrieffne stadzlagh jneholle j *konungzbalken*, och góre æn dhå theris skott vtt, som lagh seie *etc.*

[229 v.]

Jóns Jutte, Swen Monson.

Szama dagh wår átther Jónns Jutte fór retta, Kon. M:ttz tienare, och anlagade Swen Monson om *thet* vtilborliige tall han hade fórtt på honom och vppenbarliigen sagtt *thet* fór stadzens kæmænære Pedher Jónsonn nu i wintter fórgongin vte fór radstuffuu dórren vid store torgiitt¹, huilkiid tall szå lydde, att ene gonge skulle [230] fór:ne Jónns Jutte haffue sagtt fór Kon. M:tt, w. n. herre, att hans n[åde] skulle jngen tro eller liitt settiie tiill Stocholms borgare, ty borgerne ther i staden, både svenske och tyske, ære alle tiuffwar och fórradare, så monge som ther boo jnne, huilkiid tall fór:ne Pedher Jónson sade siig sådantt icke alene wille hóre aff Suen Monson vtan ropade tiill Pedher Nilson, stadzens borgmestare, som then tiidh war ther hartt hoss staddar, och sade Per Jónson tiill Suen Monson: Vptæck nu *thet* tall, som thu hade fór migh nu på staden. Dhå fórtalde samme Suen Monson fór Pedher Nilson *samma* ord, som han hade fórkunnatt fór Per Jónson vm fór:ne Jónns Jutte, huad som han på Stocholms borgare sagtt hade ord fránn ord, som *fórscriffuit* står *etc.* Szå wartt *samma* Jónns Jutte tilspordh, huad han tiill [thetta] tall swara wille.

Dhå swarade Jónns Jutte szå, att Suenn Monson hade *thet* honom óffuersagtt, som jngen erliigh [man] och skulle *thet* aldriigh honom óffuer bewisse hwarken *med* vithne eller skæll, och ther tiill *med* gjorde sin eedh ther opå sine siels salighet, att han aldriigh [230 v.] i sine liifz dager sådana ord sagtt fór Kon. M:tt, w. *nadigiste* herre, *thet* och hans n[åde] skulle wæll sielff góre hans vrsægtt vthinnan, och viiste ej *annatt* æn ære och gott *med* the fattige men, som byggie och boo *her* i Stocholms stadt. Och sade tiill Suen Monsonn, att han sielff skulle bliffue en tiwff och en fórradare, tiill szå [leng] han kunde bewisse Jónns Jutte *thetta* *fórscriffna* opå.

Dhå swarade Swen Monson, att Pelssz v. Norden skulle sådana tall sagtt fór honom viid hans bord på then tiid han geste nær *honom*. Och ther tiill *med* skulle then erliig man Jóren Åkesson warit på then tiid stadder hoss Kon. M:tt, nær som Jónns Jutte sadana tall skulle haffue sagtt fór hans nåde *hógmectighet etc.*

Tiill huilkiid Jórenn Åkesson, som i dag tilstædis war, hóge-liigen nekade och sade siig aldriig sadana [ord] fórré hórtt æn i dagh, ej heller hoss Kon. M:tt, som Suen Monson *honom* óffuersagtt hade,

¹ Orden 'vte ... torgiitt' stå i ms. i marginalen.

och sade, *thet* Suenn Monson eller Pelss hade *honom* dijetad och lugit [231]
sadantt tall opå som jnge erliige men.

Samalunda nekade och swor för:ne Pelss van Norden för retta, att han aldriig sådana tall hade hafft för Suen Monson huarken i hans hussz eller någerstadz och wille góre lagh och eedh för siig, szå hógh som någon begære kunde, *thet* Suen Monson hade orett sagtt *honom* tesse för:ne ord óffuer bade om then erliig man Jóren Ákesson, szå och om Jónns Jutte. Eij heller hade Suen Monson någre bewiss, ther han kunde driffue *thenne* saack jn på Pelss *med*.

Szå wartt dhå emellam *her* Peder Bragde och the andre erliige godemen szå fórhandlad om *thenne* saack, att epter borgmestare och ráådth begarade rett på *thenne* Suen Monson eller på Pelssz, vm han siig icke vndleda kunde *med* lagh, och kunde dhå icke ware bådhe domara och åklagare i sin egin saack, dherfore så fórtastad, att Suen Monson och Pelssz skulle stå i then borgan the stode, och beggie theris saack skulle æn nu vidare fórhórtt och vtransakad [231 v.]
bliffue för en borgha rett jn på Stocholms slotth.

Burschap.

Jtem 8 junii giorde Hindriich Person sin borgare eed för en dragare och anammadis vti embittid.

Burschap.

Siiffrid Larson giorde sin borgare eed för en dragare.

Lasse Mechilson samaledes.

Augustinus Hindricson samalunda.

Staffan Olsonn giorde och sin borgare eed för en dragare.

Burschap.

Jónns Monson borgare eed för en dragare.

Oluff Thomesson samalunda sin eed för en dragare.

Jtem Mechiill Bæchtson vpbudit ett træhus j Profos grennd—2.

Anders winman[s] erffwinge.

[232]

Anno Domini 1551 then 8 dagen junij stodh jn för retta Thomas Swide, borgare tiill Lubke, fulmyndug på sine broders och mederffwingis wegna och gaff tilkenne, *thet* hans salige broders hustrv,

hustrv Gertrud, Anderss Swides epterleffuerska, hade honom fórnógdt och bettaled *thet* arff honom erffua burde epter sin framlidne broder Anderssz Swide, Gud hans siell nade, och bekende fór:ne Thomas Swide siig vpburit haffue på alle sine medarffwingis wegne fór *samma* arff först 8 fatt jern, fathet for 10 q , jtem sins broders besta kiortiill och 120 q læntte peningar, som han inkreffwie skall aff Mauris Hulskær, huar han honom vpsporie kan, med huilkin bettalning han siig och på sine medarffues wegna aldeliis áthnóie lotth. Och hermed vplott och quitterade han sine broders *hustrv*, hustru Gertrud, fór *samma* arff och gaff *henne her* med quitt, frij, ledug och lóssz fór siig och alle hans medarffwinger nu och tiill ewig tiid, dogh *med* sadana fóroord, att *hustrv* Gertrud skall beholle siitt huss quitt och friitt, ßom hon boo[r] vti, och alle sine lósóra. Och sielff skall hon sware tiill all geell, som på færde ær. Och *her* opå rægte han *henne* hondena, och *hustrv* Gertrud lagde vp sin fridskilling. Óffuermen: Pedher Anderson borgmester, Blasius Olson stadzscriffuare och Madz schomagare.

[232 v.]

Oluff Knutson i Norsunda, Gregers
Personn.

Anno Domini 1551 then 8 junii stod jn fór retta Oluff Knutson, klockare i Norsunda, vplott och leffrerade erliig man Gregers Person, wår stole broder, ett træhus och liggiande grund, som fór:ne Oluff Knutson erfftt hade epter saliige *hustrv* Elin Repmatta, liggiandis i Monns Skrubz grenndh på nórra siidone emellam Hanns Schottis stenhus och offuanfóre Mons Skrubz træhus *etc.* Huilkiid træhus *med* tess grund fór:ne Oluff Knutsson lagliiga såldt hade Gregers Person fór 60 q ortuger, thom Oluff Knutsson bekende siig vpburit haffue, then siidste peniing *med* then första *etc.* Dh[e]rfóre affhende han siig, sinom arffuom fór:ne træhus *med* tess grund och tilegnade *thet* Gregers Person och hans arffuingher quitt och friitt tiill ewerdeligo ægo, orappat, oklandrat epter thenne dag aff alle fódde, ofódde tiill ewig tiidh. Lengden vtt *med* gatun, som hused står opå, 18 alnar 1 *quarter*, bredden ær emellam bade grenderner . . .¹ Och war thetta træhus lagbudit, lagstondit och neste frender hambudit, och the wille *thet* jnthet kiope. Och her med lagde Gregers Person vp sine fridskilling, som lagen jneholle.

¹ Alntalet ej utsatt i ms.

Jónns Anderson, Balsar timberman.

[233]

Jtem 8 junii stod Jónns Anderson fór retta och talade Balsar timberman tiill vm en summa peningar, som han honom skyllug war på Hans Kooockz wegna i Lubke, och lade två hans handtskriiffter fram i retta, som lydde på fór:ne peninge summa, och begærade rett på fór:ne Balsar, att han motte komma tiill sine peningar ighen. Szå wartt sama Balsar timbermandz handtscriiffter ransakade och fórmelde, thet Jóns Anderson skulle hafft sine bettalning halffue peningar i jules fórgongin och halffue peningar pentecostes fórgongin, huilkiid jntiid skeedt war. Dherfóre sadis honom aff med en dom i dagh, att szamma Balsar timberman skall bettale Jónns Anderson the peningar han honom skyllug ær jnnan 14 dagar viid sine 3 $\frac{1}{2}$ tilgórandsis.

Stråthatz [*sic*] huss skattad.

Szama dagh fórkunnade the godemen, som hade nu tridie resso skattad Staffan Stråhatz hussz, atte hade skattad thet fór xiiij^c $\frac{1}{2}$, och ther wille the både kíoped och sælietth fóre. Mere mentte the, att thet icke wærtt war. Och then fórste skatningen kom óffuerenssz med thenne tridie skatning, then andra skatning giordis på xv^c $\frac{1}{2}$.

Sachóre.

[233 v.]

Jtem Bærtiill Wilhelms sadis tiill, att han skall fórlliche siig med kæmænæraana vm thet bult lærufft han såldt haffuer i sticke tall etc.

Jtem Joonn i tornett salde han 2 bultar.

Jtem Jogans mågh 5 bultar.

Jtem Monns i Kornha[m]pn 4 bultar.

Håkan kótmongares lagmen.

Oluff Finne kótmongare	Amund Bæchtson
Eriich skreddare	Anders Eriichson
Anders kótmongare	Mechil i portenn
Jónns Mechilsson	Oluff Jacobson
Oluff trumslager	

och wille tesse fór:ne góre lagh med Håkan kóthmongare, thet han aldrig bar vp the 47 aff longe Gerdh fór the hudar the trette om, men som the wære rede, wille longe Gerd icke tilstædie, att lagen [234]

skulle gongin bliffue, utan sade siig wilia bettale Håkan the 47 ♀, som han kraffde. Ther *med* ginge the aff.

Mechil Bænchtsonn.

Szama dag stod Mechiill Bænchtson jn fór retta och begærade aff borgmestare och raad, att han motte latte jnscriffua i stadzens tænhkeboock ena quittencie, som her Sten Eriichson honom giffuit hade, fór dódzmåll skuldth. Huilkiid honom och epterlatiid bleff, och war samma quittencie så lydandis ord från ord, som her epter følger:

Stormectigeste förstes och herres her Gustaffz, Swerigis, Góttis och Wendis *etc.* konungh, min alder nådigiste herres óffuerste och neste ráádh, jagh Steen Eriichson *etc.* bekenner her medh, att epter jag fór någen áár sedann, ner jagh drogh her aff rikid vti Kon. M:ttz, miin nådigiste herres ærander och befalningh, haffwer óffuer anthwardat Mechil Bænchtson, borgare vti Stoch[o]lm, mine nycklar och gaff honom befalning óffuer huss och allt mith tingest [234 v.] medt samt någen spannemåll, som tilstádis bleff; så haffwer nu Mechil Bænchtson vtaff miin befalningh offueranthwardat sama tingest jfránn siig ighen och giortt megh godh rede och skæll, så att jag honom ther vtj jnthe wett att beskulle, qwitterar honom fórthenskuld hermedt i crafitt och magth thenne quittnatzie [*sic*] fór all vidare tiltall på samma wegne. Teß tiill yttermere wisse trycker jagh mith signett herniden fórrer. Datum Stocholm then 14 juniij anno *etc.* 1546.

[235] Anno Domini 1551 then 10 juniij sätte tesse epterscriffne erliige herrar och godemen fór retta på Stocholms radhus, næmliige her Abraam Eriichsonn, Ture Perszonn, Axell Nilsonn och Eriick Hå-kenson, Kon. M:tt[z] befalningzman på Stoch[o]lms slotth, samt borgmestare och ráádh thersamastedz.

Swen Monson, Hindrich Nilsonn.

Szama dagh kom átther fór retta hustrv Margretta Clemett Koox, begærandis aff the gode herrar och godemen, som sama dagh fór retta Bätte, att then saack, som hon i en lonngliug tiidh hafftt haffuer i retta *med* Swen Monsson om thet stenhus han boor vtj, begærandis thet ighen lóssa fór så monge peningar, som hennes fram-

lidne modher *thet* saldt haffuer, och sade så nu, som hon altiid tilforenne sagtt haffuer, att sama hennes fádernes och módernes hussz wartt henne <aldriigh> eller hennes man aldriig hembudit, then tiid hustrv Brita Anders Hanssons *thet* kiópte, och mente fórthenskuldt wele byrda husedt ighen fór the xiiij^c ♀, som *thet* ær saldt fórre. Och begærade hon j dagh en ende på *thetta* hennes ærande, epter ther om så ofta tilforenne haffuer warid handlad opå och dogh tiill jnthet viisth beslutt komit etc. Szå wartt Suen Monson tilspørtt, huad han tiill *thetta* ærande swara wille, szom sama stenhus vndher henderne haffuer. Dogh sade han siig jngen annen swar kunde giffue her opå, æn som han tilforenne swarat haffuer, att han jngelunde wille lathe træda siigh jfrå siitt breff och segell, som han på szama huss haffuer, epter hans framlidne hustrv haffuer *thet* lagliiga kiópt, såsom hans breff jneholler. Och epter hans framlidne hustrv och hustrv Margrettis moder bodde i szå mongh år her i staden tilhopa, sedan hussedt kiópt och såldt wartt, och dhå war ther jnthet klandrat om, dherfóre begærade han på sine side, *thet* honom motte och wederfares rett epter Suerigis lagh etc. Wartt och *thetta* árande noghsampt óffuerwágit och med allo fliitt ransakad. Och på *thet* sidsta wartt *thet* szå beslutid, att epter husedt bettere ær och [sic] æn the xiiij^c ♀, som *thet* ær såldt fórre, syntis thom alle fór retta száte, *thet* Swen Monson skall giffue hustrv Margreta vtj ena fórllichning 400 ♀ opå twå terminer, först 200 ♀ om mármesse nestkomandis och 200 ♀ om xx:de dag jull. Tesligiste skall och Swen Monson jntid fórfong góre hustrv Margreta eller hennes epterkoma[n]de på hennes stuffuu fænster, Bom wette jn i hans gårdh, eij heller stælle ther nogon orenlighett vnder sama fænster epter thenne dagh viid sine peningar tilgórändis. Och her med skall dhå ware thom emellam en platt fórlligt och afftaled saack om samma hus, men epter lagen kunde hustru Margretta jntid vinne husedt ighen. Och wartt *thetta* beggie parterne lå affsagt med en dom, som fórscriffuit står, och her med skulle the på både siider latte siig benóie och jnthet widare epter thenne dagh om *thetta* ærande med huar annen haffue yttherligare att skaffa viidh boott, szom lagen ther om jneholle.

[235 v.]

Jtem 15 juni j satt fór retta Eriich Håkenson, Kon. M:ttz w. n. herris befallningisman på Stocholms slotth, samptt med borgmestare och raad sammastadz.

[236]

Burschap.

S. d. Jónns Nilson gjorde sin burgare eedh för en dragare.

vp:tt S. d. Mechill Bænchtson vpbudit ett træhus — 3.

Her Josep om arffuedt.

Szama dagh wåre åtther Hindrich Koox, som siig kallade jomfru Brita [*sic*], for retta i fougten Eriich Håkensons nærwaru och kraffde på thet arff, som her Josep vpburit hade epter salige Hindrich Kooock, och sade samma bøndher siig næmare ware tiill arffued æn her Josep, som thet anammatt hade, och then quinnon j Strængnes, som och halffue arffuet med her Josep vpburit hade etc. Szå wartt beggis theris bewiss, bade thet bónderne hade och her Josepz breff, granneliiga ransakade och offuerwægne. Szå fandz dhå her Josep rett ware komiin tiill arffuedh epter the vithnissbreff han i retten hade. Dog wartth thet szå fördragit emellam bónderne och her Josep jn för retta, thet han skulle giffue bónderne, som hans med-arffuinger wåre, tiio ♀, halff parten han och 5 ♀ quinnan i Strængnes, huilkid han och strax gjorde, och bónderne gjorde honom friitt [*sic*], quitt, ledug och lóss för allt ytthermere tiltall epter thenne dagh vm samma arff. Och ther rægte the honom hondena opå etc.

[236 v.]

Burskap.

Jtem 22 junij Pawall Nilson, Eriich Jacobson, Simon Person, Staffan Eriichson, Eskiill Larson gjorde theris eedh för dragare her i stadenn.

Swen Jónson på malmenn.¹

[237]

Sachóre.

Jtem 6 julij stodh Oluff Knutson för retta och klagade tiill Mechill fiiskepackare vm $3\frac{1}{2}$ pund träänn, som han hade giortt honom fórkóp opå, och hade Oluff giortt kióp med bondan, som trånenn hade, för huartt pund $6\frac{1}{2}$ óre, och ther hade han vithne opå, men Mechill kom och gaff bondanom 7 óre fulle och sade, fórra æn Oluff Knutson skall [haffue] thenne tränn, fór skall jagh giffue

¹ Endast rubrik. Den för texten avsedda ms.-sidan 236 v. är till större delen blank.

j Ɔ for pundet. Och ther war Niels Jónson och Gregers Person vithne tiill, att sliige ord hade Mechiill latid siig falle. Och dherfóre bleff Mechil saker tiill 3 Ɔ for forkióp han giortt hade, och Oluff Knutson sadis trånen tiill etc. epter wår lagh.

Jónns Marcusson, Aruidt Olsson.

[237 v.]

Anno Domini 1551 then 22 dagen vtj junij månadth stod jn for retta Mechiill Bæchtson, wår medborgare, fulmyndug och mektug aff Aruid Olsson i Kaliix by j Nærpis sochn, Peder Biórnsen i Lapóó och aff Hindrich Hermanson j Finneby j samma sochn, vp-lott och leffrerade på tesse bønders wegna Jónns Marcusson ett træhus och liggjande grund med ena tomt nedan förre husedh, huilkid træhus och tomt belægne ære vti Profosses grend på nórra sidone nest nedan förre hustrv Brita Madz Persons træhus i Vpsala [sic], och ær lengden på tomtten, ther hused står opå, med then andra tomtten nedan förre hused vtt med gatun 25 alnar minus 1¹/₂ quarter, och bredden ær xij alin, huilkid træhuss med tomtten nedan förre för:ne bøndher Jónns Marcusson lagliiga saldt haffue for 130 Ɔ, huilke peningar Mechiill Bæchtson bekende på bøndernes wegna thom anammatt och vpburit haffue then siidste peniing med then forsta. Och ther medh affhende samma bøndher siig och alle theris epterkomande erffwinger för:ne træhus och tomt med all sin lengd och breedd och tilegnade thet för:ne Jónns Marcusson och hans erffwinger quitt, friitt, såsom thet nu står och vpyggt ær tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt aff alle fódde, ofódde och atalare tiill ewig tiid. Och war thetta huss och tomt lagbudit, lagstondit och hembudit och fridskillingen på giffwin, som stadzlagh jneholler. Kiópevithne: Lasse Gregerson, Mechiill Bæchtson och Peder Grónskalle. Och fóll samma huss bónderne tiill arff epter en viidher nampn Thomas Olson, Gud hans siel glædj.

Madz Staffanson, Eskiil Madzson,
Mechiill Anderson.

[238]

Anno Domini 1551 then 22 dagen i junij månadth och åå rettan radstuffuu dagh stode jn for retta saliige Peder óffuerskærare retta erffwinger, næmlige Eskiill Madzsson, på then tiid Konngelige M:tt[z] tienare, och Mechiill Andersson j Óffuerby i Kyrkeslætte sochn, och gáfue tilkenne, att epter saliige Peder óffuerskærare

hadhe vti siitt ytthersta giffuit sine stiuffdotther, hustru Margretta Madz Staffansons, och hennes man ena træbood *med* tomt och alle, liggiandis vti Sancte Joannis grennd, i testamente dogh i godemens nærwaru och åhóra, szå wille the och samma hans testamente icke ryggie eller i någen motte ogille vtan heller *med* retta stadfeste *etc.* Dher *med* vplotte och leffrerade the fór:ne Madz Staffansson och hans hustru samma bood och tomt *med* all then rett, som the eller theris arffuar haffue kunne tiill samma bood eller tomtt, aldeliis såsom hon nu vpbyggt ær och fór ógon står *med* lenngd och breed, såsom the gamble jordebreffuen jneholle och fórmelde, tiill ena ewerdelligo ægo, orappatt, oklandratt aff thom eller theris epterkomande erffwingher tiill ewigh tiid. Och dher opå lagde Madz Staffanson vp sin fridskillingh, som stadz[lagh] jneholle.

[236 v.]

Eriick molnares hustrues erffwinger.¹

[239]

Sackóre.

Jtem 15 julij wartt Hanns Moogh anlagadher aff kæmænæ-rana fór then handell han hade hafftt j Lubke j fiord och giortt emott then bewilling, som alle stædher her i riigit siig emellam giortt hade. Szå kunde samma Hanns Moogh icke neka, thet han hade kópslagid i Lubke, næmlige tiill 12 eller 3 daler hade han kiópt engilst teenn och fórtt hiitt i staden. Szå wartt honom fór en rett affsagtt, thet han skall fórlieke siig *med* kæmænæ-rana tiill en 10 eller 12 $\frac{1}{2}$.

Szama dag sadis salige Morten dublares hustru frij fór the 5 $\frac{1}{2}$, som Grabbanskerlingen kreffuer aff henne, epter hon fórsomade sin rett, medan Morten liiffde, eij kunde hon heller bewise huarken *med* vithne eller annett, thet hon sadana peningar kraffde aff Morten, medan han liiffde. Dher *med* kunde hon och jntid nu winne aff hans hustru, som epter leffuer.

vpbudit

S. d. Gregers Personn vpbudit Bartolmeus skredares hussz, som han boor vti — primo.

[239 v.]

vpbudit

Jtem 20 julij Gregers Person vpbudit thet huss, som Bartolmeus skræddare boor vti — primo [sic].

¹ Endast rubrik. Plats är lämnad för den ej inskrivna texten på den eljes blanka ms.-sidan 238 v.

Jtem Hanns Boock i porten vpbudit siitt hussz, som han boor vpbudit
vti — primo.

Vpsagt burskap.

Jtem sama Hans i porten vpsade siitt borgerskap sama dagh,
och hade han warid en borgare her i staden i 46 åår och dragit stad-
zenns tunga epter sine fórmåge, och wille han nu bliffue boendis
i Frósunda, som hann kíópt haffuer.

Om horan.

Szama dagh stodh grytegiutare Nielses hustru fór retta och be-
kende, thet hon hade óffuertrædt siitt æchtenskap onódh och vtwin-
gatt, och yttherligare bekende hon, att tesse epterscrijffne hade belæg-
ratt [henne]. Dog sade hon, att en Kon. M:ttz trummeslagare
hade henne först kommiit opå thetta obestond och belægratt henne,
benempdt Arboga Eriick. Sedan haffuer en borgare her i staden
belægratt henne vti hennes egit hus och fórtærtt oc slummad huad
som ther på færde war, viðh nampn Marcus N. och boor westan
tiill.

S. d. Gunnar Olsson vpbudit Per winmandz hustrves hussz — vp:tt
primo.

Skepper Oluff, hustru Karin Nichu
Finnes.

[240]

Anno Domini 1551 then 20 dagen vti julij månadt stod jn fór
retta hustru Karin Nichu Finnes epterleffuerska med sine berådne
mode vplott och leffrerade beskedeligom manne skepper Oluff Eriich-
son ena bara tomt, liggiandis jn i Brundzgårdenn við skeper Oloffz
egin tomt och opå andra siidone nest Niels kelresuens tomt,
haffuandis i lengden við gatun jn i Brundzgården & alin j quarter
och bredden jfrå gatun jn tiill Staffan Sasses balk ær xiiij alnar mi-
nus i quarter, huilkin tomt med sine lengd och breed fór:ne hustru
Karin laghliiga såldt hade fór:ne skepper Olaff fór 24 q 4 óre, huilke
peningar hon bekende siig fór retta anammatt och vpburit haffue,
then siidste peniing med then första. Ther medh affhende hon siig,
sinom arffuom och epterkomandom fór:ne tomt och tilegnade henne
med sine lengd och bredd fór:ne skepper Oluff och hanss arffwinger
quitt, friitt tiill ena ewerdeliigo ægho, orappatt, oklandratt epter

thenne dagh aff alle fódde, ofódde tiill ewigher tiid. Och her opå lagde skepper Oluff vp sin fridskilling, och war thenne tomt lagbudin, lagstondin och hembudin, som Swerigis beskrieffne stadzlagh jñneholle.

[240 v.]

Eriick pungemakares erffwingar.

Anno Domini 1551 then 8 dagen vti augusti månadth stodh jñ för retta erliig man Morten Bæchtsson, borgare i Nykópung, huilkin som war saliige Eriich pungemakares rette erffwinge på sine kære hustru wegna, som ær Ericxs syster, vplott och quitterade saliige Eriich pungemakares epterleffue hustrv, hustrv Jngridt, för thet arff, som honom på sin hustrv wegna erffua burde epter saliig Eriich pungemaker, Gud hans siell nåde, dog för alla lósóra. Och bekende för:ne Morten Bæchtsson siig vpburit haffue i en fórliichning för samma lósóra honom erffua burde peningar 150 ƒ och ett szólff bælte szå gott som 50 ƒ ortuger. Och her med gaff han hustrv Jngrid quitt, frij, ledug och lóss för siig, sine hustrv och barn för allt yththermere klandher eller tiltall vm för:ne lósóra, szå att ther om skall wara en platt klar, fórliigt saack epter thenne dag, bade för fódde och ofódde, och ther rægte the huar annenn hondena opå jñ för retta.

Men om stenhused, som Eriich átte, thet står obytt thom emellam jñ tiill hósten, och the klæder och szólff, Som Mechil Rydz talar opå, Som Eriich pungemaker haffuer jñne hoss siigh, ther skall både Morten Bæchtson och hustrv Jngrid Ericx pungemaker sware honom tiill, nær han ther på eskiar jñ för rett[a] her på radstugun. Szå war theris fórord, nær vplatingen skedde.

[241]

Hans Hindricson, Lasse Gammall.

Sackóre.

Anno Domini 1551 then 8 dagen vti augusti månadt satte för retta på Stocholms radstuffuu Kon. M:ttz befalningisman på Stocholms slott Eriick Håkensonn sampt borgmestare och raad thesamedez. Szama dagh stod jñ för retta Hanns Hindricsson och storliigen beklagade óffuer Lasse Gammall om thet han honom óffuer fallith hade i hans egit hussz. Och gaff Hanns Hindricsson fórre fórst, huru han hade rákad slagiid sine hustru wiid óghatt för hennes onyttuge mund hon brugade emott honom, och sedan

giik Hans Hindricsson vtur hused neder opå brona. J midler tiid haffuer Hanns Hindricsons hustru hafftt budh epter sin broder, Lasse Gammall, att han skulle komme tiill henne i hennes hussz, och beklagade hon siig fór sin brodher, huru hennes man hade slagid henne viid óghatt, och annett mere huad som henne hendt war aff hennes man. Ther epter kom átther Hanns Hindricsson hem i siitth huss ighen, och war thet dhå på afftonen, och badh sine hustru gå i sænng. Átther swarade honn honom treesth, som hon tilforenne giortt hade. Szå slogh Hanns Hindricsson henne viid óghatth. Dhå spranng Lasse Gammall vp, then Hanns jnthet fórmodde i hused wara skulle, och sade tiill Hanns Hindricsson: Ther skall thu få j^m dieffla [241 v.] fórre, och sloog honom wiid óghatt. Szå ramade dhå Hans Hindricsson tiill sin dagertt. Szå wartt Lasse Gammall Hanns fór starck och fiik dagerten aff hondena på Hansse och slogh honom 2 blå óghan med hans egin wærie. Sedan togh han med siig Hanses hustrv vtur hused och bad Hansse fara fór hundratt tusendt dieffla och hans syster medh honom. Szå war nu Hans Hindricssons klage och begærade han fór Gudz skuldt rett opå honom fór thetta óffuerwold han honom j hans egit huss giortt hadhe.

Szå wartt Lasse Gammall tilsportt, huarfóre han sadana offuerwald giortt hade på sin egin mågh, och om saken szå tilgongin war, som Hanns nu klagad hade etc. Szå kunde Lasse Gammall jntid neka, att ju szå tilgongit war, som fórscriffuit står. Dogh wille han neka, thet han giik icke tiitt j then agtt och mening, thet han wille góre Hanns någen skade, vtan hann wille fórligtt honom och hustruna. Dogh war ther jngen god liicknelse tiill med thet han i förstone fördolde siig fór Hanns, dhå han kom hem aff brone, och sedan slogh honom blå ógan ther tiill med. Dherfóre wartt thenne saack granneliga óffuer wægin och ransaked, och bleff dhå på siidstone Lasse Gammall fór en dom affsagtt, thet han hade brutid edzórett fór thenn hemsókning <han> och ákoman han giortt hade på sin mågh Hans Hindricsson. Wille han någre nådher haffue her vthinnan, thom skulle han sókie hoss Kon. M:tt, w. aller nådigiste herre. [242]

Håkan kótmongare.

Sachóre.

Szama dagh wartt Hákan kótmongare saaker tiill 20 $\frac{1}{2}$ fór thet færske kiótt han róffuade jfrå Gregers Personns hustru i kóttbo-darna.

Peder fiiskare.

Sachóre.

Szama dagh bleff och Pedher fiiskare saker tiill 12 mark för *thet* slagzmåll han gjorde vthe på holman på sin medborgare viid nampn . . .¹

[242 v.]

Hanns Stub.

Jtem 8 augusti wartt then saack fördragin emellam Hanns Stub, en kópsuen aff Dantske, och Jónns Håkenson vm *thet* klæde kióp the siig emellam giortt hade, j szå motte att Jónss Håkenson skulle giffue Hanns Stub på *thenne* tiid halff parten aff the 27 fatt jernn han *honom* loffuad hade på the 3 *stykke* engilst han *vpburitt* hade, och then andra halffparten skulle han giffue Hans Stub j *szomer* nestkomandís om Perssmesse tiid.

Oluff Monsonn.

Szama dagh stod jn för retta Oluff Porshanck och klagade offuer vnge Hanns skredares bådzmén, atte hade oppenbarliiga kalladh *honom* nedher opå brone en tiuff, och *thet* hade kæmænærén Hindrich Balk hórtt opå. Och then *samme*, som *thet* sade tiill Oluff, [243] war jnne j Hans skredares skiip, och skiipz folkiid *med* skeparen wille icke róie *honom* wtt, hoo han war. Dherfóre wore och alle Hanns skredares bådzmén vppe på rådstugun, dogh wille the [eij] róie then wtt, som fór:ne Oluff Porshanck skæltt hade, och Oluff bód siig i retta, att kunde the eller någen annen bewisse *honom* någett tiuffuerij opå, wille han stå then rett, som ther tilhörde. Kunde the icke, begærade han, att *honom* motte wederfares rett opå *honom*, som *honom* sadana tillagtt hade *etc.*

Szå sporde Eriick Håkenson skeparenn tiill, hoo then war, som *honom* skæltt hade. Han sade siig *thet* icke wette, eij heller war han vid skeped, nær *thetta* skedde. Frågade dhå Eriick Håkenson hóffuitz bådzman tiill, att han skulle seie then wtt, som *thet* giortt hade. Han sade siig och jn*thet* heller wette, hoo then war. Samalunde sade och alle bådzménnerne, lichauell war han j**bl**and *theris* hoop, som *thet* giortt hade. Dherfóre epter jngen wille bekenne sanningen *her* om, sattis dhå 3 aff *samme* bådzmén jn j fængilsed *ighen*, på *thet* the skulle róie then sanskille wtt *etc.*

¹ Namnet är icke utsatt i ms.

Jtem 17 augusti Gregers Person vpbudit thet hus, som Bartolmeus skreddare boor vtj — 3. [243 v.]
vp:tt

S. d. Gunnar Olsson vpbudit Per winmandz hu[strus] huss j Gramunka grennd — 2. vp:tt

S. d. Hanns Boock i porten vpbudit siitt hussz — 2. vp:tt

Hustru Mætta tronge Hindricxs.¹

Simonn scriffuare och Stocholms stadth.

[244]

Anno Domini 1551 then 17 augusti, dhå menige rådhet församblad warrt j radstuffuu och åå rettan radstuffuu dagh, stod vp för retta Simon Anderson, wår stolebroder, och gaff tilkenne, att hógborne furste hertiig Eriich, Swerigis, Góttis och Wendis vtwald konungh, hade aff synnerliig gunst och nader epterlatid honom, thet han siig tiill lægenhett motte bytte faste grundh med stadenom och giffue stadenom fast emott fasth och rento emott rentto etc., på huilkit bytte han och hade Kon. M:ttz w. nadigiste herris förskriufft opå, att sadane bytte skee motte, huilkin förskriufft strax för ganske rådhet vplæssin bleff och sedan förwaratt vti kæmænære asken på thetta år.² Dherfóre vplotte och leffrerade wij fór:ne Simon Anderson sama hus, som hógbemelte hertig Eriich honom epterlatid hade, næmlige bagare hused óstan tiill liggiandis emellam Rasmus Persons huss och Hartwixs Mortens stenus med sine fiire friia murar och med twå portar, en offuan gatun och annen nidan gatun, aldelis såsom thet affgrunden vpmurat ær och fór ógon står, quitt, friitt fóre oss och alle wåre epterkomande och honom och hans hustru, barn och epterkomande erffwingar tiill ewerdeliigo ægo. Samaledis vplott och leffrerade fór:ne Simon Anderson oss och stadenom ighen siitt stenus och liggiande grund, som han ått och kióptt haffuer, liggiandis på Schomagaregatun emellam Kortt schomagares hus och Anders schomagares stenus, stadenom quitt och friitt tiill ewerdeliigo ægo med rentto och all then dell, som sama huss tillyder och aff ålder tillegatt haffuer, inthet vndantagandis etc.

¹ Endast rubrik. Plats är i ms. lämnad för den aldrig införda texten.

² Jfr Gustaf I:s registratur xxiv: (1904): s. 278, där det emellertid är tal om två byten och beskrivningen på fastigheten ej stämmer överens med den i texten införda.

[244 v.]

Tronge Hindricxs erffhwingar.¹

[245]

Pie memorie.

Szama dagher stodh kæmænæren fór retta, Niels Anderson, och anklagade en tiuff, benempd Hindrich Jónsson, fódd i Kijola i Saxtt-mall sochn i Kumegårdz lænn, huilkin stulid hade en kopper kætiill jfrå en aff w. n. herris skytta, som boor vti her Birge Nilsons hussz, och samma kætiill låg jnne fór disken. Samalunda hade och thenne Hindrich brutid vp Hanns Personns mióllboodh på Perssmesse tiidh i thetta åarett, och wartt fongin med færska gherning och jnsattis j siiskeburin. Tesliigis hade han och stulid 2 par kniffuar jfrå en hoffman, jtem fór ett år fórgongit hade han och stulid jfrå Eriich Eriichsson etth wlffskindz fodher. Och monng annor tiuffua stycke hade han offta giortth. Och altth hade thet warid honom tilgiffuit, på thet han skulle bættre siig, och hade han sielff offta fórplictheadh siig, att huar han mere befunnes med sadana tiuffua stiicke, wille han jnge nådher begære, vtan stonde then rett, som ther tilhóre. Dog haffuer ther jngen fórbettring skedtt med honom, vtan han bekende sine oppenbara gherningh i fougten Eriich Hákensons nærwaru och i radena nærwarandis. Dherfóre bleff han epter wår lagh dómpder att stonda sin retth, vphængder warda och oguldher fór sine gherningar.

[245 v.]

Drååph.

Szame dagh stodh och fór retta Laurens Prýdz profos och anklagade en viid nampn Lasse Larson, fódd i Jockas sochn i Nyslottz lænn, huilkin dagen tilforenne hade slagit enn landzknect i hiæll på Sudre malm j Mariett Friis gåårdh vtan all redeliigh vrsægtt, szå att han hade stungit honom 4 stinng i liiffued, ther samma landzknecth strax dódde aff, dogh fór jngen annen vrsægtt, æn att landzknecten wille driffue thenne Lasse Larson vtur gården, ther the drucke jnne, epter han hade siig ther jntid redelige skickadh vtan wille med allom ther jnne wåre parlamentere, thet honom och óffuer betygadis jn fór retta, huilkiid han och sielff jntid neka kunde, vtan bekende sine gherningh, som han giortt hade. Dherfóre wartt hans saack granneliiga óffuerwægin och ransakad. Dogh kunde jngenn frie hanns halssz, vtan han dómpdis tiil suærdh.

[246]

¹ Endast rubrik. Ms.-sidan 244 v. är i övrigt blank.

Szama dagh wartth och en hoffman anklagad för retta, benempd Steen Bagge, huilkin och hadhe en giid en karll j hæll j Finlannd, och hans brodher, som slagin war, begærade, att honom motte wederfares rett på thenne Steen Bagge. Szå lade Sten fram ett breff i retta, huilkid förmelde, att samma saack hade warid förliigtth tilforenne på en erliigh mandzboott, næmligh 45 ♀, och fór samma peningar hade någre erliige hoffmen warid god förre, att sadane peningar vtgiffues skulle på jull nestkomandis. Szå epter samma [saack] hade tilforenne warid förliigtth och breff ther på giffne, kunde [246 v.] thenne åklagare icke winne hans halssz, vtan thet for:ne Stenn Bagge skulle giffue honom thenn mandzboott, som hann tilforenne vtfæsth haffuer, och ther stælle honom en nógafittiigh borgan förre. Med sadane skæll bleff thenne saack i dagh fódragin.

Jtem 5 octobris Niels Jónson vpbudit fru Annes huss på Smidiegatun — primo. vp:tt

S. d. Gregers Perszonn vpbudit ett træhuss, som hórer en Vpsala borgare tiill och liggher i Ludwiick bagares grennd — primo. vp:tt

Gunnar Olson vpbudit Per winmandz hustrves hussz j Gramunka grend — 3. vp:tt

Hanns Boock i porten vpbudit siitt huss, som han boor vti — 3. vp:tt

Morten dublares erffwingar. [247]

Anno Domini 1551 then 5 dagen vti octobri månadt stode jn för retta på Stocholms radstugu salige Mortenn dublares rette erffwingar, næmliige Eskiill Jónson, tienar i Vermdóó sochn, Jónns Jónsson, Margit Jónsedotter, alle salige Mortens bróders barn, Oluff Larson i Humblesta i Lótt sochn, Peder Olson, w. n. herris bådzman, Bothued Jónson och Barbra Jónsedotther. Tesse fór:ne Mortens erffwinger bekende och tilstode, atte wenliige och welförliigte wære med salige Morten dublares epterleffue hustru, hustrv Malin, vm allt thet arff, Bom thom erffua burde epter Morten dublare både fór lóst och fast, jntid vndantagandis, och hade huar fór siig vpburit, Bom her epter fólgher, först Eskiill Jónsson och tu hans syskone, Jónns Jónsson och Margit, 24 ♀, Oluff Larsson 24 ♀, Peder Olsson 24 ♀, Bothued Jónsson 24 ♀, och Barbra Jónsedotther 24 ♀, summa 120 ♀. Och tesse peningar bekende the thom alle huar viid siitt nampn tiill fulla nóie anammatt och vpburit haffue. Och her emott

skall fór:ne hustru Malin, salige Mortens hustru, beholle huss, grund, Bom hon sitther vti, quitt och friitt, och sware tiill all geell, som på færde ære, vpbærande och jnkreffwiande, och gåffue the alle fór:ne hustrv Malijn quitt, frij, ledugh och lóss fór allt ytthermere klandher eller tiltall vm fór:ne arff epter thenne dagh både fór thom och alle theris epterkomande erffwinger, fódde och ofódde, tiill ewigh tiidh. Och tesse godemen wåre offuer thenne fórlíichningh: Finuedh gulsmedt, Jóns Andersson, Monns gulsmedt, Gregers Persson, Biórnn Biórnsen och Eriick Olsson. Och opå thenne fórlíichningh rægte the huar annen hondena opå jn fór retta.

[247 v.]

Madz Gudmundsson, Biorn Biornsson.¹

Jacob Bagge, Hindrich Bondhe.

Anno Domini 1551 then 16 dagen vti septembrj månadt sätte tesse erlige gode herrar aff riigisens ráadh fór retta på Stocholms radstuffuu, næmlige her Stenn Eriichson, h[er] Pedher Braa, h[er] Johan Turson, h[er] Birge Nilson, h[er] Swante Sture, Niels Krume, Swerigis riigis raad, Jóren Norman, Oluff Larson, secreterer, sampt borgmestare och raad thersamastedz.

Szama dagher war jn fór retta fór tesse erlige herrar Hindrich Bonde med sine hustru och tiltalade Jacob Bagge om ett stenhuss och liggande grund, som Jacob vpburit hade aff salig Rotker Drensing for någre wetterlige geell, som Rotker Drensing Jacob Bagge skyllug war. Och sade hans hustrv skulle haffue hennes fæderne vtj samma hussz, menandis siig fórthenskuldt vilia klandra sama huss tilbache ighen etc. Tiill huilkid Jacob Bagge swarade och sade siig haffue nogsam skæll och beuiss, huruledis han tiill samma hus komiinn war, som Hindrich Bonde nu på thalad haffuer. Och lade Jacob Bagge ett försiglad breff i retta, som honom på hused giffuit war, och Rotker Drensing honom på Stocholms radstuffuu j sin hustrves liiffztid vplatid och leffrerat hade fór en summa peningar han Jacob Bagge witterligen skyllug war etc. Huilkid klagemall och geenswar fór:ne erlige herrar granneligen och fliteligen óffuerwoege och ransakade, och på thet siidste, sedan alle sakernes omstændighetter bewågne wåre epter beste samwitto theris, bleff dhå beggie parterne aff fór:ne gode herrar fórwiste tiill ena fulkomliga fórlíichningh om

[248]

¹ Endast rubrik. Övre halva sidan eljes blank.

samma stenus, som Hindrich Bonde och Jacob Bagge siig emellam i klandher hade, *thet* och både parterne gaffue siig aldellis tilfridz medt. Wartt och samma dagh szå handlad thom emellam, *thet* Jacob Bagge skall giffue Hindrich Bonde på sine hustru wegna tuhundrade $\frac{1}{2}$ vti ena wenliga förliichningh och beholle sedan hused quitt och friitt, dogh *med* sadana förordh, *thet* Hindrich Bonde skall på sine hustrv wegna haffue theris visse budh tiill Tysland och granneligen förhóre, om Hindrich Bondes hustrves fader eller hans hustrves brodher j liiffue æro eller eij, och om the leffuandis ære, antingen broderren eller faderren, förmanandis thom, atte jnnan natt och åår kome i rigit och forsware siig, Bom lagh seie, eller haffue aldrig makt framdelis thale på samma huss, som förscriffuit står. Sedan thå *thetta* årett förloidit ær, skall Jacob Bagge giffue Hindrich Bonde för:ne 200 $\frac{1}{2}$ ortuger, som förliigt ær, och han skall dhå giffua Jacob Bagge ena fasta och wissa forwaringh på hused *med* breff och segeell, som ther til hórer. Huilkid Hindrich och hans hustru wælwilleligen samtyckte, att szå skee skulle. Och på *thenne* förliichningh ræchte the huar annen hondena opå jn för the gode herrar, att allt szå vbrotzligen holles skall, som nu förliigtth och fördragit ær och förscriffuit står, tiill ewigh tiidh.

Hustru Elin Lasse schomagares erffwingher,
Gunnar Olsson.

[248 v.]

Anno Domini 1551 then 12 dagen vti octobri månadth. Szama dag stode för retta salige hustrv Elin Lasse schomagares óstan tiill retta arffuinger, næmlige Anders Olson j Hæffdesta j Sancte Jlians soknn, Hindriich Niutt j Gongala j Korpo sokn och Anders Olson *ibidem*. Tesse vplotte och leffrerade *med* hand och mund erlig man, Gunnar Olson, wår stole brodher, ett træhus och liggiandis grund, belægit ostan tiill vtj salige Lasse schomagares grend på sudra sidone, huilkid træhus *med* tessz grund för:ne bøndher egenom lagligit arff tilfallit war epter salige hustrv Elin Lasse schomagares, och the nu lagliga såldt och vplatid haffue förbemelte Gunnar Olsson för 230 $\frac{1}{2}$, thom the bekende siig tiill fulla nóie anammatt och vpburit haffue thenn sidste peniing *med* then första. Dher *med* affhende bónderne siig och sine epterkomande erffuingar för:ne træhus och grund *med* all sin tilbehórilse ock tilegnade *thet* för:ne Gunnar Olson och hans epterkomande erffuingar quitt, friitt tiill ewerdeligo ægho,

orappatt, oklandratt, epter thenne dagh aff alle fódde, ofódde och átalare tiill ewig tiid. Och war *thetta* hus lagbudit, lagstondit och aldels epter Suerigis lag fulfólgtt, som the fórmelde ock jnneholle, och fridsk[il]ling på giffuin epter lagen. Lengden på tompften vtt *med gatun*, ther hused står opå, 19 alnar 1 *quarter* och bredden ær 12½ alin.

[249] Jtem 12 octobris Bæncht Vtanbý vpbudit itt træhus i Ludwiigz
vp:tt grennd — 2.

vp:tt S. d. Niels Jónnson vpbudit fru Annes huss på Smidiegatune — 2.

Dragare hustrv om skeden.

Dragare hustrun, som thalar på then skedenn, som Rawmo borgarenn vpburit haffuer, thenn winner hon jntid, eij heller the 14 q , som stå her j retten, vtan fór *thet* vithnisbreff, som sama Jusa[la] Juntte i retta hade, dhå gaffz honom hans *peningar* friitt ighen, och thom *anammade* Rawmo Jónns på Jusala Junttes wegna. Och wiill dragare hustrun haffue sin skeedh ighen, dhå skall hon sókie sine modher, som arffuedh vpburit haffuer epter hennes brodher *etc.*

Hanns skreddare j Sancte Joannis grend *sadis* szå aff, att om han epter *thenne* dagh jngen handell bruka wiill vtan sittie och fórtære siitt egith och settiie någon j hused siitt, som kan góre wåård och dagzuerke ther aff, dhå epterlodz honom frij fór stadzens tunga. Men wiill [han] litin handell bruka, szå skall han dhå draga ther epter, som mógligit ware kann.

[249 v.]

Eriick Mechilsson, Bartolmeus
skredare, Jórenn.

Anno Domini 1551 then 12 dagen vti octobri månadth stod jn fór retta Eriick Mechilsson, på then [tiid] Kon. M:ttz tienare, och Jórenn Personn, *med theris* berådne mode vplotte och leffrerade *med* hannd och mund beskedeligom manne Bartolmeus skreddare ett stenus och liggjande grundh, som belægit ær på Swarttmunkagatun på óstra siidone emellam Herman kruthmakares hus och Christoffer skreddares huss, huilkiid stenus och grund fór:ne Eriick Mechilsson och Jóren Person lagliga såldt haffue fór:ne Bartolmeus skredare fór femhundrade ottetiio q *ortuger* Stocholms myntt, som

nu i rigit gænxe och gæffue ære, huilkin summa peningar Erich Mechilsson bekende siig vpburit haffue, först för siitt fæderne 250 þ och sedan för siitt móderne j sama hus 165 þ . Och Jóren Person bekende siig vpburit haffue på sin dell 165 þ . Summa, som the vpburit haffue, 580 þ . Thom hade the vpburit then siidste pening med then första etc. Huarfóre affhende the siig och sinom arffuom fór:ne stenhús och grund med bodar, winder och kellare och tilegnade thet fór:ne Bartolmeus skreddare, hans barn och erffwingar quitt och friitt med sina fire friia murar tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dagh för alle fódde, ofódde och åtalare tiill ewig tiidh, på huilkid kióp Bartolmeus lade vp sin fridskillingh epter lagen. Och war thetta huss lagbudit, lagstondit och med tesse godemen, Mechil skreddare och Peder skredare, neste frender hembudit, och the wille thet jnthet kiópe.

Harald Olson, Staffan Stráhatth.¹

[250]

Jtem 19 octobris Bænchtt Vttanbý vpbudit ett træhus vti Ludwigz grenden — 3.	} [250 v.] vp:tt
S. d. Niels Jónson vpbudit fru Annes hussz på Smidiegatun — 3.	
S. d. Dóffue Madz vpbudit siitt huss við Sudre portt primo.	

Kanna óll 6 peningar.

Szama dagh samtycktis aff borgmestare och raadh, att en tunna óll skall her epter gelle 12 óre och kannan 6 peningar. Orsaken att epter en spann maltt geller nu 6 óre, jtem [L]æ humbla j þ och 7 óre, Bå kunde the wæll tijge tunnan för 12 ore, við straff 12 þ hoo annerledis sæll, æn som förscriffuit står.

Madz bardskæraris dotther.

Szama dagher sadis Madz bardskæraris dotther frij för thet gelleth, som Hans Schottæ talar opå, epter hon jnthet erffde epter sin saliige bonnde vtan thet lisa, Bom hon hade quartt epter honom j stadzens kellare, thet skængte borgmestare och raadh henne för Gudz skuldt och för saliige Bothued Larsons bónn skuldth. Dh[e]r-fóre æger hon jntid sware tiill någor geell epter hennes dóde man.

¹ Endats rubrik på den eljest blanka sidan.

[251] Jtem 26 octobris Peder Andersonn vpbudit dóffue Madzes vpbudit huss viid Sudre portth — 2.

Kumans Mortens erffwinghar.

Szama dagh stod jn fór retta Oluff Andersonn j Liisle Loola i Hattola sochn i Tauasteland och Simonn Olsson i Huitula i sama sochn, salige Kumans Mortens erffwingar, och bekende thom wel-fórnoágde ware fór altt thet arff, som thom erffue burde epter salige Morten Olsson. Och hade Mortens hustrv, hustrv Margit, i gode mens nærwaru fórnógdt och bettaledh samma sins bondes erffwingar thetta epterscriffna. Fórst fiik Oluff Anderson på sin deell 35 ƒ ortuger och Simon Olsson 35 ƒ , och staden fiik i testamente 10 ƒ . Ther tiill finge the tiill tærepeningar 15 ƒ , med huilka bettalning the siig aldeliis áthnóie lotte, och gáffue the her med fórne hustrv Margit quit, frij, ledug och lóss fór samma arff epter thenne dag och tiill ewig tiid. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn fór retta. Men then delen, som Eskiill Madzsson, salige Morten Olsons broderon haffue skall, næmlige 35 [ƒ], then sattis jn <retta> j disken, tiill tess hans fulmectiger komber och anammer honom på hans wegna. Och her emott skall hustrv Margit beholle hused quitt och friitt, som hon boor vti, och skall hon sware tiill all geell, som på færde ære etc. Óffuermen: Gregers Person, Hanns Gammall, Buddans Eriick, Lasse scriffuare i Brede grenden och Thomas Hindersson.

[251 v.] Jtem 2 nouembris Peder Anderson vpbudit dóffue Madzes vp:tt huss viid Sudre portth — 3.

vp:tt S. d. Eriick Larsson vpbudit Thomas scriffuares huss i Finlannd — primo.

vp:tt S. d. Lille Jónns vpbudit en panth, som hórer en bádzman tiill — primo.

Jónns scriffuare, Hindrich Biur
aff Wiborgh.

Szama dagh satt slodzfougten Eriick Håkensonn [och] doctor Andreas fór retta. Och dhå fórhórdis then saack, som Jónns scriffuare och Hindrich Biur aff Wiiborgh hade siig emellam om thet skiip the hade latiid tilhope byggie i Wiiborg. Och epter som Jónns

scriffuare satte saken i retta, att hans medredare, næmlic Petter Geldnitz och två andra, som hade theris parter i samma skiip, Jónns scriffuare och Hindrich Biur, hade vpbygge latiid, honom owetterligit sååldt theris parter bortt i Dantzike och satt hans deell i fremmande mandz hendher, och sedan ær skeped bliffuid, och Jónns wett jntid gå sin partt [*sic*]. Mente han, thet han wille hans medredare, som theris parter sååldt haffue, fór æn skeped bleff, skulle vprætte honom hans skade fór hans deell, som osålder war *etc.* Ther ransakadis om både med sióoretten, Bå och med huars mandz samwett, som dhå fór retta sätte. Szå kunde the icke med någen rett befinne, thet fór:ne Jóns scriffuares medredare wære plictuge tiill att sware honom tiill hans partt j sama skiip, som bliffuit ær. Vtan wære theris skepare tilstædis, honom burde Jónns scriffuare tiltale och icke hans medredare.

Hustru Lucia Per Knutsons,
Jóren Person.

[252]

Szama dagh stod hustru Lussii Peder Knutsons epterleffuerska fór retta och gaff tilkenne, thet honn hade giortt itt wenliigit jorde skiippte med Jóren Person i Korssnæs i Naw sochn j szå motte, thet hon haffuer vnntt och vplatid honom all then jord, som henne på barnn wegna tiill arffz fallin ær epter saliige Per Knutson i Anntby och i Korsnæs i Naw sochn jnnan by och vtan, i skoog, skiull, fiiske vatn, åker och ængh, jnthe vndantagandis, thet som saliige Peder Knutsson tiill jord i fór:ne byiar átth haffuer. Och samma jord skall Jórenn Person och hans erffwinger bruke fór ena ewerde-liigo ægo.

Her emott gaff fór:ne Jóren Person hustru Lucia ighen ena tompt, liggiandis på Sudre malm, som fór:ne Jórenn Person erfftt haffuer på sine hustru wegna epter Herman Spræck och hans saliige hustru.

Lasse Paulson schomagare.

[252 v.]

Szama dagh wartt Lasse Paulson schomagare tilsagtt aff borgmestare och ráådth, thet han skulle latte hustrv Ingeburg Knutt redesuens få 25 q aff the 50 q rentta peningar, som han haffuer jnne hossz siig, huilka peningar fór:ne hustrv Ingeburgh tiill arffz faldne wære epter hennes egit <breff> barn, som fór någen tiid

sedan dódde her i staden, och strax leffrerade samme Lasse Páuals-son hustrv Ingeburg the 25 $\frac{1}{2}$ jn fór retta j hele rádzens nærwaru, och sadis honom tiill, att han jngen leffrere skulle the 25 $\frac{1}{2}$, som han jnne hoss siig haffuer, fór æn han widare bespór siig med rádheth ther om.

[253]

Eriick Stutt, hustru Elsza.

Szama dagh stod Eriich Stutt vp fór retta och gaff tilkenne om the peningar, som Hindrich Skulte satte j retta her j wåres på Clemett Rensels hustrv wegna j Dantske, om någre pund raff, som hennes man hade fórsnellad Eriich Stutt aff fór någre åår sedan och såldt honom raffuet epter svensk wigtt och icke epter colnisk wigtt, som theris bruk ær j Dantzke.¹ Och epter som fór:ne hustrv Elsza siig sielff fórplictaad hade, then tiid hon lotth settiie samma peningar her i retta i wåres, thet hon skulle med fórstá skiip, som her emellam lupe, bekomme rádzens breff i Dantzke, thet henne och hennes man war epterlatiid aff borgmestare och ráåd ther i staden, atte motte selie raffuet vtt epter svensk wigtt och icke epter colnisk wigtt etc., huilkid breff och bewis hon med fórstá skiip hiitt i retten fórskaaffe wille, som hennes vrsægtt noghsampt i then motten góre skulle, som Eriich Stutt henne om sama raff fórelagtth hade etc.; och epter tiidhen siig szå fórlupid haffuer och hele szommarenn framfarin ær, som hon siig forplicitad hade, begærade Eriich Stutt aff the gode-
[253 v.] men fór retta szátte, thet han motte bekomma the peningar, som Hindriich Skulte på hennes wegna her i retten satt hade, epter han thom nu i longliig tiid vmburit hade. Szå wartt thetta ærandhet på thet fliteligaste ransakad, och epter the ord och fórplictelse, som hon sielff gjorde på then tiid hon lott settiia samma peningar i retten, thet hon wille med fursta skiip eller thet tridie aller minsth sende hiitt vtoffuer sadana bewiiss, som fórscriffuit står om sama raff eller och <haffue fórburit tesse peningar i retten stode> Eriich Stutt skulle beholle tesse peningar, som i retten insatte wåre, fór sådana wilkor och fórplictung, som nu fórtald ær, sadis Eriich Stutt samma peningar tiill, huilka han och anammade, och war thet 4 vngerska gyllene aff thet niia slagit och $\frac{1}{2}$ daler och $1\frac{1}{2}$ grossa.

¹ Orden 'och såldt ... i Dantzke' stå i ms. i marginalen.

Jóns Philipson, Philippus Personn.

[254]

Anno Domini 1551 then 8 dagen vti nouembrj månadt åå rettan radstuffuu dagh stod jn för retta erliigh man Jónns Philipson, borgare i Vpsala, med sine hustrves ja och samtyckie och fulla berådne mode vplott och leffrerade med hannd och mund beskedeligom manne Philipus Person ett træhus och liggiande grund, som han fór någer åår lagliiga kióptt hade her i staden, liggiandis i Matz Morth[e]nsons grend på sudra siidone twertth emott Eriick skreddares hus, huilkit træhus och grund fór:ne Jónns Philipson nu lagliiga saldt hade Philipus Personn fór ottetiio 4 ortuger, huilke peningar han bekende siig anammatt och vpburit haffue, then siidste peniing med then första, affhendandis ther medh siig och sinom arffuom fór:ne træhus och grundh och tilegnade thet Philipus Person, hans hustrv och begge theris arffuom tiill ewerdeliigo ægo, aldelis som thet nu vpbyggt ær och fór ógon står, quitt och friitt och obehindratt fór alle fódde och ofódde och åtalare tiill ewigh tiidh. Och <Jóns> Philippus lagde vp sin fridskilligh epter lagen. Och war thetta træhus lagbudit, lagstondit och neste byrdemen hambudit, och the wille thet jntid kiópe, och ær lengden på tompen, som hused står opå, vtt med gatun halffemtonde alin, och bredden på henne ær tolf alnar, såsom gamble jordebreffuedh jnneholder och fórmelder.

Hans Gamall.

[254 v.]

Anno etc. 52 then 20 <februarij> januarij, dhå satt fór retta Kon. M:ttz befalningisman på Stocholms slott, Oluff Larsson, sampt Clemett scriffuare och Jacob Bagge, och thenne dag anklagade Oluff Larson Hans Gammall jn för retta om thet oppenbara roop och rykte, som han szå gott som óffuer hela rigit vti komiin war fór Hans Persons hustru her i staden, thet han skulle i någre fórlidne åår haffue boledad med henne, såsom rykthet går om honom och henne her i staden. Och fór sadana roop och rykte, som Hans Gammall nu vti komiin ær fór sama Hans Persons hustrv, begærade Oluff Larsson, thet Hans Gammall siig fór thenne saack fóranthwarda skulle och med lag och eedh sielff xii:te leggie siig thetta rop och rykte jfrå, szå viidt han wille ware thenne sack quitt. Tiill huilkid Hans Gammall så swarade, att thet skulle aldrig jngen beuisse eller betyge honom thetta vtóffuer, thet han någen tid haffuer hafftt skaffe

med Hans Persons hustrv i slige motte, som honom fórelagt ær, annatt æn *thet* som ære och gott ær, och ther wille han góre szå stoor och hógh lagh och eedh fórrer, som någen kan leggie honom fórrer. Och begærade han wette, huilkin som honom *thetta* tillagt haffuer eller tilleggie will, honom wille han gerna sware, som ther tilhorde *etc.* Dog swaradis honom szå, att Kon. M:ttz fougte och hele rådhet lagde honom sadantt tiill, epter *thet* oppenbara rykte, som han vti komiin war, ther opå hade the Swerigis lag, atte så góre motte *etc.* Och dherfóre wartt honom tilsagtt, att han med lag och eedh thenne sack siig jfrå leggie skall, ther och Hans Gammall sade sig gerna góre wille *etc.* Och findz i thenne boock then 7 dagen vti nouembrj månadt anno 52, huru thenne saack lyctadis och med huad skæll Hans Gammall bleff aff med *thetta* ærandhet och frii giordh *etc.*¹

¹ Se nedan s. 209 f.

Tesse saker och ærander ære fórhandlade her i Stocholms råd- [255]
stuffuu, sedan Kon. M:tt w. n. h. senast drog hedan ifrå stadenn.
Och ær *thetta* skedt vtj Kon. M:tt[z] befalningis mens nærwaru och
åhóra, næmlige Eriick Håkenson och Oluff Larson, Anno Domini

1552.

Jtem prima februarij Josep Aruitson vpbód Pedher Andersons vp:tt
huss i Vpsala liggiandis viid store Jónses huss — primo.

Jtem Morten Eriichson vpbudit siitt træhus, som liggher i vp:tt
Sancte Joannis grennd — primo.

Jtem Niels Jónnson vpbudit Finued gulsmecz hussz, som Niels vp:tt
Hasse haffuer boodt vtj viid Jerntorgith — primo.

Jtem Oluff Eriichson vpbudit Bærtil Fransons hus primo. vp:tt

Jtem Josep Aruitsons vpbudit Per Andersons hus, kópsuen, vp:t
primo.

Jtem Bæocht Vttanbÿ vpbudit Oluff Dysters hus primo. vp:tt

Burschap.

[255 v.]

Szama dagh giorde Thomas Knutson sin borgare eedh, och Jóns
dragare war godh fór honom, och skall *thenne* Thomas Knutson ware
ibland dragerne.

Burskap.

S. d. Lasse Olsonn giorde och sin burgare eedh, och skall han
bliffue fór en kópman *her* i staden, och Anders skinnare war god fór
honom.

Szama dagh wartt Hindriich Quantt bardskærare frij sagd fór
the 2 hester, som Hans Schotte kreffwer honom, epter han icke *an-*
ammade thom ighen på then tiid the honom *med* godemen hem-
budis. Och fór Hans Schottis treskhetz skuldt bliffue *samma*
hester *anammade* på Kon. M:tt[z] slott, ther the æn nu ære.

Wilhelmus organista.

[256] Szama dagh bleff Wilhelmus organista her j staden fórwiister aff then tienist han war vtj, szå att han epter thenne dagh skall platt jntid befatta siigh med organor vtan skynda siig tiill sine hustru ighen tiill Baardt, ther han tilforenne warid haffuer. Och skulle han stælle borgan, thet han jntid stemple eller handle skulle emott Kon. M:tt och staden, och att han skulle óffuergiffue then skókian, som han haffuer boledrad med tiill thenne tiid, viid hógzste straff. Och hans borgisman war Hindriich Quantt bardskærare.

Siifrid óffuerskæreres hustrues
erffwingher.¹

Anno Domini 1552 then förste dagen i februarij månadt stod jn fór retta j fougten Oluff Larsons och hele rådzens nærwaru Oluff tunnbindare, vplott och quitterade Siifrid óffuerskærare fór thet arff, som honom erffua burde på sine hustrves wegna, och bekende siig först vpburit haffue hustrves fæderne peningar 50 þ, en lódiigmark szólff, jtem en vpreedh sænngh. Jtem fór módernett hade han vpburit 25 þ, 18 lodt szólff, en vpreed sængh och 6 fórgilte kiortle skålar, fór vtan alle honde bohagz tiigh, som fór:ne Siifrid óffuerskærare dher tiil med honom skængtt hadhe. Och her med wåre the nu wenner och welfórligte om thetta arff, szå att fór:ne Oluff tunnbindare på sine hustrv wegna lotth siig her med aldelis áthnóie med then deell han vpburit hade, och gaff han Siifrid óffuerskærare her med quitt, frij, ledug och lóssz fór allt ytthermere klandher eller tiltall vm samma arff epter thenne dagh både fór siig, sine hustrv och fór fódde och ofódde tiill ewigh tiid. Och vpå thenne vplatning rægte the huar annen hondena jn fór retta.

[256 v.] Szama dagh sattis Bærtiill gulsmedt tiill wårdsettiare i Jacob Sarffues stad, epter Jacob icke fórmátte lengre dragis ther med fór sin store siwkdóm skuldt. Och thetta skedde prima februarij.

Lasse Mechilsons hustrves
erffwingar.

Anno Domini 1552 then första dagen vti februarij månadh stod jn fór wår sittande retth erliigh man her Thomas Madzsson,

¹ Vid sidan av rubriken stå orden 'then första', vilka sannolikt endast åsyfta den i styckets början åter införda dateringen.

vplott och quitterade sin kære stiuffadher Lasse Mechilsson för siitt móderne, som han honom giffuit hade, och bekende siig vpburit haffue för siitt móderne peningar ethundratt femton $\frac{3}{4}$, ther han siig med aldellis áthnóie lotth och gaff her med samma sin stiuffader quitt, frij, ledugh och lóss för allt ytthermere klandher eller tiltall vm samme arff epter thenne dagh och tiill ewigh tiid. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn för retta.

Och her emotth skall fór:ne Lasse Mechilson beholle siitt huss och grund, som han boor vti, med sine lósóra quitt och friitt, szå att fór:ne her Thomas ær platt skiildt jfrå hused, och haffuer Lasse Mechilsson honom tiill jngen deell att sware epter thenne dagh.

Burskap.

[257]

Jtem 27 februarij gjorde Thomas Simonson sin burgare eed för en dragare, och aldermannen war god för honom.

Szama dagh satt Oluff Larson för retta och förhörde med radhet tesse epterscrifne saker och ærandher på Kon. M:ttz wegna.

S. d. Oluff Eriichsson vpbudit Bærtil Franses huss på Kópmannegatun — 2.

S. d. Niels Jónson vpbudit Finued gulsmedz huss på Jernntorgith — 2.

S. d. Bæncht Vttanby vpbuditt vnge Oluff Dysters huss óstan tiill — 2.

S. d. Josep Aruitsson vpbudit Peder Andersonns kópsuen hans huss óstan tiill — 2.

S. d. vpbódz Morten Eriichsons træhus j Sancte Joannis grendh — 2.

} vpbudit

Szama dagh kom Eriich Eriichson för retta och tiltalade Hans Snaphane vm 3 pund mióll, som han hade warid godh fórre på Marcus timb[er]mandz hustrv wegna i Wellinge, och begærade rett på sin liifftisman etc. Ther tiill swarade Hans Snaphane, thet han war god för Marcus hustrv, thet hon skulle bliffue tilstædis och stå Eriich Eriichson tiill retta then tiid hennes bonde, Marcus timberman, komber och tilstædis med, och wille hon icke alena sware tiill samma 3 pund mióll, med mindre Marcus wære tilstædis med, som all saken galtt opå, epter the wære skilde jfrå huar annen. Szå epter Hans

[257 v.]

Snaphane hade szå lenge stondit i *thenne* borgan, skulle han æn nu bliffue stondandis i *samma* borgan, tiill så lenge Marcus timberman komber her sielff tilstædis, som saken geller opå. Och ther skall Hans Snaphane agta opå, nær han komber, och giffue thet Eriich Eriichson tilkenne.

Szame dagh sadis then hustrvn tiill, som boor nest Franses hus viid store torgit, att epter henne war owetterligit, thet hon fælte gatubodzfænstrett på Niels gatuuaskes huffuud och giorde honom ther skade med, szå skall hon och bettale halffue bardskærare lón med Niels, thet ær j ♁, och then andre marken skall Niels gatuuask sielff vtgiffue, som wåden hændhe.

[258]

Hans Boock, Hindrich Balck.

Anno Domini 1552 then¹ 27 dagen vtj februarij månadth stodh jn för retta i fougten Oluff Larsons nærwaru beskedeliigh man Hanns Person Boock i porten med sina berådne mode, szå och med sine kære hustrues ja, godh willie och samtycke vpplott och leffrade med hannd och mund erliigom manne Hindrich Balck jtt <træhus> stenhus, som han sielff med [sin] kære hustru en tiidh vti boodt hade, liggiandis j Sancte Nicolaj portt på sudra siidone twertt emott stadzhusen, och ær thet store hused hórnhused wiid then gatun, som lóper suder wtt emellam murana j Sancte Nicolaj portt <thet mindre hartt sunnan fórrer>, huilkin stenhus fór:ne Hanns Boock lagliiga saldt och vplatid haffuer fór:ne Hindriich Balck fór niiohundrade ♁ ortuger, twå vngerske gyllene, twå daler och sex alnar leijsk, huilkin bettalning Hans Person och hans hustru bekende siig vpburit haffue tiill goda nóie och fulla bettalning, then siidste peniingh med then fórra etc. Therfóre affhende hann siig, sine hustru fór:ne <tu> stenhus och liggiande grundh med all sin tilbehórilse och begges theris erffwingar och tilegnade <them> thet förbemelte Hindriick Balck, hanns hustru och theris epterkomande erffuingar quitt, frij, vppe och nidre [sic], aldels såsom thet affgrunden vpmurade ære och fór ógon stå [sic] tiill ewerdeligo ægo och vbeklandratt aff alla fódda och ofódda åtalare tiill ewig tiidh. Och ther med lade Hindrich Balck sin fridskilling

[258 v.] vp epter lagen. Och wåre tesse huss lagbudin, lagstondin och medh

¹ Ordet then är i ms. upprepat.

tesse två godemen, *Per Clemetson* och *Jóns* i porten, Hanses bröder och systrar hembudith, som lagh seie, och the wille <them> thet jntid kiópe vtan befalte sin brodher sælie sine huss huem honom tæcktis, the hade jngen rådth tiill att kiópe thom *etc.*

Suen Suensons *erffwingher.*

Szama dagh kom jn fór retta *Madz Jónnson* j *Fagerwiick* j *Jngo* sochn j *Nylannd* fulmyndugh på sine broders dotters wegna, hustru *Brita Perssdotther* j *Snelleból* j *Kariis* sochn, vpplott och quiterade hustru *Anna*, *Swen Suensons* epterleffuerska her i *Stocholm*, sin kære faderbroders hustrv, fór allt thet arff, som honom och hans broders dotter, fór:ne hustrv *Brita*, tilfallit war epter saluge *Swen Suenson*. Och bekende han på beggie theris halff partt vpburit haffue vdj giortt teen, kopper och i rede peningar femtio Ɔ och en skedh wogh 2½ lodt, och all then jordh och lósóra, Som saluge *Suen Suenson* tilfallit war epter hans fadher och modher j fór:ne *Fagherwiick*, then skulle fór:ne *Madz Jónsson* beholle quitt och friitt. Och skængte fór:ne hustrv *Anna* honom någre aff sin bondes gonge klæder och sænge klædher ther tiill med, med huilkin bettalning han siig och på sin broders dotters wegna aldellis áthnóie lotth, epter ther war ganske mong gell på færde, huilkin geell hustru *Anna* anammade tiill siigh och thom bettale wiill epter sin yttherste fórmåge. Och her emott skall hustrv *Anna* beholle sine huss och grund quitt och friitt och bettale all gellen, som sagtt ær, och then andra halffparten aff arffued, Som ofórligt ær och tiillbache står, skall hon och bettale och fórnóie, epter som thenne vpburit haffuer. Och her med skall nu ware en platt fórligt och afftaled saack vm thetta arff emellam *Madz Jónsson* och hans broders dotther *Brita Perssdotther* och gáffue henne quitt, frij, ledug och lóss fór allt ytthermere klandher eller tiltall vm samma arff epter thenne dag och tiill ewig tiidh, och ther rægte the huar annen hondena oppa jn fór retta. [259]

Mechil *Madzsons* *erffwinger.*

[259 v.]

Anno *etc.* 1552 then 27 februarij anammade *Hindrich Person* j *Tottaboda* i *Brennekirkie* sochn etth arff epter sin brodher son viid nampn *Mechiill Madzson*, huilkin fór någon fórlidin [tid] dódde hem tiill *Jacob Larson grytegiutare*. Och epter thenne *Hindrich Person* war én rett arffuinge tiill halffparten aff arffuet epter salige

Mechiill Madzson, szå wartt och honom halff parten aff arffuett epterlatiid, huad fatigdom som på færde war, dogh *med* sadana skæll, *thet* han stælte borgan fór sama arff hann *anammade*, och Jacob Larson och Madz smedt på Sudre malm wåre god fór honom vtj szå motte, att komber *her* epter någen, som næmbre skiild ær tiill *thetta* arff æn fór:ne Hindrich Person, dhå skole liifftismennerne sware ther tiill som lagh seie.

Men then andre halff parten aff sama arff bliffuer *her* stondandis hoss Jacob Larson, szå lenge the andra retta erffuinger komma tilstædis, som ther ære rette arfftagare tiill. Men Niels Jónson och Pedher Andersonn borgmestare befalte att få fór:ne Hindrich Person *thet* han fiick epter the vithne, som han ther tiill hadhe. Vithnen wåre tesse: Jacob Larson och Jacob rórsmedt *etc.*

[260]

Madz¹ Madzsons erffwingar viid
kyrkegården.

Anno Domini 1552 then 27 februarij stodh jn fór retta Oluff Anderson, saliige Madz Madzsons mågh, fulmyndug och mektug på alle sine medarffuingers wegna, vplott och quitterade Oluff Larson tornwektare på hans hustrv wegna, hustrv Cirstin, fór allt arff, Bom honom och hans medarffuingar erffua burde epter saliige Madz Madzson, och bekende fór:ne Oluff Anderson siig vpburit haffue fór samma arff rede peningar ottetiio fyre ꝓ ortuger fór lóst och fast, och 140 ꝓ hade Oluff tornuektare bettaled geell epter saliige Madz Madzsonn. Men tesse 84 ꝓ skulle Oluff Anderson och hans medarffuar haffue tilbytis siig emellam, thom han och bekende siig tiil fyllest *anammatt* och vpburit haffue, siig och sine medarffuingar tilgode. Och heremott skall fór:ne Oluff tornuektare och hans hustrv beholle husedt, som the boo vtj, quitt och friitt tiill ewerdeliigo ægo. Och giorde han Oluff tornuektare *her med* quitt, frij, ledug och lóssz fór siig och sine medarffuar fór allt ytthermere klander eller tiltall vm samma arff epter *thenne* dag, szå att ther om skall thom emellam vare en platt fórligt och afftaled saack vm samma arff nu och tiill ewiigh tiid. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn fór retta, och tesse godemen wåre óffuer *thenna* fórlüichningen: Oluff Morthensson, Joseph Aruitson, Pedher Jónsson, rådmen, Pedher Clemetsson och Mechiill i portenn.

¹ I ms. står Madzt.

Oluff Hansons erffwingar grytegiutare.

[260 v.]

Anno Domini 1552 then 27 februarij kom hustrv Malin, Oluff Hansons grytegiutares epterleffuerska, jn fór retta och gaff tilkenne, thet hon hade skildt sin saluge bondas erffwingar jfrå siigh vti godemens nærwaru, och hade ther salige Oluff Hansons systers breff opå och begærade, att samma breff motte warde jnscriffuit i stadzens tænckeboock, huilkid henne epterlatiid bleff. Och war szå lydandis ord från ordh, som her epter fölger:

Bekennes jagh mig Brita Hanssdotther, Oluff Hansons grytegiutares systher, haffua anammatt aff miin saliga broders hustrv, Malin Jónsadtotther, effter miin fór:na saliiga brodher hans besta kiortiill och två skedar, thet han på <siist> siith ytthersta sielff mig gaff, Gudh hans siell nåde. Och sedan fórnógde hon migh på alla erftwinganes wegna med itt szólff bælte och ena pundgryta tiill arffs, och bekenner mig wara ther med j alle motto welfórnógda epter the ægodelar, som ther war tiill atth erffua. Och gór jagh henne frij fór altt efftertaall med thenna nærwarandis vithne, som ther óffuer woro, som ær Bæncht byssegiutare, Jacob Larson grytegiutare och Jacob Larsson [sic], szå att jngen aff min saliiga broders erffwinga, fódde eller ofódde, skola henne tiltala vtan migh, om szå [261] fierran komma kan. Tess tiill ytthermere wisso latther jagh scriffua mins faders bomerke nedan thenne miin bekennelse med tesse epterscriffne godemens signetth: her Peders capellanens och Bæncht byssegiutares, huilkenn scriffuen ær j Stocholm 10 decembris anno 51.

Szama dagh stodh och jn fór retten fór:ne hustrv Malin Jónsadtotther, bekende och kundgiorde, thet hon hade giffuit sin kære son Jacob Hanson, som hon átte med then fórrer mannen Hanns <gryt> kannagiutare, ena tomt, liggiandis på Kåkebrincken emellam Madz Halses huss och Madz Olsons stenhuss med lengd och breed, huilkin tomt fór:ne Jacob Hanson haffue skulle fór siitt fæderne, som honom tilbache stod, och vplott hon honom samma tomt quitt och friitt, szå att hon skall honom alena tilhóra fór ena ewerdeligo ægo, på huilkid Jacob Hansson lag[d]e vp sin fridskilling epter lagenn.

Jtem 14 martij satt Oluff Larson, Kon. M:ttz befallningisman [261 v.] fór retta på Stocholms radstuffuu.

- vpbudit { S. d. Tónius Bæchtson vpbudit¹ en kiortil och en kedie, som han haffuer i pantt — primo.
- primo. S. d. Swen Skutta vpbudit Hans Schottis træhus westan till — primo.
- S. d. Oluff Eriichson vpbuditt Bærtil Franses hus — 3.
- S. d. Niels Jónson vpbuditt Finuedz hus viid Jernntorgith — 3.
- S. d. Bæcht Vttanbÿ vpbuditt vnge Oluff Dysters huss óstan tiill — 3.
- S. d. Josep Aruitsson vpbuditt Per Andersons kópsuens huss óstan tiill — 3.
- S. d. Anders Bróms vpbuditt Morten Eriichsons hus j Sancte Joannis grend — 3.

Szama dagh bespråkade Lasse Vesgótte j Sancte Joannis grend thet træhuss, som Anders Bróms kópa wiill, och begærade, att han motte ware næmest att kópa samma hus, epter thet ær bygtth j knutt med samma Lasse Vesgottis huss. Honom wartt szå swaratt, att hused skulle fórst lagfaras och hembuidas, och nær vplatning skee skall, dhå haffue samma Lasse Vesgótte sine peningar tilrede. Honom skall wederfares allt thet lagen honom medh giffue kan.

- [262] vp:tt S. d. Jónns Jutte vpbudit Hans Fossers tomt óstan tiill brede wiid hans egith hussz — primo.

Stupan.

Szama dagh kom en vngh quinna jn fór retta, benempd Ewa Hanssa dotther, fód i Wiborgz stad, och hade hon stulid en ny skiorta, szå godh som 5 ♀, j par lakan, szå god som 6 ♀, och någre andre små lijnn klædher. Thom hade hon all stulid jfrå hustrv Elizabett Gorius Holstes. Hon bekende sina oppenbare gherningher. Dherfóre bleff hon dómpd tiill stupan atth sliita riiss, och sedan skulle bódellen ledhe henne vtur staden och komme ther aldrih jn ighen, huilkid och szå i dagh skedde. Och thet, som hon stulid hade, lågh i retten, thet fiik hustrv Elizabett ighen.

Willam slagter.

Szama dagh stodh Willam slagtare jn fór retta och talade på thet træhus, som Josep Nilson sitter vti i Vrueders grenden, och

¹ I ms. står: vp:tt vpbudit.

hade ena fulmagtt aff sin hustrves *systems* dotther i Westerårs, salige Tónius gulmedz dotther, och gaff szå fórre, thet hon hade siitt fæderne j hused, som Joseph Nilson boor vti, och mente med sadana lóst tall att winna huset ighen *etc.* Szå lade Josep fram siitt bewiss, som han hade på husedh, huilkid klarligen fórmelte, thet han war rett komiin tiill hused. Och epter sama Willam jngen vithne eller bewiiss hade på then klage han framsatt hade vtan ena lösse [262 v.] skriiffth, som han sielff hade dictad [*sic*] latiid, szå kunde the gode-men, som fór retta [sätte] sampt med Kon. M:ttz befalningsman Oluff Larson, honom jngenn rett tilseie, vtan the skæll, som Josep Nilsson hade på hused, wortto gillade, tiill tess samma Willam slag-tare komber med bættre skæll, æn han her tiill hafftt haffuer. Och med thenne skæll vistes the aff j thenne resso, men dagen nest eptther warrt vpfunnith i stadzens tænceboock . . .¹, thet fór:ne Tónius gulmedz dottrar, som nu på nytt hused klandra wille, ære fórnógde och bettalade aff theris stiuffmodher på sama tiid bådhe fór lósth och fasth och hade stått jn fór retta och quitteratt salliige hustru Anna både fór lósth och fasth och giffuit henne quitt, frij, ledug och lóssz, såsom tænceboken ther om klarligenn jneholler och fórmeldher. Och fór sadana skæll och bewiiss, som i gamble tænceboken befunnth wartt, få och fór thet breff och skæll, som fór:ne Josep Nilsson på samma træhuss hade, sadis honom husedt tiill och then andra Willam slagtare jfrå.

Monns Monsons erffwingar, som
dódde hem tiill Peder Clemetson
j porten.

[263]

Anno Domini 1552 then 14 dagen martij stod jn fór retta Lasse Monson i Watersby i Nyia kyrkia sochn i Finland och fórkunnade, thet Peder Clemetzson i porten hade leffreratt honom all then deell, som hans salige brodher Monns Monson tilhordt haffuer, och han hand emellam hafftt haffuer. Och hade thenne salliige Monns Monson tientt Pedher Clemetsson och dódde hem tiill honom. Szå hade han i siitt ytthersta kest och koratt samma sin husbonde, Pedher Clemetsson, tiill sin testamentarius och befalte honom vtskipte och bettale huad som han androm skyllug war och thet andra latte hans modher och hans brodher komme tilhonda, såsom her epter følger:

¹ Tomrum i ms.

Först bekende Lasse Monson, *thet* hans kære modher hade vpburit, som Pedher Clemettson henne sendt hade epter salige Monns Monson *peningar* 84 ƒ , två skedar, en blå engilst kiortiill fodratt *med* grónth nærsk, en blå jacka, en ny ródh vllensskiorta, ett par swarta engilska hussor, et par blå byxor, 2 nya stickade skiortor, en ny riia, en wepa, jtem 10 *tunnor* saltt, 2 *tunnor* mióll, *tunnan* fór 5 ƒ , ett *stykke* blått nærsk¹, och *thetta* skedde i tesse hans egne socknemendz nærwaru, næmlige Lasse Olson, Lasse Knutson, Lasse Mechilsson, Niels Andersson j Watersby och Pauall Nielsson i Hállulaby i Niia kirkio sochn.

[263 v.] Thernest *anammade* Lasse Monson broderren, som han och bekende jn fór *retta*, *peningar* 70 ƒ . Szå hade Pedher Clemetsson bettaledh Hindriich Balk 24 ƒ , som Monns Monson honom skyllug war, jtem the fattiga i Arboga i testamente 10 ƒ , jtem the fattiga i Stocholm 10 ƒ i testamente. Szå fiick och staden hielp tiill stadzens bygning 10 ƒ . *Med* all *thenne* regenskap bekende *thenne* Lasse Monson süig well fórnógdan wara och tackade Pedher Clemetsson fór siitt store omak han hafftt hade j *thenne* motte och gaff honom *her med* quitt, frij, ledug och lóssz fór süig, sine modher och alle hans mederffwinger, fódde och ofódde, szå att *her med* skall ware thom emellam en platt fórligtt och afttaledh saack nu och till ewigh tiidh. Och *her* opå ragte Lasse Monson Pedher Clemetson sin hannd jn fór *retta*.

Burskap.

Jtem 21 martij gjorde Lasse Hindricson sin burgare eedh, och Thomas bagare war god fór honom.

- vp:tt S. d. Oluff Eriichson vpbudit Suen Persons træhus viid Skarpnor *liggiandis* — 2.
 vp:tt S. d. Jónns Jutte vpbuditt Hans Fossers tomt och en boodh óstan tiill *liggiandis* — 2.
 vp:tt S. d. Tónius Bæchtson vpbuditt en pantt, som hórer Per Lillia tiill — 2.

[264]

Bespråkadt hus.

Jtem 4 aprilis stodh jn fór *retta* Torfast Olson och bespråkade *thet* store stenhusedt viid Jerntorgit, som Finued gulsmedt nu

¹ Orden 'et stycke blått nærsk' stå i marginalen.

sælie wiill och lade en daler i retta, huilkin som ladis vti kæmænære asken, tiill Bå lenge han *samma* huss med lagen winne kann etc.

Hans scriffuare i Vpsala om hused
viid Gråmunka grenndh.

Szama dag stodh jn fór retta Hanns scriffuare, borgare i Vpsala, och begærade skatningismen på *thet* store husedt, som ligghe viid Gråmunka grenndh och fordom tilhórtt haffuer saliige Staffan Hindricson, vtj huilkiid huss nu vtj boor Daudt Schotte, och mente fór:ne Hanns scriffuare, *thet* Staffan Hindricsons erffwingher wære nu alle szå tiill sinnes, atte wille sælie husedt och bytte peningarne siigh emellam. Szå wartt ther om ransakad, huru med *samma* huss tilstodh, och mente szå en partt, *thet* husedt skulle icke aleneste komma Staffan Hindricsons barn tiill, vtan *thet* skulle komme salige Hans Skottis dotther tiill, som nu ær en offuermaghe och ær hoss sin modher syster i Geffla, næmlig nær Knutt scriffuares hustrv. Och epter sadana twiffuels måll på færde war, att man icke retzliga wiiste, hwem *samma* stenhus eller huilken parten *thet* tilhóre skulle, antingen Staffan Hindricsons barn eller erffwingher eller och Hans Skottis dotther, som i Geffla ær, szå wartt fór:ne Hans scriffuare nekadt, *thet* han jngelunde *samma* hus sælie skulle, eij heller skatta latthe, fór æn man widare kunde ransake tænkebókerne om *samma* hus, huilkiidh parten *thet* tilhóre skall, och mest fór thenn orsaken skuldt, att saliige Hans Skottis dotter, som nu i Geffla ær, *thet* hon ær en óffuermage. Och dherfóre skall *samma* hus bliffue stondandis, szå lenge *samma* piiga fórseedt bliffuer och får målsman fór siigh, och tesforjnnan skall hused gå wtt på lego, alla erffuingarne tiil gode.

[264 v.]

Wiidare talade och fór:ne Hanns scriffuare om en dysing, som hans hustrves fadher modher, næmlige hustrv Jngrid Clauus koke mestares epterleffuerska, tiill the fattüiga her i spettalen giffuit hade, och mente, att *samma* gåffua icke skulle bestondandis bliffue, och wille klandra henne tilbacha etc. Szå epter *thet* allom och meste parten vti radstuffuone sätte well wiiste, huru med *samma* gåffua tilgongit war, szå och hustrv Jngridis testamentarij, næmlige Lasse Gregerszon och Tórfast Olson, huilke hon hade óffueranthwardatt *samma* dysing, atte honom vtj peningar fóryttra skulle och kópa

[265]

sedan the fattiga i spettalen fór *samma peningar* huad deell som the besth behoff haffue, sásom the *thet* ansvara wille fór Gud och alla menniskior. Sadana befalningh hade hon giffuit wtt, then tiid hon lefferade thom dysingen i hendher och begærade fór Gudz skuldt, att hennes willie motte szå skee, som nu fórtaltdt ær, och sade æn dhå yttherligare, att hennes modher och hennes modher modher hade och giffuit *samma* dysing the fattiga her i spettalen, och aldrig kom *thet* fram, vtan sade, att hon aff sine fåwithsko hade behollit honom szå lenge hoss siig och hade nu ther om ett bekymbratt samwett, fór æn hon kunde nu skilie honom jfrå siig. *Thetta* allt bekende fór:ne hennes testamentarij fór *retta etc.* Och epter *thenne* gåffua eller testamente icke emotht lagen giffwin war, eij heller ær hon szå fattigh, *thet* hon haffuer ju szå mygit ighen både szólff, stenhuss och andra håffuor, ther hon kan well hielpe siig *med*, om Gud tæckis spara *henne* liffuet lengre, dómpdis *thenne* gåffua eller testamente giiltt och fast epter lagen, szom klarliga jnneholler i 19 capitlett i erffda balken, ther som rórís om testamente, huru mygit huar och en giffua må, szom jnríkis arffua haffue *etc.*

[265 v.]

Hans Skotte bardskærare,
Lasse Jónsson tornuektare.

Anno Domini 1552 then 4 dagen vti aprilj månadth stodh jn fór retten hustrv Margretta, salige Hans Skottis epterleffuerska, vpplott och lefferade Lasse Jónson tornuektare en træstuffuu *med* tomt och liggjandís j Jónns Fimbo grend på norra siidone och nest nedan fórré saliige Hans Skottis egiitt stenhuss i *samma* grend, dogh *med* sadana skæll och fórrord vplott hon Lasse Jónsson *thenne* træstuffuu, *thet* han eller hans epterkomande skulle *henne* jn*thet* hógre byggie æn hon nu ær och fór ógon stár och på *thet* dagen skall jcke fórtages på stenhussfænstren *etc.*, huilkid han fórplictade siig att holle. Och hade hustrv Margreta lagliiga saldt fór:ne Lasse Jónsson *thenne* stuffuu och tomt fór 100 q , thom hon bekende siig anammatt och vpburit haffue then siidsta peniing *med* then fórrsta. Och ther *med* affhende hon siig, sine barn och erffuingar *samma* træstuffuu *med* tess grund och tilegnade *henne* Lasse Jónson och hans erffuingar quitt, friitt tiill ewerdeliigo ægho. Och war lagbudít, lagstondin och *med* tesse godemen Eriick Larson och Simon scriffuare Hans Skottis egin son Oluff Hanson hembudin, och han wille

henne jnthet kiópe, vtan thet fórdade samma Oluff Hansson, nær hon bódz honom hem, att huar thenne Lasse Jónsson framdelis sælie wiill samma træstuffuu, dhå skall han biude honom henne först, thet han och loffuade, och lade ther vp sin fridskillingh. Lengden på tompften ær sexton alner j *quarter*, bredden 10 alner minus j *quarter*.

Morten Eriichson, Lasse Vesgótte.

[266]

Anno Domini 1552 then 4 dagen vti aprilj monadtth stod jn fór retta Morten Eriichsonn, med sina berådne [mode] vplott och leffrerade vår medborgare Lasse Wesgotte ett træhus och liggjande grundh belægit j Sancte Joannis grend på sudra sidone nest nedan förre Pedher skredares stenus, huilkid træhus fór:ne Mortenn Eriichson egenom lagligit arff tilfallit ær epter hans framlidne fadher och moder, och haffuer nu thet lagliiga såldt fór:ne Lasse Wesgótte fór halfftannatth hundrade *march ortuger*, thom han bekende siig tiill fulla nóie vpburit haffue, then sidsta peniing med then första *etc.* Huarfóre affhende han siig, sinom arffuom och epterkomandom fór:ne træhus och grund med bodar och all tilbehórilse och tilegnade thet fór:ne Lasse Wesgótte, hans hustrv och theris erffwingher quitt, friitt tiill ewerdeligo ægho, på huilkiid kióp Lasse Wesgótte lade vp sin fridskillingh epter lagen. Och ær lengden på tompften, ther træhused står opå, vtt med gatun xij alin och bredden ær 14 alnar. Och war thetta huss lagbudit, laghstondit och hembudit, och jngen wille thet kiópe. Och epter thenne Lasses træhus, ther han bor vtj, ær vpbyggt i knutt med thetta han nu kióptt haffuer, wartt thet honom och fór en rett tilsagtt, att han skulle ware nemest epter lagen att beholle husedt fór peningar, såsom nu skeedt ær *etc.*

Stensell krukemakare, Peder
Matzsson.

[266 v.]

Anno Domini 1552 then 4 dagen vte aprilj månadth stodh jn fór retta Stensell krukemakare på Sudra malm med fórtænchtom willia och berådna mode, szå och med sine kære hustrves ja, godh wilia och samtycke, vplott och leffrerade Pedher Matzson, vår medborgare, ett træhus och liggjande grund, belægit j Sancte Larses gere j Stocholm och nederst i grendenne, ther fordom mester Hanns gardenær vti boodt haffuer, huilkin trægård han nu lagliiga saldt haffuer fór:ne Peder Madzson fór tuhundrade *march ortuger*,

huilke peningar Stensell bekende siig anammatt och vpburit haffue, then ytthersta peniing med then första etc., affhendandis her med siig, sine *hustrv* och beggie theris epterkomande erffwinger för:ne trægård och grund med ett lithet gårdzrum jnnan förre och tilegnade thetta Peder Madzson, hans *hustrv* och theris erffuingar tiill ewerde-liigo ægho orappatt, oklandratt aff alle fódde, ofódde och åtalare tiill ewig tiid. Och opå thetta kióp lade Pedher Madzson vp sin frid-skillingh, som lagh jnneholle. Och haffuer lengden siig på thenna tomt, som hused står opå, tiugu halff siette alner och ett halfftt quarter, vdj bredden en och tiugu alnar j quarter minus. Och war thetta huss lagbudit, lagstondit och hembudith, aldelis som lagh jnneholle.

[267] Anno Domini 1552 then 23 dagen vti aprilj månadth satt för retta Kon. M:tt[z] befallningsman på Stocholms slott Eriich Håkenson, Jacob Bagge sampt borgmestare och råådth.

Hans Gammall.

Szama dagh wartth Hanns Gammall ankladad för retta aff Kon. M:ttz browachtare, thet han hade försumatt latte scriffue en lest jernn på Kon. M:ttz tulbod påscha affton, som han jnsatt hade på Madz Halses skiip, och wartt honom budt sendt, thet han skulle personligen komma på tulboden, och han wille jntheit latte siigh finne. Tiill huilkiid Hans Gammall swarade, thet han lågh siwk aff skælfueBooth på then tiid skeped bleff scriffuit och fórmatte icke sielff komma tilstædis vtan sende sin drenngh på tulboden, som samma jern <scriffue> skulle skriffue latte, huilkiid tulscriffuaren icke tillatte wille, vtan han sielff personligen skulle thet latte skriffue epter thet kong:æ mandatt, som på tulboden bescriffuit står, huilkiid mandatt för:ne Hans Gammall sade siig jntheit wetta vtaff, eij heller viiste, att sadana hans Kon. M:ttz mandatt haffuer förkunnatt wordit pa radstuffuu, vtan sade siig willia góre lagh och eedh ther opå, thet han lågh siwk, som forscriffuit står, på samma tiidh, och att han icke heller viiste, att sadana mandatt och budh vtropad war, som på tulboden bescriffuit står etc. Och samma dagh wartt honom och epterlatid, thet han motte fæste lagh epter hans egin begæren [267 v.] och för the orsaker skuldt, Bom forscriffuit står, then ene, thet han lågh hårdeliga siwk på samma dagh, som skepedt scriffuit

wartt, ther hans godz war opa, then andra, att han icke wiiste aff sadana hans Kon. M:ttz mandatt och budh <förkunnatt> hade förkunnatt warit på radstuffuun, vtan på samma tiidh war han stadder i Westeraårs, nær samma articlar förkunnade worde *etc.* Han fæste lagh, och neste rådstuffuu dagh skulle han fulborde thom, szom förscriffuit står.

Jtem 4 maii satt för retta Kon. M:ttz befallningisman på [Stocholms] slott Oluff Larsson, Clemett Hanson, Jacob Bagge samt burgmestare och raad.

Szamma dagh kom Hanns Gammall för retta med sine lagmen och wille nu fulborda then eedh han neste radstuffuu dag tilforenne siig förplictad hade och góre sin eedh, thet han låg siwk och förmätte icke komme på tulboden personliga, och tiill thet andra wille han och hans lagmen swærie med honom, att han icke heller wiiste aff thet kon:ge mandatt, som vtgongit och vtropatt hade warid om tulboden *etc.* Szå epter han och hans lagmen stode alle tilrede och wille fulborda then eed, som han fæst hade, wartt honom eeden giffuin epter wår lagh, och han skulle få siitt jern ighen, som rosteratt war. Hans lagmen wåre tesse: Eriich Eriichson, Tórfast Olsson, Lasse Nylennige, Niels Spedz och Swen Joensson.

Vnge Oluff Dyster, Hans Skillingh.

[268]

Anno Domini 1552 then 25 dagen vti aprilj månadt satt för retta Kon. M:ttz befallningisman Oluff Larsson, och szama dagh stod hustrv Margreta Morten Stigsons epterleffuerska jn för retta, med sina berådne mode, szå och med sine kære sóners ja, godh willie och samtyckie vplott och leffrerade erligom manne, wår medborgare Hanns Skillingh, ett siitt steenhus och liggjande [grund], belægit yttarst i Wåmbfierdingen och nest husedt nordan om Nielses Annes stenus, huilked stenus och grund för:ne hustrv Margreta lagliiga såldt haffuer för:ne Hanns Skillingh för sexhundra 4 ortuger, sex tunnor saltt och sex alnar amsterdam, huilke peningar, saltt och klæde hustrv Margreta bekende siig anammatt och vpburit haffue tiill goda nóie och fulla bettalning, then siidsta pening med then första *etc.* Ther med affhende hon siig, sinom arffuom och epterkomandom för:ne stenus och grundh med all sin tilbehórlise och tilegnade thet Hanns Skillingh, hans hustrv, barn och theris

epterkomande erffuingar med bodar, windar och kellare och med tre sine frie murar, vppe och nidre, quitt, friitt, tiill ewerdeligo ægo, orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff fódde, ofodde tiill ewigher tiid. Och war *thetta* hus lagbudit, laghstondit och med tesse godemen, Buddans Eriick och Eriich Personn, hembudit hustrv Margrettis sóner, och the wille thet jntid kiópe. Och her opå lagde Hanns Skilling vp sin fridskilling, som lagh seie.

[268 v.]

Peder Anderson kópswenn,
Oluff Knutsson.

Anno Domini 1552 then 25 dagen i aprilj månadt stod jn fór retta Pedher Anderson, på then tiid en kópsuen her i staden, vplott och leffrerade erligom manne Oluff Knutzon ett stenhus och liggiande grund, som han fór någre fórlidne åår kiópt hade, belægit i Jacob Lumpes grend på nórra siidone nest nedan fórrer store Jónses huss med frij murancker, liggiandis jn i samme Jónses hus, som nu på thenne tiid ther jnlagde och befæstade ære, ty så ær nu thom emellam fórligitt. Huilkid stenhus och grund Pedher Anderson bekende siig lagliiga saldt haffua Oluff Knutson fór 500 ƒ , thom han sade siig vpburitt haffue, then sidste pening med then fórra. Ther med affhende han siig, sinom epterkomande erffuinger fórrer stenhus och grundh och tilegnade thet fórrer Oluff Knutson med bodar, winder och kellare quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo och orappatt, oklandratt epter thenne dag aff fódde, ofódde tiill ewigher tiid. Och war *thetta* huss lagbudit, lagstondit och hembudit, och fridskillingen gaff Oluff Knutson på disken, som lagen jnneholle.

[269]

Hans Hindricsson.

Szama dagh stod Simon scriffuare jn fór retta och tiltalade Hans Hindricsson om thet roop och rykte, som han haffuer fórrt honom opå och besynnerliiga fór några vikur sedan j menige mandz áhóra her opå radstuffuun, thet han sade tiill Simon, att han skulle haffue befórrt honom jn fórrer Kon. M:tt, w[år] aller nådigiste herre, och sagtt, thet <han skulle> Hans Hindricsson skulle j fiord, then tiid han brooscriffuare war her i staden, fórdollt allt thet godz, som Hanns Gammall och hans brodher, Lasse Gammall, hade bekomit jfrå Norraboten, och jntid scriffuit thet j siitt register, och skælte honom szå skændeliga jn fór en rett i allemandz áhóra. Och sade

Hans Hindricsson, thet Simon scriffuares egit breff, som han hans Kon. M:tt tilscriffuit haffuer, skall thet honom óffuerbetyga, och nær thetta Simon Bå fórtaldt hade fór the godemen, szom fór retta szátte, sporde han yttherligare Hanns Hindricsson tiill, huad skæll han tiill thetta tall hade, eller aff huem han thet fórstondit hade etc. Och sade Simon siig wela leggie thetta roop siig jfrå och hade thet aldrig giortt, huarken scriffuit om honom eller befórtt honom, som han honom tillagt hade. Tiill huilkiidh Hanns Hindricsson nu fast annorledis swarade tiill thenne saack æn j sidstens, then tiid han szå hógtt beropade siig på Simons breff, men nu nekade han och sade, thet han om jntheb breff tilforenne talad hadhe, och skótt saken jn på Hanns Gammall och sade, thet han skulle haffue sadana tall sagtt opå Simon fór honom och wille jntid bekenne om Simons breff, som han tilforenne giortt hade. Dhå swaradis honom strax, att meste parten, som i radstuffuun sátte, droge thet well tiill minnes, att Hans Hindricson i then fórstá resso Simon talade honom tiill, thet han sade: 'Tiitt egit breff, som tu Kon. M:tt tilskriffuit haffuer, skall thet fórmelde', huilkit Simon scriffuare hógtt benekade och fórwilkorade siig att bliffue en skælm, om han någhet om honom skriffuit haffuer, æn dog Hanns Hindricsson nu slætte aff, och wille jntheb bestå om sadana breff, som han tilforenne om taledh hade, æn dogh honom thet jntid hielpe kunde, ty ther wåre szå monge, som vithnade emott Hans Hindricsson, att han thet jntid neka kunde.

[269 v.]

Och epter saken belangade jn opå Simons breff, som han tiill wår alder nådigiste herre tilscriffuit hade, stodh Clemett Hanson vp och hårdeliga tiltalade fór:ne Hanns Hindricson och begærade wetta, hoo then war <vtj>, som honom om Simons breff fórkunnatt hade, eller om någen vti hógbemelte Kon. M:ttz cancelleij hade honom thet sagtt. Thet fórmante Clemett Hanns Hindricsson på then eed han Kon. M:tt sworit hade, att han thet oppenbarliga bekenne skulle. Dhå swarade Hanns Hindricsson och hógeliiga benekade, thet jngen vti hans Kon. M:tt[z] cancelleij hade fór honom om någhet breff rórtt eller taladh, ej heller hade han någen ther om bidit, ther swor han opå Gud och thet helge ewangelium. Och epter han nu jntid wille bestå the ord, som han tilfórenne sagtt hadhe, vtan bóriade vika saken jn opå Hans Gammall, och jngen retzliga kunde han fóre seia vtan nekade allt thet han tilforenne sagtt hadhe,

[270]

dherfóre motte han stælle borgan fór siig, och honom warrt fóre sagtt, *thet* han skulle giffue siig tiill Kon. M:tt, w. n. herre, och góre Simons [*sic*] *scriffuare* vrsægtt ther om *thet* roop och rykte han opå Simon komit haffuer. Hans liifftismen wære tesse: Joseph Aruits-sonn . . .

[270 v.]

Karin Åsmundz.

Szama dagh stod fór retta Hanns Wågehals fulmyndiig på saliige Hindriich bunthmakares wegna och anklagade en quinna, benempd Karin Åsmundz, huilkin mykin truldom hade tagit siig fóre att bruka *her* i staden, och besynnerliga hade hon mykid bedragit Hindriich bunthmakers hustrv *her* j staden och hade giffuit henne fórrer, atth epter hon en lonnliig tiid hade warid siwk, och jngen kunde hielpe, huarken bardhskærara eller andra, sade hon siig wetta rådth tiill att botha henne och gaff henne szå fórrer, att twå diefflar leckte *med* henne, och ther viiste hon good raad tiill att hielpe henne aff *med* thom och sade: Lætt migh få ett par aff thin besta klæder, jagh viill læsse vtóffuer thom i tre torsdagz quællar, sedan skall thu få thom ighen, och *thet* skall bliffue bættre *med* tiig, och ther ska tu giffua migh liicha fór mith omak.

[271]

Widare sedan hon *thenne* klæder bekomith hade, begintte hon fast mere begære och sade: Jag behóffuer flere stúcke *her* tiill och besynnerliga ena szólff skeed *med* en spiire knop. Then latt hon och henne få, och dogh sade hon, att allt *thetta* gór icke fyllest. Och på sidstone, som *her* epter fólder, bedrogh hon *then* arma bunthmakershustrvn szå, att hon på liictone hade mindre eller litiid quartth, på huilkid *thenne* Hans Wågehals högeliigen klagade óffuer henne och begærade wetta, huad hon aff *szamma* tingest giortt hade, som hon *med* sadana bedrægerij bekomit hade. Tiill huilkiid hon *jnthet* annat sware kunde æn: Jag war fattiig och stod i mong geell och hade *jnthet*, *thet* jagh thom *med* bettale kunde. Szå kom Satanas och gaff migh *thetta* orådth jn, och *jnthet* wett jag eller kan *med* någon truldom, vtan *med* sadana bedrægarij haffuer jag om gådz *med*, szom nu huar man well oppenbartth ær. Nogh haffuer jagh loffuad wtt att góre átt thom, szom jag haffuer handlad *med*, på *thet* jagh motte bekoma *peningar*, och dogh jntid *kunnett* hulptit thom. Huad som eder nu tæckis góre *med* mig arma quinna, stelte hon tiill the godemen fór retta szátte. Dogh bekende hon, att bådhe fór *thenne* saack och flere saker *med*, som hon bedriffuit

haffuer, skulle Kon. Mitt, w[år] alder nådigiste herre, haffue giffuit henne tiill fór itt år sedan, then tiid hon fænglich satt på slotthet, och thet skulle haffue skeedt fór vår alder nådigiste förstnnes förbón skuldt, dog med sådana förord, att hon sadana truldom eller bedrægærij epter then dagh icke bedriffue skulle, huilkiid och icke sedan haffuer waridth med henne befunnith. Dog kunde Hans Wågehalssz icke få then deell ighen, som han klagade epter på för:ne Hindriich bunthmakers hustrv wegna, med mindre han måtte stælle henne vti en rett, som nu skeedt ær etc. Dherföre wartt så handlad om thenne saack, att huad deell, som thenne Åszmundz Karin haffuer såldt eller panttsatt androm, thet som Hindriexs hustrv tilhórer, thet skall han anamma tilbache ighen, och the, som någet på sadana klæder eller szólff vtlæntt haffuer, sókie siitt ighen hooss thenne Asmundz Karin etc. Then ther owisliga handlar, han motte wiisliga bettala. Och om thenne Asmundz Karin, som thetta bedrægarij giortt och bedriffuit haffuer, wartt så sagtt, thet¹ hon skall wisas aff by och aff staden och förswærie, att hon aldriig skall komme her jn ighen. Warder hon her mere ighen funnin, dhå skall hon stå viid stupone och sliitta riiss och miste óronen. Och bódellen toogh henne och ledde henne vtur staden vtan om grind på Sudre malm. Och thetta epterscriffna hade² hon lugith jfrå salige Hindrich buntmakers hustrv: först en arnesk krage kåpa så godh som 30 þ, jtem en engilsk kiortil bræmatt med hærmelin fór 26 þ, en skeed så godh som 7 þ, en bæltis sóliia fórgilt fór 5 þ, en kedie wog 2½ lodt så god som 9 þ, en kopper grytta wog j [L] 8 fór 5 þ, jtem 6 perle knóper med fórgilte bogstaffuer fór 25 þ, jtem rede peningar 24 þ.

[271 v.]

[272]

Sachóre.

Szama dag wartt Bæocht Clemetsonn saker tiill 12 þ, fór thet han hógh Arendt hattamaker, och skal bettale hans bardskærare lón, och kæmænærana kreffwie sackóren wtth.

Sachóre.

Jtem Lasse Hindricsson skall fórlíiche siig med kæmænærana, fór thet han hárdrogh lille Oluff Finne.

¹ I ms. står: thon hon. — ² Ordet 'hade' är i ms. upprepat.

Philipus gulsmedt.

Szama dagh wartt then saken handlad, som Philipus gulsmedt offta hade warid i *retta med*, och besynnerliiga om the 40 ƒ , som salige Jóns gulsmedt hade tagith vtur gulsmedtz *embitis* byssa, thenn tiid Jónns och Philipus wåre oldermen fór *embethet*. Och epter monng geell nu på færde ær epter salige Jónns gulsmedt, wille gerne [272 v.] *thenne* Philipus wette, huar som embittid skulle komma tiill sina bettalning, epter *thet* war betrodda *peningar* och jnsatte tiill truwer handth. Szå wartt ther om handlad och ransakadh, och epter *samma peningar*, Bom j fór:ne embittis byssa war, haffue warid aff hela embitteth ther jnsatta och icke någrom læntte antingen aff embitteth eller aff Philippo, som alderman war *med* honom, dherfóre worte the och ræcknade fór jnsatt godz, som lagen segher, och skole *samma peningar* anammas och bettalas aff oskiipto godze, som epter salige Jónns gulsmedt ær. *Thet* beskeid fiich Philipus om siith ærandhe.

Madz Bærgh.

Szama dag stodh jn fór *retta* Ambiórnn skredare, borgare i Vastena, och klagade óffuer en landzknech, benempd Madz Bærgh, och gaff honom skuldt, *thet* han hade slagid hans son j hæll på Norra malm, Bom och war en landzknech, och begærade wetta, huru han siig *med thenne* Madz Bærgh stælle skulle, att straffad motte bliffue, som óffuer hans son hendt och skedth war *etc*. Ther swarade [273] Madz Bærgh szå tiill, att han aldrig slogh hans son i hæll, eij heller på then tiid han slagin bleff hade någet kiiffuad eller trætt *med* hans szon, och jntid ontht hade han heller vtestondandis *med* honom, vtan en annen landzknech slogz *med* honom, och han gaff honom *thet* sår, han bleff dódh aff. Men *thet* bekende *thenne* Madz Bærgh, att han toogh frid emellam honom, som dóden leedh, och then, som slogz *med* honom, mere skuldt sade han siig icke haffue i *thenne* saack. Och epter then andra landzknecten icke tilstædis war, som saken galtt opå, leddis *samma* Madz Bærgh på slotthet ighen, tiill så lenge then andra komber och tilstædis *med etc*.

Eriich Olsons erffwinge, som hade Kon.

M:ttz kopper i befallning fór någre
fórlidne åår sedann.

Att epter thenne salige Eriich Olsson ær tilagters vti sin regenskap 3 skepund kopper minus j [L]ꝛ, och en Salebergz man hade erfftt honom, viid namn . . .¹, wille Oluff Larson på Kon. M:ttz wegna wetta, hoo szom thenne kopper bettale skulle Kon. M:tt. Dhå hade samma Salebergzman, som erfftt hade epter Eriich Olsson, skotzmåll jn opå Casper byssegiutare på Norre malm och sade, thet Eriich Olsson skulle haffue lefferatt honom en stoor summa kopper, och i samma summa skulle thenne 3 skeppundh wara ibland med, thet och Eriich Olson i sin liifz tiidh hade talad thenne Casper byssegiutare tiill om, och Casper wille thet jntid bekenne vtan på sidstonne bestod Casper siig haffue 9 [L]ꝛ óffuer, mere wille han icke bekenne. Och i midler tiid bleff fór:ne Eriich Olsson dódh, och giordis sedan jn thet mere tiill sakene. Szå opå thet saken motte ene gonge gripe en ende, wartt nempde sex godemen tiill, som skulle betaste thenne saken emellam bondan och Casper byssegiutare, þå atte motte både drage skaden halffparten huar dera, på thet Kon. M:tt, w. n. herre, motte koma tiill sine fulla bettalningh, och huar thenne Casper byssegiutare icke synes gå eller liida thenne fórlieichning, som fórtaldt ær, dhå skall han góre en tolf manna eed på radstuffuun, thet han haffuer icke anammatt óffuer then summa honom burde haffue aff Eriich Olson thenne 3 skeppund kopper minus j [L]ꝛ. Kan han thenne eeden fulborda, warj frij, och Eriich Olsons erffwinge bettale sedan allan kopperren, þom han tilagters ær. Med thenne beskeid wiistis nu thenne 2 aff.

[273 v.]

Jóren van Strålesundh.

[274]

Szama dag klagade Kon. M:tt[z] broowachtara óffuer en kóp-suen, benemp[d] Jóren v. Strålesund, thet han j fórbod hade såldt bortt 4 stiecke engilst, som samma broowachtara hade bespråkad på Kon. M:ttz wegna tiill kiópz etc. Ther swarade Jóren, att han jntid aff sadana fórbod viiste, vtan sedan han hade latid tulscriffuaren scriffua then dell, han tiill staden fórtt hade, meentte han siig well motte sælie, huad han hade, och sade siig ther wilia dóó opå,

¹ Plats är i ms. lämnad för det ej utskrivna namnet. Jfr nedan s. 175.

att han thet icke förstätt hade, thet samma browachtare honom samma klæde förbudit hade, ej heller kunde han forstå swenst måll, ty han hade aldriig warid her i landet för æn nu *etc.* Szå wartt honom förelagtt, thet han neste radstuffuu dagh skall góra sin eed sielff tridie, thet han icke förstätt hade, att samma klæde honom förbudit wartt att sælie, vtan thet skulle stå Kon. M:ttz kópman tilhonde. Kunde han thetta góra, skulle han ware frij för saken, men klædhet skall han dogh lichauell latte komma på slotthet. Ther skall han få sine bettalningh.

[274 v.]

Hustru Margreta Bæncth Hansons.

Szama dag stod jn för retta Ingeuall i Ósberga och klagade tiill hustrv Margreta Bæncth Hansons och sade, thet hennes stood hest hade komith itt hans skiutt eller hors om halsen, och ther tiill hade hennes hest bitid och slagit Ingeuals hest, som giik med hans skiutt allan ofærdigan, och begærade han wederlegning för hans skade, som hustrv Margrettis hest hade giortt honom. Och hade han 3 bónder med siig wiid nampn Brynolff i Ósberga, Lasse i Bæierstada och Per Nilsson *ibidem*, huilke alle vithnade och sworo på korsedt och thet helga euangelium, att then skada, som Ingeuall i Ósberga hade fongit på skiuthet och sin hest, thet giorde hustrv Margrettis stood hesth *etc.* Dherfóre sadis dhå hustrv Margretta tiill, att hon skall förliicha siig med bondan om skada gellett, och epter stadz lagen ægor [*sic*] hon fórnóie bondan hallffuan skadan ighen *etc.*

[275]

Finuedt gulsmedt, Hindrick Snaffuell.

Anno Domini 1552 then 9 dagen maij stod jn för retta i fougtns Oluff Larsons och menige rådzens nærwaru förstondiig man Finuedt gulsmedt med sine fulle berådne mode welfórtæncht, szå och med sine kære hustrves, hustrv Birgittis ja, godh willie och samtyckie, vplott och leffererade med handh och mundh beskedeliigom manne Hindrich Snaffwell, borgare i Kópung, ett siitt stenhus och liggande grund, belægiitt wiid Jernntorgiitt her i Stochholm twertt vtóffuer Gorius Holstes hussz på óstra siidon och vpsidis eller nordan fórrer her Hans kókemestares stenhus, huilkiid stenhus och grund fór:ne Finuedt gulsmedth lagliiga saldt haffuer förbenempde Hindriich Snaffwell i Kópung för halffiortonde hundrade $\frac{1}{2}$ ortuger, sex alnar engilst och 4 alnar saijen. Thenne summa, bade peningar

och klæde, bekende Finuedt siig anammatt och vpburit haffue tiill goda nóie och fulla bettalningh, then siidsta peniing med then första etc. Huarföre affhende Finuedt gulsmedt siig och sine hustrv och [275 v.] beggie theris epterkomande erffuingher fór:ne stenhus och grund, med bodar, windar och kellare, och tilegnade thet förbemelte Hindrich Snaffuell och hans erffuingar quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo orappatt, oklandrat epter thenne dagh aff alle fódde, ofódde och åtalare tiill ewigh tiidt. Ther opå lagde Hindrich Snaffuell vp sin fridskillingh, och war thetta huss lagbudit, lagstondit och med twå godemen Tórfast Olson och hans brodher Pedher hembudit, och the wille thet jntid kiópe vtan anammade en skænck fór theris byrda rett the hade tiill szame hus.

Tórfast Olszonn, kæmænære eedh.

Szama dag wartt Tórfast Olson satt tiill stadzens kæmænære på thetta årett och giorde han sin eedh, som lagen jneholle.

Casper byssegiutare.

[276]

Szama dagh stodh åtther Pedher Olsson i Fredabrunth i Salu sochn och begærade, thet Casper byssegiutare skulle fulborda then tolf manne eedh, som han fór otto dagher vttest hade her på radstuffuun om the 3 skepund kopper minus j [L]æ, som Casper skulle haffue jne med siig på saliige Eriich Olsons wegna etc. Szå wartt Casper fram kallad fór retten, och spordis honom tiill, om han hade sine lagmen til rede, som honom fórelagtt war fór otto dagher sedann. Dhå sade han: Neij, jnge haffuer jag, eij heller kan jag någon bekomme, szom någon lagh eller eedh med mig gonge wiill fór thenne saack mig tillagtt ær om fór:ne kopper. Szå epter wåre lagh then szå fórmelder vti radstuffuu balkenom i 25 capitell, att then som eed fæster och gitter icke gongit, warj fæltet tiill sakena etc., szå fæltis och thenne Casper byssegiutare i dag tiill thenne saack om kopparen, szå att han skall bettale Kon. M:tt fór:ne trij skepundh kopper minus j [L]æ, som saliige Eriich Olsson j sin regenskap tiill agters ær, och bonden Pedher Olson sadis frij fór thenne saack, och ther med drogh han sine færde hem tiill siitt heman ighen. Och Casper stælle borgan fór kopparen. [276 v.]

S. d. bleff Hanns Thomesson saker tiill 3 ş, fór thet han hade slagit Niels kelresuens hustrv på munnem.

Hanns Hiælm aff Arboga.

Szama dagh stod jn fór retta Jóren Person och tiltalade Hanns Hiælm, borgare i Arboga, om itth arff han erffdt haffuer epter Herman Spræck j Arboga och sade, *thet* Herman skulle ware honom skyllug 300 q på hans hustrves fæderne, och mente *thenne* Jóren, att Hans Hielm burde jntid erffua fór:ne Herman Spræck, och sade han war jn*thet* hans rette erffuinge vtan hade ellies wellatt siig *samma* arff tiill *etc.* Szå spordis dhå Hans Hielm tiill huad skæll eller bewiiss han hade tiill *samma* arff han anammatt haffuer epter fór:ne Herman Spræck. Dhå hade han jngen annen bewiiss [277] tiill *samma* arff æn han sade, att Herman Spræck hade i siitt ytthersta, dhå han lågh på sin sotte sæng, kendt honom fór sin erffwinge och sade, atte wåre skyldemen tilhope, men huru nær the wåre skyldte tilhopa, wiiste han jn*thet* seia. Och dherföre *sadis* honom allfwarliga tiill, *thet* han skall jn*thet* befatta siig *med* *samma* arff, huarcken *med* gården i Arboga eller *med* lósóra, fór æn han haffuer warith vt*he* i Tysland och tagit bewiiss opå, att han ær Herman Spræcks neste och rette erffwinge och jngen annen eller jngen nærmare æn han alene. Och ther skulle Hans Hielm stælle borgan fórre, att han *thetta* fulborda wille, som *fórscriffuit* står. Ellies bliffuer *samma* arff recknad fór dana arff, huar *thenne* Hans Hielm icke *thenne* bewiiss bekomma kan, som *fórscriffuit* står, och bór komma Kon. M:tt w. n. herre tilhonda.

[277 v.]

Hans Hindricsonn om stadzwägenn.

Anno Domini 1552 *then* 14 dagen vti maii månadth giorde Hanns Hindricson sin eedh opå radstuffuun i fougten Oluff Larsonsns nærwaru fór en stadz wægare her i staden, att han skall wæga rett och hans drenger *med* honom både åtth fattigom och riikom. Och honom anthwardad*is* wågen i hendher epter *thet* breff han aff Kon. M:tt w. n. herre bekomith haffuer.

Hans Kranck.

Szama dagh *sadis* vnge Hanns Kranck tiill, *thet* han skall fórnoie Swen Monson *then* halff lest jernn, som han haffuer loffuedt vtgiffue på sin broders wegna epter the vithne, som fór:ne Suen Monsson ther opå haffuer, huilke wore Pedher Jónsson och Niels Spedz.

Hans Eskilson och hans hustru
om then tridie peningh.

[278]

Anno Domini 1552 then 27 dagen vti junii månadt satt för retta på Stocholms radstuffuu Kon. M:ttz fougte Oluff Larson sampt burgmestare och radh *ibidem*.

Szama dagh stodh jn för retta Hans Eskilsson *med* sine kære hustru och gaff tilkenne, att epter Gudh alzwolliig hade kallad all theris barnn jfrå thom och the wåre nu tu ålderstigin ffolk och för-måtte icke mykid *her* epter slæpe och drage mykla rikedomar til-hopå, szå hade the siig szå på både siidor betæncht, atte gåffue huart thera andro huar tridie peningh j allt *thet* the åtte, både i lóst och i fasth epter stadz lagh, ehuilkid aff thom Gud tæchtis fórra kalla aff *thenne* synduga werldenne, och then som dhå epter leffuer, skall han *thenne* gåffua nijutta och beholle epter lagen, och begæ-rade, att *thetta* motte warde anteknad i stadzens booch, huilkid thom och epterlatiid bleff *etc.*

Oluff Persons tunnebindares
erffwingar.

[278 v.]

Anno Domini 1552 then 27 junij stod jn för retta saliige Oluff Persons erffwingar, næmlige Eskil Simonson *med* sine hustrv, hustrv Walborgh, fór:ne Oluff Persons syster, fulmynduge på Oluff Persons moders och broders wegna, som i Finland ære, bekende och tilstode, atte wenlige och wellfórligte wåre *med* saliige Oluff Persons hustrv, hustru Anna, om *thet* arff thom erffua burde epter saliige Oluff Person, epter then fattigdom som ther på færde war, och bekende *thenne* Eskiill Simonson och hans hustrv siig vpburit haffua fór sama arff j peningar och i wærd tiill 20 *ƒ* ortuger bade på theris wegna, szå och på Eskils hustrues moders och broders wegna, szå att om sama arff ær *her med* en platt fórligtt och afftaled saack. Och giorde fór:ne Eskil Simonson och hans hustrv fór:ne hustru Anna tunnebindares quitt, frij, ledug och lóss fór allt ytthermere klander eller tiltall om sama arff epter *thenne* dagh både fór fóddom och ofóddom, och om så saker wore, att fór:ne Oluff Persons moder eller broder icke wille latte siig nóie *med* then deell, som nu fórligtt och fódragit ær, dhå bepictade sama Eskil Simonsson siig och hans hustrv, atte wele sware tiill *thetta* ærande och icke hustrv Anna. Dog skall *thenne* hustrv Anna sware tiill all geell, som på færde

[279]

ær. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn fór retta. Och tesse godemen hade warit óffuer thenne fórlíichningh: Vrban målare, Peder tunnebindare, Jacob óffuerskærare, Siifrid Siffridsson, Jóns Clemetson och Peder Nilsson.

Jacob Hansons erffwingar.

Szama dag stode salíige Jacob Hansons erffwingar fór retta, næmlíge Oluff Nilson, borgare i Åboo, med sin syster Mariett Nilsdotter, Bærtiill och Malin her i byn, bekende och tilstode, atte anammatt och vpburitt hade aff salíige Jacob Hansons epterleffue hustrv, hustrv Walburgh, 20 ꝯ ortuger i arff epter theris faderbroder Jacob Hansson, Gud hans siell glædj. Och epter fór:ne Jacob Hansson i mong år hade legatt på sængen, och ganska litid war ther nu att erffua, dherfóre wille the och jn thet mere begære, æn ßom godemen thom emellam fórlígt hade, med hvilke peníngar the och aldels well tilfrídz stælte wore, och gáffue her med fór:ne hustrv Walborg, theris faderbroders hustru, quítt, fríj, ledug och lóss fór allt ytthermere tiltall vm sama arff epter thenne dag bade fór thom och alle theris epterkomande, fódde och ofódde. Och her emott skall hustru Walborgh beholle síitt træhus, hon sítter vti, quítt och fríitt, och sware tíill all gell, som på færde ære. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn fór retta. Óffuermen, som thenne fórlíichning giord hade: Marcus Anderson, Siifrid Dauitsonn, Pauall scríffuare och Eskil suærdslípere.

vpbudít Szama dag stod jn fór retta Bæncht Balk, systeaman her i spettalen, och vpbódh <Suen> ítt the fattígis huss, som líggher i Sancte Larse grend — primo.

vp:tt S. d. Niels gulsmedt vpbudít síitt hus, som han boor vti — primo.

[280] Madz Staffanzons hustrues
erffwingar westan tíill.

Szama dagh stode jn fór retta Oluff Morth[e]nson och Mechiill Bæncthson, wære stolebródher, fulmynduge och mektuge aff salíige hustrv Marietz Madz Staffanssons hustrves rette erffwínger, næmlíge Clauus klockare víid Broo kirkia víid Stækedh, vplotte och quítterade fór:ne Madz Staffansson fór allt thet arff, ßom fór:ne

Claus klockare erffua burde epter sin framlidne systerdotter, salig hustrv Mariett Madz Staffansons, Gud hennes siell glædj. Och bekende these godemen, thet Claus klockare vpburit hade fór fór:ne arff ett træhus med grund och alle quitt och friitt liggendis twertt vtóffuer Clemett Hansons och Niels Andersons stenus på sudra sidone i samma grendh, som war skattad for 300 þ, och ther tiill rede peningar 200 þ, två nia grytor woge tilhope 2 [L] 5 þ, jtem 2 skedar woge 10 lott, och salige hustrv Mariedz beste kiorttiill och kåpa, och i kiorttillen war 7 par forgilte spenner vtj och ett par fórgilte spenne i kåpan, en vnngz liista [sic], med huilkin bettalning for:ne Claus klockare siigh aldels och well átnóia lott. Och her med gaff han fór:ne Madz Staffanson quitt, frij, ledug och lóss fór allt ytthermere klander eller tiltall vm fór:ne arff, både fór siig och alle hans epterkomande, fódde och ofódde. Och her emot skall fór:ne Madz Staffanson beholle sine stenus tu quitt och friitt och sware tiill all geell, som på færde ær jlendis och vthlændis. Och sedan bodar och malmgård och allt annatt, som på færde ær, må och skal fórbenempde Madz Staffansson quitt och friitt beholle vtan allt vidare klander eller tiltall epter thenne dagh fór ena ewerdeliigo ægo, på huilkid Madz Staffansson lagde vp sin fridskilligh epter lagenn. [280 v.]

Dogh war thet szå fórdatt om thetta arff, att huar szå hendher, att någer epter thenne dagh fram komber, som nærmare ær tiill thetta arff, szom Claus nu vpburit haffuer, som moderbroderren ær, dhå haffuer han fórplicad siig við sine ære och redelighet tilgórands, thet han wiill swara tiill thetta arff och icke Madz Staffanson, ther han och rægte Madz Staffanson hondena opá i fór:ne godemens nærwaru, som óffuer samma fórliechning wore, then tiid hon endatt bleff, næmlige Oluff Morth[e]nsson, Mechiill Bæchtsson, Gregers Person, Tórfast Olson och Frans Person. [281]

Thomas Hindricson fiiskare, Peder

Kyru fiiskare om hus bytte.

Anno Domini 1552 then 27 dagen junij i fougten Oluff Larsons nærwaru stod jn fór retta Thomas Hindricson fiiskare med sine berådne mode, Bå och med sine kære hustrves ja, godh willie och samtiickie vplott och lefferade med hand och mund sin medborgare Pedher Hindricson Kyru siitt stenus och liggande grundh, som han

[281 v.] sielfft vti boodt haffuer, liggiandis óstan tiill j Helge lechame grennd på nórra sidone och emellam Lasse Mechilsons træhus och Kumans Mortens hussz, fór huilkiid stenhuss Thomas Hindricson bekende siig vpburit haffue femhundrade Ɔ ortuger rede peningar och ett træhus, liggiandis i Lindwedz grendhen nest Kon. M:tt[z] skipgårdh med grund och alle. Dherfóre affhende fór:ne Thomas Hindricson siig, sine hustrv och theris epterkomande erffwinger fór:ne steenus och grundh och tilegnade thet förbemelte Pedher Kyru och hans epterkomande erffwinger quitt och friitt tiill ewerdeligo ægo orappatt, oklandratt epter thenne dagh aff alle fódde, ofodde och åtalare tiill ewigh tiid. Och thetta huss war lagbuditt, lagstonditt och hambuditt och fridskillingen på giffuin epter lagen.

[282] Szama dag stodh och Pedher Kyru fiiskare och [sic] fór retta, vplott och leffrerade Thomas Hindricson siitt træhus och liggiande grund, som ær belægit i nordeste grenden viid eller nest Kon. M:ttz skiipz gårdh på sudra sidone, som ær vpbyggt i knutt med Holger timbermandz træhus huss [sic], huilkiid træhus och grund fór:ne Pedher Hindricson giffuit haffuer Thomas Hindricson i bettalning fór thet stenus han fiik aff honom och ther tiill 500 Ɔ. Dherfóre affhende samme Pedher Hindricson siig och sine erffwinger fór:ne træhus och grund och tilegnade thet förbenempde Thomas Hindricson och hans erffwinger quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo. Och ær lengden på tompen, ther husedt står opå, 10 alnar j quarter, och bredden ær 12 alnar j quarter. Och war thetta hussaskiippte lagliiga skeedt thom emellam, epter som stadzlagh ther om jneholle och formelle.

Josep Aruitsonn, Lasse Jacobsonn.

[282 v.] Szama dag stod jn fór retta Lasse Jacobsonn och gaff tilkenne, thet Josep Aruitsonn, som hade warit hans kære hustrues förmyndare, medan hon piga och óffuermage war, epter hennes salige fader Lasse skipman hade giortt honom en fulkomplig och redeliigh regenskap fór all then dell han hade hafftt hændher emellam som en erlig godhman och betackade honom ganska storliga fór allt omak och erbette han hafftt hade fór hans hustru och thet med allan kerliig med honom gherne forskille, och gaff her med thenne Lasse Jacobsonn fór:ne Josep Aruitsonn quitt, frii, ledug och lóss fór fór:ne sin hustrves arff han fórestonditt hade och fór allt ytthermere tiltall epter thenne dagh. Och ther rægte han Josep hondena opå jn fór retta.

Hustru Karin Hindrich Jónsons, Thomas
Jngeszon och Niels Olsson scriffuare.

Anno Domini 1552 then 27 dagen vti julij månadt åå rettan radstuffuu dagh i fougten Oluff Larsons nærwaru och áhóra stodh [283] jn fór retta Gregers Person fulmyndug och mektugh på hustru Karin [wegna] saliige Hindrich Jónsons epterleffuerska, vplott och leffrera-de med hannnd och mund beskedeligom manne Niels Olson, wår stolebroder, ett stenhús och grund, belægit westan tiill j Brede grenden óffuerste husedt j grenden på nórra sidone, huilkiid stenhús och grund fór:ne hustrv Karin Hindrich Jónsonns med sin medarffuinge Thomas Jngesson lagliiga såldt haffue fór:ne Niels Olsson fór ottehundrade siuttio & ortuger sadane myntte, som nu j rigit gænxe och gæffue ære, thom samma hustrv Karin och Thomas Jngeson bekende siig anammatt och vpburit haffue, then siidste pening medt then fórsta etc. Huarfóre affhende the siig och sine erffwingher fór:ne stenhús och grund med all sin tilbehórilse och tilegnade thet fór:ne Niels Olsson [och] hans erffvinger quitt, friitt med sine fyre friie murar offuan och nedan med bodar, windar och kellare och halfftt hualffuet [283 v.] óffuer grenden på nórra sidone tiill ewerdeligo ægho. Och war thetta huss lagbudit, lagstondit och med tesse twå godemen, Oluff Suenson och Lasse Gregerson, neste byrdemen hembudit epter lagen, och the wille thet jntid kíópe etc.

Rawmo Jóns och Tónius Olsson
aff Åboo borgare.

Szama dagh kom jn fór retta Tónius Olsson, borgare i Åboo, och gaff tilkenna, thet han hade i fórgongin winntther såldt Rawmo Jónns, wår medborgare, halff parten i siitt skiip, szom han her viid brona liggiandis haffuer, j godemens nærwaru och áhóra, fór huilkin skiipz partt fór:ne Rawmo Jónns honom i bettalning giffuit haffuer sin gård j Åboo och ther tiill 200 &, ther på han och hade Rawmo Jónses egit breff och segell, att han med honom om samma skiipzpartt, szom förscriffuit står, giortt haffuer ett wiist och fasth kíóp med vithne och skæll, som lagliiga kíóp plæggher tilgå etc. Och wiill nu fórberórde Rawmo Jónns samma kíóp jntid bestå vtan bær nu monge [284] vrsægter fórrer, som på then tiid kíópett giordis, jntid på færde wære, och begærade thenne Tónius Olsson, atte godemen fór retta sätte skulle fórhjelpe honom i thetta ærande, szå mygit som han kan finnes

haffue rett och skæll vti etc. Wartt och *thetta* ærande granneliga óffuerwægit och ransakad, och epter i sanningen befunnit wartt, att fór:ne Rawmo Jóns hade ett fast och fulbordat kióp med fór:ne Tónius Olsson handlad och giortt om förberórde skiipz partth, dherfóre bleff och *samma* kióp epter vár lagh gillad och stadfest, aldéis såsom Rawmo Jónses egit kiópa breff jnneholler och fórmeldher, *thet* han och fulborda och fultgóre skall. Dogh skall fór:ne Tónius Olsson leffrere jfrá siig all then deell, Bom skeped tillydher och jngen dell fórstinge eller fórdólie við *thet* straff szom ther tilhörer.

Pawall Szasse.

Szama dag sadis Pawall Szasse tiill then róliiske tunna, som brogikarne hade i rosteringh, och han skall góre ther tull aff, såsom andre fremande góre aff theris godz, som hiitt i ritig jnfóris.

[284 v.] Jtem 4 julij satt fór retta på Stocholms radhstuffuu Kon. M:ttz ståtthollare på Stocholms slott, Joonn Olsson tiill Hackesta, och Oluff Larsson, slodz fougte, samt Jacob Bagge.

vpbudit Szame dagh Bæncht Balk, sysleman i spettalen, vpbódh itt litid stenhús i Sancte Larse gere liggiandis och the fattiga tilhörer — primo.

S. d. Niels gulsmedt vpbudit siitt hus, som han boor vti — 2.

Hans Skotte, Harald Olsson.

Szama dagh stod Hans Skotte jn fór retta och klagade tiill Harald Olsson och sade, *thet* han hade icke stællt siig som en erliigh man med salige Oluff Skottes ægodelar, gull och peningar, och mente, *thet* war icke allt framburit eller oppenbarett, huad som [285] Oluff Skotte epter siig latiíd hade, och besynnerlige vm en gull sæck, then nu fórkomiin ær, huilkin salige Oluff Skotte skulle haffue latiíd *thenne* Hans Skotte see i hans hussz then tíid han liiffde och skulle ther sagtt brede wiíd tiill *thenne* Hans Skotte: Jagh ær icke Bå fattig, Bom thu tror, her ær en munne skans i, then en fattig man kan hielpe siig med. Och sæcken skulle ware szå stoor Bom enndz mandz stórste næffue, ther gullett war vti, och war ther tiill med en swartt sæck. Och begærade yttherligare *thenne* Hans Skotte, *thet* Harald Olsson skulle latthe Oluff Skottis testamente breff komme fram, han mente *thet* skulle och icke ware rett handlad med.

Thernest sade han, att någon tiid *epter* Oluff Skottis dódh skulle *samma* Harald Olsonn och hans hustru komit i Oluff Skottis huss, och på then tiid lågh Olaffz hustru på sine sottesæng, och som the jn i stuffuun jnkompne wåre, wiiste Harald allt huss folkid vtur stuffuun och lade haken på dórren och wåre szå ther en god stund jnne. Sedan giick Haraldz hustrv hem tiill siitt (nær the en god stund jn om liicta dórren warid hade), och haken ladis átther på dórren, och någet ther *epter* kom Haraldz hustru tilbache ighen, och dórren lodz átter vp. Men på thet siidste giik Harald och hans hustrv hem tiill siitt och befalte folkid i husedt gå jn tiill henne, som siuk lågh, och rede henne någet tiill matth. Men huad som Harald och hans hustrv bestælte, medan dórren tilliet war, wiiste han icke, men att szå tilgongit war, skótt sama Hans Skotte thet jn tiill Oluff Skottis huss folk, som på then tiid tiente i husedt, atte skulle *thetta* vithna med honom, att szå tilgongit war, som *fórscriffuit* står *etc.*

[285 v.]

Tiill thenne klage swarade Harald Olszon så, thet Hans Skotte skulle aldriigh bewisse honom vtóffuer thenne stúicke han honom tillagtt haffuer, huarken honom eller hans hustrv, och swor ther opå sin Gud, att han aldriig såg eller wiiste aff sådane gull sæck, som Hans Skotte talar om, och wille ther góre lagh och eedh fóre, thet han eller hans hustrv haffue honom aldriig seett eller siudermere affhendt eller bortstulid, som han honom tillagtt haffuer, eller någre andre ægodelar, szólff, gull eller peningar, annett æn thet som salige Oluff Skotte honom i testamente giffuit hade, och wille dher góre Bå stoor och hógh lag fóre, som någon tiid honom kunde fóreleggies.

[286]

Tiill thet andra, om thet Harald och hans hustru hade szå liict dórrena tiill om siig i Oluff Skottis hus och wiist folkiid fór dórren, ther kunde han jn thet retzliiga neka tiill, att szå tilgongit war. Men thet han eller hans hustrv skulle någon dell antingen dhå eller någon annen tiid burit eller stulid vtur Oluff Skottis hus, thet sade han siig aldrig giortt haffue och wiill ther góre lagh och eed fóre, att han i *samma* saack vbrotzliigh ær *etc.* Och *epter* fór:ne Hans Skotte hade skotzmåll jn opå en quinna och på en piiga, som på then tiid tiente j Oluff Skottis huss, bleff *thetta* ærande vpskutiid til neste radstuffuudagh, och dhå skall *samme* Hans Skotte haffue sine vithne tilstædis, som han siig opå beropad haffuer *etc.*

[286 v.]

Hindriich skreddare, Jónns Anderszon.

Anno Domini 1552 then 18 dagen julij stod jn fór retta Kon. M:ttz kópman her på Stocholms slott, Hindriich skredare, och gaff tilkenne om thet træhus, som Johan scriffuare åtth haffuer och honom fór någon tiid sedan tilskattadh war fór 120 ƒ j bettalning fór thet <han Kon. M:tt skyllog w.> same Johan scriffuare hans Kon. M:tt skyllog war, och epter samma Hindrich skredare hade nu lagfarith samma træhus, på thet han motte komma tiill sine fulla betalningh och góre sin regenskap fyllesth, stod han i dagh och vplott fór:ne træhussz och grundh Jónns Anderson kópswen fór szå monge peningar, som thet honom tilskattad war, næmlic fór 120 ƒ ortuger, thom Hindriich skredare bekende siig anammatt och vpburit haffue i gode nóie, then siidste pening med then fórsta etc. Dherfóre affhende Hindriich siig fór:ne træhus och grund med all sin tilbehórilse och tilegnade thet fórbenempde Jónns Andersonn och hans epterkomande erffwingher quitt, friitt tiill ewerdeliigo ægho. Och ær samma træhus belægit westan tiill i Brede grenden på sudra siidone och nederste husedt i samma grend, och tompenten, som husedt står opå, haffuer i lengden vtt med gatun xij alner ij quarter, bredden ær xij alner j quarter. Och war thetta samma træhus lagbudit, lagstondit och Johan scriffuares egin hustrv hambudit, och hon formätte thet jntid kiópe. Och opå thetta kióp lagde Jóns Andersonn vp sin fridskilling, som lagen jneholle.

[287]

Jacob Leheman aff Dantzike,
vnge Oluff Dyster.

[287 v.]

Szama dagh stod Jacob Leheman, burgare tiill Dantzike, och tiltalade vnge Oluff Dyster om någre peningar, som samme Oluff Dyster skyllogh war Clemett Rentzell, och epter same Jacob Leheman haffuer salliige Clemett Rentzels epterleffue hustrv, begærade han, thet honom motte wederfares rett på sine stiuffbarns wegna, och thet fór:ne Oluff Dyster motte góre sine handtscriift fyllesth och bettale honom then summa peningar han skyllog war. Szå epter huar man well wiiste, att samma Jacob Leheman war rynd jfrå Dantzke fór geell skuldt och hade i sadana motte jngen fórscriift aff rådhet i Dantzike, ther han boendis ær, att han någon gell jnkreffwie skulle på Clemett Rentzels barn wegna, eij heller hade han någon fulmagtt aff barnsens fórmýndare ther j Dantzike,

kunde man jntid retzliga hielpe honom tiill någon rett på thenne tid, fórra æn han fórskafter siig thenne bewiss, ßom fórscriffuit står. Sedan skulle honom wederfares all then rett på sadana gellenere, som Swerigis lag jnneholle. Och med sadane skæll viistes han aff på thenne tiid.

Madz Staffanson och Reffla kerlingenn.

Szama dagh sadis Madz Staffanson tiill, att han bettaler then Reffuels kerlingen the 25 ƒ , ßom stå tilbache på the 100 ƒ , som hon hans hustrv læntt haffuer eller góre henne en xij manna eedh, thet han eller hans hustrv henne sadana peningar jnthet skylluge ære etc. [288]

Szama dagh sadis och Hindrich Nachtergall til, att epter han haffuer fullmagtt att kreffwie. Kortt Junges geell vp her i staden, szå skulle han och fórnóie Siifrid Masur then deell, ßom Kortt honom skyllug ær och Korttz egin handtskriiffitt jneholler och fórmelder, som han Siifrid giffuit haffuer.

S. d. Bæncht Balk, systeaman fór the fattiga, vpbudit thet hus, som Swen kornscriffuare boor vti — 2. vp:tt

S. d. vpbód han itt træhus, som the fattiga och tilhórer, liggher i Bredegrenden — primo. vp:tt

S. d. Niels gulsmedt vpburitt siitt hus — 3. vp:tt

Fórmyndare.

Szama dag sattis Oluff Morth[e]nsson och Eriich Jacobsson tiill fórmýndare fór then wille grytegiutares hustrves barn i Fodermarsk grenden, och skole anamme barnsens godz tiill siig och stå thet fórré, szå lenge barnen wexe vp och komma tiill laga older och kunde stå siitt egit sielffue fórré. Och theris huss sattis vpå lego. [288 v.]

Johan Soop och hans hustru
then 3:e peningh.

Szama dag stod her Peder capellan och Niels Spedz jn fór retta och vithnade, thet salige Johan Soop gaff sine kære hustrv på then tiid han låg på sine sotte sænng huar tridie pening j lóst och j fast epter lagen och hon honom thet samma ighenn. Thetta vithnade och

Swen Joensson och Engelbriet Larson, huilke och på sama tiid tilstædis wåre och åhörde, *thet* fór:ne Johan gaff *samme* sine hustrv huar tridie peniing både i lóst och i fast och hon gaff honom *thet samma* ighen. Och på sama tiid *thetta* skedde, dhå war Gregers skinnare, Johans fader, tilstædis i stuffuone och satt och tiigde och [289] swarade ther jntid tiill. Dogh dagen ther epter kom Johans moder tiill honom och dhå gaff Johan henne tilkenne, att han hade giffuit sin kære hustrv then tridie peniing i lóst och i fast och begærade aff henne, *thet* hon skulle *samma* gåffua epterlatte hans hustrv, om Gud tæcktis kalla honom. Swarade hon ghera. Och *thetta* ville tesse vithne holla *med* theris eed, att szå tilgongit ær, Bom *fórscriffuit* står, huar szå behóffues.

Jóren Helsingz hustrv.

Jtem om *thet* szólfrett, som Jóren Helsingz hustrv mist haffuer, næmlige 6 fórgilte halssknóper, och then hustrv, Bom hon skiutter opå thom såldt haffuer, hon skall fórskafe *samma* knóper tilstædis ighen i retta, och ther skall hon stelle *henne* borgan fórrer eller bliffue borgan sielff.

Claus Beckhus aff Westeråars skall fórnóie dóffue Bærtiill the 14 ♀, han honom skyllog ær, eller jernett, som han rosteratt haffuer, bliffue liggiandis, szå lenge han komber tiill sine bettalning.

[289 v.] Jtem 20 augusti satt Kon. M:ttz ståtthollare fór retta på Stocholms radstuffuu Joonn Olson tiill Hackesta och Eriich Håkenson, slodzfougte ther samastedz.

Harald Olsons ærandhe och
Hans Skotte.

Szama dagh kom átt[h[e]r Hans Skotte fór retta *med* siitt ærande, som han hade tiill Harald Olsson, och hade han nu the vithne, som han skótt opå senaste radstuffuu dagh, och begærade, att *samma* hans vithne motte fórhórde bliffue, huilkiid och szå skedde.

Fórst kom fram en quírne viid nampn Giertrud, som tiente i husedt, dhå Oluff Skotte leffde, vithnade allt szå, att nágen tiid epter Oluff Skotte dódh war och hans epterleffue hustrv lagh siwk [290] på sin sængh, kom Harald Olsson och hans hustru j Oluff Skottis

huss och ginge jn i stuffuun, dher hustrvn låg på sin sottesæng, och nær the jnkompne wåre, viiste the altt folkiid vtur stuffuun och lade hakenn på dórren och wåre szå en god stund jnne. Ther epter giik Haraldz hustrv vtaff stuffuun och hem tiill siitt hus, och en stund ther epter kom hon tilbache ighen, och átther ladis haken på dórren, och på thet siidste ginge the båden vtur husedt och både folkid gå jn i stuffuun ighen och góre matt rede tiill theris matmoders behoff. Mere viiste icke thenne quinna aff samma saack.

Thet samma vithnade pigan, som på sama tiid tiente ther i husedt, liiche thet samma Bom thenne hustrv Gertrudt vithnadht haffuer. Dogh sade the både, atte jntid såge Harald eller hans hustrv någet bære ther aff husedt på samma tiid, eij heller tess emellam han giik ther i husedt. Dogh kunde icke tesse vithne góre sakene fyllest om thet tiuffuerij, som Hans Skotte Harald Olsons tillagt haffuer. Huarfóre bleff och thenne saack vpskutin thenne dagh noch tiill vidare ransakning, och någre dagher ther epter wartt átther thenne saack fórhörd vti borgare rett [*sic*] på slotthet och ther szå saken beslutid, thet Harald Olsson skall góre lag sielff xij fór siig och sine hustrv, atte haffue icke affhendt tiill 4 *peningar* aff Oluff Schottis ægodelar, vndantagandis thet testamente, Bom Harald och hans hustrv giffuit war *etc.*

Anno Domini 1552 then 22 vti augustj månadth sathth fór retta Kon. M:ttz ståtthollare Joonn Olson tiill Hackesta och Eriich Håkensson. [290 v.]

Szama dagh Gregers Personn vpbudit Hans Eskilsons træhus i Wargzgrenden — primo.

S. d. Niels grytegiutare vpbudit siitt hus — primo.

S. d. Bæncht Balk vpbudit the fattigis hus, som Swen korn-scriffuare boor vtj — 3. } vpbudit

S. d. vpbód han itt træhus på the fattigis vegna, som ligggher i Bredegrenden — 2. }

Pie memorie.

Szama dagh stodh jn fór retta Joonn Olsons tiill Hacksta stall-dreng h viid namn Oluff Hanson, fódh i Sætuna i Borcklinge sochn, och hade fór:ne Oluff Hansson brutid vp Joonn Olssons klæde cammer på Hackesta och hade stulid vtur samma kammer thetta

[291] epterscriffna. Fórst j par swarte engilske hossor fodratt med kar-teeck, en vllans skiorta ródh, jtem j par stófflar, j par sporrar, en swartt engilsk kiortiill, en bryst duck, jtem j par tråde wanttar, en hatta krans aff gull, en gull bola, jtem itt swærdh, jtem 2 skiortor, 2 par skoor. *Thetta* allt samens lågh jn fór retten, och han, som *thetta* stulid hade, bekende sina oppenbara gherningh, och epter vår lagh dompdis han att stonda sin rett, vphængder warda och ogilder fór sina gherningar. Dogh benådade honom Joonn Olson, Bå att han bleff halss huggen daghen epter på Norre malm etc.

Harald Olsons lagmenn.

[291 v.] Szama dag kom Harald Olsson jn fór retta med sine laghmen, såsom honom forelagd war fór någre dagher j en borge stæmpna på Stocholms slott, och wille nu góre lagh och eed fór siig och sine hustrv fór all then dell, som fór:ne Hans Skotte honom fórekastadh haffuer. Och wille han góre lagh fór siig och sine hustrv, thet han icke haffuer anammett vtaff framlidne Oluff Schottis huss eller vtaff the ægodelar han åtte tiill 4 peningar vndantagandis thet testamente, som Oluff Schotte och hans hustrv honom, hans hustrv och barnn giffuit haffuer etc., huilkiid honom och epterlatiid bleff, och swoor han med vtstræchtom arme och vpræchte fingre på korsed och thet helge ewangelium, att han eller hans hustrv icke tiill 4 peningar affhendt haffue¹ vtaff Oluff Schottis hussz. Och tesse ware hans laghmen, som med honom sworo etc.:

lagh

Lagmen

Oluff Anderson	Swen Monsson
Eriich Knutsson	Hanns Kranck
Brynofff skredare	Peder Jacobsson
Lasse Nylennige	Eriick Nilsson
Anders kóthmongare	Jacob Perszonn
Franns Perszonn	Niels Paulsson
Niels Andersson	Lasse Rodzkarll
	Oluff Knutsson

Och nær thenne eedh gongin och sworin war, stode vp burgmestare och råd h och bude siig tiill att werie Harald fór sama sack,

¹ I ms. står harffue.

epter the aldrig sadana oerliige *stycker med* honom nogen tiid hörtt eller befunnit hade i thenne longlige tiid han *med* thom boodt haffuer her i staden *etc.* Och warde the honom epter lagen.

Jóns Anderson, Albricth Tolk.

Szame dagh stodh jn fór retta Albrict Tolk och klagade tiill Jónns Andersson vm 5 lester jernn, som salige Hans Eriichsson [292] honom witterliga skyllugh war, och han honom *med* gode vngerske gyllene bettaled haffuer fór 2 år fórlidin, och lade siitt vithnes breff i retta, huru om sama kióp tilgongit war emellam honom och Hans Eriichsson. Och epter Jóns Andersonn egenom giufftermåll komin ær tiill Hans Eriichsons hustrv, wille <han> Albrict wette, huar han skulle bekomme siitt jernn, som han kióptt haffuer. Wartt samma ærande ransakedh, och epter the skæll och bewijssz, som Albrict j retta hade, bleff Albrict Tolk samma 5 lester jernn tildompde, thet Jónns Andersson skulle bettale honom samma jernn viid sine peningar tilgórändis.

Hans Skotte skræddare.

Szama dag bleff Hanns Skotte affsagtt 80 q epter wår lagh fór the tiwffua stüicke han Harald Olßon tillagtt hade och kunde dogh icke honom sadana stüicke óffuer bewiße, fór huilke han fórfallin bleff tiill fórne 80 q j sackóre, och kæmænærene anammade strax borgan aff honom fór peningarne *etc.*

Rasmus Skåningh.

[292 v.]

Szame dag wartt Rasmus Skåningh anklagadh fór retta, fór thet han hade siglad tiill Lubke emott then bewilling och försiglingh, som alle stædher her i rigiütt Kon. M:tt, wår aldher nådigiste herre giffuit haffue *etc.* Och epter han och flere, som *med* honom i then resson wore, hade icke bættre betracthet sin eedh och fórsegling, som på then seglatzen giffuin war, wartt honom *med* en dom affsagt, att han hade fórwerkad godzett, som han ther kióptt haffuer, och ther tiill 40 q .

Thenn same dom giük och óffuer alle thenne epterscriffne, som och på sama tiidh tiill Lubke seglad hade, först Jacob skinnare, Lasse Brennare, skepper Oluff Jónnßonn.

Oluff Porshanck skip.

[293] Szama dagh wartt och handlad *med* alle thom, som på Oluff Porshanck skiip tiill Lubke sigladh hade, och wartt thom *samma* dom affsagtt, atte hadhe förwerkadh godzett, som the ther kióptt haffue och ther tiill 40 ş. Men alle the, som på båden skepen theris godz jnne hafftt haffue och icke haffue hafftt någon fulmyndug ther hossz, the skole hwar för siig góre en <xij> vj manne eedh och swærie, atte haffue icke giffuit rådth eller dådh tiill att <theris> skepen skulle lópe tiill Lubke *med* theris godz vtan tiill Wismar, som theris passebord fórmelte, som skeperne giffne wære her på slotthet.

Tiill *thet* andre att rederne, som heme wære och skepen átt haffue, næmlige Oluff Eriichson, Blasius *scriffuare*, Oluff Porshanck och Madz Person, skole hwar dera góre en xij manne eedh, atte haffue icke giffuit theris skepara befallning eller giffuit rådth eller dådh tiill, att theris skiip skulle lópe tiill Lubke vtan tiill Wismar, som the fractade och fórpassebordade wære. En sadane dom sadis alle rederne aff, som her hema warid hade, huilkít the och alle strax fór retta samptiichte och sade thom gherne sadane eed góra wille, och feste the strax lagh alle these fór:ne tiill neste radstuffuu dagh.

[293 v.]

Hans scriffware aff Vpsala
om dysingen.

Szama dagh kom áttther fór retta Hanns *scriffuare* aff Vpsala och klagade om then dysing, som hans hustrues fadermodher, hustrv Ingridh kókemesters the fattiga her i spettalen i testamente giffuit hade, och mente æn nu wille gå *samma* gåffua tilbache ighen *etc.* Och epter *thetta* ærande om *samma* bælte eller dysingh her i rådstuffuun tilforenne haffuer warith handlad om och *med* en dom affsagtt, *thet samma* <gåffua> bælte icke emott lagen giffuith war vtan epter wår lagh stadfest och gillad, dogh lichauell epter Kon. M:ttz ståtthollere her på Stochholms slott, Joonn Olsonn tiill Hackesta, icke fullelige wüste, huru om thene gåffua tilforenne haffuer warid handlad *med* fór:ne hustrv Ingrid kókemesters, dherfóre fórskickadis æn nu tesse *epterscriffne* godemen aff radstuffuu, Lasse Gregerson, Peder Jonsson, Hindrich Balk, Tórfast Olsson¹, tiill fór:ne hustrv Ingrid, som dysingen the fattiga giffuit hade, och

¹ De fyra namnen stå i ms. införda i marginalen.

på nytt förhåre *med* henne, *epter* hon æn nu i lifvæ war, huad hon æn nu om *samma* sine gåffua bekenne wille *etc.* Dhå för:ne godemen [294] kome tiill henne och spurde henne tiill, om hon æn nu war vid *thet* sinnett om *then* dysing hon *the* fattiga giffuit hade i testamente, att hon <*thet*> nu wille seie *ther* sine alffuarliga mening om i för:ne godemens nærwaru, dhå hult hon vp sine hendher och sade, *thet* jag aff en god friie willie haffuer giffuit sama miin dysing *the* fattiga her i Stocholms spettall, *thet* begærar jag æn nu för Gudz skuldt, atte *the* [*sic*] fattiga motte beholle, *thet* jag thom giffuit haffuer, och jngelunde latte henne tilbache gå, och sade yttherligare, *thet* Hans *scriffuare* aff Vpsala haffuer *med* mith bælte platt jntid att bestælle, vtan jagh vnner *thet* *the* fattigha aff allt hierta, begærade Bå nu som tilforenne, att hennes wilie motte ske *med* sama testamente. Och nær för:ne godemen *thetta* allt fórtald hade för her Joonn Olsson, gillade han, att *samma* testamente motte well skeep, och stadfeste han och hela rådhet *samma* testamente eller skulle bliffue hoss *the* fattiga, som hon giffuin war, och Hanns *scriffuare* sadis hon jfrå *etc.*

Anno Domini 1552 then 31 augustj satt h[er] Joonn Olsson tiill [294 v.] Hackesta och Eriich Håkensson för retta på Stocholms radstuffu.

Szama dag giorde these *epterscriffne* lagh för siigh, atte haffue icke giffuit råd eller dådh tiill att Oluff Eriichsons skiip skulle lópe tiill Lubke vtan tiill Wismar, som *thet* fractad war *etc.*

Jtem Niels Jónnson giorde sielff vj lag, *thet* han gaff icke råd eller befallning wtt, *thet* Oluff Eriichsons och Blasius Olsons skiip skulle lópe tiill Lubke eller hans godz skulle komme tiitt vtan tiill Wismar. Hans lagmen wære:

Bæncht Wttanby
Hanns j hualffuet
Morten Nilsson
Anders skinnare.

Peder Helsingh
Hans Kranck.

Jtem Oluff Eriichson, som skeped átthe, giorde lagh sielff xii, [295] att han gaff icke sin skepare befallning att lópe *med* siitt skiip át

Lubke eller på Traffwen vtan tiill Wismar, Bom thet förpassebordatt war *etc.* Hans laghmen wåre:

Buddans Eriick	Eriick Olsson
Monns gulsmet	Bærtiill Monson
Peder Belle	Jacob Jffuarsson
Morten Rodzkarll	Morten Olsson
Swen Person	Knutt Andersson
Jacob Monson	

Jtem Blasius *scriffuare*, Bom och åtte en partt i Oluff Eriichsons skiip, giorde lagh sielff xii, att han icke war i rådth eller dådh, thet hans skiip skulle lópe tiill Lubke, eller och gaff sin skepere ther befallning opå, vtan han skulle lópe áth Wismar, Bom han fractad war *etc.* Hans lagmen wåre:

Simonn Andersson	Jogan Jogansson
Peder Jónsson	Suen smidt
Niels Spedz	Soffrin gulsmedt
Tórfast Olsson	Swen Joensson
Madz Hansson	Oluff Olsson
Jónns Jutte	

[295 v.] Jtem Gregers Personn giorde lagh sielff vj, atth han gaff icke rådth tiill att skepet eller hans godz skulle komme tiill Lubke. Hans laghmen:

Jónns Marcusson	Bæcht Bæchtson
Monns Jónsson	Bæcht Vttanbý
Simon Madzsson	

Jtem Staffan Szasse giorde och lagh sielff vj fór samma saack. Hans laghmen wåre:

Hanns Hindricsson	M. Hanns Wærner
Monns Hindricsson	Hans Snaphane
Pauall Szasse	

Jtem Rawmo Jónns giorde och lag sielff vi fór sama saack. Hans lagmen wåre:

Jónns Hindricson	Raguall Person
Vrban målare	Niels Jónnsonn
Mechiill i portenn	

Lasse Hindricsons laghmen fór *samma* saack:

[296]

Jacob Siifridsson

Mechiill hopare

Lasse Jónnsson

Kiætiill Olsson

Madz Larsson

Jtem Peder Killing gjorde *med* sielff sins eedhe, *thet* han gaff icke befalning opå, *thet* hans godz skulle komme tiill Lubke vtan tiill Wismar *etc.*

Szama dagh gjorde och Franns Hindricsson sin eedh, *thet* han hade förscriffuit siitt godz tiill Vismar och icke tiill Lubke, huilkid han och *med* siitt sióó [pass] strax jn fór retta bewise kunde. Ther *med* bleff han frij.

Och alle tesse fór:ne men, som i dagh theris eedh giortt haffue fór fór:ne saack, Bom *fórscriffuit* står, worte alle frij sagde fór *thenne* saack, Bom the anklagade wore.

Niels Anderson.

[296 v.]

Szama dagh wartt szå fórhandlad om then sæck humbla och 6 tunnor saltt, som salige Madz hade j Persmesse marknad oloffwandis bortt såldtt och Niels Anderson tilhórdt haffuer, *thet* dómpdis Niels Anderðon tiill ighen, antingen siitt godz eller szå monge *peningar*, som godzett såldis fórre.

Jtem humbla sæcken wogh j skepund $j\frac{1}{2}$ [L]æ och sålde Madz skepundet fór 24 þ, jtem tunna saltt fór 3 þ.

Szama dagh sadis Rawmo Jónses Mechiill tiill, *thet* han skall fórlliche siig *med* stadzens kæmænærer, fór *thet* han haffuer kopslagett j Lubke på *thetta* åarett. Och wartt han belatin på 20 þ. Thom skall han giffue kæmænærana på Kon. M:tt w. n. herris wegna.

Jónns Andersonn.

[297]

Szama dagh sadis Jónns Anderson tiill, *thet* han skall fórnóie Albrict Tolk the 5 lester jernn, som honom tiill dómde wåre i sidstens, viid sine *peningar* tilgórandis. Och haffuer han någet bestelle *med* Marcus Stæde, Bom Jóns skiutter opå, så må han thale hans liifftis-men tiill och bruga rettenn *med* thom *etc.*

Hustru Malin Marcus murmestare[s]
och Lasse Persson i Wårby.

Szama dagh stodh fór retta Lasse Personn i Wårby i Huddinge socken, vplott hustrv Malin Marcus murmestares itt træhus och grund, liggiandis i Eriich Brómses grennd westan tiill på nórra sidone emellam Mechil murmestares træhus och Swen Monsons træbodh, fór huilkít træhus Lasse Person bekende siig *vpburit* haffue fór all then rett, som han hade tiill sama træhus, tollf $\frac{1}{2}$ ortuger. Och her med affhende han siig och sinom arffuingom fór:ne træhus och grund och med all then rett han kunde finnes ther tiill haffue, och tilegnade thet fór:ne hustrv Malin och hennes epterkomande *erffuinger* tiill ewerdeligo ægho. Och ær lengden på tompten vtt med gatun xi alner, och bredden ær emellam både grenderner . . .¹

[297 v.] Anno Domini 1552 then 19 septembris satt fór retta Kon. M:ttz státhollare Joonn Olsson och Eriich Hákensson slodzfoigte sampt Jacob Bagge.

vp:tt Szama dagh *vpbódh* Gregers Personn Hans Eskilsons træhus i Wargzgrenden — 3.

vp:tt S. d. Bæocht sysleman *vpburitt* en tomt på the fattigis wegna, Bom Clemett wårdscriffuare haffuer — primo.

vp:tt Æn *vpbód* han en tomt óstan tiill, som Sóffrin Jutte haffuer — primo.

vp:tt S. d. Niels grytegiutare *vpburitt* siitt hus — 2.

Gongin lagh.

Szama dagh kom jn fór retta Oluff Porßhanck och Madz Person med theris laghmen, och giorde the lag fór siig, atte aldriigh wære i rádh och dádh med theris skepare, thet han skulle lópe tiill Lubke med theris skiip eller godz vtan tiill Vismar, Bom thet fractad war. Theris laghmen wære tesse:

Lasse Hansson	Peder Killingh
Frans Hindricsson	Joonn Jacobsson
Knutt wintapper	Eriich Nilsson
Peder Hindricsson	Jónns Hindricsson
Pauall fiiskare	Oluff Dysther
Oluff Jónnsson	Hanns Eskilsson.

¹ Alntalet är i ms. ej utsatt.

Hanns Hindrichson.

Szama dagh talade Joonn Olszon stadz wægaren Hans Hindric-
 Bonn gansche hårdeliga tiill om hans smór han hade wægit på wågen,
 thet honom war mykid jfrå wægiitt, och mente Joonn, thet honom
 war jngen rett skedt j then motten, och wægaren hade ßiigh jntid
 troligen latiid befinne hoss hans smór, ßom han wægitt hade, och
 begærade, thet Hans Hindricson skulle góre honom lag sielff vi,
 thet han hade wægith förbenempde Joonn Olsons smór rett, ßom en [298 v.]
 erliigh wægare burde och plictig ær, eller han skulle swara honom tiill
 hans smór, ßom bortta ær *etc.*, och ware icke man tess bettere *etc.*
 Tiill huilkid Hans Hindricsson så swarade, att han hade wægith
 sama smór rett och icke oretth, och wille gerne góre then lagh honom
 fórelagtt war neste radstuffuu dagh. Men then twiffuelsemall,
 ßom Joonn Olson hade om siitt smór, att thet woogh icke szå fullt,
 som thet plegher, thet begaff ßiig szå, att medan wægaren war hema
 tiill middagz måltiidh, dhå hade Anders Arnesth, en kópswen,
 ßom smórett vpbære skulle, latid sin dreng h gå i wåghen och hógh
 bånden aff smór *tunnorne* och lætt allan lakan lópe jfrå smórett, och
 ther wiiste jn thet wægaren aff, vtan sedan woogh han smórett, dhå
 lakan wår afflupin, och fórtenskuldt hóltt thet icke sine fulle wigtt,
 och wille dogh góre ther lagh opå, att thet han på wågen woogh, thet
 war retth wægiitt *etc.*

Swen Nilson och spettalen.

Anno Domini 1552 then 19 dagen vti septembri månadt stode
 jn fór retta Oluff Eriichsson, Tórfast Olsson, på thenne tiid fórston-
 dare i spettalen her i staden, sampt med Bæncht Balk, sysloman på
 sama tiid *ibidem*, vplotte och leffrerade Swen Nilson, på thenne
 tiid Kon. M:ttz kornscriffuare på Stocholms slott, ett nider rutiid
 och fórfallit stenus och grund, som vnder spettalen tilforenne le-
 gadt haffuer, och the nu lagliga saldt haffua fór:ne Swen Nilson fór
 halffridie hundrade $\frac{1}{2}$ ortuger, såsom thet war skattad fórre, huilke
 peningar fór:ne Oluff Eriichson, Tórfast Olsson och Bæncht Balk
 bekende på the fattigis wegna anammat och vpburit haffue, then
 sidste peniing med then fórste *etc.*, affhendandis her med the fattige
 samma stenus och grund med all sin tilbehórilse och tilegnade thet
 fór:ne Swen Nilson och hanns epterkomande erffuinger med sine
 fyre friie murar tiill ewerdeliga ægho *etc.* Och ær sama hus liggian-

dis i Sancte Laurentij grennd, óffuerste hused i geran, och war lagbudít, lagstondít, hembudít och fridskillingen på giffwin epter lagenn.

[299 v.]

Lasse kelreswen¹, som dódde her på slottet, och hans erffwinger.

Anno Domini 1552 then 19 dagen vti octobri monadt kom jn fór retta Peder Larson eller Finne i Flockista i Hugho [*sic*] sochn við Westeråars och gaff tilkenne, thet hanss halffbroder Lasse kelreswen her på slotthet affsompnad war i Herranom, och then dell han hade epter Biig, wille han gherne haffue sin dell, Bom honom burde och epter lagenn tilfalle kunde *etc.* Szå wartt dhå framburit fór retta huad Bom salige Lasse kelreswen átte: peningar 100 ƒ , en ródh kiortiill, jtem j par hossor och en skeedh.

Jtem her aff bleff fór:ne Peder Larson giffuit en sunderkulle lootth, fórst peningar 6 ƒ 4 óre, en skedh fór 8 ƒ , then ródha kiortillen och hossornær, tilhope skattad fór 10 ƒ ; summa, Bom Peder Larsson fiik på sin dell, lóper i peningar 24 ƒ 4 óre.

The andra peningar, som ighen wore, sattis jn i disken tiill the andre erffwingenes behoff, Bom i Finlandh ære.

[300]

Stadzens kæmænare och Jóns Anderszonn.

Szama dagh stode stadzens kæmænære, Madz Halssz och Tórfast Olsson, fór retta och anklagade Jónns Andersson fór then fórachtilse han thom giortt hade i aftens i Oluff Larsons brudlop, och besynnerliga hade Jónns taladh Tórfast Olsson tiill och sade, thet han och Madz Halssz wære icke wærde att ware i then befalningh the ære fór stadzens kæmænære, och monng ænnor fórachтелиigh ord giffuit honom, Bå att Tórfast moste wike aff husedt fór Jónns Andersson, och dh[e]rfóre spurde nu både kæmænærana Jónns Andersson tiill, huad han wiiste *med* thom, medan the woro icke wærde att haffue then befalning the haffue eller hui han thom dhå szå vp-penbarliga lastrade i en gestebodzstuffuu *etc.* Tiill huilkid Jóns Andersson jntid sware kunde j then motten, thet han skulle wette någre oærliige stiicker *med* thom, vtan sade, thet han viiste jnthet annett *med* thom både æn ære och gott. Men hade han annett sagtt

¹ I ms. står kelreswens.

i sin druckenskap, viiste han jn^{thet} aff *etc.* Wartt *thetta* ærandhet ransakadh och epter lagen bleff Jónns Andersson sacker tiill 12 q eller wærie *Þiig med sex manne* edhe, *thet* han sadana tall på kæmænærana jntid talad haffuer.

Lasse i Mædelosse.

[300 v.]

Szama dagh war Lasse i Mædelósse fór retta och gaff tilkenne, *thet* han hade såldtt Madz Jacobsson óstan tiill sin partt i *thet* stenhus, som Jóns Thomesson boor vti i porten, och haffuer ther opå vpburit 200 q och ett heman på Loffóónn. Och haffuer fór:ne Lasse i Mælossa i laga tiid med 2 godemen, som ær Niels Jónsson och Blasius Olsonn, latid seia Jónns Thomesson tiill en månadt fór Michaelis, *thet* han skulle fórskafe siig ett annatt huss i wintter. Han wille óffueranthwarde Madz Jacobsson husedt, som sine peningar ther på giffuit haffuer, begærade fór th[e]nksuldt i dagh, atte godemen, som fór retta såte, wille och fórhjelpe honom, *thet* Madz Jacobsson motte komma tiill husedt, epter then andre, som nu i husedt boor, haffuer waridt i laga tid vtsagdher *etc.*, huilkid och szå samtúickt war, *thet* Madz Jacobsson skall anamme husedt jn epter Michaelis, dogh med sadana fórorð, *thet* han skall giffue salige Eriichs hustrv i Nijbelle, som halffua husedt æger med Lasse i Mædelósa, halffua hus lónn, som ther árlíiga plegher aff gå *etc.*

Fórmyndarne i spettalen och
Szóffrin Jutte.

[301]

Anno Domini 1552 then 19 dagen i octobri månadt stodh jn fór retta Bæncht Balk, syleman her i spettalen, med fórmyndarnes Lasse Gregersons och Hindriich Olsons ja och samtycke vplott och lefferade erliig man Szóffrin Jutte ena tomt, liggiandis óstan tiill i Szóffrins egin grend nest nedan fórré hans stenbodas på norra sidone i samma grenndh, som ær siwtton alnar lonng och sexton alnar breedh, huilkin tomt fór:ne Bæncht Balk på the fattigis wegna lagliga saldt haffuer fór:ne Szóffrin Jutte fór ottetiiefem q ortuger, thom Bæncht Balk bekende siig på the fattigis wegna anammatt och vpburit haffue, then sidste peniing med then fórrsta, affhendandis her med the fattiga fór:ne tomt och alle theris epterkomande fórrstandare och tilegnade henne Sóffrin Jutte och hans arffuar tiill

ewerdeligo ægho, och war lagbudin, lagstondin och med all stadz rett fulfolgt och fridskilling på giffwin epter lagenn.

[301 v.]

Christoffer scriffuare.

Szama dagh war Christoffer scriffuare fór retta, Bom boor vti Joonn Olsons huss, och gjorde sina vrsægtt vm the 50 ş, som Brynolff Wesgótte kreffwer aff honom på enn bothnekarls wegna, och beuiste han med liffwandis vithne och synnerlige med Joon Olsson, thet han hade bettaled fór:ne 50 ş och fått sina handtscriifftt ighen, som ther på giffwin war. Och dherfóre domdis samme Christoffer frij for samma peningar, och hwar samme Brynolff Wesgotte vidare klandrar på samme peningar eller sama saack epter thenne dagh, dhå skall han ware fórfallin till 40 ş.

Tonius Bænethsonn.

Szama dagh dómdis thet kióp fast, som Tonius Bænethsson med Hans Prótkers dreng giord haffuer om någen honogh, och skall Hans Próthken giffue Tonius honogen, Bom hans egin dreng honom såldth haffuer.

[302]

Jacob Holstes epterlatne godz.

Szama dagh wartt så handlad och beslutid om salige Jacob Holstes epterlathne godz och ægodelar, att epter alle gellenærane bådhe i Holland, Tysland och her i ritig icke på thenne tiid tilstædis ære, så skall allt hans godz jnsetties och fórwares på en åarss dagh tilgórands. Och huilkin aff samme hans gellenære icke jnnan åar och dagh komber her tilstædis med sadana bewiß, Bom ther tilhórer, så haffue Bedan jngen magtt någre skuld kreffuie eller jnmane epter honom, vtan epter Swerigis lagh alle gellenære, Bom tessforjnnan haffue jnlagt sine bewiiss, måge dhå fælle ş som aff mark och bytte Bedan huad Bom på færde ær, Bå langt thet reckie kan. Men huar någet godz på færde ær, Bom mall eller mattk fórderrfue kan, thet skall fóryttras i peningar, och samma peningar skole jnsetties hoss thet andra godzett. Thetta beskeid sadis then fulmectige aff, Bom Hans Kooock och flere lubske borgare hiitt fórskickad haffue. Och ther hoss skall han haffue 4 godemen, nær thetta godz jnsetties eller wærderes skall etc.

Jóren Nordman och hans tienare
Jacob Piill.

[302 v.]

Szama dagh stod Jóren Nordmandz tienare Garstenbergh fór retta och anlagade en Nordmandz tienare viid namn Jacob Piill på sin herris wegna, thet han war tilagters komiin i sin regenskap 120 þ, huilke peningar fór:ne Jacob Piill med sine egne drenger och pigor i her Normandz huss, som honom tilbetrott war, och aff her Nordmans egin fettaliie fórtærtt och fórslumatt hade och ther vtóffuer bliffwin tilagters fór:ne 120 þ i sin regenskap och wiill dogh jn thet bettale sin herra thet han skyllug ær huarken med bón eller lónn vtan ther vtóffuer brugadh sin onyttuge mund på sin herra och husbonde her i staden, fór huilke orsaker skuldt then erliigh godh herre her Nordman nógdadis att fórfordra thenne saack egenom sin tienare, som fórscriffuit står, i retta etc. Huilkid ærande och saack granneligen óffuerwægin och ransakadh bleff och ther hoss med vithne befunnit, thet fór:ne Jacob Piill hade emott sin herris her Normandz willie anammatt 3 drenger och 2 pigor i sin tienist och med thom brukadt siitt egit gangn och beste, och med samma folk fórtærtt her Normandz fettaliie vtan hans loff och minne. Och epter bewisligit war med samma Jacob Piills egin regenskap, thet han sadana peningar tilagters komiin war och j jngen motte kunde thet neka eller vndwike huarken med vithne eller med någon annen skæll, thet han ju brutzligen war j tiill thenne peningar [sic], som honom forelagt war <och>, dherfóre warett fór:ne Jacob Piill fór en dom eller cententia szå affsagtt, att han skall bettale her Norman the 120 þ, som han j samma sin regenskap tilagters ær, men wiill her Norman góre något affslag med honom j thenne summa, ther skall han nijutte hans gode willie om, men <thet> fór then onyttuge mun, som thenne Jacob Piill haffuer brugatt på her Norman, bleff han fórdér på slotthet i Tre cronor och ther sittiandis bliffue, szå lenge han kan fórwerffue her Normans wenskap ighen etc.

[303]

[303 v.]

Hindriick buntmakers epterlathne
godz.

Szama dagh kom fór retta en borgare aff Westerårs viid namn . . .¹, som haffuer salige Hindrich buntmakers hustrv syster tiill hustrv, och begærade, thet han motte komma tiill siitt arff,

¹ Tomrum är i ms. lämnat för det ej utsatta namnet.

Bom honom på sine hustrv wegna tilfallit ær epter fór:ne Hindrich buntmaker och hans hustrv. Ther tiill swarade honom Kon. M:ttz ståtthollare Joonn Olszon, att *samma* Hindrich buntmaker hade j sin liiffztiid icke giortt rede och regenskap Kon. M:tt, w. n. herre, fór the wiill warur han i sin tiid fórerbettad hade. Dherfóre kunde han icke på *thenne* tiid epterlatte honom någhet arff i then motten, [304] fór æn *samma* salig Hindrich buntmakers regenskap i Kon. M:ttz camer widare fórhórdt och ransakad bliffuer, thet han och sielff Bom arffued vpbære wiill, widare må latte fórfordra. Dogh bleff thet szå beslutid om fór:ne Hindricxs epterlathne godz, att thet skulle granneliga vpscriffuit bliffue och <i en> på itth fórwaratt rum bliffue jnsatt, tiill szå lenge att sama Hindrich buntmakares regenskap fórhórd bliffuer. Och epter salliige Hindrich buntmakers broder, Bom then annen halff parten aff *samma* arff tilkomber, icke på *thenne* tiid i landhet tilstædis ær, bliffuer dhå then halff part och stondandis natt och åår, Bom lagen ther om jneholler, och sedan sama termiin fórlidin ær, bliffuer thet dana arff och hórer Bå Kon. M:tt w. n. herre tiill *etc.*

- [304 v.] Jtem 10 septembris Blasius Olsson vpbuditt Niels Jónson
 vp:tt grytegiutares hus westan tiill — 3.
 vp:t S. d. Bænychtt Balk sysleman vpbudit en tomt óstan tiill
 på the fattigis wegna — 3.
 vp:tt S. d. Hans Eskilson vpbudit siitt træhus i Wargzgrenden — 3.
 vp:t Szama dag Pedher Jónson vpbudit Niels Birgessons hus på
 Smidiegatun och en tomt på Nórre malm — primo.

Jóns Håkenson then tridie penningh.

Szama dag fórkunnade Staffan Sasse jnfór retta i hela rådzens nærwaru, thet han *med* några flere godemen hade warit kallade tiill betygh och vithnisbyrd hem tiill Jóns Håkenson then tiidh han lågh på sine sottesæng, thet han *med* frii wilia gaff sine kære hustrv, hustrv Gertrudh, then tridie penningh i allt thet the åtte, både jnnan stadz och vtan, i lóst och i fasth, epter som Swerigis lagh jneholle. Och hans kære hustrv giorde honom thet sama ighen, att huilkiid theru som ighen leffuer epter then andra, dhå skall then sama beholla *thenna* gåffua quitt och friitt. Och besporde Staffan the godemen fór retta sätte, om the *thenna* gåffua gille wille. Dhå

suaradis honom szå, att epter samma icke emott lagen giord war, kunde the godemen henne jntid ogille, vtan hon fast epter lagen motte bestondandis bliffua. Dherföre bleff hon med theris samtyckie her jnscriffuin. Vithne her tiill: Staffan Sasse, Eriich Stutt, Blasius Olsson, Eriich Larsson och Eriich Nilson.

Fórmyndarne i spettalen och
Thomas Jngeszonn.¹

[305]

Eskiil Siffridsons erffwingar.

[305 v.]

Anno Domini 1552 then 19 dagen vti octobri månadt stode jn fór retta salige Eskiil Siiffridsons rette erffuingher, næmlige Madz Siffridson, Morten Siiffridson, Pawall Siffridsson och hustrv Elin Pedher Olsons, huilke alle samsyskene wore med salige Eskil Siffrid-Bonn, vplotte och quitterade med hannd och mund theris salige broders hustrv, hustrv Sissilia Eskil Siffridsons epterleffuerska fór allt thet arff, som thom alle erffwa burde epter theris framlidne brodher och siig alle tilhope vpburit haffue 17 $\frac{1}{2}$ ortuger och all hans gonge klædher, sadana som på færde wore, med huilkin bettalningh the alle siig wæll athnóie lotte, epter th[e]r war stor fattigdom på færde och jnthet huss eller grundh. Och hermed gåffue the alle förbenempde hustrv Cecilia fór samma arff quitt, frij, ledugh och lóssz fór allt ytthermere klandher eller tiltall om för:ne arff både fór siig och alle theris epterkomande nu och tiill ewig tiidh. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn fór retta.

[306]

Rawall Perszonn.

Szama dag anklagade Kon. M:ttz ståtthollare Joonn Olsson en sin leggho dreng fór retta viid nampn Rawall Perszon, fódder i Erna i Forsa sochn, huilkin som hade stulid jfrå then erlige gode herris tienare, salige Eriich scriffuares [sic] gonge klædher vtur en bood på Hackesta gårdh och brutid vp ena tilie vndher husedt och stulid ther wtt först en blå jacka aff engilst fodratt med reffskin, ett par blå byxor, en ny skiorta, j par skoor, huilkiid altsamens låg jn fór retten, som han stulid hade etc. Thenne Raguall Person bekende sina oppenbare gherning, fór huilkin sack han och dómpdher bleff tiill rep att hengie fór sine misgherningar.

[306 v.]

¹ Endast rubrik. Det övriga av sidan har lämnats blank.

Peder Eriichsons erffwingher, som
dódde nær Pelle Tyske.

Anno Domini 1552 then 17 dagen vti octobri månadt stode jn
fór retta salige Peder Eriichsons retta erffwingher, næmlige Bæncht
Eriichson i Gotaby i Jomala sochn i Ålannd och Biórnn Eriichson
ibidem, både Per Eriichsons bróðher, bekende, thet erlig man Pedher
Jacobsson, som salige Per Eriichson dódde hoss, hade óffueranthwar-
[307] datt thom all then dell, som theris salige brodher átt haffuer,
stúicke fránn stúichke, som her epter fólgher. Fórst anammade
Bæncht Eriichson:

Ett szóloff stop så gott som 77 ƒ

En szóloff skeedh

Jtem $4\frac{1}{2}$ daler

Jtem redo peningar 40 ƒ

Ther aff fiik staden i testamente 12 ƒ .

En swartt engilst kiortiill

En blå engilst kiortiill

En brun saijens tróie

En macheiers tróie

En kamlotz krage

En krage aff swartt engilst vndher fodratt med reffskin

Jtem 2 blå jacker

Jtem 3 par hossor

Jtem en vllen skiorta

Jtem j par lakan

Jtem 5 skiortor

[307 v.]

Jtem ett spanisk bonett

Jtem 6 alner grónt engilst

Item $6\frac{1}{2}$ alin swart wtter sijnn

Jtem 5 alner hagenst

Jtem en handh bile

Jtem en weedhyxe.

Thetta epterscriffne anammade Biórnn Eriichsson, then andra
broderren, aff Pedher Jacobsson:

Jtem en swart engilsk kiortil fór 30 ƒ

Jtem en macheier tróie fór 5 ƒ

Jtem en krage och j par hossor fór 5 ƒ

Jtem en j par swarte engilske hossor

Jtem 3 skiortor fór 8 $\frac{1}{2}$

Jtem j timber gráskin fór 18 óre.

Och her med gáffue the fór:ne Pedher Jacobsson quitt, frij, ledug och lóss fór allt ytthermere tiltall vm fór:ne arff och betackede honom storligen fór godh regenskap han thom giortt haffuer fór theris brodhers ægodelar. Och tesse godemen wore ther vtóffuer, nær förbemelte Pedher Jacobsson leffrerade thenne fór:ne tingest jfrá siigh, næmlige Niels Jónsson, stadzens borgmestare, Eriich Larsson rådman och Hans Eskilsson. [308]

Lasse Gamall.

Szama dag sadis Lasse Gamall tiill jn fór retta, att epter salige Hindrich Nilsons epterleffue hustrv, hustru Margreta, icke haffuer rádh eller magtt tiill att bettale the 5 sæcker humbla, ßom hennes salige man anammatt och kópt haffuer aff vnge Hans Gamall, fór the monge och swære geell skuldt, ßom med henne på færde ære, dherfóre skall dhå Lasse Gamall anamma sin humbla ighen och góre siitt besta med honom, huar han ellies icke mykid förderffuat ær. [308 v.]

Peder Jónson, hustrv Margreta.

Och sama dag dómdis fór:ne hustrv Margretta Hindrich Nilsons siitt szólf stop ighen, som Pedher Jónsson hand emellam haffuer, epter salige Hindrich Nilsson jntid skyllug war her Knutz Olaff, som samma stop leffrerat hade Peder Jónson, vtan all theris regenskap war klar giortt thom emellam, fór æn Hindrich han dódde.

Frans Hindricson.

Anno Domini 1552 then 10 septembris satt Ko. M:ttz státholler Joonn Olsson fór retta samt Eriick Håkensson, Kon. M:ttz slodz-fougte. Och på thenne dag worte Frans Hindricsson och Bærtiill Thomesson fórligte och fórdragne om beggie theris hus, som the nu boo vtí, att epter the monge fórlíchningher, som thom emellam tilfórenne ofte skedde och giorde wære om fór:ne theris hus och kunde dogh jntid bliffue bestondandis, huad sásom godemen stadgade och lagade thom emellam, dogh på thet sidste fórskickadis tesse men, næmlig Josep Aruitsson, Eriich Jacobsson, Mons gulsmedt och Lasse Gregersson, aff radstuffuu att grannelige besigte och ransake om Frans Hindricsons och Bærtiill Thomessons hus, och wartt [309]

dhå så beslutadh, att epter Frans Hindricson bódh sig til att wilia bytta hus med Bærtil och bódh honom 80 q emellam, fórra æn han wille miste ett balkelag i sin cammer, och Bærtil wille ther icke tiill, beslutadis dhå thenne theris tretta szå att Frans Hindricson skall beholle ett balkelag jn vti Bærtil Thomessons hus jn til sith hus quitt och friitt, och dhertil skall Bærtil giffue Frans 40 q och sedan beholle sith hus oklandratt. Och thenne fórlíchning samtyckte the på bade sidor i dag fór retta, att huilkin henne vprapper eller på taler epter thenne dag, skall han ware fórfallin tiill 40 q . Och ther rægte the huar annen hondena opå.

[309 v.]

Antonius Hagennoo.

Szama dagh kom Antonius Hagennoo fór retta och lade i retta itt register, som lydde opå allt thet godz, som salige Jacob Jutte tilhórt haffuer och i hans bood funnit warth, både litid och mygit, och hade fór:ne Antonius hafftt godemen ther vtóffuer, nær samma godz beskriiffuit wartt, såsom sama register jneholler welfórmel-dher, och begærade han, att samma register motte fórwarat bliffue her i rådstuffuun, tiill szå lenge alle gellenærane komme tilstædis, som forelagtt ær, næmlic jnnan åår och dagh, huilkid honom och epterlatid bleff, att sama register bleff fórwaratt j disken fór allt epter-tall skuldt etc. Och begærade samma Antonius, thet honom motte epterlatid bliffue att fórsckicke en godh man tiill, som thetta kram-godz och besynnerlige then skinwara, som på færde ær, motte sælies och góras i *peningar*, att mall eller madtk icke giorde vidare skade på thetta godz. Ther swaradis honom szå tiill, att epter Kon. M:ttz státhollare icke tilstædis ær, kunde the godemen i radstuffuun låtte ther tiill jn thet góre på thenne tiid, fór æn her Joonn OlBon, som státhollare ær, komber personligen tilstædis, skulle han dhå well få the swar, som ther tilhórer.

[310]

[310 v.]

Dirick på Salebergit.

Szama dag wartt átther handlad om then tompten, som salige mester Mechils hustrv haffuer i pantt aff Dirick på Salebergit, och epter salige mester Mechil jngen kópebreff haffuer på sama tomt och icke heller lagliiga kíópt henne, vtan hon war honom pantsatt fór 20 q , dherfóre dómdis j dag Dirick sin tomt ighen, och skall han fórnóie mester Mechils hustrv the 20 q , som lænte wore på tompten, och fórlíche siig med henne om bygningen, som står opå tompten,

och för then orenlighett, som salige mester Mechil lott fóre aff sama tomtt then tiidh han fiick tomtten jn *etc.*

Hustru Karin Peder vinmans [*sic*]

[311]

och Lasse Perssonn.

Anno Dominj 1542 then 10 dagen vti septembrj månatt stod för retta hustrv Karin Morten bastuffuekars [*sic*] för retta och vplott med hannnd och mund vår medborgare Lasse Persson ett stenhus och liggiande grund, som belægit ær i Gråmunka grennd på sudra siidone emellam Oluff kótmongares huss och Morten gulsmedz hussz, huilkiid stenhus och grund för:ne hustru Karin lagliiga såldtt hafuer för:ne Lasse Persson för trijhundratt och femtiio 4 ortuger, en vngersk gyllene och en sked om 3½ lott, huilken summa peningar, gull och skeedh för:ne hustrv Karin bekende siig anammatt och vpburit haffue then siidste pening med then första. Dhermed affhende hon siig och sine arffuar för:ne stenhus och grund och tilagnade thet förbemelte Lasse Persson, hans hustrv och theris epterkomande erffuinger tiill ewerdeligo ægo. Och war lagbudit, lagstondit, hembudit och friidskilingen på giffuin epter lagenn.

Jónns Håkensons erffwinger.

[311 v.]

Anno Domini 1552 then 17 dagen vti octobri månadh wore tesse epterscriffne godemen kallade óffuer itt arffua skiipte, næmlige Peder Anderson, Staffan Szasse, Eriick Stutt, Simon scriffuare, Eriick Larson, Peder Jónson, Niels Spedz, aff Anghermanna landh Pedher Erichson i Fella i Gudmundarádh sochn, Oluff Sebesson i Offuerdall i Seberádh sochn,¹ hem tiill saliiige Jónns Håkensons hustrv, hustrv Gertrudh, och epter saliiige Jóns Håkensons fadher sielff personliga med sin son Pedher Håkenson tilstædis wore, begærade hans sone hustrv, hustrv Gertrud, wetta, om salige Jóns Håkensons fadher, Håkan j Limstada och hans son Peder Håkenson wille bytta och dele med henne the lósóra, som på færde wore med henne [*sic*] j tu, som lagh seia, och sedan bettale the geell, som på færde wære, med henne, jnnan landz och vtan landz. Thetta gaff hon Håkane och hans son först att besinne, epter the monge och swære geell, som på færde wore. Wille dogh för:ne hans sone hustrv förwette siig med sin fadher, om honom syntes bytta med henne epter lagen och sedan

¹ Samtliga namn äro skrivna i ms.-marginalen.

[312] bettale gellen *med* henne, *þom* *fórscriffuit* stár, *tiill* *huilkiid* *Hákan* i *Limstada* *swarade* och *hans* *son* *tesligis*, *atte* *tiill* *thet* *fórste* *begærade* *wette*, *huad* *summan* *drog* *på* *all* *geell*, *som* *på* *færde* *wore*. *Szå* *wartt* *dogh* *fór* *honom* *Jónses* *regenskapz* *boock* *vplæsin* och *reknad*, *huad* *såsom* *han* *med* *sin* *egin* *handhtskriffit* [*sic*] *sielff* *vp-skriffuit* *hade*. *Dhá* *lóp* *siig* *summan* *tiill* *siuttonhundrade* *þ*, och *lósórana* och *thet* *godz*, *som* *på* *færde* *war*, *wilde* *dogh* *jnthet* *nær* *tilreckie* *sadana* *summa* *att* *bettale* *vtan* *på* *dag*, *tider* och *stunder*, *ther* *gellenærana* *ellies* *wille* *haffua* *tolemod* *med* *hans* *fattiga* *hustrv*, *motte* *hon* *någet* *skrapa* *aff*. *Sedan* *Hákan* *thetta* *fórnam*, *att* *gellen* *wore* *monge* och *litid* *war* *att* *bettale* *med*, *wille* *han* *jnthet* *góre* *någet* *skipte* eller *byte* *med* *henne* *vtan* *begærade*, *att* *samma* *ærande* *motte* *komme* i *en* *fórliichning*, *att* *han* *motte* *någet* *bekomma* *tiill* *en* *åminnelse* *epter* *sin* *son* *etc*. *Szå* *wartt* *dhå* *szå* *handlad*, *thet* *fór:ne* *Hákan* i *Limstada* i *Gudmundarádh* i *Ånghermannaland* *begærade* *en* *lesth* *salt*, *huilkin* *han* och *fiik*, *en* *skeedh* *vm* $2\frac{1}{2}$ *lodt*, *en* *blå* *engilsk* *kiortil*, *en* *grón* *engilsk* *jalka* [*sic*] *fodratt* *med* *vlfsskin*, *ett* *par* *níe* *engelske* *hossor* *blå*, *ett* *par* *gróne* *hossor* och *ett* *par* *swarte* *hossor*, *en* *ny* *bomesijtróie*, *en* *ny* *ledher* *tróie*, *en* *blå* *palt*[?] *kiortil*, *en* *ródh* *sayens* *tróie*, *jtem* *3* *níe* *skiortor*, *jtem* *2* *dokar* och *2* *luffuor* *níia*, *ett* *nytt* *huffuud* *bolster*, *en* *ny* *riia*, *en* *ny* *wepa*, *jtt* *par* *lakan*, *ett* *giull* *skindz* *hiiane*, *en* *tunna* *óóll*, och *ther* *tiill* *så* *mykin* *fettaliia*, *som* *han* *kunde* *hielpe* *siig* *med* *hem* *tiill* *Ånghermannaland*, och *2* *par* *manna* *skoor*. *Med* *thenne* *fórlichning* *lott* *fór:ne* *Hákan* *siig* *aldelis* *weláthnóie* *j* *alle* *the* *godemens* *nærwaru*, *þom* *ther* *tilstædis* *wore*, *dog* *med* *sadana* *fórord*, *thet* *hustrv* *Gertrud* *skall* *sware* *tiill* *all* *gell* *jnnan* *landz* och *vtan*, *giorde* och *her* *med* *sine* *sone* *hustrv* *quitt*, *frij*, *ledug* och *lóþ* *fór* *altt* *ytthermere* *klander* eller *tiltall* *vm* *samma* *arff* *epter* *thenne* *dagh* och *tiill* *ewig* *tiid*, och *rægte* *ther* *huar* *annen* *hondena* *opå*. Och *epter* *han* *wille* *korteliga* *færdas*, *giorde* *Hákan* i *Limstada* *Eriich* *Stutt* *fulmyndug* och *mektug* *på* *sine* *wegna* *att* *vp-latte* och *quittere* *hustrv* *Gertrud* *jn* *fór* *en* *rett* *på* *radstuffuun* *tiill* *yttermere* *stadfestilse*, *huilkid* och *szå* *skedt* och *giortt*, *þom* *fórscriffuit* stár.

[312 v.] Jtem then 7 nouembris satt fór retta Kon. M:ttz státhollare
vpbudit Joonn Olson tiill Hackesta och Oluff Larson.

Szama dagh vpbódh erliig wælbyrdig man Erick Hákenszon

itt stenhús liggiandis við store torgit på Oluff Trottesons wegna, som hórer Jórenn byssegjutare tiill och står honom tiill pant fór en *summa peningar* — primo.

S. d. Blasius Olson vpbudit itt stenhús, som hustrv Margreta vpbudit trummeslagares haffuer boodt vti — primo.

Eriick Porshanck.

Szama dag anklagade stadzens kæmænære en kópswen i retta við nampn Eriick Porsshanck, och saken war *thet*, att *samma* Eriick hade handlad *med* en vpstædis borgare och kiópt en lest jern aff [313] honom emott lagen, fór huilkin sack han siig jnthet vndlede kunde. Dherfóre bleff han saker tiill 40 q epter vår lagh.

Brynofff skreddare.

Szama dag wartt och Brynofff skreddare tiltaled fór retta om *thet* fatt win han hade vpstungit och latid lópa vtan fougten och borgmesternes fórloff och minne. Dherfóre bleff han saker epter lagen tiill — 3 q .

Szama dagh Niels scriffuare vpbudit en pantt, szom hórer Pedher vpbudit Lilia tiill — primo.

Johan Perszon til Hæringe.

Szama dagh kom Johan Perszon tiill Hæringe jn fór retta och titalade Jórenn byssegjutare om ena tomt, szom han fór 12 fórlidin [313 v.] ár bekomit hade aff hans hus fru, then tiid hon ænckia war, huilken tomt salige her Pedher Hård kiópt haffuer aff fórbemempde Jórenn byssegjutares swæra, och mente nu Johan Perszon siig wilia klandra *samma* tomt tilbache ighen och synnerliga *med* *thet* kópe breff, som salig her Pedher Hårdh på sama tomt giffuit war *etc.* Tiill huilkiid Jórenn byssegjutare szå swarade, att fru Cirstiin, her Peder Hårdz epterleffuerska, hade honom såldt *samma* tomt epter her Peder Hårdz dódh fór 40 q och hade egenom Lasse Biórnsøn, som dhå på *samma* tiid leffde, latiid hemla honom *samma* tomt jn på Stocholms rádh stuffu,¹ huilkít han sade, att stadzens tænkeboock skulle well ther om yttherligare fórmelde *etc.* Och epter tæn- [314]

¹ Ordet rádhstuffu är skrivet i marginalen.

cke boken icke om *samma* ærande ransakadt war, skótz *thetta* ærande vp tiill ena vidare ransakningh. Men Johan Person stod ju fast ther opå, att han wille haffua tomprena ighen, och satte förth[e]n skuld jn i disken the 40 ƒ , som Jórenn byssegiutare fór tompren giffuit haffuer, jtem j skålepund peper och 6 óre fór en kannu win *etc.*

[314 v.]

Oluff Trotteszon, Jóren byssegiutare.

Szama dagh stod vp fór retta Kon. M:ttz slodzfougte Eriich Håkenson fulmyndug på Oluff Trottesons wegna och tiltalade Jórenn byssegiutare på erlig mandz wegna Oluff Trottesons om tusendt ƒ *ortuger*, som *samme* Jórenn byssegiutare witterligen skyllog war förbemelte Oluff Trottesonn och lænte *peningar*, lade och strax fram pantabreffuet, som på *samma* summa giffuit war, och ther hoss Kon. M:ttz nadiga förskriiffth, som tilskriiffwin war fór:ne Eriich Håkenson på Oluff Trottesons wegna, *thet* han honom fórhielpa skulle tiill sine bettalningh. Begærade förthenskuldt Eriich Håkenson rett på fór:ne Jóren byssegiutare om tesse tusende ƒ *ortuger* och then renta, som ther aff årligen vtloffuad ær *etc.* Tiill huilkin klage Jóren swarade och bekende siig sådana *peningar* skyllogh ware, både huffuudstoll och renta, så att summan lóp siig tilhopa tiill xv^o ƒ *ortuger* och fór sadane *peningar* pansatt haffue siitt stenhus och liggiande grund her i Stocholm¹ förberórde Oluff Trotteson och jngom androm, wille och gherne bettale honom sine *peningar*, huar han ellies ther tiill rádh hade. Dogh sade han, att szå snart han får sine bettalning fór the loodh han leffrerat haffuer her på Stocholms slott, *samma* *peningar* wille han och giffue Oluff Trotteson och lósse sin pantt ighen. Ellies sade han siig jngen rádh haffue att bettale thenne summa *peningar* *etc.*

[315

Dherfóre wartt *thetta* ærande ransakadt och med sine omstændighetter szå óffuerwægit, att epter sama Jóren byssegiutare icke kunde eller fórmåtte nu strax sådane *peningar* bettale, som förbenempde Eriich Håkenson på Oluff Trottesons wegna begærade, wartt honom fór en dom szå affsagtt, *thet* förbemelte Oluff Trottesonn skall bliffua wiid sin vnderpantt, som honom bebreffuatt ær, tiill tess han haffuer bekomit sine fulla bettalningh. Och thenne sententia sade Joonn Olson tiill Hackesta Jórenn aff, huilkin på then tiid ståthollare war her på slotthet.

¹ Orden her i Stocholm äro i ms. tillskrivna i marginalen.

Hindrich Qwante, M. Jóren
bysegiutare.

[315 v.]

Szame dag anlagade och Hindrich Qwante bardskærare <tiill> Jóren bysegiutare om någre skeppund stonge jernn, som han skulle skyllug ware salige Laurens bårdskærare, och sade, att sadane skuldt stonder beskriiffuin j Laurens bardskærares regenskapz book. Ther tiill swarande Jóren szå, att han war Lasse bardskærare jnthet skyllug vtan hade honom i hans liiffztiid alt bettaled, huad som helst han honom skyllug war, och lóst sina handtscriiffit ighen och sade siig strax riffuit henne szóndher, men thet salige Laurens icke hade sadane skuldt vtplanad aff sine regenskapzbóker, kunde han thet icke bættre etc. Szå wart dhå nu róstad om thetta ærande. Och epter Hindrich Qwantt jngelunde wille ware tilfridz med the swar eller vrsægter, som Jórenn bysegiutare fórtald hade, dherfóre sadis dhå Jóren bysegiutare aff med en dom, thet han skall góre lag sielff vj:te, thet han salige Lasse bardskærare jnthet skyllug ær, och thenne eed skall han góre neste radstuffuu dagh. [316]

Hans PerBon på Kópmannegatun och Hans Gammall.

Anno Domini 1552 then 7 dagen vti nouembrj månadt szåtte fór retta på Stoch[o]lms radstuffuu fórst Kon. M:ttz ståtholler her på Stocholms slott h[er] Joonn Olson tiill Hackesta, Eriick Håkenson och Oluff Larson, Kon. M:tt[z] befallningismen ibidem, sampt burgmestare och rádh i Stoch[o]lm. Szama dagh kom fór retta Hans Personn, borgare her i bynn, och bódh siig tiill lagh och rett att sókie och sware fór sin hustrv, hustrv Margreta, om thet roop och rykte hon vti komiin war fór Hans Gamall, begærade och hógeligen fórmanade alle, både jnnan rádz och vtan, och serdelis the Bom kæmænære haffue warith på itt år, 3 eller 4 eller 10 åar fórlidin, atte fór Gudz strængie rethuisa skuldt skulle fórkunna eller oppenbara om the lónliiga eller oppenbarliiga hans hustrv befunnith haffua med nogom liichnilse, full skæll eller halffue, på någett hoor med Hanns Gammall eller någrom androm etc. Tesligis begærade han wette, huilkin then war, szom sadana roop eller rykte på hans fattige hustrv fórst ástadh komith hadhe, then wille han gherna tiill sådana saack tilbórliga swara och foott hålla etc. Szå epter jngen retzliiga wiiste, huilkin szom begynnise eller ophoffwith war tiill [316 v.]

- sådana rykte, som på för:ne Hans Perszons hustrv komith war *etc.*,
 [317] swarade Kon. M:ttz ståtholler, her Joonn Olszon, tesligis Erick Håkensson och Oluff Larson, atte *thet* well góre motte sampt burgmestare och råadh, ty Swerigis lagh och stadzens priuilegia giffuer *thet* medt, then som Bå lydher, att then ther kommer i oppenbara roop eller rykte för hoor, måge the sacklöse leggie then quinne eller man wæriemåll förre *etc.* Ty talade the nu hårdeliiga förbenempde Hanns Gamall tiill och Hans Persons hustrv om *thetta* rykte och roop the vdi kompne wære. Ther tiill swarade Hans Perszonn, att han war retter målsman tiill *thenne* saack och retter åklagare och wille well Bå affwarliiga thala Hans Gamall tiill om *thenne* saack, som någon annen, hwar han ellies wiiste eller hade ther någon skæll eller kundskap om, hwar *thet* så santt wære, och epter han aldriig i sine dagher, sade han, någon sådana mijstancka hafftt haffuer tiill sine hustrv, att hon j sliige motte skulle haffue waridh honom oræthrådiig eller j sådane motte affelliig warit j siitt echtenskapzstadge vtan altiid och i alle motte stæltth siig emott honom som en erliigh dannequinne haffuer burtt att góre emott sin ægte man och aldriig huarcken lónliga eller oppenbarliga jfrå *thet* furste the tilhope komme någre the *stycker med henne* befunnit æn *thet* som ærligit haffuer warith, huarfóre han och gherne *med* sin eedh *thet* swæria wille, att hon vbrotzligen ær i *thenne* sack. Och swor han på korsedt *med* vtstræchtom arme och vpriickte fingre på Gud och hans helga ewangelium, att hans hustrv vbrotzlig war i *thenne* saack, som *henne* på komiin war *etc.* Huilkid ærande toogz i ransakning och granneliiga om alle omstændigheter óffuerwoges, och epter jungenn skæll, som vithne eller lichnelse tiill *thenne* saack befinnes kunde tiill att stælpa *etc.*, och sielffuer målsæganden tilbódh *med* laghmen gherne ytthermere wæria wille, om så behoff giordis, och på *thet* Gudz namn icke fáfængeliiga brukes skulle, syntis hele radhet besth och christeligit wara att hielpa, epter saken icke så klar war *med* skæll eller vithne, som tilbóor i sliigt hógmælis ærande, som koster liiff, heder och æra. Ty sagdis nu Hanns Gamall och Hans Persons hustrv aff hela rådhet wiid huars thera rósth frij för *thet* swaller och roop the vtj <komne> warith haffue, att hwilken thom *thetta* widare forekastar eller bråår epter *thenne* dagh må straffes och bóthe epter Swerigis lagh, wtann bættre skæll eller bewiiss her epter ospóries eller befinnes kunde *etc.*

Siifrid Dautson och hans hustru
om then tridie peniing.

Szama dag stodh Siifrid Dautson jn fór retta med sine dannequinne och gåffua huar thera andro then tridie peniing i lósth och i fast jnnan stadz och vtan stadz epter Suerigis lagh, szå att om then almectigiste Gudh tæckis fórra kalla Siifrid aff thenne wærden æn hans hustrv, dhå skall hans kære hustrv frijtt nijuta och beholla then tridie peniing aff allt thet, ßom the tilhopa æge vdi lóst och fast, jn thet vndantagandis. Tesligeste loffuade och hans hustrv honom thet sama ighen, om Gud tæckis henne fórra kalla aff thenne wærden æn honom, dhå må och skall han nijutta och beholla then tridie peniing vti lóst och i fasth. Och ther opå rægte the huar annen hondena jn fór retta.

Jtem 14 nouembris satt Kon. M:ttz ståthollare Joonn Olson [318 v.]
och Eriich Håkenson fór retta på Stoch[o]lms rådstuffue.

Szama dagh Blasius Olson stadzscriffuare vpbudit salige hustrv Margretta trummeslagares huss, ßom hennes syster epter henne erfft hade — 2. vp:tt

S. d. Gregers Personn vpbudit ena tomp, som hórer Dirieck på Salebergit tiill — primo. vp:tt

S. d. Eriick Larson vpbudit itt stenhus, som hórer Lasse i Mælóssa tiill — primo. vp:tt

S. d. Niels scriffuare vpbudit en pantt, som hórer Per Lilia tiill — 2. vp:t

Burskap.

Szama dagh giorde en vmng karll viid namn Pedher Larsson sin burgare eed fór en gullsmedt, och Bærtiill gullsmedt war godh fór honom, thet han skall góre liiche och rett fór siig j første 6 åar, som lagen jneholle.

Peder Anderszon, Szóffrin Jutte.

[319]

Anno Domini 1552 then 14 dagen¹ vti nouembrj månadt stodh Pedher Anderson, stadzens borgmestare, jn fór retta, vplott och quitterade sin måghlagh erliig man Szóffrin Jutte, på thenne tiid Kon. M:ttz fougte på Westeråars, fór allt thet arff, ßom fór:ne

¹ Ordet dagen är i ms. upprepat.

Pedher Anderson på sine hustrv wegna erffua burde. Tesligis quiterade och Pedher Anderßon Szóffrin på sine swæra wegna, hustrv Karin Hans Butzes,¹ fór then deell hon vpburit hade fór samma arff epter Szóffrins framlidne hustrv, salige hustrv Gesche, både fór lóst och fasth, jnnan stadz och vtan, jn^{thet} vndantagandis. Och bekende Pedher Anderszon på sine hustru wegna och på sine swære wegna, thet förbemelte Szóffrin Jutte hade thom j alle motte welfórno^{gd}t och bettaledt <thom> fór fór:ne arff thom erffua burde epter theris egin willie. Och hermedth gaff Peder Anderson fór:ne Szóffrin [319 v.] Jutte både fór siig, sine hustrv och sine swæra quitt, frij, ledugh och lóß fór allt ytth[e]rmere klander eller tiltall vm sama arff både fór lóst och fast, szå att ther om skall ware en platt fórligth och afftaledh saack nu och tiill ewigh tiid. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn fór retta. Och skall Szóffrin her emott nijutte och beholle siitt stenhus och grund och alle lósóra quitt och friitt. Och thetta epterscriffne haffuer Szóffrin Jutte giffuit fór:ne Pedher Anderson och hans swæra: Först rede penningar niiohundrade ꝥ ortuger; jtem en ottende dell i itt skiip med fracten, ßom dhå tilstundade; jtem j par hans hustrves beste klædher; jtem itt szólff bæltz kranns och szólff kedian, som hon hade hem tiill bordz med siig och hundrade tunnor saltt lóss baiia etc.² Och her med i alle motte quitt och fórligt, som fórscriffuit står.

[320]

Hindriick Nielsons erffwinger,
szom bodde på Kinhestegatun.

Szama dagh stodh Josep Aruitson, wår stolebroder, vp fór retta och gaff tilkenne, att han fór någre dagher fórlidne hade warit tilkallad óffuer itt arffua skiipte epter salig Hindriich Nilsson och sade, att nær all ting fórsлагne wore, både huss, grund och lósóra, ßom salii^{ghe} Hindriick Nilsson átt haffuer, wille thet icke tilreekie på någre hundrade ꝥ nær, att all gell kunde bliffue bettalade, ßom ther på færde wore etc. Huarfóre salige Hindricx brodher Jónns Nilßon, borgare i Westerårs, som en arfftagare war, dristade siig jn^{thet} att gå i någhet arff epter sin framlidne brodher fór the monge och swære gell skuldt, som på færde wore, vtan salige Hindricxs hustrv, hustrv Margreta, gaff thenne Jónns Nilßon sin framlidne bondes

¹ Orden 'hustru . . . Butzes' äro i ms. tillskrivna i marginalen.

² Notisen om saltpartiet är i ms. tillagd i marginalen.

kiortiill then beste, ther lotth han siig áthnóie *med*, och hon skulle sware tiill all geell, som på færde war. Han wille ther *med jnthet* haffue att bestelle och gaff ther *med Josep Aruitson* fulla magtth och befallningh, thet han på hans wegna skulle góre henne quitt och frij fór honom och hans epterkomande vm sama arff, szå att han wille ther på epter thenne dagh *jnthet* klandra eller någet widare tiltall haffue tiill fór:ne sin broders hustrv. Kan hon fórliche siigh *med gellenærana*, kan han well liidhe, tesligis *med flere* hans medarf-fuar, seer han gerna. *Thetta* hade han befaled Josep Aruitson atth fórkunna fór retta och sine salige broders hustrv *her med* quittere, Båsom sagt ær, och att *thetta* motte fórteknatt warda i stadzens book, huad som thenne Jónns Nilson *med sine broders hustrv* samtyckt haffuer på sine wegna, thet begærade Josep Aruitson, som hans fulmektigher war, huilkid honom och epter latiid bleff.

Men några wikur ther epter, sedan *thetta* skedt och handlad wartt om *thetta* arff *med* fór:ne Hindrich Nilsons brodher, kom [321] hans modher hiitt tiill Stocholm, och the godemen, som tilforenne hade ransakad om *thetta* ærendhet, gåffue thet modrena tilkenna, och nær som hon om alle omstændighetter vnderuisth war, dhå wille hon och *jnthet* gióre thet tilbache, som hennes son i Westerårs beslutid hade, vtan giik ther slætt jfrå, och hustrv Margreta skulle så nu som tilforenne sware tiill the gell, som på færde wore. Hon wille ther *jnthet* haffue att skaffe ther *med* och begærade *jnthet* erffua epter sin sonn, dogh fór en liten åminnelse giik dhå fór:ne hustrv Margreta, hennes sonehustru til och skængte henne 6 alner leijsk eller amsterdam tiill en kåpa och loffuade, att hon thet bekomme skulle *med thet* furste, som hon thet åstad komma kunde.

Jtem 21 nouembris satt fór retta Kon. M:ttz ståtholler h[er] [321 v.] Joonn Olsonn och Eriick Håkensonn.

Szama dagh Eriick Larsonn *vpbudit* Lasse j Mælóða stenus i porten — 2. vp:tt

S. d. Blasius Olszon *vpbudit* hustrv Margreta trummeslagares stenus, som hennes syster, hustrv Jngerd Hemingzdotter i Sudherkópung epter henne erfft hade — 3. vp:t

S. d. Gregers Perszon *vpbudit* ena tomt westan tiill, Bom hórer Dirieck på Salebergit tiill — 2. vp:t

vp:tt S. d. Niels scriffuare vpbudit en pant, som hórer Pedher Lilia tiill — 3.

Vpsagt burskap.

[322] Szama dagh kom Pedher spilares hustrv fór retta j Kornha[m]pn och klagade sine nódh, thet hon fórmátte icke lengre draga stadzens tunga. Hon war alena och haffuer platt jngen fórwérffning och war en fattig olderstigin quinna etc. Hon bleff med Kon. M:ttz státhollares Joonn Olsons och rádzens samtycke frij sagt epter thenne dagh fór all stadzens tunge fór hennes fattigdom skuldt etc.

Her Hans capellan.

Szama dag kom her Hans capellan jn fór retta och áttther klagade på then hustrv Margreta, som honom the 30 $\frac{1}{2}$ skyllug war, thet hon wille jnthe bettale honom szásom henne tilforrenne affsagt war etc. Dherfóre dómdis i dag h[er] Hans sine peningar tiill, thet fór:ne hustrv Margreta skall fórnóie eller bettale her Hans the 30 $\frac{1}{2}$ hon honom skyllug ær jnnan 14 dagar wiid sine 3 $\frac{1}{2}$ tilgórändis.

[322 v.] Om the kópswener, szom haffue warit tiil Reffla i thenne fórlidne hósth.

[323] Szama dagh wære fór retta the swenske kópswener, som haffue warit tiill Reffla i thenne fórgongne hósth, och wart thom fórehollit, huarfóre the jnthe kabell garn eller hampa jn i landhet fórtt haffue och besynnerliga fór then kopper, som the vtaff landhet fórtt haffua etc. Ther swarade the szå tiill, att nær the komma tiill Reffla, dhå war ther swår och stoor pestilentia i stadenn, szå att alle kópmen, som kabell garn och hampa plege handla med, wore alle rymde vtur staden, szå att handellen lågh platt ódhe j then motten. Dherfóre nódgadís the kópe hudar och handtskar, huad sásom the kunde dhå bekomme, och packa siig dhedan. Dogh kunde thenne vrsægt j then motten jnthe góre fyllest, vtan wille the haffua theris godz lósth, som rosterat war, dhå skulle the stælle borgan fór siigh huar j sin stad, atte i tilkomande wår skulle fórscaffa szå mikin hampa och kabellgarn jn i landhet, som the tilforenne vtloffuat haffue etc. huilkid och skedde, atte stælte borgan fór siig, szå att allt fultgóras skall j wår, som fórscriffuit står.

Tónius Bænctson.

[323 v.]

Szama dagh war Tónius Bænctson fór retta om the 3 tunnor honogh han i fórgongin sommer kíópt haffuer aff Hans Prótkers dreng, och wille átther på nytt reppa then saken och wille komit skullen jn opá en annen sundisk kópsuen, som *med* saken jnthet hade bestælle *etc.* Szá epter allom witterligit war, ßom fór retta sätte, thet fór:ne Hans Prótken och Tónius Bænctson hade om samma sack och honogh tilforenne warit i godemens nærwaru fórdragne och fórligte, bleff och szá Tónius i dag affsagt *med* en dom, thet han skall bliffue viidh sama fórliehning, ßom tilforenne giord war, och then sundiske kópsuen, som Tónius på nytt klandratt haffuer, sadis frii fór samma saack epter the skæl och bewiíß, szom han fórrer hade i dagh i retta *etc.*

Jtem 5 decembris Bat fór retta Kon. M:ttz státholler h[er] [324] Joonn Olszon och Eriich Hákenson.

S. dagh Eriick Larson *vpbudit* Lasse i Mælósses huss i porten vp:t
— 3.

S. d. Gregers Person *vpbudit* Dirick[s] tomt i M. Mechils vp:t
grennd — 3.

Szama dagh *vpbóódh* h[er] Joonn Olson fru Annes huss på vp:tt
Smidie gatun primo, att huilkin thet kópa wille, dhá war thet faltt
fór peningar.

Jóns Anderson.

[324 v.]

Szama dagh stodh Pedher Jónsonn vp fór retta och klagade tiill Jónns Anderson om thet óffuerfall han honom giortt hade i sidstens hem tiill Mechiill Bænctsonn och besynnerliga fór thet Jónns Anderssonn hade sagtt tiill honom, thet han och Simon *scriffuare* och Hindrich skredare *med* skulle haffue handell tilhope, som the endels icke skulle ware tiill swars *med etc.*, huilkid Pedher Jónsson nu i dagh fóрманthe <honom och> Jónns Anderssonn, thet han skulle giffue tilkenne, huad han wiiste *med Per* eller the andre, som han j siitt drickismáll hade hafftt i munnen *etc.* Tiill huilkid Jóns Andersonn szá swarade, thet han wiiste jnthet *med* Pedher Jónsson eller *med* Simon *scriffuare* annatt æn thet ære och gott war, eij heller *med* Hindr[i]ch skredare, vtan thet som han i druckismáll

giorth hade, *thet* badh han siig Gudh tilhielp, *thet* war honom emott, och epter Peder Jónsson någhet swarade honom, wiiste Jónns jnthet huad han sade *etc.* Thernest klagade Peeder Jónsson, *thet* Jónns hade giffuit honom onnd ordh och storliga fóraktad honom och besynnerliga *med* monnge oqwamdz ordh, som honom jnthet burde, och begærade ther en rett opå *etc.* Ther swarade Jónns Anderszonn, att gaff han Pedher Jónsson någre oqwæmdz ordh, han giorde honom och *thet samma* ighen, szå atte i then motten wåre båade brutzlige *etc.* Thenne saack wartt nogsampt óffuerwægin, och szåsom the vithnade, som i *samma* collatz warid hade, dhå hade the båden giffuit huar annen onnd och oqwæmd ordh nogh *etc.* Szå epter wår lagh bliffue the både saackfelte hwar dere tiill 12 ş.

[325 v.]

Jacob Sarffwe, Jacob Koock.

Szame dagh wartt handlad om then gåffue, som salige Jacob Sarffues swæra hade giffuit sin mågh Jacob Sarffue fór *thet* fribródh hon siig jnkópt hade hoss sin mågh i hennes liiffztiidh och therfóre giffuit Jacob siitt huss och grund och sine lóßóra *etc.*, huilkin gåffue Jacob Koock på sine moders wegna jnthet bestå wille, epter hon war giffwin emott frendernes ja och samtyckie och thom i then motten aldelis oåtsporde. Och begærade Jacob Koock ther en rett om *etc.* Ther tiill swarade Jacob Sarffue, att *thenne* gåffue hade hans swæra honom wælwilleligen och i siitt frie vilkor giffuit, och epter hon hade szå longan tiid warith hoss honom, både thå hennes dotter leffde och i monng år epter hennes dódh, syntes henne jngom androm heller vnne *thet* hon áttthe æn sinom mågh, och ther *med* gaff hon siig jn tiill Jacob Sarffue i ett frij bródh i hennes liiffztiid, och *thet* lott hon fórkunna jn på radstuffuun egenom M. [326] Oluff, att hon en sådana contract giordt hade *med* sinom mågh om siitt hus och lószóra *etc.* Dherfóre wartt *thetta* ærande *med* alle sine omständighetter granneliga óffuer wægit och ransakadh, och epter *thet samma* Jacob Sarffues afflidne swæra hade icke budit siig hem tiill sine neste frendher i sådana frij bródh, som lagen jnneholle, eij heller kunde Jacob Sarffue *med* någre withne bewiße, att szå skeedt war, dherfóre wartt dhå *thenne* gåffue jnthet gillat, epter hon emott lagen giffwin war, vtan Jacob Koock och hans medarffua skulle gå tiill *theris* arff epter lagen epter *samma* Jacob Sarffues swæra.

Dogh skole erffwingane fórnóie och bettale fór:ne Jacob Sarffue hans swæres kost, som hon fórtærtt haffuer, och allt annatt, som han på henne kostad haffuer, sedan hon i hans frii bródh komiin war. Och sedan erfue then ene med then andre såsom lagh seie.

Niels Jonsonn borgmestare, Gregers
skinnare.

[326 v.]

Szama dagh stod stadzens burgmestere Niels Jónnsson vp för retta och anlagade Gregers skinnare för sin onde mundh han hade brugad på honom j winkellaren i monge manndz nærwaru och lastad honom óffuer alle motte etc. Och såsom godemen vithnade med Niels Jónnsson, som på sama tiid tilstædis wore, nær thetta skedde, næmlige Staffan Sasse, Simon scriffuare och Knutt wintapper, och begærade Niels Jónnsson, thet honom motte wederfares rett på fór:ne Gregers skinnare för the lasteliiga ord han på honom talad hade etc. Tiill huilkin klage same Gregers skinnare jn thet sware kunde vtan sade, att thet war skedt vti druckismáll, som han talad hade, och sade siig jn thet wetta med Niels Jónnsson æn æra och gotth. Huad annatt thalad wart, thet giorde óledh och hans fákunnoghett etc. Szå wartt och thetta ærande óffuer wægit och ransakadt, och epter thet i sanniingen befunnit warth, thet Gregers skinnare brutzlig war, och vithnen, som fórscriffuit står, swore och bekende, thet Gregers skinnare kallade Niels Jónnsson, sin burgmestare, en stimpare, prackare och monng annor oqwæmdz ordh, bleff Gregers skinnare epter lagen saker tiill 20 $\frac{1}{2}$ ortuger, som han stadzens kæmænare på Kon. M:ttz och stadzens wegna giffue skall.

[327]

Jtem 12 decembris satt Kon. M:ttz ståthollare h[er] Joonn Olsson och Eriick Håkensson för retta på Stocholms rådstuffuu.

[327 v.]

Hustru Brita j Skarpa vti Brennekirkio
socken.

Szama dagh stodh för retta hustrv Briita i Skarpa j Brennekirkio soehn, Gabriell Christersonns landbo hustrv, och anlagade en sin tiuff i retta viid nampn Lasse Hindricson, fódder j Nykirkia soehn i Finlannd, huilkin som hade stulid jfrå henne 2 pund smór, en klædis tróie, ett spiæll, några lijjar, jtem 2 stenekor, jtem yxar,

[328] jtem 2 sæckier, en possa, jtem $\frac{1}{2}$ span mióll *etc.* Sompt aff *thetta* godz lågh i retta och besynnerliiga smórett, yxen och miólett, *thet* andra hade han fórskingratt. Han bekende sine oppenbara gherningh. Dherfóre bleff han dómdh tiill reep och galga. Men han led-
dis på slotthet ighen *etc.*

[328 v.]

Brita Hindricxdotter.

Szama dagh stod Jórenn kniffuesmedtz hustrv viid Norra portt fór retta¹ och anklagade en quinna i retta viid namn Brita Hindricxdotter, fód i Hollula sochn i Finland, och hade thenne Brita, then tiid Gud bettret eldenn war lóß i siidstens, warid vppe i Jóren kniffuesmedz hus och stulid thenne epterscriffne klædher vtur husedt, dhå som elden giik thom alsom mest opå, och burith sama klæde [*sic*] tiill en quinna på Gråmunka holm, ther som hon plægher omgås medt, viid namn hustrv Walburgh Hemingzdotter och fód i sama Hollula sochn som then andra. Och thenna Walburg bodde i Harald Olsonns bastuffua ther på holmen, och huad såsom thenne Brita stall och drog tiill henne, *thet* gómde thenne Walburgh vti en kel-
[329] lare vndher en hop med weedh, ther hon bodde *etc.* Och *thetta* epterscriffna hade thenne Brita Hindriczdotter stulid: Fórst en hagensk kåpa, jtem en stiichkad skiorta, jtem 4 handtklædher, jtem 3 órnegåtz war, jtem 5 huffuudklæde, jtem j halssklæde, jtem 2 fórkæde, en bordduck, jtem itt bænckebolster, jtem j par tofflor, en vllen skiorta, en wiid hatt. *Thetta* alt samens lågh jn fór retta, och hon bekende sine oppenbara gherning. Dherfóre bleff hon dómpd tiill swærd, och hon bleff annen daghen rettat med swærd på Sudre malm, piie memorie.

Och thenne Walburgh Hemingzdotther, som gómde *thet* then andra stulid hade, hon bleff dómd tiill kåken att sliita riiss fór sine gherningher och bleff fórwüst vtaff staden och komme her aldriigh jn meer. Huar hon her epter her i staden befunnin wardher, dhå skall hon stonda sin rett som ther tilhórer.

[329 v.]

Fórmyndarne i spettalen och Jónns
Anderszonn.

Szama dagh stode jn fór retta spettalens fórmyndare her i Stocholm, næmlige Oluff Erichson, Tórfast Olsson och Bæncht Balk,

¹ Orden för retta stå i ms. i marginalen.

systeaman *ibidem*, vplotte, fastade och leffrerade erligom manne
 Jónns Anderson, wår stolebroder, ena tomt, Bom the fattiga til-
 hórt haffuer, liggiandis i Våmbefierdingen *her* i Stocholm och nordan
 fórre gamble Hindrich Balk[s] stenhus och offuan fóre Axell Nilsons
 tiill Diurssholms tomt j sama <tompt> grendh, huilkin tomt
 fór:ne fórstondara lagliiga såldt haffue fór:ne Jónns Andersonn fór
 <siutt> fyrettiio otto ♁, huilke peningar Oluff Eriichson, Tórfast
 och Bæcht Balk på the fattigis wegna bekende thom anammatt
 och vpburit haffue och the fattige tilgode, then sidste pening *med*
 then första *etc.* Huarfóre affhende the sama tomt the fattiga *med* [330]
 sine lengd och breed, som *her* epter folger och alle theris epter-
 komande fórstondare och tilegnade henne fór:ne Jónns Andersonn
 och hans arffuar quitt, friitt tiill ewerdeligo ægho. Och haffuer
 tompten i lengden vt *med* gatun xij alner och war lagbudin, lagston-
 din och *med* allen stadzrett fulfólt, Bom lagh jnneholle.

Rådetth:

Oluff Morth[e]nsson	Eriich Larsson
Gunnar Olsson	Tónius Bæchtsson
Harald Olszon	Simon scriffuare
Oluff Eriichson	Lasse Gregersson
Eriick Stutt	Bæcht Wttanbÿ
Eriick Jacobson	Gregers Personn
Joseph Aruitsson	Hans Gammall
Mechil Bæchtsson	Peder Jonsson
Jónns Andersson	Niels Andersson
Niels scriffuare	Hindrich Balk.

Then 9 dagen januarii satt fór [retta] Kon. M:ttz státholler [332]
Joonn Olson och Eriich Hákenszon.

Jacob Perszonn, Jónns Siggesson.

Anno Domini 1553 then 9 dagen januarij stod jn fór retta Jacob Perszon, vplott och leffrerade Jónns Siggesson ett stenhuss, vpmurratt bodahógtt och træbygning offuan opå, som ær liggiandis på Schomagaregatun emellam Lasse skredares huss och thet stenhuss, som gulsmedz embithet tilhórer, huilkid hus och grund fór:ne Jacob Personn lagliiga saldt haffuer fór:ne Jónns Siggesson fór 300 ♀, thom Jacob bekende siig anammatt och vpburit haffue, then sidste peniingh med then första etc. Huarfóre affhende han siig och sinom arffuom fór:ne stenhuss och grund med all sin tilbehórlise och tilagnade thet fór:ne Jóns Siggesson och hans epterkomande erffwinger tiill ewerdeligo ægho. Och war thetta huss lagbudit, lagstondith och hembudit och fridskillingen på giffwin, som lagen jnneholle.

Hustru Áletta Peder Nilsons och hennes
medarffwinger epter salige Pedher
Nilsonn borgmestare.

[332 v.]

Szama dagh stode jn fór retta salige Pedher Nilsons måger, næmlige Eriich Nilsonn, Engelbriect Larson och Peder Hansson, vplotte och quitterade hustrv Áletta, salige Peder Nilsons eptereffuerska, fór thet arff, Bom the på theris hustrves wegna vpburit haffue epter salige Pedher Nilson, Gud hans siell glædj, så atte bekende thom vpburit haffue theris hustrves móderne, Bom thom aff-

wittrad war, fór æn salige Pedher Nilson på annat gifftermåll giik och vtfest hade,¹ epter theris hustrves framlidne modher, och fór sama móderne huar there vpburit haffue 200 ƒ och ett affbrentt stenhus med the tompter ther nest liggiandis i Linkópungz stadh, så att om theris hustrves móderne war nu en klar och afftaled saack emellam fór:ne hustrv Åletta, theris stiuffmoder, och thom alle etc. Samalunde bekende the och, att hustrv Åletta hade skiiffth och deltt [333] med thom lósórana, som theris hustrver burde haffue epter theris framlidne fadher, szå att huar dhera wore ther well tilfridz stælte med, szå att om sama lósóra war och en klar fórligt och afftaled sack. Dogh fór the monge gell skuldt, som på færde war, och all huss, grund och tompter, som salige Pedher med sine hustrv áth haffuer her i staden, wåre nu obiitte och oskipte thom emellam fór gellen skuldt, wartt nu i dagh om fór:ne huss och grund szå fórhandlatt, fórligt och fórdragit med alle theris fulla berådne mode, Bå well hustrv Åletta på sine side som fór:ne Eriich Nilson, Engelbriect Larson och Pedher Hansson på theris hustrves wegna och på theris side,² thet fór:ne hustrv Åletta med godh wile anammade all huss, grund och tompter, som hon æger her i staden, tiill siigh och loffuade och bepliatade siig alena sware tiill all gell, som på færde ære, epter hennes framlidne man, salige Per Nilson, både jnnan landz och vtan lanndz, små och store. Samalunda skall och hustrv Åletta jnkreffwie och vpbæra all vtegangandis och vtestondandis geell epter Peder Nilsen, ee huar the helst ære, szå att fór:ne hennes måger haffue nu jintid widare [333 v.] tiltall tiill henne om fór:ne huss och grund, eij heller om någre vtegangandis geell, vtan altt skall ware thom emellam en klar, fórligt och afftaled sack både om huss, grund och lósóra vndher sådana condition och wilkor, thet fór:ne hustrv Aletta skall sware och bettale all geell epter sin salige bonde jnnan lanndz och vtan landz, som fórscriffuit står, och dher emott behålle alle sine hussz, grund och tompter her i staden quitt och friitt, szå att hennes måger æghe tiill jngen gell sware epter thenne dagh vtan hustrv Aletta alena. Och ther rægte the huar annen hondena opå jn fór retta, att thenne fórlichning skall ewig bestondandis bliffue på begge parterne och aldrig epter thenne dagh någre skotzmåll eller jnsagur j thenne saack jnymes eller fórewendis tiill ewig tiidh.

¹ Orden 'på annat ... hade' äro i ms. tillskrivna i marginalen.

² Orden 'och på theris side' stå i ms. tillskrivna i marginalen.

Nills Paualson westantiil.

Szama dagh wartt Niels Paualson befaledh, som boor westan tiill, *thet* han skall beholle *thet* arff jne hoss siigh, som han vnder hænder hafftt haffuer, szå lenge rette erffwingarne komme *her* i vår jfrå Finlanndh, och dhå skall ther skickes godemen tiill, som sama arff dele och skiapte skole emellam retta arfftagerne på både siidor. [334

Påwall Szasse, Hans Hoffman.

Szama dag kom Hans Hoffman jnfór retta och tiltalade Påuall Szasse på hans hustrv wegna om någre peningar, som hans hustrv honom skyllug war fór någre stiicker klædhe, som Herman Frentorp henne borgat hade på hans wegna, och lade en handtskriifft i retta, som Påuals hustrv på fór:ne klæde vtgiffuit haffuer, och begærade, *thet* honom motte wederfares rett *etc.* Tiill huilkid Påuall Sasse swarade och bekende siig samma peningar skyllug ware, som handtskrifften jneholler, sade och siig gerna wilia bettale *thet* som tilbache stodh, men han sade, *thet* Herman Frentorp war hans hustrv skyllug 12 vngerske gyllene och fór 20 vikur kosth, som Herman Frentorp i hans huss fórtaertt haffuer. Wille Hans Hoffman *thet* fôrst affbettale på Frentorpz wegna, sade Pauall siig gherna wilia góre sine handtskriifft fyllest *etc.* Dogh bleff en sadana sententia emellam Påuall Sasse och Hans Hoffman szå affsagtt, *thet* Pauall Szasse skall fórnoie Hans Hoffman huad som tilbache står på fór:ne klæde han och hans hustrv tagit haffue, och Hans Hoffman skall stælle Pauall Sasse en borgan på Herman Frentorpz wegna, *thet* Påuall skall komme tiill sine bettalning, huad såsom Herman honom skyllug ær *etc.* [334 v.] [335]

Jffuars Hanses erffwinger.

Szama dagh kom jn fór retta Monns Person j Widhe j Ibbo heratz sokn och klagade epter itt arff, som honom och hans medarffuar tilfallit war epter hans brodher *her* i byn viid namn Jffuars Hans, och sade, *thet* hans broders hustrv, hustrv Margretta trumslagares,¹ hade icke giortt honom och hans medharffuinger sadana skæll, som thom burde haffue *etc.* Szå epter hans broders hustrv och dód war, som saken galtt opå, och systren, som henne erfft hade, boor icke *her* i bynn vtan i Sudherkópung, och huss och grund hade hon [335 v.]

¹ Namnet Margretta trumslagares är tillskrivet i ms.-marginalen.

såldt och bettaledh gellen *med*, som på færde wore och såsom tilforenne j *thenne boock* beskriuffit står, næmlige anno 49 then 4 dagen nouember,¹ dhå haffuer *thenne saack* warith fórligt om *thetta* arff emellam bónderne och theris broders hustrv. Dherfóre sadis thom szå fórre, att epter the nu icke bekenne wele, att sadana fórliehning skedt ær, måge the sókie systren, som theris broders hustrv nu erfft haffuer, om widare regenskap, huad såsom hon vpburit och vtgiffuit haffuer. Kunde the próffua, att thom ær oskæll skedt, måge the thå sókie sin rett *med* henne, som lag seie. Men husedt, som såldt ær, ther kunde the jn^{thet} seie om, epter gellen bettaladis *med* sama peningar, som fór husedt giffuit war.

[336] Jtem then 6 februarii satt fór retta Kon. M:ttz státholler Joonn Olßon, Eriick Hákensson och doctor Andreas Olauj sampt burgmestare och rádh:

Niels Jónsson borgmester

Oluff Morth[e]nsson	Erick Stutt
Gunnar Olsson	Eriich Jacobsson
Harald Olson	Josep Aruitsson
Oluff Eriichson	Eriich Larsson
Mechiill Bæchtsson	Lasse Gregerson
Jónns Andersson	Peder Jónnsson
Hanns Gamall	Hindrich Balk
Bæcht Vttanbÿ	Tórfast Olsson.
Niels Andersson	
Madz Halssz	

vp:t Szama dagh Niels Jónsson vpbudit fru Anna Knutt Knutsons hus på Smidiegatun — 2.

vp:t S. d. Gregers Person vpbudit Lasse orgalekares tomt j Sanctj Laurentij grend — primo.

[336 v.]

Hustru Karin Eriick skinnares
och hennes dotter, hustrv Barbrå
om hennes fæderne.

Anno Domini 1553 then 6 dagen februarij stodh hustrv Barbrå, salige Johann Sopz epterleffuerska, jn fór retta *med* sin kære modher,

¹ Jfr ovan, s. 44 f.

hustrv Karin Eriich skinnares, och bekende oppenbarliga, thet hennes kære modher hade fórnógdt och giffuit henne siitt fæderne, som henne burde haffue epter sin kære framlidne fadher Eriich skinnare, Gud hans siell glædj, och skipt och deltt både huss och lósóra, som her epter fólgher. Jtem skall hustrv Barbrå beholle thet stenus, som hon boor vti, med then niia bygningen, som jnnan fórrer ær, quitt och friitt, och hustrv Karin beholler thet husedt hon sitter vti ther emott ighen. Lósóra: Fórst rede peningar 480 þ, jtem gull och daler tiill 190 þ, jtem en gull kedie, itt perlelad [*sic*] och perleknóper tiill 200 þ, jtem 3 szólfbælte fór 500 þ, jtem en perlekrans fór 400 þ, jtem 3 lóðige þ szólff 6 lott fór 100 þ, jtem stróningar tiill 50 þ, en szólffkrandz fór 90 þ, jtem 5 par spenne fór 60 þ woge 13 lott, jtem itt korleband wog 18 lott fór 27 þ, lodet 12 óre, jtem 2 sólfstop wogo 25 lodt fór 49 þ, jtem itt stortt szólff stop wog 66 lott, lodet 2 þ, lóper 132 þ, jtem 10 skeder woge 33 lott fór 66 þ, jtem j skepundh kedzla kopper fór 100 þ, jtem 4 gryttor wogo 4 [L]æ fór 24 þ, en kætill wogh 2 [L]æ fór 12 þ, jtem 18 små lester saltt, tunnan 2 þ, lóper 432 þ, jtem en szólffdagert wog 24 lott fór 60 þ, jtem teen fatt och kannor tiill 7 [L]æ fór 35 þ, jtem messingz kedzlar woge 2½ [L]æ fór 15 þ, en stake wogh j [L]æ fór 6 þ, jtem godz tiill 130 þ, jtem hudar fór 86 þ, jtem 6 alner rótt leijsk tiill 18 þ, jtem j stycke amsterdam fór 54 þ, jtem Eriich skinnares gonge klæder så gode som 300 þ, jtem 5 rækebolstra fór 30 þ, jtem 5 hoffdebolster fór 10 þ, jtem 3 riior fór 15 þ, jtem 4 wepor fór 6 þ, en jerffskindzfell fór 50 þ, en farskindzfell fór 4 þ, jtem 5 par lakan fór 20 þ, jtem 4 borddukar fór 16 þ, jtem 8 handtklæde fór 5 þ, jtem 10 bænkebolster fór 100 þ, jtem 2 gulskindzhiande etc. Summa lóper j peningar 3972 þ med 2 stuffuu drægter tiill 100 þ. Och her med vplott och quitterade fór:ne hustrv Barbrå sin kære modher fór fór:ne siitt fæderne och sade siig her med adelis welfórnógth wara och gaff sine modher her med quitt, frii, ledug och lóss fór allt yttermere tiltall epter thenne dagh vm samma siitt fæderne. Och ther rægte hon sin moder hondena opå jn fór retta.

Swen Monsson, Hans Gammall.

[337]

Szama dagh kom fór retta Swen Monsson och tiltalade Hanns Gamall vm salige skepper Ericxs barne peningar och sade, thet

Hans Gammall skulle best wette, huartt skepper Eriicxs peningar ære bliffne æn någen annen, begærade förthenskuldt, epter Swen haffuer skepper Eriicxs dotter tiill sin ægta hustrv, [att få wette] om henne någhet fåderne skulle tilkomme eller ej. Och sade yttherligare Swen tiill Hans Gammall: Tu kraffde någre peningar jn i Danmark epter skepper Eriicxs dódh och besynnerliga aff en man wiid nampn Niels Stæmp, och huru monge the wore, wille Swen wette eller huem han haffuer gjort regenskap fór samma peningher etc. Tiill huilkiid tiltall Hans Gammall szå swarade, att han wiiste jn-thet aff skepper Eriicxs peningar, ej heller haffuer aff thom tiill 4 peningar. Men thet bestod Hans Gammall, att saliige skepper Eriicxs hustrv hade epter skepper Eriicxs dódh giortt honom fulmyndugh och mektugh på sine wegna att jnmane och vpbære hennes salige bondes gell i Danmark, på huilkiid Hans Gammall och förwerffuat hade Kon. M:ttz fórskriift, thet honom wederfares skulle lagh och retth på fór:ne skepper Eriicxs gellenære i Danmark, och huad dell som han ther vpbor på hustrv Karin skepper Eriicxs wegna, thet lefferade han och henne tiill then ytthersta peningh. Och hon skulle ware ther hans vithe om, att han haffuer icke tiill en pening, som skepper Eriick tilkomber eller hans barnn.

[337 v.] Th[e]rnest sendis bud epter hustrv Karin, skeper Eriicxs epterleffuerska, och dhå hon kom, gjorde hon strax Hans Gammall frij fór thetta ærande, som Suen Monson, hennes mågh, Hans Gamall¹ tillagt haffuer om sin saliige bondes peningar och sade, thet Hans Gamall hade giortt henne en godh och klar regenskap fór all then dell han vpburit hade i Da[n]mark epter hennes saliige man och besynnerliga fór the peningar, som han aff Niels Stæmp anammatt hade, och sade yttherligare, thet Hans Gammall mere fórtærde i hans resso, æn han någen tiidh vpbar. Och gjorde hon Hans Gammall quitt, frij fór samma saack, szå att Suen Monson haffuer Hans Gammall j then motten jn-thet tiill att thale, och sade hustrv Karin² henne bór[e] sware tiill sin bondes æghodelar eller peningar och icke Hans Gammall, huar Suen widare regenskap begære wiill. Och epter hustrv Karin, som rette målsæganden war att sware tiill thenne saack och icke Hans Gamall, dherfóre bleff dhå Hans Gammall frij sagtt

¹ Orden Hans Gamall stå i ms.-marginalen.

² Ordet Karin är i ms. upprepat.

fór *thetta* ærande, som Suen Monsson honom tillagt haffuer, næmlige om skepper Eriexs peningar, dogh *med* sadana beskeid, att kan Suen Monson någon vidare eller bättre beskeid epter *thenne* dagh vpfinne eller bekomma, æn han nu hafftt haffuer, skall Hans Gammall sware honom, som lagh seie.

Blasius Olsson om sin vnderpant i Madz
scriffuares hus.

[338 v.]

Szama [dag] stod vp fór retta Blasius Olsson stadzscriffuare och ódmiukligen begærade aff the gode men, som fór retta szátte, atte fór Gudz skuldt skulle ransake hans ærende och seie honom en sententia eller dom om huad han skulle retta siig epter. Och *thetta* war hans ærande, att han anno 51 hade sagtt godh fór Madz scriffuare fór 500 ƒ , then tiid han szå til agters komiin war fór then menige mandz peningar, som i trån kiópett jnlagt hade [*sic*], och kunde dogh jn*thet* stælle then menige hopen tilfridz, fór æn han kunde få tiill låns szå monge peningar, att han kunde någhet beginne opå att bettale på then menige mandz huffuud stoll, som thom tilbache stodh. Och fór fór:ne 500 ƒ , som Blasius hade warid god fórrer och vndsatt fór:ne Madz scriffuare i hanns store nódh, haffuer Madz satt honom siitt huss och grund tiill en vnderpantt, szå lenge han sine fulla bettalning ighen bekomme motte. Ther hade Blasius scriffuare hans egin handtskriifftt opå, huilkin han lade i retta, och begærade wette, om han motte bliffue wiid sin pantt eller ej, ther the godemen, som fór retta szátte, skulle seie honom en beskeid om, huar han siig epter retta skulle *etc.* Och *thetta* ærande toge the godemen siig fórrer och granneligen óffuerwoge *med* alle sine omstændighetter, och på *thet* siidste bleff Blasio en sadana dom afflaggt aff Kon. M:ttz státholler Joonn Olson, *thet* han skall bliffue wiid sin pant, næmlige Madz scriffuares huss och grundh, szå lenge eller tiill tess han sine fulla bettalning bekomit haffuer, næmlige the 500 ƒ , som han på husedt læntt och fórstræcht haffuer.

[339]

Sama dom sadis och Clauus Christiernsonn tiill, som och samma Madz scriffuares hus haffuer tiill en vnderpantt fór 80 daler, att epter hused ær szå gott, att Clauus Christiernsson och Blasius kunde bade koma tiill theris fulla bettalning, skulle the och nijutte theris vnderpantt, så lenge atte theris fulla bettalning bekomit haffue.

- [339 v.] Anno Domini 1553 then 13 dagen februarii sätte fór retta <Joon Olson> Oluff Larsson, Eriich Håkenson och doctor Andreas.
 vp:t Szama dagh Gregers Person vpbudit Lasse orgalekares tomt—2.
 vp:tt S. d. Niels Jónson vpbudit fru Anna Knutt Knutsons hus på Smidie gatun — 3.

Hustru Margit Jóren Eriichsons.

- Szama dag stode fór retta Oluff Morthensson och Josep Aruitsson fulmynd[ig]e och mektige på salige Anna Torbiórnsdotters erffwinges wegna, bekende på alle erffwingenes wegna, som her epter fólier,
 [340] att hustrv Margit, Jóren Eriichsons epterleffuerska, hade leffereratt all then dell jfrå siig, som salige Anna Torbiórnsdotter hade leffnat epter siigh hoss hustrv Margit Jóren Eriichsons, ther pigan hon dódde. Och tesse epterscriffne anammade arffuet epter pigone:

Fórst Jesper Nilson j Finnestróm sokn i Ålannd fiik pa sin dell en grytta, tu teen fatt, en bænckebolster, en ryia, jtt lakan, 2 wepor, j hyiandhe, en bordduck, en liten kåpa, en skinkiortiill, ett vnderbolster, itt órnegått, itt lodh raff, en sæck.

Eriich Person j sama sokn fiick på sin dell en vnderbolster, en ryia, 2 lakan, j órnegåt, 4 hiiande, en wepå, itt åklæde, en bordduck, en stor kåpa, itt bæncke bolster, itt lodh raff, en sæck.

- [340 v.] Lasse Jónson i Finnestróm sokn fiik thetta på sin dell epter Anna Tórbiórnsdotther: en vnderbolster, 2 riior, itt lakan, itth órnegått, itt bænckebolster, en bordduck, 3 teenstop, jtem 2 grytor, itt lodh raff, en sæck.

Anna Jónsadotter, moder systren ått pigan fiik på sin dell: Jtem en bænckebolster, 23 hiiande, 2 riior, jtem itt órnegått, en bordduck, jtem itt lakan, en teen kann, itt stop, en barne kiortiill aff gróntt nærsk, en skin kiortiill, en gritta, ett skinlakan, ett vnderbolster, ett lod raff, en sæck.

- Och fór thetta fór:ne arff vplotte och quitterade Oluff Morth[e]nson och Josep Aruitsonn fór:ne hustrv Margit Jóren Eriichsons på tesse fór:ne arffwinges wegna, som fórscriffuit står, fór all then
 [341] dell <the> hon vnder hænder hafftt haffuer och gåffue henne her med quitt, frij, ledug och lóss fór allt yttermere klander eller tiltall vm sama arff epter then fulmagt, Bom thom aff alle tesse Anna Torbiórnssons [sic] arffvinger giffuin war. Och ther rægte the henne

hondena opå jn fór retta. Och tesse godemen hade warith óffuer
thetta arffua skiipite:

Oluff Morth[e]nsson

Mechiill Bænchtsson

Josep Aruitsson

Tónius Bænchtsson.

Eriich Stutt

Fórmyndara fór Jacob Sarffues barnn.

[341 v.]

Szama dagh fórskickade burgmestare och rádh formyndare
 fór salige Jacob Sarffues barn, næmlige Gunnar Olson, Lasse Gre-
 gerson och Madz Olson viid Kåkebrincken, atte skole agta *thenne*
 fattige faderlósse och moderlósse barn och theris ægodelar, som the
 answare wele fór Gud och menniskior, tiill tess the kunde komma tiill
 mogen ålder, atte kunde sielffue ráde óffuer theris godz och ægodelar.

Jóns Olsonn kópswen.

Szama dagh bleff szå Jónns Olson affbagtt, *thet* han skall
 fórlíche siig med stadzens kæmænærer, fór *thet* han haffuer warid
 i Vpsala marknadh emot lagen och emott *thet* fórbudh, som vtropatt
 wartt her i julas, att jnge kópswener skulle fara i marknadher med
 mindre the wille gå vndher all stadzens tunge, och epter han bódh
 siig i dag tiill att holle och drage all tunge, som andre borgare góre
 her i staden, skulle [han] haffue¹ itt nådeligit straff *etc.*

[342]

Rasmus Skåningh.

Szama dag sadis Rasmus Skåning tiill, *thet* han skall fórnóie
 Gunnar Olson the 25 þ, som han haffuer sagtt god fórré fór Jórenn
 Stens drengh tiill Strålesund, epter wår lagh, som szå fórmelder, att
 then, som går i borgan, han går i bettalningh.

Jtem 27 februarii sätte fór retta j Stocholms rådstuffuu Joonn
 Olszon tiil Hackesta och Eriick Håkenšzon slodzfougtenn.

[342 v.]

S. d. Blasius stadzscriffuare vpbuditt en pantt, som han haffuer
 i Madz scriffuares hussz — primo.

vp:tt

S. d. Gregers Person vpbudit en tomt, som hórer Lasse
 orgalekare tiill, liggiandis i Sancti Laurentij grend — 3.

vp:t

S. d. Lasse Gregerson vpbudit itt affbrentt stenus på the fatti-
 gis wegna, och ær liggiandis nederst i Vrwæders grenden — primo.

vp:t

S. d. Mechill Bænchtson vpbudit en sie[le]boodz tomt på
 Sudre malm, som hórer Jónns Biórnsen tiill i Strængnes — primo.

vp:t

¹ I stället för han haffue står i ms.: haffue haffue.

- [343] S. d. Niels Spedz *vpbudit* en tomt på Sudre malm, som hórer
vp:t Swen Bóiehorn's hustrv tiill — primo.

Om drápett på Sudre malm.

- Szame dagh stod jn fór retta Lasse Mechilzonn, på *thenne* tiid stadzens dragare *her* i staden, och anklagade en ákare på Sudre malm, viid nampn Clemett Eriichszon, huilkin som hade fór någre dagher sedan slagit hans brodher i hiell *her* på Sudre malm vtan tronng h och wartt strax fongin viid færska gherning. Och begærade fór:ne Lasse Mechilson rett på *thenne* Clemett Eriichsson, som drápett giortt hade *etc.* Szå wartt dhå *thenne* Clemett tilfrágett, huad nóð eller tronng h honom dreff *ther* tiill att tage *then* fattige karll aff daga. Dhå kunde han jnthet fórebære, *thet* han skulle haffue
- [343 v.] warith nóð eller twingatt *ther* tiill, vtan *med* itt hastigt moodh war *thet* tilkomit, att han gjorde *thenne* gherning och bekende siig *ther* vti skyllugan ware *etc.* Komme och strax tu vithne fram, næmlige Pawall ákare, Eskiill ákare och hustrv Elin Eskiill ákares, vithnade, *thet* att fór:ne Clemett Eriichsson gjorde *thetta* dráp vnóðh och vtwingatt, fór huilkid han och bleff dómpder tiill swærd fór sine misghernerer skuldt, och bleff sama dagh rettat på Nórrre malm, pie memorie.

- [344] Her Lars i Óija på Westra Rekerna, Niels gulsmedt och hustrv Walborg i porten.¹

- [344 v.] Frans Perszon westantiil, Niels grytegiutare.

Szama dagh stod fór retta Frans Person och begærade, *thet* grytegiutare Niels motte góre honom vplatning på *thet* lille hused han honom såldt haffuer och sade, *thet* han hade latiid hembuda *samma* huss *med* 2 godemen ena hustrv på Norre malm, som neste erffwinge ær och byrd haffuer tiill hused, och hon haffuer nekad siig *samma* huss att kiópe och haffuer *thet* slætt giffuit jfrå siig, hon haffuer <ther> jngen råd h att lóssa husedt *etc.* Szå wartt dhå på sidstone Ffrans Perszon szå affsagt, *thet* husedt skall æn nu bliffue stondandis i sex vikur och itt år, som lagh seia. Och nær *samma* termiin fórlidin ær och neste byrdemen tiill *samma* huss tesfórnann icke lósze *thet* ighen, szå skall dhå Frans Person vidare *thetta*

¹ Endast rubrik på den eljes blanka sidan.

ærande fórfordra, och epter lagen skall honom wederfares thet han nu begæratt haffuer.

Jóns Anderszon, Mechiill j porten.

[345]

Anno Domini 1553 then 27 dagen vti februarii månadt stodh jn fór retta erliigh man Mechiill Olson i porten med sine fulla berådne mode, szå och med sine kære hustrves ja, godh willie och samtyckie, vplott och leffrerade Jóns Anderson, vår stole broder, ena tomt, liggiandis på Sudra malm på westra sidone om salige Eriich Jogan- sons tomt, huilkin tomt fór:ne Mechiill Olson lagliiga saldt haf- fuer fór:ne Jóns Anderson fór 40 q ortuger, thom Mechiill bekende siig anammatt och vpburit haffue then sidste peniing med then första. Dherfóre affhende han siig och sine erffuingher fór:ne tomt med sine lengd och breed och tilegnade henne fór:ne Jóns Anderson, hans hustrv och barn tiill ewerdeligo ægo. Ther opå lagde Jóns Anderson vp sin fridskilling epter lagen. Och ær lengden på sama tomt 51 alin och bredden ær xiiij alin. Och war lagbudin, lagston- din och hembudin epter lagen.

Then 10 dagen aprilis satt fór retta Kon. M:ttz fougte på Stoch- holms slott Eriich Håkenszonn, Jacob Bagge samt burgmestare och råd. Och tesse epterscriffne saker och ærande bliffue samme dag ransakade och fórhórde, som her epter følger.

[345 v.]

Mons Monsons barnepeningar.

Szama dagh stod vp fór retta Swen Skutta, stadzens burg- mestare, och Gunnar Olszonn och fórkunnade fór hela rådhet j fougten áhóra och nærwaru, atte hade giortt ett fasth och wenligt bytte emellam salige Monns Monsons epterleffue hustrv, hustrv Jngrid, och hennes dotter Kirstina Monsedotther j all then dell, som henne erffua burde epter sin kære framlidne fadher både j lósth och j faste grundh, sásom her epter følger. Och epter thene fór:ne Kirstin Monsadotter óffuer lempnade sine syskone alena, blef henne dhå egenom hennes egne fórmynndares nærwaru thetta epterscriffna tildeltt j hennes faste fæderne. Fórsth skall hon haffue j faste grundh thet niia stenhusedt j Anders Bothnekarls grennd på then sudra sido- ne och thet bryggehusedt, Bom ther vndher ligggher, quitt, friitt, så- som thet nu fór ógonn står, dogh med sadana skæll och fóroord, att all huss renttan och bryggehusslónen skall hennes kære modher,

[346]

hustrv Kirstin [*sic*], vpbære och frítt beholle, jn tiill tess pigan komber tiill mogen álder och giifftermáll. Sedan skall samma rentta hóre pigone tiill och icke tilforenne.

Ther nest en fórgilt krantz, szom wæger 28 lodth minus j *quintin*

Jtem twá fórgilta kæder wæge tilhopa 7 lodt

Jtem ett korlebånddh med fórgilte szólffstenar, som wæger allt tilhope 22 lodth

Jtem en fórgilt szólffsliidh wog 4 lodt

Jtem 5 fórgilte szólff bryst knóper woge 5 lodt

Jtem 14 *stycke* fórgilte stróningar woge med skoning 11 lodt

Jtem ett fórgylt szólffbælte woge tilhope [*sic*] 14 lodth

[346 v.]

Jtem æn ofórgilt szólff wogh 20 lodt

Jtem gull ringh med en steen vti om 2 *gyllene*

Jtem en grytta woog 2^{1/2} [L]æ

Jtem teenn wogh 2 [L]æ

Jtem en messingz liusestake

Jtem en messingz mullóghe

Jtem tre vpredda sængher med all theris tilbehóringar

Jtem tu bænekebolster

Jtem 3 gulskindz hiiandhe

Jtem twá gulskindzbonader

Jtem en lonng bordduck

Jtem en skiffueduck

Jtem eth bænekeklædhe.

[347] *Thetta* fórscriffna ær Kirstine Monsadotter tilbytt j hennes fasta fæderne epter then dell, szom på færde war epter hennes salige fadher både i lósóra och faste grundh, szå att hon wett nu sin dell j siitt retta fæderne, Bom henne bór haffue, och begærade fór:ne hennes fórmýndara, Swen Skutta och Gunnar Olson, på pigones moders wegna, att *thetta* motte warde anteknad i thenne stadzens book tiill en ámiinnelse, som fórscriffuit står, huilkit och thom epterlatiid bleff.

[347 v.]

Niels scriffuare och hans lagmen om then saack

Jóns Jutte honom fórekastad haffuer om then

tretta thom emellam war j fórgongin fastelag i

Simon scriffuares huss.

Och epter thenne saack emellam Niels scriffuare och Jóns Jutte haffuer warith fórhórd och ransakadh j en borgestæmpne på Stoc-

holms slott och tiill en fulkompliig ende och beslutt på beggie theris klage och geenswar aff the erlige gode herrar och godemen, som i sama borgestæmpne sittid och samma sak och ærande ransakad och dómpt haffue, thet fór:ne Niels scriffuare skulle med en tolf manna eedh swærie, thet han icke haffuer tiill 4 *peningar* jfrå Jóns Jutte aff the dobbte *peningar*, som han i Simon scriffuares hus wunnit haffuer i fórgongin fastelag aff doctor Anderss och hans medfólie, szå och fór någre andre *stycker*, Bom Jóns Jutte fór:ne Niels Olson pådictad haffuer, som her epter ytterligare i hans eedh wttryckt warder. Och gjorde fór:ne Niels scriffuare thenne eedh sielff xii:te, som her epter følger, och swor han på korsedt med vtstræchtom arme och vpræckte fingre på Gud och hans helge ord: Jagh Niels Olszon bedher migh så Gud tilhielpa och allt thet goda mig wederfares skall i thenna och tilkomande wærdh, som [c: att] jag icke hade onntt i sinnett emott Jóns Jutte, thå jag giik vtur Simon scriffuares stuffuu, eij heller dhå jag agtade gå tilbache i stuffuun ighen, eij heller hade jag j sinnett att róffua eller taga honom någre *peningar* ifrå, antingen jagh eller och någre aff thom, som med migh stadde wore vte på gården, eij heller hade jag någen stemplingh giortt med drengerne, atte skulle tage honom någre *peningar* jfrå, eij heller war jagh tilsinnes then tiid jag mótte honom j stuffuu dórren och togh honom j handh, fór æn han fattade mig vtj ansigthet och fullæ både vtt fór trappona, szå santt migh Gud hielpe, hans helge ord och ewangelium, som jag segher santt och icke osantt, och miin eed ær reen och icke meenn.

Hans lagmen woro tesse:

Peder Belle	Madz Larsson
Niels Spedz	Suen Joensson
Siiffrid Nilsson	Clemett Bæchtsson
Rasmus Skåning	Knutt skredare
Bæcht Hansson	Lasse Jacobszon.
Eriick Hindricsson	

Doctor Anderss lagmen.

[348 v.]

Szama dagh gjorde doctor Anders sielff xij:te lagh, atte *peningar*, som Jónns Jutte aff honom wunnith hade i Simon scriffuares huss i fórgongin fastelag, ære icke kompne i hans mumme sænck [sic] ighen, icke tiill 4 *peningar*, såsom Jóns Jutte honom fórekastad

haffuer. Tesligis swor och doctor Anders, att hans drenger icke flere peningar funnit haffue i Simons scriffuares huss æn Bom the i borgaretten bekenntt och kundgiortt haffue. Thetta swor doctor på korsedt och på sin siell salighet, att szama peningar icke kome i hans mumme sack ighen, Bom förscriffuit står. Hans laghmen wore tesse:

Jacob Bagge	Jónns Olsson
Oluff Hansson	Swæn v. Schara
Håkan Værme	Anders gulsmett
Staffan Vttermark	Lasse Rudh
Lonngæ Bæncht	Morten Nilson.
Hindrich toffelmaker	

[349]

Hans Gamals lagmen.

Szama dag gjorde och Hans j lag sielff xii:te och swor, thet han icke affhende Jóns Jutte j Simon scriffuares hus aff the peningar han wunnith hade aff D. Anders tiill 4 *peningar*, eij heller hade hans dreng flere peningar funnit æn som han fór retta bekenntt haffuer.

Eriich Jacobsson	Peder Jónsonn
Eriich Eriichson	Oluff Eriichsson
Eriich Larson	Aarendt knipare.
Simon scriffuare	
Gregers Person	

Jtem nær thenne lagh gjorde wåre på alle sider, som förscriffuit står, sadis doctor Anders, Niels scriffuare och Hans Gamall frii fór alle the *stycker*, som Jónns Jutte thom pådictad hade, epter jngen sanning fandz med honom j alle the *stycker*, som han offuer thom klagad hade, och strax stod doctor vp och begærade rett på Jónns Jutte óffuer thet skællande, Bom Jóns óffuer honom och hans broder skæltt haffuer, Bå och fór alle the andre *stycker*, som han thom tillagt haffuer. Szå epter doctor Anders och Jónns Jutte ære bade i Kon. M:ttz tieniste, bleff fórthenskuldt thenne saack vpskutinjn fór Kon. M:tt w. n. herre. Och bleff szå jntid mere handlad på henne j thenne resse, ther wåre och beggie parterner tilfridz medt etc.

[349 v.]

Thomas Boockz erffwinger.

Anno Domini 1553 then 10 dagen vti aprilj månadt stode jn fór retta Thomas Hindricsons retta erffwinger, næmlige Jónns

Hindricszon, hans egin broder, och hans broderon, Philipus Larson, fulmyndige och mektuge på alle sine medarffwingers wegna, som j Finland ære, vplotte och quitterade theris broders hustrv, hustrv Margiitt, fór allt thet arff, som thom och theris medarffwingher erffua burde epter theris framlidne brodher salige Thomas Hindrics-sonn¹ både fór lóst och fast, jnnan stadz och vtan, och bekende broderren Jóns Hindricson siig vpburit haffue fórst rede peningar 54 þ, en sked vm 3 lodt. Jtem Philipus Larson, hans broderon, hade vpburit på sin dell 24 þ och en sked vm 3 lodt. Jtem j Åbo ær stondandis thetta epterscriffna godz, som Jóns Hindricson och hans broders barn, som i Finlandh ære, næmlige Hindrich Larsson, Ambrosius Larson, Lucas Larson, Mariett Larsdotter, skole och bytte [350] och dele siigh emellam. Dogh skall Jóns Hindricsson beholle halff parten aff thetta godz emott sine bróders barn, vndantagandis Philipus Larson, som her j landet boor, han haffuer sin fulla dell vpburit, som fórscriffuit stár. Fórst ær thet, som tesse erffwinger tilkomme i Åbo, mióll 10 tunnor, tunnan 3 þ 6 óre, loper 37 þ 4 óre jtem 4 [L]_ā niie kedzsla kopper fór 20 þ, jtem 3 [L]_ā gamall kopper fór 10 þ, jtem 2¹/₂ alin engilst, alin 20 óre, lóper 7 þ 4 óre [sic], en vndher kiortil med vlffskin, jtem en vndher kiortil med ermar fodrat med reffskin, en saienstróia, en sárdux tróia, en viid marbostz kiortil fodrat med lambskin, en viid askefærga kiortiill, en brandgull kiortiill, jtem itt sængebolster, två niia wepor, j åklæde, 2 hiande, itt kramfatt, summa på gonge klæden och sænge klæden lóper, som i Åbo ær, tiill 50 þ. Och ær her i byn stondandis, nær Oluff Eriichsson på Kópmanne gatun, som hórer alene Jóns Hindricsons broders barn tiill j sama arff 22 þ ortuger, som ther jnsatte ære tiill theris behoff. Med allt thetta wore nu tesse fór:ne arffwingher alde- [350 v.] lis med theris broders hustrv wenlige och welfórligte om fór:ne arff. Och her emott skall hustrv Mariett, theris broders hustrv, beholle træhusedt quitt och friitt med all annen dell och sielff sware tiill all gell, som på færde ære. Och gáffue the henne her med quitt, frij, ledug och lóssz fór allt ytthermere tiltall vm szama arff epter thenne dagh, szá att ther om er en platt klar och fórligt sack. Óffuermen, som thetta arff thom emellam skiipt och delt haffue: Oluff Erichs-son, Josep Aruitsson, Peder Clemetson och Bærtiill Monsson.

¹ Orden 'epter ... Hindricsonn' stá i ms. tillskrivna i marginalen.

Anno *etc.* 53 then 9 octobris, dhå anammade Morten Larsson i Harakilla i Loijmoioiki sochn och Eriich Olsson i Saruast i Sancte Mortens sockn, som haffue huardera Thomas Hindricsons systrar, och Ambrosius Larson, salige Thomas Hindricsons broderon, the 22 ♀, som stode hoss Oluff Eriichson på Kópmannegatun, på alle theris medarffuingers wegna, som hema ære, och quitterade the i dag jn fór retta theris salige broders hustrv, hustrv Margit, fór allt yttermere tiltall om sama arff, bade fór thom och theris medarffuinger, som i Finland ære. Och gaffz thom breff tiill burgmestare och rad i Aboo om thet godz, som står hoss Eriich Thomesson, som tesse arffuinger och tilbytis komber, som her tilforenne fórtald ær.

- [351] Then 10 aprilis satt fór retta Eriick Håkenszon szamptt burgmestare och rååd *ibidem* [*sic*].
- vp:t S. d. Lasse Gregerson *vpbudit* itt affbrentt stenhús på the fatigis wegna i Vruædersgrenden — 2.
- vp:t Blasius Olsson *vpbudit* sin pantt i Madz *scriffuares* hus — 2.
- vp:t Mechil Bæchtsson *vpbudit* en sielebodztompt på Jónns Biornsons wegna i Strængnes — 2.
- vp:t S. d. Niels Spedz *vpbudit* en tomt på Sudre malm, som hórer Swen Bóiehorn's hustrv tiill — 2.
- vp:t S. d. Niels Jónson *vpbudit* itt træhus óstan tiill, som hórer Oluff Olsson tiill — primo.

Barbrå Jónsdotther fly staden.

S. d. stodh en landzknect fór retta och klagade tiill en *quinna* viid namn Barbrå Jónsdotter, och hade hon stulid jfrå honom 4½ alin blått engilst och frá en borgare Jsaach westan tiill en riia och en wepa. Thetta bekende hon siig giortt haffua, och hon war fód i Mustsalby i Tóffuesala sochn. Hon bleff dómpd tiill stupan och sedan fly staden.

[351 v.]

Hustru Anna Swen Swenssons,
Raßmus Skåningh.

Anno *Domini* 1553 then 17 aprilis stod jn fór retta hustru Anna, Swen Swensons *epterleffuerska*, *vplott* och *leffrerade med* hannd och mund erligom manne Rasmus Skåning, wår medborgare, ena bara tomt, *liggiandis* på Sudre malm wester wtt viid siónn och emellam

Ture Persons tomt och hustru Annes egin tomt. Huilkin tomt hon Rasmus Skåning lagliiga såldt haffuer fór niietiie ꝛ ortuger, huilkin summa peningar fórberórda hustrv Anna bekende siig tiill fulla nóie anammat och vpburit haffue, then siidsta peniing med then första etc. Huarföre affhende hon siig, sine epterkomande arffuingar fór:ne tomt med sine lengd och breedh och tilegnade henne fór:ne Rasmus Skåningh och hans erffuinger quitt, friitt tiill ewerdeligo ægho, och ær bredden på tompten viid sión xiiij alin och bredden vppe viid gatun xvj alner j quarter. Men lengde[n] ær emellam almenningis gatun och nidher i sión epter then gambla pålningen lxx alin. Och war thenne tomt lagbudin, lagstondin och Bæcht Hansson, hustrv Annes syster son, hembudin, och han wille henne jnthet kiöpe, och fridskillingen på giffwin epter lagenn.

Then 17 aprilis satt fór retta Kon. M:ttz fougte på Stocholm [352] slott Oluff Larson samt burgmestare och rååd.

S. d. Lasse Gregerson vpbuditt itt affbrentt hus — 3. vp:t

S. d. Blasius Olsson vpbuditt sin pant i Madz scriffuares hus — 3. vp:t

S. d. Mechil Bæchtsson vpbuditt en sielebodztomt — 3. vp:t

S. d. Niels Spedz vpbuditt hustrv Anna Suen Suenssons tomt på Sudra malm — 3. vp:t

S. d. Niels Jónson vpbuditt Oluff Olsons træhus — 2. vp:t

S. d. Jóren skredare vpbuditt siitt stenhús viid Norre portt liggiandis — primo.

S. d. Hindrich Balk vpbuditt siitt træhus, som han haffuer liggiandis westan tiill — primo. vp:t

Oluff Hansons erffwinger.

[352 v.]

Anno Domini 1553 then 17 aprilis stodh jn fór retta Pedher Hanson, wår medborgare, fulmyndug och mektugh på sin faders wegna, Hans Larson på Wiggian i Borstiill sochn, szå och på alle sine syskene wegna och på sin kære moders wegna, som æn nu i liiffue ær, vplott och quitterade sin broders hustrv, hustrv Elin, saligh Oluff Hansons epterleffuerska, fór thet arff, som fór:ne hans fader och moder tilfallit war epter theris son, Oluff Hansson, Gud hans siell glædj, och bekende fór:ne Pedher Hanson, att hans fader och fór:ne hans broders hustrv wåre wenlige och wellfórligte om samma arff med then dell, som faderren vpburit haffuer och her epter

fólger. Fórst saltt 5 *tunnor*, en teen kannu wogh 12 ƒ , ett *messaging* handtfatt, en *kætiill* wog j [L]æ, en *paulun* fór 8 ƒ , en *engilsk manne* kiortil så godh som 35 ƒ , en blå *engilsk* kiortil så godh som 25 ƒ , [353] en *swart* kiortil vm 12 ƒ , en *grónn* jacka fodratt *med* *reffskin*, en blåá jacka fodratt *med* *gróntt* *nærsk*, en *swart* jacka fodratt *med* *lambskin*, jtem 3 par *engilske* *husor*, en *macheertróia*, en *vllenskiorta*, jtem 4 *skiortor*, en *kaprónicka*, en *lambskindzluffua*, en *hatt*, en *kista* så god som 3 ƒ , jtem *kramgodz*, som hon hade i boden, *thet* byttis i tu *hattar*, *pungar* och *bælter*, jtem *lærufft*, *grofft* och *grannt*, 37 *alnar*. Och *med* *thetta* war *fór:ne* *Hans Larson* *welfórnógder* j alle *motte*, *epter* *ther* war *fattigdom* på *færde*, och *gaff* *fór:ne* *Peder Hansson* på *sin* *fader[s]* och *moders* *wegna* *fór:ne* *sin* *broders* *hustrv*, *hustrv* *Elin*, *her* *med* *quitt*, *frij*, *ledug* och *lóss* *fór* *altt* *ytthermere* *klander* eller *tiltall* *epter* *thenne* *dagh* om *fór:ne* *arff*, *szá* *att* *her* *med* *ær* en *platt* *fórligt* och *afftaled* *saack*, *bade* *fór* *fódde* och *ofódde* och *tiill* *ewigh* *tiidh*. Och *skedde* *thetta* *arffua* *skipte* i *fór:ne* *Hans Larsons* *sóners* *nærwaru*, *næmlige* *Peder Hansson* och *Niels Hanszonn*.

En *båátt* och *itt* *stall* på *Sudre* *malm* och 25 ƒ *vtestondandis* *geell* *ær* *obytt* *thom* *emellam*.

[353 v.]

Oluff Skottis *hustrues* *erffwinger* *både*
aff *Finlandet* och *her* j *Swerige*.

Anno *Domini* 1552 [*sic*] *then* 12 *dagen* *junij* *kome* *fór* *retta* *saliige* *hustrv* *Cirstines* *erffwinger* och *gåffue* *tilkenne*, *atte* *vpburit* *hade* *theris* *arff*, *som* *thom* *tilfallit* *war* *epter* *salige* *Oluff Skottis* *hustrv*, *hustrv* *Cirstin*, *huar* *fór* *siig* *som* *her* *epter* *fólger*.

Fórst *haffuer* *Pedher Bothuedson* j *Graua* j *Ószmo* *socken*, *som* *ær* *salige* *hustrv* *Cirstines* *fader* *broder* *szon*, *vpburit* på *sin* *dell* en *fórgilt* *krandz*, jtem *itt* *træhus* i *Oluff Skottis* *grend*, *skattad* *fór* 230 ƒ , jtem *rede* *peningar* *fór* *malt* 48 ƒ , jtem *hussalón* 18 ƒ , jtem *kiótt* 2 *skepund* 2 [L]æ, *flesk* j *skepund* 7 [L]æ, *saltt* 8 *tunnor*, *maltt* 2 *pund* 2 *spen*, *jern* 3 *fatt*, *ååll* 1½ *tunna*, *talg* 2 [L]æ, *mióll* 5 *pund*, *smór* 2 [L]æ, *marborst* 4½ *alin*, *grofft* *lærufft* 30 *alner*, [354] *skoor* 4 *par*, jtem *oxehudar* 6 *stycker*, *koohudar* j *stycke*, jtem j *róór*, en *sadell*, *bett* *med* *huffuudlagh* j *stycke*, en *grytta*, en *ródh* *quinne* *luffua*, *dyne* *kaffuels* *bulster* j *stycke*, en *sóndrug* *bænckedyna*, jtem 2 *steke* *pannor*, ett *knecteharnesk*, 2 *kneffuell* *spiutt*, en *krumkoka*,

jtem 7 ródh fatt, jtem 3 quinnedukar, en gammall quinne kiortiill, jtem 3 *fierdingar* torsk.

Jtem her emott fiik Knutt Anderszon aff Pitkanittuby j Peuto socken och Madz Mechilsson aff Leynackale, som och ære hustrv Cirstines Oluff Skottis moderbróder barn:

Fórst ett sóloff bælte woog med remen $21\frac{1}{2}$ lott, jtem itt træhus, som war skattad fór 70 ƒ , jtem rede peningar 160 ƒ , tórtt kiótt 2 skepund 2 [L]æ, flesk j skepund 7 [L]æ, jtem mióll emot thet saltt, som Pedher Bothuedson fiik, 6 *tunnor*, noch mióll 5 pund, maltt 2 pund j span, korn 7 spen, jernn 3 fatt, åll $1\frac{1}{2}$ tunna, stróming 3 *fierdingar*, talg 2 [L]æ, smór 2 [L]æ, hussalego 18 ƒ , marbost $4\frac{1}{2}$ alin, en swartt hatt, skoor 4 par, ett róór, en tess hake, en stålboge, en hillebård, en gammall kâpa, en sadell, en jern grytta, jtem 7 ródefatt, dynekaffuelsdynor 2, jtem 2 gamble skinfellar, jtem 2 steke pannor, ett knecte harnessk, jtem 2 quinne luffuor, jtem æn rede peningar 48 ƒ , jtem tórra oxahudar 6 *stycker*, jtem tórra kohudar j *stycke*.

[354 v.]

Och med tesse partzeler bekende tesse erffwingher siig aldellis welfórnógda wara j alle motte och en platt fórligt och afftaledh sak nu och tiill ewig tiidh. Och her opå rægte tesse bóndher Kon. M:ttz slodzfougte på Stochholms slott hondena, att allt szå vbrotzligen holles skall, som nu sagtt ær *etc*.

24 aprilis satt fór retta Eriich Håkenson med burgmestare och ráådth i Stochholm. [355]

Szama dagh Lasse Gregerson *vpbudit* på the fattigis wegna itt affbrentt stenhus i Vruæders grenden — 3. vp:t

S. d. Niels Jónson *vpbudit* Oluff Olsons træhus óstan tiill — 3. vp:t

S. d. Jóren skredare viid Norre portt *vpbudit* siitt hus han boor vti — 2. vp:t

S. d. Hindrich *vpbudit* siitt hus i Ludwiick bagares grennd — 2. vp:t

S. d. Blasius Olson *vpbudit* hustrv Brita Niels Gregersons træhus i Simon bagares grennd — primo.

Vnge Hans Kranck, Lasse Jacobszonn.

[355 v.]

Szama dagh bleff vnge Hans Kranck och Lasse Jacobson fórligte om itt stall, som the haffue siig emellam på Sudra malm, så att Lasse

Jacobson gaff Hans Kranck strax jn fór retta fór halffua stalled, epter som godemen thet skattad hade, 6 ♀. Och vplott Hans Kranck strax Lasse Jacobsson stallett quitt och friitt, men tompften hórer staden tiill, som stalled står opå. Ther skall Lasse Jacobson góre tomptóre aff, som ther pleger årliga affgå.

Pawall Sasse, Hans skredare.

[356] Wartt i dag szå förhandlad i retta om theris skiipz regenskap the haffue siig emellam, atte skole drage halffua skaden på både sidor i the 57 ♀ priidzske, som the trætta om, eller Pauall Sasse skall góre en tollffmanna eedh, thet salige Peder Lumpe haffuer i sin liiffz tiid giortt gamble Hans skredare och hans medredare fullan regenskap epter både pråm rullerne, ßom i retta låge. Kan eller wiill Påwall sadana eedh gonge och fulborda, dhå skall Hans skredare giffue honom the 57 ♀ prydzske. Huar och icke, szå skole the draga schaden på både sider, som förscriffuit står.

Albriett Tolk.

Szama dag gjorde Albriett Tolk sin eed på korsedt och bad siig szå Gudh tilhielp, att han hade warit óffuer ena fórliichningh j Arboga emellam en borgare ther i byn viid namn . . .¹ och Eriich Eriichson, thet sama Arboge borgare loffuade och tilsade Eriich Eriichsson 2 fatt j sin bettalning, fór thet hans fóreldra honom skyluge wåre.

[356 v.]

Bæncktt Hanson, Anders skreddare.

Szama dagh wartt átther then saack förhandlad i retta emellam Bæncht Hanson och Anders skreddare om 3 alna tompft, som Bæncht Hanson wiill haffua ighen, ther fór:ne Anders skreddares træhus står, som han nu boor vti etc. Och wartt med en fulkompliig dom affsagt, thet Anders skreddare skall latte Bæncht Hanson få the 3 alna tompft ighen, som hans træhus ær byggt opå, epter thett pergamentzbreff och skæll, som Bæncht i retta hade, eller fórlíche siig med Bæncht Hanson, antingen sælie honom husedt, fast mott fast, eller och latte honom få sina tompft ighen, som sagt ær.

¹ Namnet är i ms. utelämnat.

Bærtill gulsmedt, Oluff Kuses barnn.

[357]

Sama dagh wartt átther then saken i retta emellam Oluff Kuses barn och Lasse Biórnsons erffuinger, næmliç Bærtiill gulsmedt och hans medarffuar, att epter szå godemen aff radstuffuun haffue warid tilskickade, som theris saack thom emellam vtrette skulle, och besynnerliga vm the peningar, som Lasse Biórnsen på salige Oluff Kuses hus læntt haffuer och ther hoss i szå mong år hussa lego aff husedt vpburit haffuer tiill 25 þ huartt år, som Oluff Kuses barns supplication jneholler, och jntid aff samma huss renta affrecknad i huffuudstolen, som Lasse Biórnsen fórstræcht haffuer, dogh icke i store summa vtan i allehonde små partzeler skutid thom sine peningar i hender, mente ther med kunna komma siig tiill husedt, synttis the godemen fór retta szätte, att thet icke adelis rett wara handlad med. Dherföre bleff dhå med dom och sententia szå affsagtt, att then hussz rentta skall i huffuudstolen med affrecknad bliffue, och drager samma husslónn sedan mere æn giellet ær, dhå skall Bærtiill gulsmed med sine medarffuar giffue Oluff Kuses barn thet tilbache ighen, och barnen beholle sedan theris huss quitt och friitt. Och fórskickadis tesse epterscriffne godemen tiill, som theris vpbord och vtgiufftt thom emellam reckne skulle, næmliche Mechiill Bæchtson, Jónns Anderson och Eriich Jacobsson.

[357 v.]

Siiffrid Masur, Hindrich Nachtergall.

[358]

Szama dagh bleff Hindrich Nachtergall átter affsagtt med en dom, så nu ßom fór itt år fórlidit skedde¹, then tiid erlig wælbyrdiig man Joonn Olson tiill Hackesta satt her fór retta, att epter sama Hindrich Nachtergall haffuer hafftt fullmagtt och befalning att vpbære och jnkreffuie Kortt Junges geell her i Stoch[o]lm och annerstedz, szå skall han och fórnóie och bettale Siiffrid Masur på Kortt Junges wegna thet, såsom han honom witterliga skyllug ær och Korttz egin handtscriifftt jneholler, næmliche 8 tunnor lax, tunnan tiill 18 þ, szå och thet stonge jern, som Nachtergals drengh på hans wegna kiópt haffuer aff fórne Siiffrid Masur, skall och Hindrich jnnan 14 dagar honom fórnóie och bettale viðh sine 3 þ tilgórandis.

¹ Jfr ovan s. 185.

[358 v.] Anno Domini 1553 then 29 dagen vti aprilj månadt szátte tesse erlige gode herrar fór retta i Stoch[o]lms rådstuffuu : her Lars Siggesson, Joonn Olsonn, Niels Krume, Gabriell Christiernsson, Kon. M:ttz och Swerigis riigis ráád, sampt burgmestare och raadh *ibidem*.

Szama dagh stodh Larss Turson fór retta och tiltalade Brynolff skreddare på sin kære broders wegna, her Johan Turson tiill Nykópungh, om then gode herris skep och folk, szom på itt áár rosterade och vti fængilse liggie moste tiill Liisseboon i Portugalia fór sama Brynolff skreddares fórsumelse och olydno skuldt, j *thet* han emott Kon. M:ttz fórbud tiill Liisseboon och emott monge hans egne eedher, som han tiill Liisboon jn fór óffuerheterne sworit hade, [359] anammade dogh emott sama fórbud och egin fórplictelse någre judar och judinnor jn i *her* Johan Tursons skiip, som *samma* Brynolff och han átte tilhope. Och fór *thenne* orsaker skuldt bleff både skiip och folk fongit och fórdé jn tiill Liisboon stadh, och bleff szå folkid satt i fængilse, och skeped bleff och *ther* en ganscha lonng tiid liggandis, och moste dhå folkid liide *ther* stoor schade vtóffuer. Jtem fettalien bleff fórtærd, som på skeped war, jtem på sidstonne, sedan skeped bleff lóst giffuit och folkid medt, moste dhå skeped på niitt fettalied bliffue, och styremannen niia hyra. Altt *thetta* skedde fór Brynolffz skreddares skuldt, sade Lars Turson *etc*. Begærade fóρθenskuldt aff the gode herrar, som fór retta szátte, atte sampt *med* burgmestare och rádh *thetta* ærande óffuerwæge eller ransaka skulle, om her Johan burde liide någon schade *her* óffuer, antingen på skiip eller fettaliie. *Ther* begærade h[er] Larss [359 v.] Tursonn på sin broders wegna en sententia eller dom opå *etc*.

Tiill *thetta* tiltall swarade Brynolff skreddare, att *thet* skulle icke i sanningen befunnit warde, *thet* han skulle ware orsaken tiill *thenne* skade, som skedt ær på *her* Johans skiip och fettaliie, och giorde *ther* om sina vrsægter noogh både om the judar han jntagit hade och om allt annat. Dogh kunde sådana hans endtskylling jn*thet* hielpe, ty her Johann kunde strax *med* godh breff och segell, szå och *med* leffuandis vithne jn fór retta betyge och bewise Brynolff i ógonen, *thet* han war retta orsaken, *thet* skep, godz och folk bliffue fångne och rosterade tiill Liisbon ighen. Och *thet* skedde allt fór the judar och judinnor han jntagit hade i skepedt oloffuandis att fóre thom *med* siig tiill Szelannth *etc*. Huarfóre toogz dhå *thetta*

ærande j ransakning, och bleff *thet* så förhandlad, att *ep̄ter* i san-
ningen så befunnit wartt, att skepedh bleff på nytt tiill Liisbonn [360]
vtreedt *med* fettaliie och all then deell, szom ther tiillhörde, jtem
then styremans hyre, szom och på nytt ther i Liisbon vtgiffues
motte, all th[e]nne skade bleff ræcknad Brynolff skreddare tiill,
huad såsom ther opå kostad wartt.

Men om the skytt, szom aff sióó róffware borttagne bliffue
vndher Kaliis Malis, och the szegell, som sama tiuffuar toge jfrå
her Johans skiip på szamma tiid, mente the godemen fór retta sätte,
att Brynolff skreddare burde icke alene liide then skade, som ther
opå recknad wartt, vtan her Johan burde i the *stycker* drage och liide
halff skade *med* Brynolff i then mottenn, huad szåsom ther opå lópe
kunde. Mere wartt icke i *thenne* resse handlad om *thenne* saack.
Dogh på sidstonne wartt Brynolff skreddere i rádzwiiss fórehollit,
att *ep̄ter* her Johan Turson i egin *persone* her tilstædis war, *thet*
Brynolff skulle tage godemen *med* siigh och gå tiill her Johan och [360 v.]
giffue siig i en wenliig förhandling *med* honom, att hans s[trenghet]
wille góre fór Gudz skuldt och rame Brynolffz beste i *thenne* saack
och icke wette hans skade, vtan han egenom godemens mecklan
och tilskyndan motte någhet bekomma ighen, att all skaden skulle
icke hengie på Brynolff alena *etc.*

15 majj.

S. d. Blasius Olson vpbudit hustrv Brita Niels Gregersons vp:t
træhus — 3.

S. d. Jóren skreddare viid Norre portt vpbudit siitt hus nest vp:t
porten — 3.

S. d. Hindrich Balk vpbudit siitt træhus i Ludwick bagares vp:t
grennd — 3.

Niels Bróms, Brynolff skreddare.¹ [361]

Tórfast Olszonn, Niels gulsmeth. [361 v.]

Anno Domini 1553 then 15 dagenn vti majj månadst stodh jn
fór retta erliig man Niels gulsmeth *med* sine fulla berådne mode, szå
och *med* sine kære hustrues ja, godh wilie och samtyckie, vplott och

¹ Endast rubrik. Plats är i ms. lämnad för den aldrig inskrivna texten.

leffrerade *med* hannd och [mund] erligom förstondigom manne Tórfast Olsonn, vår kere stole broder, ett siitt stenhus och liggjande [grund], som han sielff vti boodt haffuer, liggjandis på Swartmunka gatun i Stoch[o]lm nest sunnan fórr Swen Monsons hus *med* itt gårdzrum back fórr husedt, szå brett som husedt ær jn tiill hustrv Margretta Clemett Koox hus, huilkid stenhus och grundh fór:ne Niels guls*med* lagliiga såldt haffuer förbemelte Tórfast Olsonn fór halffsiwttonde hundrade $\frac{1}{2}$ ortuger sådana myntte, som nu i ritig gænxe och gæffue ære, huilkin summa peningar Niels guls*med* bekende siig tiill fulla nóie anammatt och vpburit haffue then siidste peniing *med* then första. Huarfóre affhende Niels gulsmedt siig och sine arffuar fór:ne siitt stenhus och liggjande grundh *med* gårdzrumett och tilegnade thet förberörde Tórfast Olsonn, hans hustrv och barn *med* bodar, windar och kellare och aldelis såsom thet aff grunden vpmurat ær och fór ógonn står, quitt, friitt tiill ena ewerdeligo ægho och orappatt, oklandratt aff alle fódde, ofódde och åtalare tiill ewig tiidh. Och opå thetta kóp lagde Tórfast Olson vp sin fridskilling. Och war thetta hus lagbudit, lagstondit och Niels gulsmedz systher her i Stoch[o]lm *med* tesse godemen, Oluff Eriichson och Pedher Jónsonn, hembudit, jtem Nielses syster i Strængnes *med* tesse men, Mechiill Bæchtson och Oluff Eriichsson, hembudit, och beggie parterne wille thet jntid kiópe. Jtem lengden på tompten, som gårdzrumett ær vtt *med* Suenn Monsons hus, 22 alner, lengde[n] wtt *med* Hindrich Qwanttes hus 19 $\frac{1}{2}$ alin, bredden offuan tiill nest hustrv Margrettis hus 18 alnar och bredden nedan tiill nest huset 21 alner j quarter.

[362 v.]

Peder klockare, Philippus gulsmett.

Anno *Dominj* 1553¹ then 16 dagen vti julij månat och åå rettan rådstuffue dag stode fór retta Peder klockare och Philippus gulsmedth och förkunnade fór hela rådhet, atte *med* beggies theris gode willie och fulla berådne mode, szå och *med* beggie theris hustrues ja, godh willie och samtyckie, hade giortt itt wenligit och lagligitt hussa skiipte och bytte siig emellam vti szå motte, att fór:ne Pedher klockare haffuer tilskiiffitt och tildeeltt Philippo gulsmedth siitt egiitt stenhus och liggjande [grund], som honom *med* lagliigiitt

¹ Ursprungligen har i ms. stått 1554, som ändrats till 1553.

arff med hans kære hustrv tilfallit ær, och ær liggiandis på Suartmunkagatun hörnn husen twertt vtóffuer Christoffer skreddares hussz med alle sine wåningher vppe och niidre, aldels såsom thet affgrunden vpmurat ær och nu fór ógon står, jntid vndantagandis. Och heremott vplott och leffrerade Philippus gulsmedth förbemelte Pedher klockare siitt stenhus och grund ighen, som han sielff besittiid och med lagliigiitt kióp bekomit haffuer och ær liggiandis sunnan fór kyrkegårdenn baack fórrer Pedher Helsingz stenhus med en litin tomt nesth husedh, som Philippi kiópa breff ther om jneholler och fórmelder etc. Och opå thetta fasta och lagliiga hussa bytte rægte the huar annen hondena opå jn fór retta, att thet skall fast och stadiigt stondandis bliffue, som nu giortt ær på både sidor, på huilkiid the och lagde vp beggie theris fridskillingh epter lagenn. Och her med affhende Pedher klockare siig, sine hustrv och theris arffuinger fórne theris huss och grund med all sin tilbehórilse och tilegnade thet fórne Philippus gulsmedt, hanns hustrv och theris arffuom tiill ena ewerdeligo ægo. Samalunda affhende och Philipus gulsmedt siig, sine hustru och arffuar theris huss och grund med en litin tomt och tilegnade thett offtebenempde Pedher klockare, hans hustrv och theris epterkomande arffuinger quitt, friitt med all sin tilbehórilse tiill ewerdeligo ægo, aldels såsom hans egüitt kiópebreff på szama hans huss jneholler och fórmelder. Ytth[e]rligare bekende the och på både sidor att haffua bytt och skiptt theris malmgårdar tilhope, szå att Pedher klockare vntte Philipo gulsmedh sin malmgård på Sudre malm, såsom han vpbygd ær, och Philippus vnntte och sade Pedher klockare sin malm[gård] tiill ighen, som han liggiandis haffuer på Nórrer malm, dog beggie tompterne vndantagandis.

Oluff Eriichson om arffuett epter

Oluff Koock han lefrerat haffuer.

Anno Domini 1553 then 18 dagen vti septembrj månadt, dhå wåre her salige Oluff Koockz bróðher aff Nórrer botn, huilkin som dódde hem tiill salige Anders Bothnekarls hustru etc., næmlige Oluff Hindricson j Lucto vti Perssóra sokn och Jóns Person, som haffuer salige Oluffz syster, bekende och tilstode siig huardera vpburit haffua aff Oluff Eriichson, wår stole broder, 21 ꝯ ortuger och

hvar dera 2 *tunnor* saltt epter theris salige broder i arff. Och then andra halff parten haffuer theris fadher vpburit åarett tilförenne, som boor vti Sódhermannalannndh i Óffra Gærna med sin mågh. Och tesse gjorde Oluff Eriichsson <som> fór thetta arff quitt, frij, [364 v.] ledug och lóss fór allt ytthermere klandher eller tiltall om szama arff epter thenne dag. Vithne her till: Josep Aruitson, Blasius Olsson, Jónns Andersson och Gregers Persson.

[365] Oluff Eriickson om en gård han kiópt haffuer tiill Enekópungh.

Anno *Dominj* 1553 then 16 dagen vti Septembrj månadh, dhå vplott och leffrerade Simon Páualson j Pettismo i Mustsåre sokn och Hindriich Páualson i Gerby i szama sokn erlig manne Oluff Eriichson en gåård och liggiande grundh, belægin vti Enekópungz stadh, huilkin gårdh fór:ne bónder egenom lagligit [arff] tilfallin war epter theris salige syster, hustrv Margit Madz Siggesons och nu honom lagliga såldt haffue förbemelte Oluff Eriichssone fór femtio Ɔ ortuger tiill ena ewerdeligo ægo. Kiópevithne: Gregers Person och Blasius Olsonn och tiill vidare vithnisbyrd begærade Simon Páualson och Hindriick Páualsonn, att beggie theris bomerke motte her vnder scriffues:

[365 v.] Jórenn Byrman, Mons Skrub.

Anno *Dominj* 1553 then 12 dag vtj decembrj manadt stodh jn fór retta förstondiig man Jóren Byrman, på thenne tiid Kon. M:ttz skreddare, och med handh och mund vplott och leffrerade beskedelig man Mons Skrub ett stenhús och liggiande grund, belægit viid Norra portt på nórra sidone strax brede wiid porten, som han Mons Skrub lagliiga såldt haffuer fór fyrehundrade Ɔ Stocholms myntte, som Jóren Byrman bekende siig tiill fulla nóie anammatt och vpburit haffue, then sidste penniing med then förste. Dher med affhende Jóren Byrman siig, sine hustrv och begge theris arffuinger fór:ne stenhús och grund med all sin tilbehórilse och tilegnade thet förbe-

melte Mons Skrub, hans hustrv och theris epterkomande erffuingar quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo, aldellis såsom *thet* affgrunden vp-muratt ær och för ógon ståår. Och war *thetta* hus lagbudit, lagstondit och hambudit och fridskillingen på giffuin epter lagenn.

Hustru Margit Jórenn Eriichsons
och Thomas tunnbindare vid
Norre portt.

[366]

Anno *Dominj* 1553 then 12 dag decembris stodh hustrv Margit Jóren Eriichsons epterleffuerska för retta, vplott och leffrerade *med* hand och mund Thomas tunnbindare ena tomt *med* en træbygning opå, liggiandis i Anders kóthmongares grend på nórrre sidone, huilkin tomt för:ne hustrv Margitt lagliiga såldt haffuer för:ne Thomas tunnbindare för 123 $\frac{1}{2}$ ortuger, thom hon bekende siig tiill fulla nóie anammatt och vpburit haffue, then sidste pening *med* then första. Dher *med* affhende hon siig och sine epterkomande arffuar för:ne tomt och hus och tilegnade henne förbemelte Thomas tunnbindare och hans arffuar quitt, friitt tiill ewerdeligo ægo. Och ær lengden på tomtten vtt *med* gatun 35 alnar 2 quarter och bredden ær 10 alnar. Och war lagbudin, lagstondin och Jóren Eriichsons barn hambudin, och the wille henne jntid kiópe, och fridskillingen på giffuin epter lagenn.

Hustru Karin Finckis dotter,
Sigfriid Eriicksson.

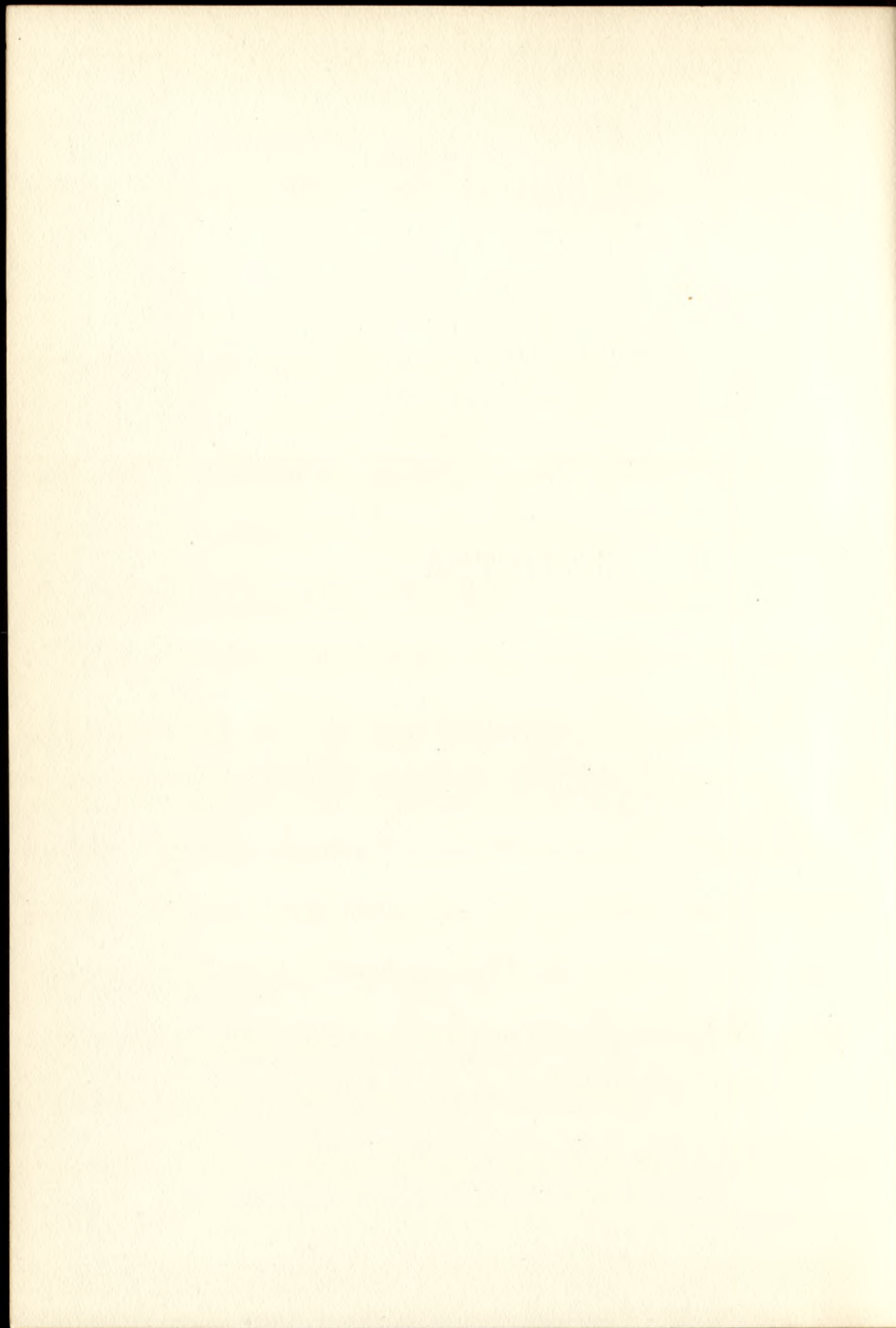
[366 v.]

Anno *Dominj* 1553 then 12 dagen vti decembrj månatt och åå rettan radstuffue dagh stodh jn för retta hustrv Karin, salige Thomas Jónssons på Gesterby j Finland epterleffuerska, vplott och leffrerade *med* hand och mund beskedeliig manne Sigfriid Eriichsson ett stenus och liggiande grund, som hon och hennes salige man tilhope åtth haffue och *thet* nu lagliiga såldt haffue för:ne Sigfrid Eriichsson för ottehundra $\frac{1}{2}$ ortuger, thom hustru Karin Finckis dotter bekende siig tiill fulla nóie anammatt och vpburit haffue then sidste pening *med* then första etc. Ther *med* affhende hustrv Karin siig, sine barn och alle theris epterkomande för:ne stenus och grundh *med* all sin tilbehórlsse och tilegnade *thet* för:ne Sigfriid Eriichsson,

hans *hustrv* och *theris* *epterkomande* *erffuinger* tiill *ewerdeligo* ægo. Och ær *samma* *huss* belægit på *Westra longgatu*n och *hór*n *husett* viid *mester Mech[i]*lls *grendh* och *war* *lagbudit*, *lagstondit* och *hembudit* och *fridskilingen* på *giffuin* *epter* *lagen*. *Jtem* *hela* *hualf*-*fuedt* *óffuer* *grenden* *thet* *hórer* *Siigfrid Eriichssons* *huss*, *som* *han* *nu* *kiópt* *haffuer*, *alena* *tiill* och *jngom* *wederboande* *etc.*¹

¹ I bandets slut på en opagerad sida finnes infört ett extrakt ur 1506 års tänkebok (s. 94 i den tryckta editionen) som the tompter på Sudre malm, som borgerne sielf ægandis ære.

REGISTER

Personregister.

A.

- Abraham Eriksson [Leijonhufvud], riks-
råd, närvarande i rätten 132.
- Albrekt tolk 189, 193, 240.
- Aletta (Å-) Hansdotter, borgmästaren
Peder Nilssons hustru (änka) 65,
221 f. Hennes avl. fader, se gamle
Hans skräddare.
- Alissa (-iissa), hustru, Sven Västgötes
änka, begär inskrivning i tänkeboken
av ett k. brev 3; uppbjuder sitt hus
92, 95, 103; säljer d:o 117 f.
- Ambjörn skräddare, borgare i Vadstena
172.
- Ambrosius Larsson 235 f. Hans avl.
farbroder, se Tomas Henriksson Bock.
- Amund, 42; hans hustru, se Margit.
— Bengtsson avlägger borgareed 59;
edgärdsman 131.
- Anckar, se Botvid Larsson.
- Anders Arnesth, köpsven 195.
— Björnsson skräddare 86 f.
— Bottenkarl, hans hustru 245.
— Bröms 160.
— Eriksson 131.
— guldsmed 234.
— Hansson myntmästare, avl. 38, 82,
100.
— — hans hustru se Brita.
— huggare 115. Hans hustru, se Margit.
— Jönsson i Bo 86.
— köttmångare 59, 131, 188; hans
hustru, se Brita.
— Larsson, avl. 101. Hans änka, se
Marta; hans successor matrimonii se
Sigfrid Jönsson; hans broder, se Sigfrid
Larsson; hans moster, se hustru Anna
i Quittis.
— — i Skärsåtra 86.
- Anders murare 58 ff., 63.
— Olai (-vj), doktor, närvarande i
rätten 67, 72, 148, 224, 228; förlorat
penningar på spel 233; fäster lag
233 f.
— Olsson i Eke 54.
— — i Gongala 145.
— — i Hovdesta 145.
— Pedersson 75. Hans fader, se Peder
Andersson; hans morfader, se Anders
Simonsson.
— — i Sarvlax 31 (endast rubrik).
— Simonsson 72—75. Hans avl. hustru,
se Karin; hans dotterson, se Anders
Pedersson.
— skinnare 46, 115, 153, 191.
— skomakare 58, 141.
— skräddare 87 (rubr.), 240.
— — se även Anders Björnsson.
— Swide, vinman, avl. 129 f. Hans
änka, se Gertrud; hans broder, se
Tomas Swide.
— Västgöte (i Finland) 13.
- Anna, Bengt Utanbys avl. hustru 79 f.
— Erik Bröms' hustru 77.
— Erik skinnares vid Norreport änka
114.
— fru, se Anna [Nilsdotter (Bese)].
— Hansdotter, Påvel van Utrechts
hustru 65. Hennes avl. fader, se
gamle Hans skräddare.
— Henrik båtsmans avl. hustru 82 f.
Hennes fader, se Klemet Mikelsson i
Eura.
— Jon skräddares änka 70. Hennes
dotter i Nyköping omn. *ib.*
— Jönsdotter 228. Hennes systerdotter,
se Anna Torbjörnsdotter.

- Anna [Klemetsdotter (Hogenskild)] fru till Åkerö 78.
- se även Anna Henrik båtsmans avl. hustru.
- Kuleman, hustru i Uppsala 13 f., 111 f.
- Lasse Perssons änka 4.
- Ludvig bagares änka 49 f. Hennes dotter, se Anna Peder Hermanssons änka; hennes broder, se Rasmus Ludvigsson.
- Nilses 167.
- [Nilsdotter (Bese)] Knut Knutssons [Lillie] fru, 126, 143, 146 f., 215, 224, 228.
- Olof Knutssons änka 22.
- Olof Persson tunnbindares änka 177.
- [Olstdotter] 21. Hennes fader, se Olof Månsson; hennes avl. broder, se Måns Olsson.
- Peder Hermanssons hustru 46 f., 49 f.
- Peder Lumpes änka, 81.
- Peder Olssons änka 177.
- pilstickares hustru 42.
- Påvel van Utrechts hustru, se Anna Hansdotter.
- i Quittis, hustru 101.
- Reinholdsdotter [Leuhusen], abbedissa i S. Clara kloster 58 f. Hennes syster, se Elisabet, Gorius Holstes änka.
- Anna Sven Svenssons änka, hennes pant 69, 76 f.; utreder arvet efter sin man 157; hennes hus uppbjudes 92, (95), (103); d:o säljes 236 f. Hennes syster, se Bengt Hansson.
- Tomas Nilssons änka 27.
- Torbjörnsdotter, avl. 228. Hennes moster, se Anna Jönsdotter.
- tunnbindares, se Anna Olof Perssons änka.
- Tönius guldsmeds änka, avl. 161.
- Antonius Hagenow (-noo) 204.
- Arboga-Erik, trumslagare 137.
- Arend hattmakare 171.
- knipare 82, 234.
- Arnesth, se Anders.
- Arvid Olsson i Kalax by 135.
- Asmund, se Karin Åsmunds.
- Augustinus Henriksson, dragare, avlägger borgareed 129.
- Axel Eriksson [Bielke] till Herresäter, riksråd, närvarande i rätten 84, 88, 91.
- Nilsson [Baner] till Djursholm, riksråd, närvarande i rätten 88, 103, 112, 123, 132; en hans karl våldsvverkare 108 f.; avger vittnesmål 126; hans tomt 219.

B.

- Bagge, se Jakob; Nils; Sten.
- Balk, se Bengt; Henrik.
- Baltzar timmerman 131.
- Baner, se Axel Nilsson.
- Barbro (-bra, -brå, -bara).
- [Eriksdotter], Johan Soops änka 224 f. Hennes fader, se Erik Olsson skinnare.
- Jakob Månssons hustru 50.
- Jönsdotter 143.
- — från Tövsala, tjuvkona, förvisas ur staden 236.
- Bartolomeus skräddare 136, 141, 146 f.
- se även Bertil Busse.
- Bekhus (Beckhusen), se Klaus.
- Belle, se Peder.
- Bengt Balk, hospitalssyssloman 37, 119, 178, 182, 185, 187, 194 f., 197, 200, 218 f.
- Bengt Bengtsson 6, 192.
- bössgjutare 159.
- Eriksson i Gottby 202. Hans avl. broder, se Per Eriksson.
- Hansson, hans hus 69; d:o uppjudet 118 ff.; svarande i arvsmål 72—76; edgårdsman 94, 233; hus hembjudet åt honom 237; part i mål ang. tomt 240. Hans (?) hustru, se Margareta; hans moster, se Anna, Sven Svenssons änka.
- Klemetsson 171.
- lille 41, 102. Jfr Bengt Persson.
- länge 234.
- Persson, lille, på Köpmangatan 41. Hans hustru, se Ingeborg.
- syssloman, se Bengt Balk.
- Utanby (Wttan-), rådman, kämnär

- 11; borgensman för nybliven borgare 14, får panträtt i fastighet *ib.*; uppbyder silverpant 21, 23 f., 55 f.; d:o fastighet 47, 49, 95, 103 f., 109, 146 f., 153, 155, 160; skall återlämna ett smörparti 46; borgensman för stadens vintappare 62; utreder arv efter sin hustru 79 f.; sålt fastighet i Åbo 80; godeman vid arvsförlikning 83; hembjudes fastighet 118; edgårdsman 191 f.; sittande i rätten 221, 224. Hans avl. hustru, se Anna; hans svärfader, se Erik Larsson.
- Berend (Bæ-) Thergeiste (tho Geiste) 37. Hans änka, se Dorotea.
- Berg, se Mats.
- Bertil (Bærtiill, Bartolomeus) 178.
- Andersson 8.
 - Busse 12 ff.
 - döve 186.
 - Fransson (Franses) 153, 155, 160.
 - guldsmed, vårdstättare 154, 211, 241.
 - Jönsson, avl., 10 f. Hans änka, se Karin; hans bröder, se Mårten Jönsson; Simon Jönsson.
 - Månsson, köpman, hans mellanhand med Jakob Ryss 5; godeman vid arvsuppgörelse 18, 23, 235; hans hus 119; fullmäktig vid tredjepenningskifte 120; edgårdsman 192.
 - Tomasson 203 f.
 - Wilhelms 131.
 - se även Bartolomeus.
- Bese, se Anna Nilsdotter.
- Bielke, se Axel Eriksson; Nils Persson; Ture Persson.
- Bielkenstierna, se Hans Klausson.
- Birge Nilsson [Grip], riksråd, hans hus 142; närvarande i rätten 144.
- vid Norreport 116 f.
- Birgitta (Brita) 83.
- Anders Hanssons hustru 133.
 - Anders köttmångares hustru 56.
 - Finved guldsmeds hustru 111, 174. Hennes frände se Torfast Olsson.
 - gamle Hans skräddares änka 65 f., 111 f.
 - Hansdotter 159. Hennes broder, se Olof Hansson grytgjutare.
- Birgitta Henriksdotter från Hollola socken, tjuvkona 218.
- [Jönsdotter], avl. 21. Hennes man, se Lasse skräddare; hennes fader, se Jöns Persson i Degerby.
 - [Kristiernsdotter (Vasa)] Mats Perssons [Upplänning] hustru i Uppsala 135.
 - Lasse skräddares hustru, se Brita Jönsdotter.
 - Mats Perssons hustru, se Brita Kristiernsdotter.
 - Mårtensdotter i Kaiolast, hustru 83.
 - Nils Gregerssons hustru 239, 243.
 - [Olsdotter] i Danzig 21. Hennes fader, se Olof Månsson; hennes broder, se Måns Olsson.
 - Persdotter i Snällböle 157.
 - i Skarpa, landbohustru 217.
 - Svens Månssons avl. hustru 124.
 - i Vadstena 83.
- Bjur, se Henrik.
- Björn Björnsson 94, 99, 111, 144.
- Eriksson i Gottby 202. Hans avl. broder, se Per Eriksson.
 - Pedersson [Bååt] 9.
- Blasius Olsson, stadsskrivare, notarie 11; uppbyder fastighet för egen eller annans räkning 11 f., 14, 28 f., 31, 46 f., 49, 56 f., 109 f., 112, 115, 118 ff., 200, 207, 211, 213, 220, 239, 243; uppbyder pant 27 ff., 229, 236 f.; fullmäktig eller vittne vid fastighetsöverlåtelse 30, 59, 246; d:o vid arvsförlikning 97, 110, 130, 246; d:o vid upprättandet av inbördes testamente 201; köper fastighet 50 f.; säljer d:o 58; ålägges edgång 190; fullföljer d:o 192; äger andel i skepp 191; ombud vid hyresuppsägning 197; tillerkännes panträtt i hus 227.
- Bock, se Hans Persson; Tomas Henriks-son.
- Bottenkarl, se Anders; Henrik.
- Botvid Jönsson 143.
- Larsson [Anckar], fogde på Stockholms slott, närvarande i rätten 5, 9 ff., 14 f., 17, 24, 60 f., 67, 91 f.; ett konungens brev till honom omnämnt

- 16; hembjuder fastighet 28; hans mel-
lanhavande med Hans Kock 91 f.;
hans död omtalas 102; inlagt förbön
för gäldbunden 147.
- Brahe (Braa, Bragde) se Peder.
- Brant [Gottskalksson] skrivare, avl. 95.
- Brita, se Birgitta.
- Brynolf skraddare, gjort mutförsök 40;
edgårdsman 94, 188; svarande i arvs-
mål 106 f., 115, 122; sakfälld 207;
hans äventyr i Portugal 242 f.; om-
nämnd i övrigt 243 (rubr.).
- Västgöte 198.
- i Östberga 174.
- Brännare, se Lars.
- Bröms, se Erik; Nils.
- Buddans Erik, se Erik Olsson Budde.
- Budde, se även Måns.
- Busse, se Bertil.
- Butz, se Hans.
- Byrman, se Jöran.
- Bäffwen, se Peder.
- Bååt, se Björn Pedersson; Johan Peders-
son.
- Böiehorn, se Sven Svensson.
- Bökman (Böchmand) se Eskil; Karin.
- Böllja, se Engelbrekt Larsson; Margareta
Larsdotter; Peder Larsson.

C.

- Cecilia (Sissilia), hustru, Eskil Sigfrids-
sons änka 201.
- C, se i övrigt under K.

D.

- David Conradi, mästare, avl. 76 ff., 116.
Hans änka, se Gunilla.
- Skotte 163.
- Didrik (Diriick) Persson på Salberget,
hans tomt 86, 204, 211, 213, 215;
hans hustru skall skaffa bevis rör.
d:o 86.
- Djäken, se Jöns.
- Dobblare (dublare), se Märten.
- Dorotea (Dordi).
- Berends tho Geiste änka 37 f.
- Jakob Stryvings änka 121 f.
- [Olsdotter] i Åbo 21. Hennes fader,
se Olof Månsson; hennes broder, se
Måns Olsson.
- Drugenagel, se Kort Druvnagel.
- Dyster, se Olof.

E.

- Elin, Eskil åkares hustru 230.
- Lasse skomakares avl. hustru östan-
till 145.
- Märten Anderssons änka 93.
- Olof Hanssons änka 237 f.
- Peder Olssons hustru 201. Hennes
avl. broder, se Eskil Sigfridsson.
- Repmatta, avl. 130.
- Stensel krukmakares avl. hustru 113.
- i Testeboda 98. Hennes son, se Jöns;
hennes dotter, se hustru Kristina.
- Tord Lindvedssons änka 59.
- Elisabet (Elizabette) [Reinholdsdotter
(Leuhusen)], Gorius Holstes änka,
säljer fastighet 35 f., 58 f.; pant upp-
bjudes för hennes räkning 112, 115 f.;
bestulen 160.
- Elisabet, Stensel krukmakares styvdotter
113. Hennes moder, se Elin.
- Elsa, Klemet Renzels hustru i Danzig,
omgift med Jakob Lehman 150 (184).
- Emden (Emp-), se Gerlach van Emden.
- Emerentia Hansdotter, Staffan Sasses
hustru 48. Hennes fader, se Hans
Gammal.
- Sigfrid överskäreares hustru, avl. 6.
- Engelbrekt (-ict) Larsson [Böllja] 186,
221 f. Hans avl. svärfader, se Peder
Nilsson borgmästare.
- Erik, hertig, utvald konung 141.
- Bröms 77. Hans hustru, se Anna.
- Buddans, se Erik Olsson Budde.
- Eriksson, råkat i tvist med sin skep-
pare 5; bestulen 142; kårande i krav-

- mål 155 f.; edgårdsman 167, 234; förlikt med en Arbogaborgare 240.
- Erik Eriksson i Viksta 57. Hans broder, se Hans Eriksson.
- Henriksson 233.
- herr, kaplan 123.
- Håkansson [Slang], konungens fogde på Stockholms slott, närvarande i rätten 112, 132 ff., 138, 140, 142, 148, 153, 166, 186 f., 191, 194, 203, 209 ff., 213, 215, 217, 220 f., 224, 228 f., 231, 236, 239; uppbjuder fastighet 206 f.; fullmäktig i kravmål 208.
- Jakobsson, dragare, avlägger borgareed 134.
- — rådmän, hans skepp utsatt för skada 5; hans tomt 8; hans mellanhavande med Erik skraddare västan till 52; deltagar i arvsförlikning 61; uppbjuder fastighet 28 f., 31, 52, 54 f.; vittne vid fastighetsöverlåtelse 35; fullmäktig vid d:o 78 f.; skall förhandla med Viborgs-borgarne 68; mottager penningar för de fattigas räkning 99; föreståndare för hospitalet 118 f.; förmyndare 185; förlikningsman 203, 241; sittande i rätten 221, 224; edgårdsman 234. Hans svärfader, se Olof Eriksson skeppare.
- Johansson, avl. 231.
- Jönsson, dräng, avl. 90.
- Knutsson 188.
- Larsson, avl. 108. Hans successor matrimonii, se Peder Helsing.
- Larsson, rådmän, redovisar kvarlåtenskap 20; uppbjuder fastighet 38 f., 31, 103, 148, 211, 213, 215; köper d:o 39 f.; löftesman för nybliven borgare 90; edgårdsman 94, 234; vittne l. godeman vid arvsförlikning 110, 203, 205; hans hus uppbudet 109 f., 112; säljer d:o 118; borgensman 120; förmedlar hembud 164; vittne vid tredjepenningskifte 201; sittande i rätten 221, 224. Hans måg, se Bengt Utanby.
- — i Ytterby 54.
- lille på Köpmangatan 31.
- Mikelsson, K. Maj:ts tjänare 146 f.
- Erik mjölnare 136 (endast rubrik).
- Månsson i Grönsta 86.
- mäter, kyrkotjänare i Uppsala 76 f.
- i Nibble, hans hustru 197.
- Nilsson, edgårdsman 188, 194; vittne vid tredjepenningskifte 201; utkvitterar arv 221 f. Hans avl. svärfader, se Peder Nilsson borgmästare.
- —, borgare i Arboga 27. Hans avl. broder, se länge Tomas Nilsson.
- — i Mälby 9.
- Olsson Budde (Buddans Erik), rådmän, vittne vid fastighetsköp 46; hans hus 60, 112; tilldömes penningar 67; vittne vid arvsförlikning 81, 148; fullmäktig vid d:o 94; förmedlar hembud 168; edgårdsman 192.
- Olsson, K. Maj:ts köpman, avl. 173, 175.
- — på Köpmangatan 120, 192.
- — i Lillegarn 86.
- — i Sarvast 236.
- — skinnare, rådmän, tillbyter sig fastighet från hospitalet 7 f.; vittne vid arvsförlikning 10, 45, 144; fullmäktig vid d:o 44 f., 71 f.; köper hus på ofri tomt 14 f.; förmedlar hembud 28; uppbjuder fastighet 36, 38 f.; d:o pant 55 ff.; övertager nycklarna t. Söderström 62; fäster lag 94; ang. arvet efter honom 224 f. Hans änka, se Karin. Hans dotter, se Barbro, Johan Soops änka.
- Persson i Finnström 228.
- — köpman, hans mellanhavande med Jakob Ryss 5; fullmäktig vid arvsförlikning 79 f.; vittne vid d:o 116; förmedlar hembud 168.
- — i Tomnäs 17.
- Porshank, köpsven 207.
- pungmakare, avl. 138. Hans hustru se Ingrid; hans sväger, se Märten Bengtsson.
- skeppare, avl. 225 ff. Hans änka, se Karin; hans måg, se Sven Månsson.
- skinnare vid Norreport, avl. 114. Hans hustru, se Anna; hans broder, se Märten Jönsson.
- — se även Erik Olsson.

- Erik skomakare, hans hustru 70.
 — skrivare, avl. 201.
 — — vid Salberget 18 f. Hans hustru änka efter biskop (electus) Erik [Svenonis] i Skara.
 — skraddare 131, 151.
 — — i Danzig 52.
 — — västantill 52.
 — smältare, borgare i Arboga 88, 90.
 — Stutt, rådman, hans trähus i Vargsgränden uppjudes 28 f., 31; hans melanhavande med Nils Jönsson grytgjutare 46; d:o med Klemet Renzel 150; föreståndare för hospitalet 118 f.; sittande i rätten 120, 221, 224; vittne vid tredjepenningskifte 201; godeman vid arvsuppgörrelse 205, 229; fullmäktig 206.
 — [Svenonis], M:r, electus i Skara, avl. 18. Hans moder se Karin Peder Olssons hustru; hans änka omgift med Erik skrivare vid Salberget.
- Erik Tomasson 236.
 — se även Arboga-Erik.
 Eskil Bökman 115.
 — Eriksson 55.
 — Jönsson 143. Hans farbroder, se Märten dobblare.
 — Kock, avl. 63. Hans hustru, se Karin.
 — Larsson, dragare, avlägger borgareed 134.
 — Matsson 148. Hans avl. farbroder, se Märten Olsson.
 — —, K. Maj:ts tjänare 135.
 — Sigfridsson, avl. 201. Hans hustru, se Cecilia.
 — Simonsson 177. Hans hustru, se Valborg.
 — svärdslipare 178.
 — åkare 230. Hans hustru, se Elin.
 Esping, se Olof.
 Eterius Matsson på Öland 16.
 Eva Hansdotter från Viborg, tjuvkona 160.

F.

- Filip (Philippus).
 — guldsmed, avl. 17 f.
 — — vittne vid förlikning 54; ålderman för guldsmedsämberet 172; gör fastighetsbyte 244 f.
 — Larsson 235. Hans avl. farbroder, se Henrik Tomasson Bock.
 — Olsson, välboren man 100.
 — Persson 151.
 Fincke, se Karin Gödiksdotter.
 Finne, se Lars fiskpackare; Nichu; Olof; Peder; Peder Larsson i Flocksta.
 Finved guldsmed, rådman, godman vid tredjepenningskifte 5; d:o vid arvsuppgörrelse 18, 45, 116, 144; uppjuder sitt hus 76 f., 95, 103 f.; d:o ett trähus 109; hans hus uppjudet av annan 153, 155, 160; d:o bespråkat 162 f.; upprättat inbördes testamente 111; entledigad ur magistraten 119; säljer fastighet 174 f. Hans hustru, se Birgitta.
 Fosser, se Hans.
 Frans Henriksson vid stora torget 110, 156, 193 f., 203 f.
 — Holst 25.
 — Persson 12, 179, 188.
 — — västantill 230.
 — skrivare i kammaren 121.
 — stadstjänare 119.
 — Stråbock (-buch) 67. Hans son, se Henrik Stråbock.
 — i Tagsta 109.
 Fredrik, tullnär i Lybeck 24.
 Frentorp, se Herman.

G.

- Gabriel Kristiernsson [Oxenstierna], riksråd, närvarande i rätten 67, 84, 88, 91, 242; köpt hus 82; hans landbohustru i Skarpa (Skarpnäck) 217.
 Gammal, se Hans; Lars.
 Garstenberg, tjänare hos Jöran Norman 199.
 Geldnitz, se Peder.
 Gere, se Henning.
 Gerlach (-g) van Emden (Emp-) 7.

- Gert (-rd) Hansson 65. Hans avl. fader, se gamle Hans skräddare.
— länge 121, 131.
- Gertrud, hustru, i tjänst hos Olof Skotte 186 f.
— Anders Swides änka 130.
— Jöns Håkanssons änka 200, 205 f.
— Mats Bertilssons änka 113 f.
- Gesche Persdotter, Severin Jutes avl. hustru 212. Hennes fader, se Peder Andersson borgmästare.
- Gorius Holste, avl. 35, 58, 174. Hans änka, se Elisabet [Reinholdsdotter (Leuhusen)].
- Grabbanskäringen (-kerlingen) 136.
- Gregers Persson, rådman, kämnär 11; godman vid fastighetsöverlåtelse 35 f., 181, 246; d:o vid arvsuppgörelse 144, 148, 179, 246; hans hus 40; löftesman för nybliven borgare 90; d:o för Mats skrivare 120; köper fastighet 130; uppbjuder d:o 136, 141, 143, 187, 194, 211, 213, 215, 224, 228 f.; avger vittnesmål 135; hans hustru omnämnd 139; fäster lag 192; sittande i rätten 221; edgårdsman 234.
- Gregers Persson, skinnare 112 f., 186, 217. Hans son, se Johan Soop.
— snickare 35, 62 ff., 88, 118.
- Grip, se Birge Nilsson.
- Gris (Grijss), se Lars.
- Grym (Gröm), se Olof.
- Grönskalle, se Peder.
- Gunilla (Gunnill), mästare Davids Conradi änka 55, 76 ff.
— Staffan Sasses styvdotter 48.
- Gunnar Olsson, rådman, uppbjuder fastighet 137, 141, 143; köper d:o 145; sittande i rätten 221, 224; förmyndare 229, 231 f.; tilldömes penningar 229.
- Gustaf I, konung av Sverige, hans brev och mandat 3 f., 59 f., 123, 166 f., 176, 208, 226; givit tillstånd till tomtbyte 7; hans förskrift 16; brev till honom omtalas 168 f.; givit nåd 171; mål hänvisas till hans avgörande 234.
- Gyllenhorn, se Joen (Jon) Olsson.
- Gynte Jönsson 63.

H.

- Hagenow (-noo), se Antonius.
- Hals, se Mats.
- Hans Andersson 33.
— Bock i porten, se Hans Persson.
— Butz 212. Hans hustru, se Karin.
— Eriksson, avl. 57 f., 189. Hans hustru, se Katarina; hans bröder, se Erik Eriksson i Viksta; Mårten Eriksson i Berga; hans successor matrimonii, se Jöns Andersson.
— —, rådman, uppbjuder fastighet 8, 11 f., 43, 46; d:o pant 55 f.; insatt penningar i disken 31; köper stegerhus 34 f.; hans nya stenhus 45; förmedlar hembud 49; går i borgen 96; vittne vid arvsförlikning 97; d:o vid fastighets-
avlättelse 14, 42.
— — Rutz 118 ff. (Rutz Hans).
— Eskilsson, f. d. rådman, hans hus 64, 187, 194, 200; gör anspråk på tomt 86; upprättar inbördes testamente 177; edgårdsman 194; vittne vid arvsuppgörelse 203.
- Hans Fosser, hans hus 8, 11 ff., 160; hans bod 52, 162; hans tomt 160, 162; utger mansbot 53; säljer fastighet 53 f., 71; utkvitterar arv 70.
— Gammal, borgare, senare rådman, hans mellanhavande med Hans Merveld 24; hans hus 37; ang. arvet efter hans avl. hustru 48 f., 96 f.; befrias från tomtöre 61; kärke i kravmål 95 f.; svarande i d:o 225 ff.; utlevererar arv efter sin tjänare 99; hans fordran hos David Conradi 116; vittne vid arvsuppgörelse 148; svarande i horsmål 151 f., 209 f.; ålägges värjemålsed 152; åtalad för tullsvek 166 ff.; åberopas som vittne 169; fäster lag 234; sittande rådman 221, 224. Hans hustru, se Margareta; hans svärson, se Staffan Sasse; hans broder, se Lasse

- Gammal; hans avl. tjänare, se Hans Persson.
- Hans Gammal, unge 203.
- gardenär, Mr, avl. 165.
- guldsmed 125. Hans hustru, se Valborg.
- Hansson 65. Hans avl. fader, se gamle Hans skraddare.
- Hemmingsson, bösseskytt, hans stegerhus uppjudet 28 f., 31; d:o sålt 34 f.; hans trähus uppjudet 36, 38 f.; d:o sålt 45 f. Hans broder, se Kristoffer i Sigtuna.
- Henriksson, utsatt för övervåld 138 f.; broskrivare 168 f.; stadsvägare 176; edgårdsmän 192; klagomål över honom 195. Hans hustrus broder, se Lasse Gammal.
- herr, kaplan 118 ff., 214.
- — kyrkoherde 99.
- Hiælm, borgare i Arboga 176.
- Hoffman, borgare i Lybeck 223.
- Jöransson hans hus västantill 52, 54 f.
- kanngutare, avl. 159. Hans änka, se Malin Jönsdotter; hans son, se Jakob Hansson.
- Karnas 32.
- Klausson [Bielkenstierna] till Edeby 82, 95 f., 99 f. Hans hustru änka efter Ivar Månsson [Liljeörn].
- Kock, borgare i Lybeck 91 f., 131, 198.
- Kranck 56, 83, 188, 191.
- — unge 176, 239 f.
- köksmästare, herr 174.
- Larsson, kammarskrivare 99.
- — från Börstil 237 f. Hans söner, se Olof Hansson (avl.), Nils Hansson och Peder Hansson.
- — vid Söderport 55.
- Merfeld (-feltth), borgare i Lybeck 24.
- Moogh 136.
- Olsson, guldsmed 60 f.
- Persson 19 f., 142.
- — avl., i tjänst hos Hans Gammal 99. Hans fader, se Peder Eriksson i Västerteg.
- — K. M:ts tjänare 81 f.
- — rådman, redovisar arv 26 f.; entledigad ur magistraten 119.
- Hans Persson Bock i porten, hans tomt uppjudes 103; hans hus d:o 137, 141, 143; uppsäger sitt burskap 137; säljer fastighet 156 f.
- — på Köpmangatan 151 f., 209 f. Hans hustru, se Margareta.
- — i Vargsunda 93.
- — se även Ivars Hans.
- i porten, se Hans Persson Bock.
- Prötker (-en) 198, 215.
- Skilling 167 f.
- Skotte, misstänkt för dråp 104 f.; får fastighet i gåva 111; hans hus 130, 160; frändömes fordran 147. Hans blivande svärfader, se Peder Bugsson i Grava.
- — bårdskårare 7, 153, 164 (avl.). Hans änka, se Margareta; hans son, se Olof Hansson; hans (?) dotter 163.
- Skotte, skraddare 182 f., 186—189.
- skrivare, borgare i Uppsala 163, 190 f.
- skraddare, gamle, avl. 65, 112. Hans hustru, se Birgitta; hans döttrar, se Aletta Hansdotter och Anna Hansdotter; hans söner, se Gert Hansson och Hans Hansson.
- — utreder arv 110; hans båtsmän 140; får böta 189; hans mellanhavande med Pål Sasse 240. Hans avl. hustru, se Kristina.
- — i S:t Johannis gränd 38, 86, 146.
- Snapphane 155 f., 192.
- Stub, köpsven från Danzig 140.
- Tomasson 175.
- trumslagare 104 f.
- van Tunderen 69.
- i valvet 93, 191.
- Våghals 76 f., 170 f.
- Wærner, Mr 192.
- Harald Olsson, rådman, uppjuder pant 4; utreder arv 9; vittne vid arvsförlikning 10, 57; förmedlar hembud 49; hans fordran hos David Conradi 116; hans befattnings med avl. Olof Skottes kvarlåtenskap 182 f., 186 f., 189; hans hustru omnämnd 183, 186 f.; hans edgårdsmän 188; hans badstuga på Gråmunkeholmen 218; sittande i rätten 221, 224.

- Harald (skeppare) 44.
 Hartman (-nd), se Olof.
 Hartvigs Märten 141.
 Hasse, se Nils.
 Helga (-lige), hustru, avl. 39 f. Hennes syster, se Kristina i Rosendal; hennes brorsöner, se Jakob Jönsson och Jöns Jönsson i Långvik.
 Helsing, se Jöran; Peder; Sven.
 Henning Olsson i Åuva 97 f.
 — Gere 26, 78.
 Henrik Balk [d. ä.], avl. 32, 219.
 — — [d. y.], rådman, kämnär 120; vittne till förtal 140; köper fastighet 156; får betalning för fordran 162; upp-tager vittnesmål 190 f.; sittande i rätten 221, 224; uppbyder sitt trähus vänstantill i Ludvig bagares gränd 237, 239, 243.
 — Bertilsson, avl. 23. Hans broder, se Lasse Bertilsson.
 — Biur i Viborg 148 f.
 — Bonde 144 f.
 — Bottenkarl, gamble 68 f.
 — buntmakare, avl., hans hustru 170 f., 199 f. (avl.); hans svägerska gift i Västerås 199.
 — båtsman 82 f. Hans hustru, se Anna.
 — Hermansson i Finnby 135.
 — Jönsson, avl. 181. Hans änka, se Karin.
 — — till Arlax 22.
 — — fiskare 38 f.
 — — från Kiiala, tjuv 142.
 — Kock, avl. 134.
 — Larsson 235. Hans avl. farbroder, se Tomas Henriksson Bock.
 — Matsson västan till 8 f. Hans måg, se Tord Jämte.
 — Matsson (»tränge Henriks»), avl. 141 f. (rubr.). Hans hustru, se Mätta.
 — Månsson i Jung Sund 31. Hans avl. broder, se Lasse Månsson.
 Henrik Nachtergall 185, 241.
 — Nilsson på Kindhästegatan 123 ff., 132, 203 (avl.), 212 f. Hans hustru, se Margareta; hans broder, se Jöns Nilsson i Västerås.
 — Niutt i Gongala 145.
 — Olsson, f. d. rådman, hospitalsföreståndare 85, 88 f., 119, 123, 197. Hans avl. hustru, se Margareta.
 — Persson, dragare, avlägger borgareed 129.
 — — i Tottaboda 157 f. Hans brorson se Mikel Matsson.
 — Pävälsson i Gerby 246.
 — Quantt (-te), bårds-kärare 153 f., 209, 244.
 — skräddare i Lybeck, K. Maj:ts köpman 65, 91 f., 184, 215.
 — Skulte, köpsven 103, 117 f., 150.
 — Skärhagen, borgare i Lybeck 112.
 — Snaffwel, borgare i Köping 174 f.
 — Stråbock (-buch) 67. Hans fader, se Frans Stråbock; hans mormoder, se Ingrid, Lasse Månssons hustru.
 — toffelmakare 234.
 — tränge, se Henrik Matsson.
 Herman Frentorp, borgare i Lybeck 223.
 — krutmakare 146.
 — Spräck, borgare i Arboga, avl. 149, 176.
 Hiælm, se Hans.
 Hoffman, se Hans.
 Hogenskild, se Anna Klemetsdotter.
 Holger timmerman 180.
 Holst, se Frans; Gorius; Jakob.
 Hulskaer, se Mauritz.
 Håkan köttmångare 94, 115, 121, 131 f., 139.
 — i Limsta 205 f. Hans son, se Jöns Håkansson.
 — Värme 234.
 Hård, se Jost van Hård; Peder.

I.

- Ingeborg, Jöns Nilssons änka 62, 66.
 — Knut redesvens hustru 149 f.
 — lille Bengt Perssons avl. hustru 41.
 Hennes fader, se Mats Andersson från Sibbo socken.
 — i Östanbäck (Östavik) 34.

Ingevald Jakobsson, avl. 16. Hans änka, se Margit.
 — i Östberga 174.
 Ingrid (-gerd).
 — Erik pungmakares änka 138.
 — Hemmingsdotter i Söderköping 213. Hennes syster, se Margareta trumslagarehustru.
 — Klaus köksmästares avl. änka 163 f., 190.

Ingrid, Lasse Månssons hustru 67. Hennes dotterson, se Henrik Stråbock.
 — Måns Månssons änka 231.
 Isak västantill, borgare 236.
 Ivar Ivarsson, avl. 85, 89.
 Ivars Hans, avl. [= Hans Persson] 44 f., 59, 223. Hans änka, se Margareta.
 — Månsson [Liljeörn], avl. 95. Hans hustru omgift med Hans Klausson [Bielkenstierna].

J.

Jakob 60.

— Bagge köper hus 13 f., 71; d:o bod 53 f.; d:o tomt 118 f.; vittne vid förlikning 53; d:o vid arvsuppställning 78; testamentsexekutor 70; svarande i mål rör. fastighet 144 f.; närvarande i rätten 151, 166 f., 182, 194, 231; edgårdsman 234.
 — Eriksson i Viksjö (Vikus) 116 f.
 — Hansson, avl. 178. Hans hustru, se Valborg.
 — — 159. Hans avl. fader, se Hans kanngjutare; hans moder, se Malin Jönsdotter.
 — herr, kyrkoherde i Ume 99.
 — Holst, avl. 198.
 — Ivarsson 122, 192. Hans avl. hustru, se Marta Jönsdotter.
 — Jute, avl. 204.
 — Jönsson i Långvik 40.
 — Kock 37 f., 216. Hans svärmoder, se Dorotea Berends tho Geiste änka.
 — Larsson grytgjutare 157 ff.
 — Lehman, borgare i Danzig 69, 184. Hans hustru, se Elsa Klemet Renzels änka.
 — Mikelsson (Mech-) 90 f.
 — Månsson 50 f., 192. Hans hustru, se Barbara.
 — Persson 188, 221.
 — — i Öregrund 97 f.
 — Pil (Piill), tjänare hos Jöran Norman 199.
 — Ryss 5, 23.
 — rörsmed 158.
 — Sarve (-ffwe), fullmäktig vid arvsuppställning 27; går i borgen för ny-

bliven borgare 29; lämnar befattningen som vårdstättare 154; haft sin svärmoder i fribröd 216 f.; hans barn få förmyndare 229.

Jakob Sellenriick 126.

— Sigfridsson 193.
 — skinnare 189.
 — snickare, avl. 125.
 — spilare 12.
 — Stryving, avl. 121. Hans änka, se Dorotea.
 — överskärare 178.
 Jesper Nilsson i Finnström 228.
 Joakim Horn 25, 60.
 Joan (-en, Jon, Joonn, Jonas, Johan, Jogan) 131.
 — Jakobsson 194.
 — Johansson (Jog-) 192.
 — klädskrivare 38.
 — [Nikolai], herr, kyrkoherde i Bygde 34.
 — Olsson 88, 195, 198.
 — — [Gyllenhorn] till Hackstad, riksråd, ståthållare på Stockholms slott, får likvid 9; närvarande i rätten 182, 186 f., 190 f., 194, 200, 203, 206, 209 ff., 213 ff., 217, 220 f., 224, 227, < 228 >, 229, 241 f.; avsäger dom 208; lindrar straff 188; stöld begången på hans gård 201; hans inställelse i rätten avvaktas för besluts fattande 204; uppjuder fastighet 215. Hans stalldräng, se Olof Hansson.
 — Persson [Bååt], riksråd, närvarande i rätten 80, 123; kärke i mål rör. fastighet 207 f.
 — skrivare 184.

- Joan skräddare, avl. 70. Hans hustru, se Anna.
 — i Skällnora 50.
 — Soop (Sop), avl. 185 f., 224. Hans änka, se Barbro Eriksdotter; hans fader, se Gregers skinnare.
 — i tornet 131.
 — Turesson [Tre rosor], riksråd, närvarande i rätten 144; hans skepp belagt med kvarstad i Lissabon 242 f.
 — i Viggeby 110.
- Josef (-ep) Arvidsson, rådmän, föreståndare för vinkällaren 29; vittne vid arvsförlikning 32, 110, 158, 212 f., 235, 246; fullmäktig vid d:o 228 f.; d:o vid tredjepenningskifte 120; uppbjuder pant 33, 36, 38, 112; d:o fastighet 52, 54 f., 103, 109 f., 153, 155, 160; borgensman 170; förmyndare 180; förlikningsman 203; sittande i rätten 221, 224.
 — herr 134.
 — Knutsson 120.
 — Nilsson i Urvädersgränden 160 f.
- Jost van Hård 91.
 Junge, se Kort.
 Jusala-Junte 146.
 Jute, se Jakob; Jöns; Peder.
 Jämte, se Tord.
- Jöns 98. Hans moder, se hustru Elin i Testeboda; hans syster, se hustru Kristina, Sven kornskrivares avl. tjänstekvinna.
 — Andersson 122 (rubr.); kårande i kravmål 131; visat förakt för kammärerna 196 f.; åtalad härför 215 f.
 — — (»lille»), rådmän, uppbjuder pant 12 ff., 29, 31, 69, 76 f.; d:o fastighet 29, 31, 33; hans mellanhavande med Olof Andersson 13; d:o med Mats vintappares hustru 28 f.; köper hus 32, 231; d:o tomt 218 f.; skall förhandla med Viborgs borgare 68; fullmäktig eller vittne vid arvsförlikning 98 f., 116, 123, 144, 246; sittande i rätten 221, 224; förlikningsman 241.
 — — köpman, hans mellanhavande med Jakob Ryss 5; borgensman 120; köper fastighet 184; skall betala ett järnparti 189, 193; gift med Hans Erikssons änka 189.
- Jöns Björnsson i Strängnäs 229, 236.
 — Djäken (-ne), f. d. borgare i Stockholm 26.
 — dragare 153.
 — — se även Jöns Månsson; Jöns Nilsson.
 — Filipsson, borgare i Uppsala 151.
 — guldsmed 27 f., < 47 >, 172 (avl.).
 — Henriksson 234 f. Hans avl. broder, se Tomas Henriksson Bock.
 — — (store) 15 f., 111, 192, 194. Hans antecessor matrimonii, se gamle Nils skrivare.
 — Håkansson 140, 200, 205 f. (avl.). Hans hustru se Gertrud; hans fader se Håkan i Limsta; hans broder, se Peder Håkansson.
 — i Häringe, »länge» l. »store» 69, 76 f., 79.
 — Joensson i Gräska (? i Griidkom) 45.
 — Jute, K. M:ts tjänare, hans mellanhavande med Sven Månsson 128 f.; d:o med Nils skrivare 232 f.; d:o med Anders Olai 233 f.; d:o med Hans Gammal 234; uppbjuder fastighet 160, 162; edgårdsman 192.
 — Jönsson 143. Hans avl. farbroder, se Märten Dobbblare.
 — — i Långvik 39.
 — Klemetsson (Cle-) 178.
 — Konster- 68.
 — Larsson 114. Hans farbroder, se Erik skinnare vid Norre port.
 — — borgare i Borgå 90.
 — — skinnare, avlägger borgareed 46.
 — lille 6, 13, 148. Jfr Jöns Andersson.
 — Markusson 135, 192.
 — Mikelsson 131.
 — Månsson, dragare, avlägger borgareed 129. Jfr Jöns dragare.
 — Nilsson, borgare i Västerås 212 f. Hans broder, se Henrik Nilsson på Kindhästegatan.
 — Nilsson, dragare, avlägger borgareed 134. Jfr Jöns dragare.
 — — Ålänning, avl., 62, 66. Hans hustru, se Ingeborg; hans fader, se Nils Månsson i Västansund.

- Jöns Olsson 8, 12 f., 234.
 — — köpsven 229.
 — Persson 245. Hans sväger, se Olof Kock.
 — — i Degerby 21. Hans son, se Nils Jönsson; hans avl. dotter, se Birgitta Jönsdotter.
 — — i Skattebol 45.
 — i porten 157.
 — från Raumo (Raumo-Jöns) 146, 181 f., 192.
 — — se även Mikel Raumo-Jönses.
 — Sigfridsson i Viikala 22. Hans avl. svärfader, se Olof Knutsson.
 — Siggesson 221.
 — skomakare skall tillträda sitt hus 33, 67 f., 83 f.; gör anspråk på tomt 47; fullmäktig vid arvsuppgörelse 92 f.; uppbjuder tomt 103 f., 109.
 — skrivare 148 f.
 — store 153, 168; jfr Jöns i Häringe.
 — Tomasson 197.
 — tunnbindare 56 ff.
 — — gamle, upprättar inbördes testamente 39; uppsäger sitt burskap 46.
 — åkare 88.
 — Ålänning 77.
- Jöns Ålänning, se även Jöns Nilsson.
 Jöran Byrman, hovskräddare 116 f., 246.
 — bössgjutare, hans pant uppjudes 27; hans hus likaså 109, 112, 115, 207; hans tomt 207 f.; hans mellanhavande med Olof Trotteson 208; d:o med Laurens bärdskärare 209.
 — Eriksson, avl. 58 f., 228, 247. Hans änka, se Margit.
 — glasmästare 54.
 — Helsing, hans hustru 186.
 — knivsmed vid Norreport, hans hustru 218.
 — Knutsson i Makesta 22. Hans avl. broder, se Olof Knutsson.
 — Norman (Nord-) 199; närvarande i rätten 91, 144; hans tjänare, se Garstenberg; Jakob Pil.
 — Persson 146 f., 176.
 — — i Korsnäs 149.
 — skräddare vid Norreport 237, 239, 243.
 — Sten i Stralsund 229.
 — van Stralsund, köpsven 173 f.
 — Åkesson [Tott] närvarande i rätten 103, 123; avger vittnesmål 126; åberopad som vittne 128 f.

K.

- Karin (Katerina) hustru 81 f. Hennes söner, se Mats Persson i Norrby; Mårten Persson.
 — Anders Simonssons avl. änka 72—75.
 — Bertil Jönssons änka 11.
 — Bökmans (Böchmandz) 101.
 — Erik Olsson skinnares änka 224 f.
 — Eskil Kocks änka 63.
 — [Gödiksdotter] Fineke, Tomas Jönssons [Ryting] änka 247 f.
 — Hans Butzes hustru 212.
 — Hans Erikssons änka, omgift med Jöns Andersson 57 f., (189).
 — Henrik Jönssons änka 181.
 — Knut Erikssons änka 65.
 — Mats Nilssons hustru 33, (36).
 — Mårten badstugukarls änka 83, 205.
 — Nichu Finnes änka 55 f., 137.
 — [Olofsdotter], Hans Olsson guldsmeds avl. hustru 61. Hennes fader, se Olof Eriksson skeppare.
 Karin, Peder Olssons änka 18 f. Hennes avl. son i första giftet, se Erik Svensson; hennes son i andra giftet, se Mats Persson.
 — Peder vinmans hustru 205.
 — Sigfrid överskärarens avl. hustru 93.
 — skeppar Eriks änka 226 f.
 — i Väsby, hustru 9.
 — Åsmunds, trollkona 170 f.
 Karnas, se Hans.
 Karpe-Lasse uppsäger sitt burskap 49; hans hustru skall fortsätta sin handelsrörelse *ib.*
 Karsten (Ca-) pärlstickare 47, 76 f., 87 f.
 Kasper (Ca-) bössgjutare på Norrmalm 173, 175.
 Katarina, se Karin.

- Kettil (Kiættill) Olsson 193.
 Killing, se Peder.
 Kiötta, se Olof.
 Klaus (Clauus).
 — Beckhusen (Bekhus), borgare i Västerås 25, 186.
 — Jöransson 28.
 — klockare vid Bro kyrka 178 f. Hans systerdotter, se Margareta Mats Stafanssons avl. hustru.
 — Kristiernsson (Chr-) 227.
 — köksmästare, avl. 163. Hans avl. änka, se Ingrid.
 — skrivare, herr Peder Brahes tjänare 31.
 Klemet (Cl-) Bengtsson 233.
 — Eriksson, åkare på Södermalm 230.
 — Hansson skrivare (k. sekreterare), hans hus 32, 179; mottager fastighet på drottningens vägnar 36; köper själv d:o 44; närvarande i rätten 67, 151, 167, 169; part i arvmål 85; hans hustrus arv 88 f.
 — Kock, avl. 47, 54, 67, 244. Hans hustru, se Margareta.
 — Mikelsson (Mech-) i Eura 83. Hans avl. dotter, se Anna Henrik båtsmans hustru.
 — Renzel, borgare i Danzig, avl. 150, 184. Hans änka, se Elsa.
 — värdskrivare 194.
 Knut Andersson avlägger borgareed 56; edgårdsman 192.
 — — från Pitkäniittu by 239.
 — Arvidsson, borgare i Åbo 63.
 — Eriksson, avl. 65. Hans hustru, se Karin; hans broder, se Nils Eriksson.
 — Gustafsson 126 f.
 — herr 203. Jfr Olof, herr Knuts.
 — Jönsson, borgare i Borgå 90 f.
 — Knutsson [Lillie] 224, 228.
 — redesven 149. Hans hustru, se Ingeborg.
 — skrivare i Gävle, hans hustru 163.
 Knut skräddare, stadens vintappare, avlägger tjänsteed 62; edgårdsman 194, 217, 233.
 — — borgare i Arboga 6.
 — vintappare, se Knut skräddare.
 Kock, se Eskil; Henrik; Jakob; Klemet; Mats; Olof.
 Konster-Jöns 68.
 Kort Druvenagel (Druge-) 65.
 — Junge 185, 241.
 — skomakare, hans hus 58, 110, 112, 115, 141.
 Kranck, se Hans.
 Krister (Chr-) Nilsson 53.
 Kristina (Cristin, Cirstin).
 — Hans skräddares avl. hustru 110.
 — Lasse skrivares avl. hustru 115 f. Hennes syster, se Margit Anders huggares hustru.
 — Mats Hanssons änka 19 f., 54 f.
 — Månsdotter 231 f. Hennes avl. fader, se Måns Månsson.
 — Olof Larsson tornväktares hustru 158.
 — Persdotter, Olof Skottes hustru (111), (183), (186 f.), 238 f.
 — i Rosendal, hustru 39.
 — Sven kornskrivares avl. tjänstekvinna 98. Hennes moder, se Elin i Testeboda.
 — [Åkesdotter (Tott)], fru, Peder Hårds änka 207.
 Kristoffer (Chr-) Olsson 76 f., 83 f.
 — i Sigtuna 35. Hans broder, se Hans Hemingsson.
 — skrivare 198.
 — skräddare, hans hus 146, 245.
 — vintappare 25, 60.
 Krumme (-ume), se Nils.
 Kuleman, se Anna.
 Kumans Märten, se Märten Olsson.
 Kuse, se Olof.
 Kvant (Quantt), se Henrik.
 Kyru, se Peder Henriksson.

L.

- Lambrecht Ålers 37 f. Hans moder, se Dorothea Berends tho Geiste änka.
 Lars (Lasse, Laurens, Laurentius).
 Lars Bengtsson köttmångare 119 f.
 — Bertilson i Gunnarsby 23. Hans avl. broder, se Henrik Bertilsson.

- Lars Björnsson, avl. 207, 241.
- Botvidsson, skomakare, avl. 67 f., 84, 87 f., 145. Hans avl. hustru, se Elin Lasse skomakares hustru östan till.
- Brännare, skeppare 5, 189.
- bårds kärare, avl. 209.
- i Bägersta, bonde 174.
- Eriksson i Bergby 54.
- Finne, fiskpackare, avl. 43. Hans hustru, se Margit.
- — på Köpmangatan 90, 92, 95.
- Gammal 138 f., 168, 203. Hans broder, se Hans Gammal; hans sväger, se Hans Henriksson.
- Gregersson [Skulte], rådman, vittne vid tredjepenningskifte 5; pant uppjudes för hans räkning 27 ff.; hans hus 13; köpvittne vid fastighetsöverlåtelse 30, 135; fullmäktig vid arvsuppgörelse 41, 62; godeman vid d:o 93; får ånyo säte i magistraten 120; testamentsexekutor 163; förmedlar hembud 181; upptager vittnesmål 190 f.; hospitalsföreståndare 197; förlikningsman 203; sittande i rätten 221, 224; förmyndare 229; uppjuder hus på hospitalets vägnar 229, 236 f., 239.
- Gris (Grijss) 19 f. Hans hustru omnämnd 90.
- Hansson 194.
- Henriksson avlägger borgareed 162; får böta för hårdragning 171; hans lagmän 193.
- — från Nykyrka sn i Finland, tjuv 217 f.
- herr, kyrkoherde i Öja 230 (rubr.).
- Jakobsson 180, 233, 239 f. Hans hustrus fader, se Lasse skeppskarl.
- Jönsson 193.
- — i Finnström 228.
- — i Kjusa 43. Hans farbroder, se Lasse Finne fiskpackare.
- — tornväktare 164 f.
- Klemetsson 14 (i rubr. Thomesson!), 47, 49.
- Knutsson i Vatersby 162.
- källarsven på slottet, avl. 196.
- Hans halvbroder, se Peder Larsson Finne i Flocksta.
- Lars Larsson från Jokkas' socken 142.
- — i Uppsala 57.
- Mikelsson 154 f.
- — dragare avlägger borgareed 129; kärande i dråpmål 230.
- — hospitalsföreståndare 7, 68, 180.
- — i Vatersby 162.
- Månsson 36 f., 67. Hans hustru, se Ingrid.
- —, avl. 31 f. Hans bröder, se Henrik Månsson; Olof Månsson.
- — i Vatersby 161 f.
- i Mällösa (Mædellose) 197, 211, 213, 215.
- Nylänning 35, 167, 188.
- Olsson, köpman, avlägger borgareed 153.
- — i Tölebyn 34.
- — i Vatersby 162.
- orgalekare (herr) 121, 224, 228 f.
- Persson, avl. 4. Hans änka, se Anna.
- — 6 f., 205.
- Persson från Arboga avlägger borgareed 69.
- — i Mäkipää 110.
- — i Vårby 194.
- Petri, herr, kyrkoherde i Österhaninge 100.
- — ärkebiskop i Uppsala, säljer fastighet 29 f., 32, 55; köper d:o 49 f.
- Prydz, profoss 142.
- Pävellsson skomakare 149 f.
- Rodskarl 188.
- Rud 234.
- Siggesson [Sparre], riksmarsk, närvarande i rätten 84, 88, 91, 123, 242.
- skeppskarl (skipman) 180. Hans mäg, se Lasse Jakobsson.
- skomakare, gamle, se Lars Botvidsson.
- — unge 43, 46 f.
- — se även Lasse Pävellsson.
- skrivare 115 f. Hans hustru, se Kristina.
- — i Bredgränden 148.
- skräddare 21, 221. Hans avl. hustru, se Birgitta.
- Tomasson, se Lars Klemetsson.

Lars Turesson [Tre rosor] 242.
 — Västgöte 160, 165.
 Lehman (Lee-, Lehe-), se Jakob.
 Leijonhufvud, se Abraham Eriksson;
 Margareta Eriksdotter; Sten Eriks-
 son.
 Leuhusen, se Anna Reinholdsdotter;
 Elisabet Reinholdsdotter.
 Liljeörn, se Ivar Månsson.
 Lillie (Lilia), se Knut Knutsson; Peder.

Lucia (-ssij), Peder Knutssons änka 149.
 — Peder Olssons änka 97 f.
 Ludvig (Lodwiick) bagare, avl. 49.
 Hans änka, se Anna.
 Lukas, M:r, bårdsklärare från Reval 25.
 — Larsson 235. Hans avl. farbroder, se
 Tomas Henriksson Bock.
 Lumpe, se Peder.
 Lussij, se Lucia.
 Lüttich, se Valentin van Lüttich.

M.

Magdalena (Malin) 178.
 — Jönsdotter, Olof Hansson grytgju-
 tares änka, gift 1:a gången med
 Hans kanngjutare 159. Hennes son
 i första giftet, se Jakob Hansson.
 — — i Korkela by 63. Hennes avl.
 fabroder, se Eskil Kock.
 — Markus murares hustru 194.
 — Märten Dobblares änka 136, 143 f.
 Margit (-iett, Marta, Margareta).
 — hustru 214.
 — Amunds hustru 42.
 — Anders huggares hustru 115 f. Hennes
 avl.syster, se Kristina Lasse skrivares.
 — Anders Larssons änka, omgift med
 Sigfrid Jönsson 101.
 — Bengt Hanssons hustru 174.
 — [Eriksdotter (Leijonhufvud)], drott-
 ning (vår nådiga fru) köper fastighet
 35 f.; hennes föregivne systerson 126;
 gjort förbön för fånge 171.
 — Friis 142.
 — Hans Gammals avl. hustru 48, 96.
 — Hans Perssons på Köpmangatan
 hustru (151 f.), 209 f.
 — Hans Skottes änka 164.
 — Henrik Nilssons på Kindhästegatan
 änka 203, 212 f.
 — Henrik Olssons avl. hustru 85, 88.
 — Ingevald Jakobssons änka 17.
 — Ivars Hans' änka, se Margit trum-
 slagares.
 — Jönsdotter 143. Hennes avl. far-
 broder, se Märten Dobblare.
 — [Jönsdotter] Jakob Ivarssons avl.
 hustru 122. Hennes broder, se Olof
 Jönsson i Greddaby.

Margit, Jöran Erikssons änka 58 f.;
 228, 247.
 — Klemet Kocks änka, gör anspråk på
 hus 47, 67, 132 f.; uppbär arv 54 f.;
 hennes hus 244. Hennes avl. broder,
 se Mats Hansson.
 — Kumans-Mårtens änka 148.
 — Larsdotter 235. Hennes avl. far-
 broder, se Tomas Henriksson Bock.
 — — [Böllja] 42 f. Hennes broder, se
 Peder Larsson [Böllja].
 — Lasse Finne fiskpackares änka 43.
 — i Lerberga, hustru 110.
 — Mats Siggessons avl. hustru 246.
 — Mats Staffanssons hustru 136, 178 f.
 (avl.). Hennes styvfader, se Peder
 överskärare; hennes morbroder, se
 Klaus klockare.
 — Märten Olofssons änka 148.
 — Märten Stigssons änka 167 f.
 — Nilsdotter 178.
 — Olof Perssons avl. änka 71 f.
 — Peder skrivares hustru 40.
 — Tomas Henrikssons Bock änka 235 f.
 — trumslagares 45, 207, 211, 213, 223.
 Hennes avl. man, se Ivars Hans; hen-
 nes syster, se Ingrid Hemmingsdotter
 i Söderköping.
 — Tönnes Perssons hustru 102.
 Marina, Markus skräddares avl. hustru
 97.
 Markus Andersson 178.
 — Bengtsson vid stora torget 44, 114.
 — Jönsson från Åbo 63. Hans broder, se
 Eskil Kock.
 — murare 86, 194. Hans hustru, se
 Malin.

- Markus skräddare 97. Hans avl. hustru, se Marina.
 — Stæde 193.
 — timmerman i Vällinge 155 f.
 — västantill 137.
Mats (-dz, Mattis), avl. 193.
 — Andersson i Nyland 92 f.
 — — från Sibbo 41. Hans måg, se lille Bengt Persson på Köpmangatan.
 — Berg, landsknekt 172.
 — Bertilsson, avl. 113 f. Hans hustru, se Gertrud; hans halvbroder, se Tomas Bertilsson i Sarvsalö.
 — bårdskärare 60. Hans dotter omnämnd 147.
 — döve 147 f.
 — Gudmundsson 144 (rubr.).
 — Hals (vid torget), slutl. rådman, vittne vid arvsuppställning 45; d:o vid fastighetsöverlåtelse 111; löftesman för nybliven borgare 69; hans hus 159; hans skepp 166; kämnär 196, 220; sittande i rätten 224.
 — Hansson 192.
 — — 19 f., 54 (avl.). Hans änka, se Kristina.
 — Henriksson, rådman († 1552) 22, 28, 51.
 — Jakobsson 118, 197.
 — — borgare i Viborg, säljer fastighet 100 f.; hans broder i Tyskland 101.
 — — i Kolko 16.
 — Jönsson i Fagervik 157. Hans brorsdotter, se Brita Persdotter i Snällböle.
 — Kock 41 f.
 — i Koppskog 32.
 — Larsson 193, 233.
 — Matsson vid kyrkogården, avl. 158. Hans måg se Olof Andersson.
 — Mikelsson i Leynackala 239.
 — Nilsson 30. Hans hustru omnämnd 33, 36; hans broder, se Rasmus Nilsson.
 — Olsson i Hedemora 10.
 — — i Kåkbrinken 159, 229.
 — Persson 18 f. Hans avl. fader, se Peder Olsson; hans moder, se Karin Peder Olssons.
 — — (obestämt vilken) 55 ff.
- Mats Persson** 103. Hans styvfader, se Olof Eriksson.
 — — i Norrby 81 f.
 — — skeppsredare 190, 194.
 — — [Upplänning] 135. Hans hustru, se Brita Kristiernsdotter [Vasa].
 — Sigfridsson 201. Hans avl. broder, se Eskil Sigfridsson.
 — Siggesson, hans avl. hustru 246.
 — skomakare 99, 130.
 — skrivare uppbygger fastighet 13 f.; edgårdsman 94; klagomål mot honom 120; hans hus pantsatt 227; d:o uppbygget 229, 236 f.
 — skräddare 41.
 — smed på Södermalm 158.
 — Staffansson, bagare, avlägger borgareed 12; köper fastighet *ib.*; uppbygger pantsatt tomt 59 f., 62; köper d:o 70; får fastighet i testamente 135 f.; utreder arv efter sin hustru 178 f.; ålägges värjemålsed 185; hans hustru, se Margit.
 — vid Söderport 148.
 — Trögdbö (Treubo), avl., hans hustru omgift med Peder Larsson 69.
 — i Valsta 110.
 — vintappare 4, 25, 28 (avl.), 60. Hans hustru omnämnd 29.
 — överskärare, borgare i Åbo 63.
Mauritz (-riis) Hulskær 130.
Merfeld, se Hans.
Meyniko, fd. borgare 100.
Mikel (-chel, -chill, Mechiill).
 — Andersson i Överby 135.
 — Bengtsson, rådman, vittne vid arvsuppställning 22, 229; fullmäktig vid d:o 178 f.; d:o vid fastighetsöverlåtelse 135; hans hus 59; kämnär 119; entledigad som sådan 120; uppbygger fastighet 129, 134, 229, 236 f.; hans kvittobrev 132; överfall i hans hus 215; sittande i rätten 221, 224; förlikningsman 241; förmedlar hembud 244.
 — fiskpackare 134 f.
 — hopare 193.
 — lille 52, 54 f., 67.
 — Matsson, avl. 157 f. Hans farbroder, se Henrik Persson i Tottaboda.

Mikel murare 194.
 — mästare, avl. 4, 117, 205. Hans änka
 omnämnd 86, 204.
 — Nilsson i Gellinge 86.
 — Olsson i porten utreder arv 76 f.;
 edgårdsman 131, 192; vittne vid arvs-
 uppgörelse 158; säljer fastighet 231.
 — Raumo-Jönsses 193.
 — ringare 7.
 — Ryss (-dz) 138.
 — skraddare 21, 147.
 — vid Söderport 16.
 Munk, se Nils.
 Måns (Mons).
 — Budde, avl. 82.
 — guldsmed, rådman, vittne vid arvs-
 förlikning 10, 21, 83, 114, 123,
 144; hospitalsföreståndare 37; redo-
 visar arv 71 f.; entledigad ur magistra-
 ten 119; edgårdsman 192; förliknings-
 man 203.
 — Henriksson 58 f., 99, 192.
 — Ivarsson 89.
 — Jönsson 118, 192.
 — i Kornhamn 131.
 — Månsson, avl. 231. Hans änka, se
 Ingrid; hans dotter, se Kristina Måns-
 dotter.
 — — i Peder Klemetssons i porten
 tjänst, avl. 161 f. Hans broder, se
 Lasse Månsson i Vatersby.
 — Olsson, avl. 20 f. Hans fader, se
 Olof Månsson i Taxö; hans systrar, se
 Birgitta, Dordi och Anna Olsdöttrar.
 — — Ålänning, borgmästare i Västerås
 78 f.
 — Persson i Vidö 44 f., 223.
 — Pålsson 63 f.
 — Skrub 130, 246 f.

Mårten (Mor-) Andersson, åkare på Sö-
 dermalm 92 f. Hans hustru, se Elin.
 — badstugukarl, avl. 83. Hans hustru,
 se Karin; hans systerbarn, se Brita
 Mårtensdotter; Nils Mårtensson i Kai-
 olast (Kavelahti).
 — Bengtsson, borgare i Nyköping 138.
 Hans avl. svåger, se Erik pung-
 makare.
 — Dobblare (dublare) upprättar in-
 bördes testamente 120; omtalas så-
 som avliden 136; ang. arvet efter ho-
 nom 143 f. Hans hustru, se Malin.
 — Eriksson 153, 155, 160, 165.
 — — i Berga 57. Hans broder, se Hans
 Eriksson.
 — guldsmed 205.
 — Jönsson 114. Hans broder, se Erik
 skinnare vid Norreport.
 — — båtsman 10 f., 60. Hans bröder,
 se Bertil Jönsson; Simon Jönsson.
 — Larsson i Harakilla 236.
 — Nilsson 191, 234.
 — Olsson (Kumans Mårten), hans hus
 68, 180; ang. arvet efter honom 148;
 edgårdsman 192. Hans änka, se
 Margit.
 — Persson, dräpt 81. Hans broder,
 se Mats Persson i Norrby; hans mo-
 der, se Karin.
 — Rodskarl 192.
 — Sigfridsson 201. Hans avl. broder, se
 Eskil Sigfridsson.
 — Stigsson, avl. 167. Hans änka, se
 Margareta.
 — se även Hartvigs Mårten; Kumans
 Mårten.
 Mätta, trånge Henriks [Matsson] hustru
 141.

N.

Nachtergall, se Henrik.
 Niku (Nichu) Finne, avl. Hans änka, se
 Karin.
 Nils (Niels, Nisse, Niklis, Niclas). Jfr
 Anna Nilses.
 — Andersson 88 f., 188.
 — — rådman, kämnär 120; åklagare i
 tjuvnadsmål 142; hans hus 179; till-

dömes varor 193; sittande i rätten 221,
 224.
 Nils Andersson i Vatersby 162.
 — Antesson i Järstad, bonde 16.
 — Arvidsson, borgare i Älvsborg 77 f.
 — Bagge, K. Mts tjänare på Stock-
 holms slott 9.
 — Birgesson 14 f., 200.

- Nils Birgesson [Tune], slottsfogde på Gripsholm 15 f.
- Bröms 243 (rubr.).
- Eriksson 65. Hans avl. broder, se Knut Eriksson.
- gatuvaskare 156.
- Gregersson 239, 243. Hans hustru, se Brita.
- grytgjutare, äger pant 112; uppjuder sitt hus 187, 194, 200; säljer d:o 230. Hans hustru omnämnd 137.
- — se även Nils Jönsson.
- guldsmed, godeman vid arvsförlikning 10; uppjuder sitt hus 178, 182, 185; säljer d:o 243 f.; omnämnd 230 (rubr.). Hans systrar bosatta i Stockholm och Strängnäs 244.
- Hansson 238. Hans fader, se Hans Larsson; hans bröder, se Olof Hansson (avl.); Peder Hansson.
- Hasse 153.
- Jönsson 21. Hans fader, se Jöns Persson i Degerby.
- — [Otter] borgmästare, godeman vid fastighetsöverlåtelse 14, 30, 53; d:o vid arvsuppögörelse 17, 34, 62, 67, 78, 81, 83, 110, 203; uppjuder fastighet 6, 8, 31 ff., 36, 38 f., 52, 62, 68, 103, 109 f., 143, 146 f., 153, 155, 160, 224, 228, 236 f., 239; d:o pant 112, 115 f.; testamentsexekutor 70; upptar ed 94; avger vittnesmål 135; dikterar rättnes beslut 158; fäster lag 191; hans mellanhavande med Gregers skinnare 217; kvinna död i hans hus 86 f.; sittande i rätten 102, 220, 224.
- — grytgjutare 46, 200. Jfr Nils grytgjutare.
- — (obestämt vilken) 82, 192, 197.
- Krumme (Krume), riksråd, närvarande i rätten 84, 88, 91, 144, 242.
- Nils källaresven 137, 175.
- Munk 52, 55.
- Månsson, doktor, avl. 108.
- — i Västansunda 62, 66. Hans avl. son, se Jöns Nilsson Ålänning.
- Mårtensson i Kaiolast 83.
- Olsson skrivare, rådmän, byter hus med hospitalet 59 f.; köper fastighet 181; sittande i rätten 221; fäster lag 232 f.; frikänd 234.
- Persson 4.
- — [Bielke] kammarråd 78.
- — i Gribby 45.
- — i Jurmo 97.
- — i Närtuna 54.
- Pävellsson 188.
- — västantill 223.
- skomakare, K. Maj:ts tjänare 90.
- skrivare, gamle, avl. 15 f. Hans änka omgift med store Jöns Henriksson.
- — uppjuder fastighet 58 f.; d:o pant 207, 211, 214; vittne vid arvsförlikning 123.
- — se även Nils Olsson.
- skraddare 5.
- Spetz (-dz), vårdskrivare, vittne eller godeman vid arvsuppögörelse 17, 22, 62, 67, 205; d:o eller fullmäktig vid fastighetsöverlåtelse 39 f., 46; uppjuder fastighet 32 f., 36, 69, 92, 95, 103, 230, 236 f., edgårdsman 94, 167, 192, 233; vittne i mål ang. järn 176; d:o vid upprättandet av inbördes testamente 185.
- Stämp 226.
- Starffuendros 29, 31, 33.
- Torstensson i Edby 57.
- vintappare 76 f.
- vårdskrivare, se Nils Spetz.
- Niutt, se Henrik.
- Norman, se Jöran.

O.

- Olof (-aff, Olaus).
- Olof Andersson uppjuder sitt hus 8, 12; säljer d:o 78; hans mellanhavande med Jöns Andersson 13; hans pant uppjudes 29, 31, 33; edgårdsman 188. Hans styvdotter omnämnd 13.
- Olof Andersson 158. Hans svärfader, se Mats Matsson.
- — i Lilla Loola 148.
- — portnär vid Stockholms slott 64.

- Olof Dyster, vittne vid arvsförlikning 93; hans hus uppbjudes 153, 155, 160; edgårdsman 194.
- — unge 167 (rubr.), 184.
- Eriksson 103. Hans styvson, se Mats Persson.
- — (på Köpmangatan), rådman, förmedlar hembud 51, 244; testaments-exekutor 70; redovisar arv 71 f., 245 f.; syneman 124; hospitalsföreståndare 195, 218 f.; sittande i rätten 221, 224; har vård om arvsmedel 236.
- — skeppare, fd. rådman, fullmäktig vid uppbud 55; d:o vid fastighetsköp 55 ff.; kvitterar arv 60 f.; edgårdsman 94; köper fastighet 137 f.; ålägges edgång 190; fullföljer d:o 191 f. Hans avl. dotter, se Karin; hans mågar, se Erik Jakobsson; Hans Olsson guldsmed.
- — [obest. vilken] uppbjuder pant 6, 8, 12 f., 27 f., 55 ff., 82, 85 f.; d:o fastighet 6, 8, 52, 54 f., 153, 155, 160, 162; vittne vid arvsuppgörelse 45, 123, 235; borgensman 120; edgårdsman 234; köpt gård i Enköping 246.
- Esping, avl., hans hus på Kindhästegatan 32 f., 36, 39 f.
- Finne köttmångare 131, 171 (»lille»). Jfr Olof köttmångare.
- Gregersson i Vallby 56.
- Grym (Gröm) [rådman] 31 ff., 41 f. Hans måg omnämnd 42.
- Hansson 234.
- — avl. 237 f. Hans änka, se Elin; hans fader, se Hans Larsson.
- — avl. 164 f. Hans fader, se Hans Skotte.
- — grytgjutare, avl. 159. Hans hustru, se Malin Jönsdotter; hans syster, se Brita Hansdotter.
- — stalldräng hos Jon Olsson [Gyllenhorn] 187 f.
- Hartman (-nd) avl. 33 f.
- Henriksson i Lucto 245.
- Jakobsson 63, 131.
- — i Norrby 16.
- Jönsson 194.
- Olof Jönsson i Greddaby 122. Hans syster, se Marta, Jakob Ivarssons avl. hustru.
- — skeppare 189.
- Kiötta, skeppare 52.
- herr Knuts 203.
- Knutsson, avl. 22. Hans änka, se Anna; hans broder, se Jöran Knutsson; hans måg, se Jöns Sigfridsson.
- — 134 f., 168, 188.
- — klockare i Norrsunda 130.
- Kock vittne vid arvsförlikning 63.
- — avl. 245 f. Hans broder, se Olof Henriksson; hans sväger, se Jöns Persson.
- Kuse, avl., hans barn 241.
- köttmångare i Gråmunkegränden 107, 205. Jfr Olof Finne.
- Larsson 30, 196.
- — i Hummelsta 143.
- — (Laurentzson), k. sekreterare, befallningsman på Stockholms slott, köper fastighet 55; närvarande i rätten 103, 108, 119, 123, 144, 151, 153—156, 159, 161, 167, 173 f., 176 f., 179, 181 f., 206, 209 f., 220, 228, 237; allmän åklagare 126, 151 f.
- — tornväktare 158. Hans hustru, se Kristina.
- Mikelsson 17 f.
- — borgare i Åbo 80.
- Månsson i Jungsund 31. Hans broder se Lasse Månsson.
- — Porshank, rådman, vittne vid arvsuppgörelse 21, 99; förmedlar hembud 101, kämnär 119; entledigad som sådan 120; klagar över skällsord 140; hans skeppsfart 190; ålägges edgång *ib.*; fullgör dens. 194.
- — i Taxö 20. Hans avl. son, se Måns Olsson.
- —s hustru i Östhammar 68.
- Mårtensson, rådman, godman vid arvsuppgörelse 34, 158; fullmäktig vid d:o 178 f., 228 f.; köper fastighet 45 f.; förmyndare 185; sittande i rätten 221, 224.
- Nilsson 53.

- Olof Nilsson i Domareby 80 f.
 — — borgare i Åbo 178.
 — Olsson, avl. 97 f.
 — — edgårdsman 192; hans hus upp-
 bjudet 236 f., 239.
 — Persson, avl. 71. Hans änka, se
 Margit.
 — — vid Ledstängen 76 f.
 — — tunnbindare, avl. 177. Hans änka,
 se Anna.
 — — från Åland 93.
 — Petri, M.r, kyrkoherde vid stadskyr-
 kan, godeman vid fastighetsöverlä-
 telse 14, 29 f., 50, 55; köper själv
 fastighet 27 f.; uppjuder tomt 29,
 31 f.; vittne vid arvsuppgörelse 57,
 78; testamentsexekutor 70; fullmäktig
 inför rätta 216.
 — Porshank, se Olof Månsson.
 — portnär, se Olof Andersson.
 — Påvelsson 23, 44.
 — Sebesson i Överdal 205.
- Olof skeppare, se Olof Eriksson; Olof
 Kiötta.
 — Skotte uppjuder pant 6, 8; godeman
 vid arvsuppgörelse 57; förmyndare
 107; hans legopiga 111, 186 f.; om-
 talad som avliden 182 f.; hans kvar-
 lätenskap 182 f., 186 ff., 238 f. Hans
 hustru (änka), se Kristina Persdotter.
 — skräddare, avl. 9.
 — i Skälby 110.
 — Svenske i Ristrand 94.
 — Svensson [rådman] köper hus 78 f.;
 uppjuder pant 85 f., 88, 90; förmedlar
 hembud 181.
 — Tomasson dragare avlägger borgare-
 ed 129.
 — Trotteson [oäkta Eka-slakten] 109,
 207 f.
 — trumslagare 131.
 — tunnbindare 154. Jfr Olof Persson.
 Otter, se Nils Jönsson.
 Oxenstierna, se Gabriel Kristiernsson.

P.

- Pavel, se Påvel.
 Peder (Per, Peter, Petter, Pelle).
 — Andersson, borgmästare, sittande i
 rätten 11, 220; godeman vid fastig-
 hetsöverlåtelse 14, 35, 49 f.; d:o vid
 arvsuppgörelse 62, 67, 110, 130, 205
 f.; kärke i arvsmål 72—76; upp-
 bjuder fastighet 148; dikterar rättsens
 beslut 158; utkvitterar arv 211 f.
 Hans son, se Anders Pedersson; hans
 dotter, se Gesche Persdotter; hans
 måg, se Severin Jute.
 — — köpsven 79, 153 (i Uppsala), 155,
 160, 168.
 — Belle, rådman, fullmäktig eller vitt-
 ne vid arvsuppgörelse 32, 114 f.; ent-
 ledigad ur magistraten 119; edgårds-
 man 192, 233.
 — Björnsson i Lappö 135.
 — bokbindare 93.
 — Botvidsson i Grava 238 f. Hans far-
 broder, se Peder Bugsson i Grava.
 — Brahe (Braa, Bragde), riksråd, ståt-
 hållare på Stockholms slott, utfår
 penningar ur disken 31; närvarande i
 rätten 112, 119, 123, 129, 144. Hans
 tjänare, se Klaus skrivare.
 Peder Bugsson i Grava 111. Hans avl.
 dotter, se Kristina, Olof Skottes änka;
 hans brorson, se Peder Botvidsson i
 Grava.
 — Båffven, borgare i Västerås 25 f.
 — Eriksson, avl. 202 f. Hans bröder,
 se Bengt och Björn Erikssöner i
 Gottby.
 — — i Fälle 205.
 — — i Västerteg 99. Hans son, se Hans
 Persson.
 — Eskilsson, K. Maj:ts tjänare 64.
 — Finne på Kindhästegatan 82.
 — fiskare 140. Jfr Peder Henriksson.
 — Gellnitz 149.
 — Grönskalle 135.
 — Hansson (Östgöte) 42, 221 f. Hans
 avl. svärfader, se Peder Nilsson borg-
 mästare.
 — — borgare 237 f. Hans fader, se
 Hans Larsson; hans bröder, se Olof
 Hansson (avl.); Nils Hansson.
 — Helsing 122 (rubr.), 191, 245.

- Peder Helsing, fogde på Tynnelsö 108.
 Hans antecessor matrimonii, se Erik Larsson.
- Henriksson 194.
- — i Grällsta 4.
- — i Kyru, fiskare 179 f.
- Hermansson, avl. 46 f., 49 f. Hans änka, se Anna.
- herr, kaplan 159, 185.
- Håkansson, 205. Hans avl. broder, se Jöns Håkansson.
- Hård, riksråd, avl. 207. Hans änka, se fru Kristina [Åkesdotter (Tott)].
- Jakobsson, förmyndare för Anders Hanssons barn 38; edgårdsman 188; utreder arv efter gäst 202 f.
- — Stamme 115.
- Jute (-tte), borgare i Gävle 97 f.
- Jönsson, rådman, hans skepp 24, 115; vittne vid fastighetsöverlåtelse 59; d:o (resp. fullmäktig) vid arvsuppställning 71 f., 158, 205; d:o i kravmål 176; övertager nycklarna till Söderström 62; löftesman för nyblivna borgare 68 f.; kämnär 88, 112, 128; edgårdsman 94, 192, 234; upptager vittnesmål 190 f.; uppjuder fastighet 200; haft vård om ett silverstop 203; hans mellanhavande med Jöns Andersson 215 f.; förmedlar hembud 244; sittande i rätten 221, 224.
- — i Finnö 71 f.
- Killing 193 f.
- Klemetsson i porten, rådman, köper fastighet 30; vittne vid arvsuppställning 45, 158, 235; förvärvar pant 116; entledigad ur magistraten 119; förmedlar hembud 147; utreder arv 161 f.
- klockare 244 f.
- Knutsson, avl. 149. Hans änka, se Lucia.
- kornskrivare 106 f., 115, 122. Hans svärfader, se Willem Skotte.
- köttmångare, unge, 17.
- Larsson avlägger borgareed 69.
- — [Böllja] till Barksäter 42 f. Hans syster, se Margit Larsdotter [Böllja].
- — Finne i Flocksta 196. Hans avl. halvbroder, se Lasse källaresven.
- Peder Larsson, guldsmed, avlägger borgareed 211.
- — i Valgrund 26 f., 33 f., 79. Hans son, se Påvel Persson.
- Lillie (Lilia), hans hus 60; hans pant 162, 207, 211, 214.
- Lumpe, avl. 80 f., 240. Hans änka, se Anna; hans systersöner, se Olof Nilsson och Staffan Nilsson i Domareby.
- Matsson avlägger borgareed 14; köper fastighet 165 f.
- Mikelsson i Holtägt 17.
- Nilsson 178.
- — bonde 108 f.
- — borgmästare, sittande 11; vittne vid arvsuppställning 62, 67, 97; d:o i mål ang. lastligt tal 128; utkwitterar arv 65; ontalad som avliden 221 f. Hans avl. svärfader, se gamle Hans skräddare; hans hustru i 2:a giftet, se Aletta; hans mågar, se Engelbrekt Larsson; Erik Nilsson; Peder Hansson.
- Nilsson i Bägersta 174.
- — tjuv 104.
- Olsson, avl. 18 f. Hans änka, se Karin; hans son, se Mats Persson; hans styvson, se Erik Svensson.
- — avl. 94. Hans änka, se Valborg; hans broder, se Olof Svenske.
- — avl. 97 f. Hans änka, se Lucia.
- — avlägger borgareed 29.
- — båtsman 143.
- — i Fräbrunn (173), 175.
- Persson i Sjöstorp 93.
- i porten, se Peder Klemetsson.
- Sigfridsson, dragare, avlägger borgareed 68.
- skrivare 40. Hans hustru, se Margareta.
- — se även Peder kornskrivare.
- skräddare 26, 147, 165.
- slottsliiggare 56 ff.
- spillare, hans hustru uppsäger sitt burskap 214.
- Torkilsson 41.
- tunnbindare 178.
- Tysk 202.
- vinman, hans hustrus hus 137, 141, 143, 205. Jfr Karin.

- Peder Östgöte, se Peder Hansson.
— överskärare, avl. 135 f.
- Pels van Norden (landsknekt), hans tomt på Norrmalm 11 f., 14; säljer hus 27 f.; avger vittnesmål 128 f.
- Pettermeus (borgare i Lybeck) 33.
- Pil (Piill), se Jakob.
- Porshank, se Erik; Olof Månsson.
- Prötcker (-en), se Hans.
- Påvel (Pa-, Pauall) fiskare 194.
— Matsson, murare, avlägger borgareed 90.
- Påvel Nilsson, dragare, avlägger borgareed 134.
— — i Hållula by 162.
— Persson, »dåle», avl. 26, 31 f., 79.
— Sasse 182, 192, 223, 240.
— Sigfridsson 201. Hans avl. broder, se Eskil Sigfridsson.
— skrivare i Gråmunkegränden 63, 126, 178.
— van Utrecht (Yttræcktt) 65. Hans hustru, se Anna Hansdotter; hans svärfader, se gamle Hans skräddare.
— åkare 230.

Q, se K.

R.

- Ragvald (-gual, Rawall).
— Persson, edgårdsman 192.
— — legodräng hos Jon Olsson [Gyllenhorn], anklagad för stöld 201.
- Ramfrid i Brättby, hustru 54.
- Rasmus Ludvigsson (kanslisekreterare) 50. Hans syster, se Anna, Ludvig borgares änka.
— Nilsson skrivare 6, 8, 30. Hans broder, se Mats Nilsson.
— Persson 18, 29, 141.
— Skåning 108, 189, 229, 233, 236 f.
- Raumo-Jöns, se Jöns från Raumo.
- Rensel, se Klemet Renzel.
- Repmatta, se Elin.
- Revalskåringen (Reffuels- l. Reffla-kerlingen) 185.
- Rodskarl, se Lasse; Märten.
- Rud, se Lasse.
- Rutger (Rotker) Drensing, avl. 144.
- Ruttz-Hans, se Hans Eriksson.
- Ryss- (-dz), se Jakob; Mikel.
- Ryting, se Tomas Jönsson.

S.

- Salomon (-lmon) Folkesson i Strängnäs 12.
- Sander Bondeson dräpt 53.
- Sarffwe, se Jakob Sarve.
- Sasse, se Påvel; Staffan.
- Sellenriick, se Jakob.
- Severin (Söffrin).
— guldsmed 192.
— Jute, fogde i Västerås 194, 197, 211 f. Hans hustru, se Gesche Persdotter.
- Sibylla, unga 104 ff.
- Sigfrid (Siiffriidh).
— Davidsson 178, 211.
— Eriksson 247 f.
— hattmakare 90.
— Jönsson, borgare, köper hus 101. Hans hustru, se Marta, Anders Larssons änka.
- Sigfrid Larsson 101. Hans avl. broder, se Anders Larsson.
— — dragare avlägger borgareed 129.
— Massur (Masur) 115 f., 185, 241.
— murare, unge 4.
— Månsson i Mustasaari socken 68.
— Nilsson 233.
— Sigfridsson 178.
— tunnbindare 6.
— västantill 115.
— överskärare 5 f., 10, 93, 154. Hans avl. båda hustrur, se Emerentia; Karin.
- Simon Andersson skrivare, rådman, köper fastighet 58; innehaft nycklarna till Söderström 62; edgårdsman 94, 192, 234; hans hus uppbjudet 110; borgens-

- man 120; byter hus med staden 141; förmedlar hembud 164; kâranda i föralsmål 168 ff., 215; godeman vid arvsuppställning 205; vittne i brottmål 217; sittande i rätten 221; dobbel i hans bostad 232 ff.
- Simon Augustinus i Tagsta 109.
— Henriksson i Laihela 32.
— Jönsson, borgare i Uppsala 10 f. Hans avl. broder, se Bertil Jönsson.
— Matsson 192.
— Olsson i Huitula 148.
— Persson, dragare, avlägger borgareed 134.
— Påvelsson i Petsmo 246.
— skrivare, se Simon Andersson.
- Skilling, se Hans.
Skotte, se David; Hans; Olof; Willem.
Skrub, se Måns.
Skulte, se Henrik; Lars Gregersson.
Skutta, se Sven Skute.
Skåning (Sch-), se Rasmus.
Skårhagen, se Henrik.
Slang, se Erik Håkansson.
Snapphane, se Hans.
Soop (Sop), se Johan.
Sparre, se Lars Siggesson.
Spræck, se Herman.
Stæde, se Markus.
Stæmp, se Nils.
- Staffan Eriksson, dragare, avlägger borgareed 134.
— Hansson i Hustega 86.
— Henriksson, avl. 163.
— Jönsson i Korkela by 63. Hans avl. broder, se Eskil Kock.
— Nilsson i Domareby 80 f.
— Olsson, dragare, avlägger borgareed 129.
— i Rindö 38 f.
— Sasse uppbyder fastighet 13 f.; överlåter d:o 48 f.; godeman vid arvsuppställning 57, 205; fullmäktig vid fastighetsöverlåtelse 58 f.; hans melanhavande med Hans Gammal 96 f.; borgensman för stadens vintappare 62; hans inhägnad (balk) 137; fæster lag 192; vittne vid tredjepenningskifte 200 f.; d:o i brottmål 217. Hans hustru, se Emerentia Hansdotter; hans svärfader, se Hans Gammal; hans styvdotter, se Gunilla.
- Staffan Stråhatt 131.
— Troknekt 121.
— Uttermark 234.
- Starffuendross, se Nils.
Sten (Steenn).
— Bagge, hovman, gjort sig skyldig till dråp 143.
— Bengtsson 28.
— Eriksson [Leijonhufvud] riksråd (K. Maj:ts överste och näste råd), hans kvittobrev 132; närvarande i rätten 144.
— se även Jöran.
- Stensel krukmakare 113, 165 f. Hans hustru, se Elin; hans styvdotter, se Elisabet.
- Stryving, se Jakob.
Stråbock (-buch), se Frans; Henrik.
Stråhatt, se Staffan.
Stub, se Hans.
Sture, se Svante.
- Svante Sture till Hörningsholm, riksråd, närvarande i rätten 84, 88, 144.
Sven Andersson, fogde i Tälje 53.
— Böiehorn, se Sven Svensson.
— Helsing 82.
— Joensson (Jogans-) arvet efter hans avl. hustru 34 (i rubr. Sven Person); edgårdsman 94, 167, 192, 233; köper fastighet 118; vittne vid tredjepenningskifte 186.
— Jönsson på malmen 134 (rubr.).
— kornskrivare 98, 185, 187. Jfr Sven Nilsson.
— Månsson, vittne vid fastighetsöverlåtelse 35; hans bostad 47; hans melanhavande med Margareta Klemet Kocks hustru 47, 67, 132 f.; d:o med Henrik Nilsson 123 ff.; d:o med Jakob snickares hustru 125; d:o med Hans Gammal 225 ff.; svarande i fastighetsmål 82, 99 f.; utfår fordran 88; edgårdsman 94, 188; honom tillhörig pant 118 ff.; tilltalad för ryktessmideri 128 f.; tillerkännes järnparti 176; hans träbod 194; hans hus 244. Hans avl.

- hustru, se Birgitta; omgift med skeppar Eriks dotter 225 f.
 Sven Nilsson avlägger borgareed 68.
 — — kornskrivare på Stockholms slott 195. Jfr Sven kornskrivare.
 — Persson 8, 72, 94, 162, 192.
 — — se även Sven Joensson.
 — von Skara (Sch-) 234.
 — Skute (-tta), borgmästare, ombud, resp. vittne vid fastighetsöverlåtelse 13, 42; d:o vid arvsuppgörelse 62, 67, 83; lyfter arv 97; sittande i rätten 102, 220; uppbjuder fastighet 109, 112, 115, 160; förmyndare 231 f.
 Sven smed 192.
 — Svensson, avl. 69, 76 f., 95, 103, 157. Hans änka, se Anna.
 — — Böiehorn 230, 236. Hans hustru, se Anna.
 — Torstensson, arvet efter hans avl. hustru 54.
 — Västgöte (Wesg-), avl. 3 f., 117. Hans änka, se Alissa.
 — — fogde i Vallentuna m. fl. härad 104.
 Svenske, se Olof.
 Swide, se Anders; Tomas.
 Söfrin, se Severin.

T.

- Thergeiste, se Berend.
 Tile (Ty-) krukmakare på Norrmalm 23 f.
 Tolk, se Albrekt.
 Tomas bagare 162.
 — Bertilsson i Sarvsalö 113. Hans avl. halvbroder, se Mats Bertilsson.
 — Henriksson (Bock) köper fastighet 68 f.; vittne vid arvsuppgörelse 148; omtalad som avliden 234 ff. Hans hustru, se Margit; hans broder, se Jöns Henriksson; hans brorsbarn, se Ambrosius Larsson, Filip Larsson, Henrik Larsson, Lukas Larsson, Margit Larsdotter samt två brorsdöttrar, g. m. Märten Larsson i Harakilla och Erik Olsson i Sarvast.
 — Henriksson fiskare 179 f.
 — Ingesson 181, 201 (rubr.).
 — Jönsson [Ryting] till Gesterby, avl. 247. Hans änka, se Karin [Gödiaksdotter] Fincke. Jfr Tomas skrivare.
 — — i valvet, hans hustru uppsäger sitt burskap 46.
 — Knutsson, dragare, avlägger borgareed 153.
 — Matsson, herr, 154 f. Hans styvfader, se Lars Mikelsson.
 — murare 44.
 — Nilsson, länge, avl. 27. Hans hustru, se Anna; hans broder, se Erik Nilsson i Arboga.
 Tomas Olsson, avl. 135.
 — Simonsson, dragare, avlägger borgareed 155.
 — skrivare i Finland 148.
 — Swide, borgare i Lybeck 129 f.
 — tunnbindare vid Norrreport 247.
 — i valvet, se Tomas Jönsson.
 Tord Jämta 8 f.
 — Lindvedsson, avl. 59. Hans änka, se Elin.
 — Olsson 12.
 — i Ås, herr 77 f.
 Torfast Olsson, slutl. rådman, klagar på lille Jöns 6; vittne vid arvsuppgörelse 45, 114, 179; ombud vid tredjepenningskifte 111; bespråkar hus 162 f.; testamentsexekutor 163; edgårdsman 167, 192; erbjuden hembud 175; avlägger ed som kämnär *ib.*; upptager vittnesmål 190 f.; hospitalsföreståndare 195, 218 f.; kämnär 196, 220; sittande i rätten 224; köper fastighet 243 f.
 Tott, se Jöran Åkesson; Kristina Åkesdotter.
 Tre rosor, se Johan Turesson; Lars Turesson.
 Troknekt, se Staffan.
 Trögdbo (Treubo), se Mats.
 Tunderen, se Hans van Tunderen.
 Tune, se Nils Birgesson.
 Ture Persson [Bielke], fd. befallningsman på Stockholms slott (1540), vittnar

- inför rätta 40; närvarande i rätten 88, 91, 132; hans (?) tomt 237.
- Tyle, se Tile.
- Tysk, se Peder.
- Tönnes (Tönius) bagare 15.
- Bengtsson, rådman, vittne l. gode-
man vid arvsuppgörelse 83, 116, 229;
förmedlar hembud 101; uppbjuder
pant 160, 162; köpt honung 198, 215;
sittande i rätten 221.
- Tönnes guldsmed, avl., hans systerdottrar
i Västerås 161. Hans änka, se Anna.
- Olsson, borgare i Åbo 181 f.
- Persson vittne vid arvsuppgörelse 32;
upprättar inbördes testamente 102;
omtalad som avliden 109 f.; Hans
hustru, se Margit; hans broder, se
Lasse Persson i Mäkipää; hans svågar,
se Frans och Simon Augustinus
i Tagsta.

U.

- Ulf (Wliff) taskmakare 28 f., 31, 44.
- trumslagare 104 f.
- Urban målare 3, 178, 192.
- Utrecht, se Påvel van Utrecht.

V, W.

- Valborg, Eskil Simonssons hustru 177.
- Hennes avl. broder, se Olof Persson
tunnbindare.
- Hans guldsmeds hustru 125.
- Hemmingsdotter från Hollola socken,
tjuvgodsgömmerska 218.
- Jakob Hanssons änka 178.
- Peder Olssons änka 94.
- i porten, hustru 230 (rubr.).
- Valentin [van Lüttich] skrivare, k. sekre-
terare, närvarande i rätten 91.
- Vendla (Wendela) hustru, avl. 26.
- Werner (Wær-), se Hans.
- Wilhelm (-mus) organista 154.
- Willem (-am) Skotte, hans dotter och en
hans broder, bosatt i Reval, omnäm-
nda 40; dragit ur landet 107. Hans
måg, se Peder skrivare.
- slaktare 160 f.
- Våghals (Wåge-), se Hans.
- Värme, se Håkan.
- Västgöte, se Brynolf; Lars; Sven.

Y, Å, Ä och Ö.

- Yttræcktt, se Påvel van Utrecht.
- Ålers, se Lambrekt Alers.
- Åletta, se Aletta.
- Åläanning, se Jöns Nilsson; Måns Olsson.
- Åsmund, se Karin Åsmunds.
- Östen Persson, borgare i Arboga 113.

Yrkesregister.

- Badstugukarl, se Märten.
Bagare, se Ludvig; Mats Staffansson; Tomas; Tönnes.
Barberare, se Bårdskärare.
Biskop i Skara (electus), se Ericus Svenonis (avl.). Jfr Årkebiskop.
Bokbindare, se Peder.
Borgare i Stockholm (utan närmare angivet yrke): Amund Bengtsson; Jöns Djäken (fd.); Knut Andersson; Lars Henriksson; Lars Persson från Arboga; Meyniko (fd.); Peder Hansson; Peder Larsson; Peder Matsson; Peder Olsson; Sigfrid Jönsson; Sven Nilsson.
— utom Stockholm, se Ortregistret.
Borgmästare i Stockholm, se Nils Jönsson [Otter]; Peder Andersson; Peder Nilsson; Sven Skute.
— utom Stockholm, se Ortregistret.
Broskrivare, se Hans Henriksson.
Brovaktare (K. Maj:ts) 166, 173.
Buntmakare, se Henrik.
Bårdskärare (barberare), se Hans Skotte; Henrik Kvantt; Lars; Lukas; Mats.
Bårdskäraredotter 85.
Båtsmän, se Henrik; Märten Jönsson; Peder Olsson.
Bödeln 171.
Bönder, se Lars; Peder Nilsson. Jfr i övrigt Ortregistret.
Bösseskytt, se Hans Hemmingsson.
Bössgjutare, se Bengt; Jöran; Kasper.

Doktorer, se Anders Olai; Nils Månsson (avl.).
Dragare, se Augustinus Henriksson; Erik Jakobsson; Erik Larsson; Henrik Persson; Jöns; Jöns Månsson; Lars Mikelsson; Olof Tomasson; Påvel Nilsson; Sigfrid Larsson; Simon Persson; Staffan Olsson; Tomas Knutsson; Tomas Simonsson.
Dragarehustru 146.
Drottning, se Margareta [Eriksdotter (Leijonhufvud)].
Drängar, se Erik Jönsson; Ragvald Persson. Jfr Hovdräng; Stalldräng.

Electus, se Biskop.

Fiskare, se Peder; Peder Henriksson i Kyrå; Påvel; Tomas Henriksson.
Fiskpackare, se Lars Finne; Mikel.
Fogdar (befallningsmän) på Stockholms slott, se Botvid Larsson [Anckar]; Erik Håkansson [Slang]; Olof Larsson; Ture Persson [Bielke] (fd.).
— på Gripsholm, se Nils Birgesson [Tune].
— på Tynnelsö, se Peder Helsing.
— i Tälje, se Sven Andersson.
— i Vallentuna m. fl. härad, se Sven Västgöte.
— på Västerås, se Severin Jute.
Frälsemän (utområds), se Björn Pederson [Bååt]; Engelbrekt Larsson [Böllja]; Filip Olsson; Hans Klausson [Bielkenstierna]; Jöran Åkesson [Tott]; Lars Turesson [Tre rosor]; Nils Persson [Bielke]; Olof Trottesson [oäkta Eka-slakten]; Peder Larsson [Böllja]; Tomas Jönsson [Ryting]; Ture Persson [Bielke].
Föreståndare för hospitalet i Stockholm, se Erik Jakobsson; Erik Stutt; Henrik Olsson; Lars Gregersson; Lars Mikelsson; Måns guldsmed; Olof Eriksson på Köpmangatan; Torfast Olsson. Jfr Sysloman.
— för vinkällaren, se Josef Arvidsson.

- Gatuvaskare, se Nils.
 Glasmästare, se Jöran.
 Grytgjutare 185 (»ville»); se även Nils; Nils Jönsson; Olof Hansson.
 Guldsmeder, se Anders; Bertil; Filip; Finved; Hans Olsson; Jöns; Måns; Mårten; Nils; Peder Larsson; Severin; Tönnes (avl.).
- Hattmakare, se Arend; Sigfrid.
 Hertig (utvald konung), se Erik.
 Hopare, se Mikel.
 Hovdräng 105.
 Hovman bestulen 142. Se även Sten Bagge.
 — (*K. Maj:ts tjänare) se Erik Mikelson; Eskil Matsson; Hans Eriksson; Jöns Jute; Nils Bagge; Peder Eskilson. Jfr Sekreterare.
 Hovskräddare, se Jöran Byrman.
 Huggare, se Anders.
- Judar och judinnor 242.
- Kammarråd, se Nils Persson [Bielke].
 Kammarskrivare, se Frans; Hans Larsson.
 Kanngjutare, se Hans.
 Kansliskrivare, se Rasmus Ludvigsson.
 Kaplaner, se herr Erik; herr Hans; herr Peder.
 Klockare, se Klaus (i Bro); Olof Knutsson (i Norrsunda); Peder.
 Klädskrivare, se Joen.
 Knipare, se Arend.
 Knivsmed, se Jöran.
 Kock, se Personregistret.
 Kornskrivare, se Peder; Sven; Sven Nilsson.
 — K. Maj:ts på Stockholms slott 195. Jfr Sven Nilsson.
 Krukmakare, se Stensel; Tile (på Norrmalm).
 Krutmakare, se Herman.
 Kyrkoherdar, se herr Hans; Olaus Petri.
 — i Bygde, se Joan [Nicolai].
 — i Ås (Västergötl.), se herr Tord.
 — i Öja, se herr Lars.
 — i Österhanninge, se Laurentius Petri.
- Kyrkotjänare, se mästare Erik (i Uppsala).
 Källarsvenner, se Lars (på slottet); Nils.
 Kämnärer, se Bengt Utanby; Gregers Persson; Mats Hals; Mikel Bengtsson; Nils Andersson; Peder Jönsson; Torfast Olsson.
 Köksmästare, se Hans; Klaus.
 Köpmän, se Bertil Månsson; Erik Persson; Lars Olsson.
 — K. Maj:ts 174; se även Erik Olsson; Henrik skräddare (i Lybeck).
 Köpsvenner, tyska 95, 127, 215 (»sundisk»); svenska i Revalsart 214; se även Anders Arnesth; Erik Porshank; Hans Stub (från Danzig); Henrik Skulte; Jöns Olsson; Jöran van Stralsund; Peder Andersson.
 Köttmångare, se Anders; Håkan; Lars Bengtsson; Olof; Olof Finne; Peder.
- Landsknekt dräpt 142; se även Mats Berg; Pels van Norden.
- Marsk, se Riksmarsk.
 Mjöltnare, se Erik.
 Murare (murmästare), se Anders; Markus; Mikel; Pål Matsson; Sigfrid; Tomas.
 Myntmästare, se Anders Hansson (avl.).
 Målare, se Urban.
- Notarius, se Blasius Olsson.
- Orgellekare (organista), se herr Lars; Wilhelmus.
- Pipare dräpt 104 f.
 Portnär, se Olof Andersson (på slottet).
 Profoss 105; se även Lars Prydz.
 Präster (utan annan angiven titel), se herr Joan; herr Knut; herr Tomas Matsson. Jfr Biskop; Kaplaner; Kyrkoherdar; Ärkebiskop.
 Pungmakare, se Erik. Jfr Taskmakare.
 Pärstickare, se Karsten.
- Redesven, se Knut.
 Riksmarsk, se Lars Siggesson [Sparre].
 Riksråd, se Abraham Eriksson [Leijonhufvud]; Axel Eriksson [Bielke]; Axel Nilsson [Baner]; Birge Nilsson [Grip];

- Jon Olsson [Gyllenhorn]; Johan Persson [Bååt]; Johan Turesson [Trosor]; Lars Siggesson [Sparre]; Nils Krumme; Peder Brahe; Peder Hård; Sten Eriksson [Leijonhufvud]; Svante Sture. Jfr Kammarråd.
- Ringare, se Mikel.
- Rådmän (i Stockholm), se Bengt Utanby; Erik Jakobsson; Erik Larsson; Erik Olsson Budde; Erik Olsson skinnare; Erik Stutt; Finved guldsmed; Gregers Persson; Gunnar Persson; Hans Eriksson; Hans Eriksson (fd.); Hans Gamal; Hans Persson; Harald Olsson; Henrik Balk; Henrik Olsson (fd.); Josef Arvidsson; Jöns Andersson; Lars Gregersson [Skulte]; Mats Hals; Mats Henriksson; Mikel Bengtsson; Måns guldsmed; Nils Andersson; Nils Olsson skrivare; Olof Eriksson på Köpmangatan; Olof Eriksson skeppare (fd.); Olof Grym; Olof Månsson Porsbank; Olof Mårtensson; Olof Svensson; Peder Belle; Peder Jönsson; Peder Klemetsson i porten; Simon Andersson skrivare; Torfast Olsson; Tönnes Bengtsson.
- Sekreterare (K. Maj:ts), se Klemet Hansson; Olof Larsson; Valentin van Lütich.
- Skeppare, se Erik; Harald; Lars Brännare; Olof Jönsson; Olof Kiötta.
- Skeppskar (skipman), se Lars.
- Skeppsredare, se Mats Persson.
- Skinnare, se Anders; Erik; Erik Olsson; Gregers; Jakob; Jöns Larsson.
- Skomakare, se Anders; Erik; Jöns; Kort; Lars Botvidsson (avl.); Lars Påvelsson; Mats; Nils.
- Skrivare, se Brant; Erik; Erik (vid Salberget); Frans; Hans; Joan; Jöns; Klaus; Klemet Hansson; Knut (i Gävle); Kristoffer; Lars; Mats; Nils; gamle Nils; Nils Olsson; Olof Larsson; Peder; Påvel; Rasmus Nilsson; Simon Andersson; Tomas (i Finland). Jfr Kammarskrivare; Kansliskrivare; Klädskrivare; Kornskrivare.
- Skräddare, se Ambjörn (i Vadstena); Anders; Anders Björnsson; Bartolomeus; Brynolf; Erik; Erik (i Danzig); Erik västantill; Hans; gamle Hans; Hans i S:t Johannis gränd; Hans Skotte; Henrik (i Lybeck); Jöran Byrman; Knut; Kristoffer; Lars; Markus; Mats; Mikel; Nils; Olof; Peder.
- Slottsiggare, se Peder.
- Smed, se Mats (på Södermalm). Jfr Knivsmed.
- Smältare, se Erik (i Arboga).
- Snickare, se Gregers; Jakob.
- Spilare, se Jakob; Peder.
- Stadsskrivare, se Blasius Olsson.
- Stadstjänare, se Frans.
- Stalldräng, se Olof Hansson.
- Ståthållare (på Stockholms slott), se Jon Olsson [Gyllenhorn]; Per Brahe.
- Svärdslipare, se Eskil.
- Syssloman (vid hospitalet), se Bengt Balk.
- Taskmakare, se Ulf. Jfr Pungmakare.
- Timmermän, se Baltzar; Holger.
- Toffelmakare, se Henrik.
- Tornväktare, se Lars Jönsson; Olof Larsson.
- Trumslagare, se Arboga-Erik; Hans; Olof.
- Tullnär (i Lybeck), se Fredrik.
- Tullskrivare 166, 173. Jfr Broskrivare.
- Tunnbindare, se Jöns; gamle Jöns; Olof; Olof Persson; Peder; Sigfrid; Tomas.
- Vinkällarföreståndare, se Josef Arvidsson.
- Vinnmän, se Anders Swide (avl.); Peder.
- Vintappare, se Knut skräddare; Kristoffer; Mats; Nils.
- Värdskrivare, se Klemet; Nils Spetz.
- Värdsättare, se Bertil guldsmed; Jakob Sarve.
- Vägare (stadens), se Hans Henriksson.
- Åkare, se Eskil; Jöns; Klemet Eriksson (på Södermalm); Mårten Andersson (d:o); Påvel.
- Ärkebiskop, se Laurentius Petri.
- Överskärare, se Jakob; Mats (i Åbo); Peder (avl.); Sigfrid.

Ortregister.

1. Stockholm.

a) Stadsdelar och kringliggande platser.

(Kvartersnamn ej upptagna.)

Brunkeberg 89.	Södermalm 8, 11—14, 26, 38, 48, 53,
Gråmunkeholmen 26, 89, 102, 218.	66, 71, 92 f., 100, 127, 142, 149, 158,
Helvetet 30.	165, 171, 229 ff., 236—239, 245, 248
Malmarna skola vara begravningsplats	noten; avrättsplatsen där 218.
för legofolk 33.	Söderström 62; nycklarne där handhavas
Norrmalm 11 f., 14, 23, 28, 42 f., 89, 111,	av därtill utsedde ib.
172 f., 188, 200, 230, 245; avrätts-	Våmbafjärdingen 38 f., 167, 219.
platsen där 230.	

b) Portar och broar.

Norre port 42, 114, 116 f., 218, 237, 239,	Söderport (Sudre portt) 16, 55, 100,
243, 246 f.	147 f.
S:t Nikolai port 30, 77, 156.	Östra bron 6.

c) Torg, öppna platser och hamnar.

Järntorget 89, 112, 153, 155, 160, 162,	Kornhamn 66, 214.
174.	Stortorget 44, 61, 110, 114, 128.

d) Gator.

Allmänningsgatan 55, 237.	Skomakaregatan (Schomagare-) 56 ff., 66,
Kindhästegatan 13, 32 f., 36, 39 f., 82,	141, 221.
103, 118, 123, 212.	Smedjegatan 58 f., 104, 143, 146 f., 200,
Köpmangatan 8, 11, 13, 31, 41 f., 69, 71,	215, 224, 228.
88, 90, 103, 118, 120, 155, 209, 235 f.	Svartmunkegatan (l. brinken) 7, 50, 146,
Långgatan (Lanng-) 78 f. Jfr Väster-	244 f.
långgatan.	Västerlånggatan (Vestra longgatun) 12,
Själagårdsgatan 94.	37, 59, 78, 248.

e) Gränder.

Anders Bottenkarls gränd 32, 39, 231.	Bredgränden 6, 35, 64, 78, 148, 181,
Anders köttmångares gränd 247.	184 f., 187.
Baggans Björns gränd 112.	Erik Bröms' gränd 194.

- Fodermarskens gränd 48, 185.
 Gerlaks gränd 70.
 Gråmunkegränden 4, 76, 95, 107, 117, 126, 141, 143, 163, 205.
 Harald (Olssons) gränd 43, 99.
 Helga lekamens gränd 68, 180.
 Henning Geres gränd 37 f., 101.
 Jakob Lumpes gränd 79, 168.
 Jöns Fimbos gränd 164.
 Kofartsgränden 35 f. Jfr Mats Kofarts gränd.
 Kurretegränden 122.
 Kåkbrinken 15, 63, 78, 229.
 Lasse Gregerssons gränd 36, 38 f.
 Lasse skomakares gränd 145.
 Lindvedsgränden 180.
 Ludvig (bagares) gränd 143, 146 f., 239, 243.
 Mats Kofarts gränd 45. Jfr Kofartsgränden.
- Mats Mårtenssons gränd 4, 117, 151.
 Mikel hopares gränd 78.
 Måns Skrubs gränd 130.
 Måster Mikels gränd 215, 248.
 Nils Helsings gränd 60, 103.
 Olof Gryms gränd 41 f.
 Olof Skottes gränd 238.
 Profossgränden 129, 135.
 Raumo-Jöns' gränd 48.
 S:t Johannis gränd 38, 61, 86, 136, 146, 153, 155, 160, 165.
 S:t Laurentii gränd (S:t Larsse gere) 46, 50, 165, 178, 182, 196, 224, 229.
 Simon bagares gränd 239.
 Söftrin Jutes gränd 197.
 Urvädersgränden 160, 229, 236, 239.
 Vargsgränden 28, 31, 62, 64, 68, 110, 187, 194, 200.
 Åsmundsgränden 78.

f) Stadens hus och tomter (i allmänhet).

- Anspråk (bespråkning) l. klander på hus eller tomt 47, 86, 124, 144 f., 160 f., 162 f.
 Bördsrätt till fastighet ifrågasättes 44, 47, 133; avstås mot en »skänk» 175. Jfr Hembud.
 Fastighetsbyten 7, 59 f., 141, 149, 179 f., 244 f.
 Fastighetsöverlåtelse och -köp 6, 12—15, 27—30, 34 f., 37—43, 45, 49 ff., 53, 55 f., 58 f., 63 f., 68, 70 ff., 78—80, 84, 100 f., 103, 111 f., 116—119, 130, 135 f., 145 ff., 151, 156, 164—168, 174 f., 181, 184, 194—197, 205, 216, 221, 231, 236 f., 239 f., 243 f., 246 ff.
 Hembud av fastighet till bördeman 28, 49, 59, 64, 69 f., 78, 101, 103, 112, 117 f., 130, 138, 147, 151, 157, 164 ff., 168, 175, 180 f., 184, 196, 205, 221, 230, 237, 244, 247 f.; försummat 125.
 Naborätt åberopas för fastighetsköp 160, 165.
 Pantsättning av fastighet 14, 87, 208, 227.
 Servitut på fastighet 47, 164.
 Syn (med eller utan värdering) på hus och tomter 6, 47, 203 f.
 Tomtören 15, 240; befrielse från erlagandet av dylika 61.
 Uppbud av fastigheter 6, 8, 11—14, 28—31, 43, 46, 49, 52, 54—60, 62, 68 f., 76 f., 86, 88, 90, 92, 95, 103 f., 109 f., 112, 115, 118 ff., 129, 134, 136 f., 141, 143, 146 ff., 153, 155, 160, 162, 178, 182, 185, 194, 200, 206 f., 211, 213, 215, 224, 228 ff., 236, 239, 243.
 Vedbodas västantill skola rivas 10.
 Värdering av hus 131, 163. Jfr Syn.

g) Världsliga byggnader.

- Stockholms slott: tornet Tre kronor 199; kulleverans dit 208; borggrätt hållen där 232 f.; befattningshavare där (ståthållare, befallningsmän, kornskrivare, källarsven och portnär) se Yrkesregistret.
- * * *

Bagarehuset 141.	Köpenhamn (namn på fastighet vid Svartmunkegatan) 7.
Brunnsgården (Brundz-) 56, 76, 137.	Ledstängen 76.
Bältaregången 44.	Malmgårdar bytas 245.
Bödelid se Gäldstugan.	Myntet (gamla) 118.
Fängelset, se Siskeburen.	Siskeburen (fängelset) 142.
Gamla rådstugan 11.	Skeppsgården 112, 180.
Gäldstugan (bödelid) 9.	Stadsmuren 61.
Kalla källaren på Södermalm 8, 11, 13, 100.	Tullboden 166.

h) *Kyrkor och fromma stiftelser.*

Stadskyrkan (S:t Nikolaus): S:t Märten's prebenda där 4; begravingar där 33; kyrkoherde där, se Yrkesregistret.	bälte 59; dess tomt 8, 93; dess hus i S. Laurentii gränd 178, 182; säljer fastigheter 118 f., 195, 218 f.; får testamente l. gåvor 162 ff., 190 f.; dess fastigheter uppjudas 185, 187, 194, 200; dess föreståndare och syssloman, se Yrkesregistret.
Kyrkogården 88 f., 158, 245; där och i kyrkan få endast förnämliga borgare jordas 33.	Själagårdsmuren 119.
Hospitalet (de fattige) bortbyter fastighet 7 f., 59 f.; dess jordebok omnämnd 7; får pant för lån 36 f.; tilldömes överpris 44; får betalning för ett	Gråbrödraklostret 102.
	Vårfrugillestugan 29—32, 55, 65.

2. *Orter utom Stockholm.*

Almarestäket, se Stäket.	Borcklinge, se Björcklinge.
Alsike (-æke), sn i Uppl. 104, 109.	Borgå, stad i Nyland 90; borgare där, se Jöns Larsson; Knut Jönsson.
Antböle (-tby) i Nagu sn, Finl. 149.	Bro, sn i Uppl. 102, 178; klockare där, se Klaus.
Arboga, stad i Västmanl. 6, 27, 69, 113, 176, 240; borgare där, se Ambjörn skraddare; Erik Nilsson; Erik smältare; Hans Hielm; Herman Spräck (avl.); Knut skraddare; Östen Persson.	Bråttby (Bryt-) i Össby sn, Uppl. 54.
— hospital (de fattige) 162.	Brännkyrka, sn i Södertörn 157, 217.
Arlax i Lemo (nu Mietois') sn, Finl. 22.	Bygde (-da), sn i Västerbotten 34; kyrkoherde där, se herr Jonas [Nicolai].
Barksäter (Birkesæther) i Vingåkers sn, Södermanl., Peder Larssons [Böllja] sätesgård 42.	Bägersta (Bæierstada) i Brännkyrka sn, Södertörn 174.
Barth (Baardt), stad i Pommern 154.	Börstil (Borstiill), sn i Uppl. 237.
Berga i Rasbo sn, Uppl. 57.	Calais, se Kaliis Malis.
Bergby (Bærg-) i Skepptuna sn, Uppl. 54.	Danderyd (Darrö), sn i Uppl. 86.
Birkesæther, se Barksäter.	Danmark (konungariket) 53, 226.
Bjurstada, se Björcksta.	Danzig (Dantska, -zike) 21, 52, 69, 140, 149 f., 184; borgare där, se Jakob Lehman; Klemet Renzel; köpsven därifrån, se Hans Stub.
Bjärnå (Bierno), sn i Nyland 80 f.	Darrö, se Danderyd.
Björcklinge (Borck-), sn i Uppl. 187.	Degerby i Föglö sn på Åland 21.
Björcksta (? Bjurstada) i Grödinge sn, Södertörn 74 f.	Djursholm i Danderyds sn, Uppl., Axel Nilssons [Baner] sätesgård 112, 219
Bo (-oo) i Danderyds sn (på Lidingö) 86.	

- Domareby i Bjärnå sn, Nyland 80.
- Edby i Rasbokils sn, Uppl. 57.
- Edebo (Ibbo herat), sn i Uppl. 45, 223.
- Edeby (Edhby) i Ripsa sn, Södermanl.,
Hans Klaussons [Bielkenstierna] sätes-
gård, 99.
- Eke (-ee) i [Östra] Ryds sn, Uppl. 54.
- Elffzburg, se Älvsborg.
- England (Engel-) 115.
- Enköping (-ekopung), stad i Uppl. 56,
246.
- Erikstad 74 f.
- Erna, se Ärna.
- Erstavik <99>.
- Eura, sn i Satakunda 83.
- Fagervik i Ingå sn, Nyland 157.
- Fella, se Fälle.
- Finland 13, 22 f., 27, 43, 63, 80 f., 90,
101, 114, 126, 143, 148, 161, 177, 196,
217 f., 223, 235 f., 238, 247. Jfr de
olika finska orterna.
- Finnby (-eby) i Närpes' sn, Österbotten
135.
- Finnström, sn på Åland 228.
- Finnö i Föglö sn, Åland 71 f.
- Flocksta (-kista) i Hubbo sn, Västmanl.
196.
- Fors (-sa), sn i Södermanl. 201.
- Fräbrunn (Fredabrunth) i Sala landsförs.,
Västmanl. 175.
- Frösunda i Solna sn, Uppl. 137.
- Frötuna, sn i Uppl. 122.
- Fälle (Fella) i Gudmundrå (Säbrå?) sn,
Ångermanl. 205.
- Föglö (Föijla), sn på Åland 21, 71 f.
- Gelinge (?) i Danderyds sn, Uppl. 86.
- Gerby i Mustasaari sn, Österbotten 246.
- Gesterby i Kimito sn, Finl., Tomas Jöns-
sons [Ryting] sätesgård 247.
- Girfella, se Järfälla.
- Girsta, se Järstad.
- Gongala (?) i Korpo sn, Finl. 145.
- Gottby (Gota-) i Jomala sn, Åland 202.
- Grava i Ösmo sn, Södertörn 111, 238.
- Greddaby (?) i Frötuna sn, Uppl. 122.
- Gribby (Gryte-) i Edebo sn, Uppl. 45.
- Griidka, se Gräska.
- Gripsholm, slott i Södermanl. 15; fogde
där, se Nils Birgesson.
- Grunesta, se Grönsta.
- Gryteby, se Gribby.
- Grällsta (Grelle-), by i Kila sn, Väst-
manl. 4.
- Gräska (? Griidka) i Edebo sn, Uppl. 45.
- Grödinge, sn i Södertörn 74.
- Grönsta (Grunesta) i Danderyds sn (på
Lidingön), Uppl. 86.
- Gudmundrå (-daråd), sn i Ångermanl.
205 f.
- Gunnarsby i Tövsala sn, Finl. 23.
- Gärna, se Över-Järna.
- Gävle (Geffla), stad i Gästrikl. 97 f., 163;
borgare där, se Peder Jute.
- Hacksta i Näs' sn, Uppl., Jon Olssons
[Gyllenhorn] sätesgård 9, 182, 187,
190 f., 201, 206, 208 f., 220, 229, 241.
- Hæffdesta, se Hovdesta.
- Halteckta, se Holtägt.
- Harakilla (?) i Loimijoki sn, Satakunda
236.
- Hattula (-ola), sn i Tavastl. 148.
- Hedemora (Hene-), sn i Dalarne 10.
- Herresäter (Hirresæther) i Värna sn,
Östergötl., Axel Erikssons [Bielke]
sätesgård 84.
- Holland 198.
- Hollola (-ula), sn i Tavastl. 218.
- Holtägt (Halteckta) i Torsångs [o: Fa-
luns] sn 17.
- Hovdesta (Hæff-) i S. Ilians sn, Västmanl.
145.
- Hubbo (Hugho!), sn i Västmanl. 196.
- Huddinge, sn i Södertörn 194.
- Hugho, se Hubbo.
- Huitula (nu Hurttala?) i Hattula sn, Ta-
vastl. 148.
- Hummelsta (Humble-) i Löts sn, Uppl.
143.
- Husby [-Ärlinghundra], sn i Uppl. 110.
- Hustega i Danderyds sn (på Lidingö),
Uppl. 86.
- Hällula (?) i Nykyrka sn, Finl. 162.
- Häringe i Västerhanninge sn, Södertörn
69, 77, 207.

- Hörningsholm i Mörkö sn, Södermanl., Svante Stures sätesgård 84, 126.
- Ibbo herat, se Edebo.
Ingå, sn i Nyland 157.
- Jokkas, sn i Savolaks 142.
Jomala, sn på Åland 62, 66, 93, 202.
Jungsund (Juncke-) i Mustasaari sn 31.
Jurmo [o: Korpo], sn (nu by) i Finl. 97.
Jutland 53.
Järfälla (Girfella), sn i Uppl. 116.
Järstad i Torpa sn, Åkerbo hd, Västmanl. [o: Girsta i Odensvi sn?] 16.
- Kaiolast (nu Kavelahti) i Sastmola (nu Ikalis) sn, Satakunda 83.
Kalax (-iix), by i Närpes' sn, Österbotten 135.
Kaliis Malis [o: Calais?] 243.
Kalmar (Calmara), stad i Smål. 121.
Karis sn i Nyland 157.
Karleby (-aby), sn i Österbotten 94.
Kavelahti, se Kaiolast.
Kiiala (-ola) i Sastmola (nu Ikalis) sn, Satakunda 142.
Kila (Kij-), sn i Över-Tjurbo hd, Västmanl. 4.
Kimito (-meta), sn i Finl. 20, 39, 116.
Kjusa i Sastmola sn, Satakunda 43.
Kolko i Tövsala sn, Finl. 16.
Koppskog (Kopsko) i Pojo sn, Nyland 32.
Korkela, by i Pemars sn, Finl. 63.
Korpo, sn i Finl. 145. Jfr Jurmo.
Korsholms län i Österbotten 94.
Korsnäs i Nagu sn, Finl. 149.
Kumogårds län i Satakunda 142.
Kungsör (Konungzöör) 16.
Kyrkslätt, sn i Nyland 135.
Köping, stad i Västmanl. 174; borgare där se Henrik Snaffwel.
- Laihela (Laiila), by i Mustasaari (n. m. egen) sn, Österbotten 32.
Lappö (? Lapöö) i Närpes' sn, Österbotten 135.
Lemo (-mmo), sn i Finl. 22.
Lerberga i [Västra] Ryds sn, Uppl. 110.
- Leynackala (-e) i Virmo (nu Mietois) sn i Finl. 239.
Lilla Loola i Hattula sn, Tavastl. 148.
Lillegarn i Danderyds sn (på Lidingön), Uppl. [jfr n. v. Södergarn] 86.
Lillkyrka (Liitzle kyrkie), sn i Uppl. 110.
Limsta i Gudmundrå sn, Ångermanl. 205 f.
Linköping, stad i Östergötl. 222.
Lissabon, stad i Portugal 242 f.
Loimijoki, sn i Satakunda 236.
Lovö (Lofföoen) ö i Mälaren och sn i Uppl. 197.
Lucto (?) i Pedersöre sn, Österbotten 245.
Lybeck (Lubke), hansestad 24, 65, 91 f., 112, 129, 131, 136, 189—194; borgare där, se Hans Hoffman; Hans Kock; Hans Merfeld; Henrik Skärhagen; Herman Frentorp; Pettermeus; Tomas Swide.
Långvik (Longewiik) i Kimito sn, Finl. 39.
Löt, sn i Uppl. 143.
- Makesta (?) i S. Karins sn, Finl. 22.
Medelby, se Mälby.
Mussalo (-stsal), by i Tövsala sn, Finl. 236.
Mustasaari (Mustsära), sn i Österbotten 26, 31 f., 34, 68, 79, 246.
Mäkipää (Mækipte) i Vörå sn, Österbotten 110.
Mälby (Medel-) i Riala [o: Rö] sn, Uppl. 9.
Mällösa (Mællossa, Mædellösse) 197, 211, 213.
- Nagu (Naw), sn i Finl. 149.
Nibble (Nijbelle) [obest. var] 197.
Norrbotten (-raboten) 168, 245 [o: Österbotten].
Norrby (Norby) i Bjärnä sn, Nyland 81.
Norrby i Tövsala sn, Finl. 16.
Norrunda, sn i Uppl. 130; klockare där, se Olof Knutsson.
Nykyrka, sn i Finl. 161 f., 217.
Nyköping, stad och slott i Södermanl. 70, 138, 242; borgare där, se Märten Bengtsson.
Nyland, landskapet 32, 41, 80, 113, 157. — se även Mats Andersson i Nyland.

- Nyslotts län i Savolaks 142.
 Närpes (-is), sn i Österbotten 135.
 Närtuna, sn i Uppl. 54.
- Offuerdal, se Överdal.
- Paiböle (Paiiabyrd) i Kimito sn, Finl. 116.
 Pedersöre (Perssöra) sn i Österbotten 245.
 Pemar, sn i Finl. 63.
 Pernå, sn i Nyland 31, 113.
 Petsmo (Pettis-) i Mustasaari sn, Österbotten 246.
 Peuto, se Pöytis.
 Piikis (Pijke), sn i Finl. 22.
 Pitkaniittu, by i Pöytis sn, Finl. 239.
 Pojo, sn i Nyland 32.
 Portugal (-galia) 242.
 Pöytis (Peuto), sn i Finl. 239.
- Quittis 101.
- Rasbo, sn och hd i Uppl. 57.
 Rasbokil, sn i Uppl. 57.
 Raumo, stad i Finl., borgare där 146.
 Jfr Raumo-Jöns.
 Reval (Reffla), stad i Estland 16, 25 f., 40, 185, 214; pest där 214.
 Riala, sn i Åkers skeppslag, Uppl. 9 (här äsyftas Rö sn i Sjuhundra hd).
 Rindö i Värmdö sn, Uppl. 38.
 Ristrand (Rii-) i Karleby sn, Österbotten 94.
 Rosendal i Kimito sn, Finl. 39.
 Ryd, se Västra Ryd; Östra Ryd.
 Räfsnäs, gd i Toresunds sn, Södermanl. 126.
 Rö, sn i Uppl., se Riala.
- Sala, sn i Västmanl. 175.
 Salberget 4, 18, 86, 173, 211, 213; skrivare där, se Erik.
 Sankt Ilian, sn i Västmanl. 145.
 Sankt Karins, sn i Finl. 22.
 Sankt Mårtens, sn i Finl. 236.
 Saruast, se Sorvastö.
 Sarvsalö (-uasall) i Pernå sn, Nyland 113.
 Sarvlaks (-welax) i Pernå sn, Finl. 31.
 Sastmola (Saxtmala), sn i Satakunda 43, 83, 142.
 Seberåd, se Säbrå.
- Sibbo, sn i Nyland 41.
 Sigtuna, stad i Uppl. 35.
 Själland (Szelandh) 242.
 Sjöstorp (?) i Jomala sn, Åland 93.
 Skara, stad i Västergötl. 18; avl. biskop (electus) där, se Erik Svenonis.
 Skarpa, se Skarpnäck.
 Skarpnor 162.
 Skarpnäck (-pa) i Brännkyrka sn, Södertörn, Gabriel Kristiernssons [Oxentstierna] landbohemman 217.
 Skattebol (Skottebodha) i Edebo sn, Uppl. 45.
 Skellfuasätther, se Skärsätra.
 Skellefte, sn i Västerbotten 34.
 Skepptuna, sn i Uppl. 54.
 Sko, kloster i Uppl. 86.
 Skotteboda, se Skattebol.
 Skälby i Sollentuna sn, Uppl. 110.
 Skällnora i Fresta sn, Uppl. 50.
 Skärsätra (? Skellfuasätther) i Danderyds sn (på Lidingön), Uppl. 86.
 Snällböle (Snelle-) i Karis' sn, Nyland 157.
 Sollentuna (Solt-), sn i Uppl. 110.
 Sorvastö (Saruast) i Sankt Mårtens sn, Finl. 236.
 Stralsund (Stråle-), hansestad 173, 229.
 Strängnäs, stad i Södermanl. 12, 134, 229, 236, 244.
 Stäket (nu Almarestäket), slott i Näs' sn (Bro hd), Uppl. 178.
 Säbrå (Seberåd), sn i Ångermanl. 205.
 Sätuna i Björklinge sn, Uppl. 187.
 Söderköping (Sudherköping), stad i Östergötl. 73, 213, 223.
 Södermanland 246.
- Tagsta i Alsike sn, Uppl. 109.
 Tavastland 148.
 Taxö (-öö ?) i Kimito sn, Finl. 20.
 Testeboda invid Gävle 98.
 Tillinge, sn i Uppl. 104.
 Tomnäs (Thomanes) i Torsängs sn, Dalarne 17.
 Torpa, sn i Västmanl. 16.
 Torsång, sn i Dalarne 17.
 Tottaboda (?) i Brännkyrka sn, Södertörn 157.
 Trave, flod i Tyskland 192.

- Tynnelsö, slott i Södermanl. 108; fogde där, se Peder Helsing.
- Tyskland (Tysl-) 101, 108, 145, 176, 198; studenter underhållna där av Stockholms stad 21.
- Täby, sn i Uppl. 54.
- Tälge (Tælie), stad i Södermanl., borgare därifrån 36, 44; fogde där, se Sven Andersson.
- Tölby i Mustasaari sn, Österbotten 34.
- Tövsala (Töffwe-), sn i Finl. 16, 23, 236.
- Ume, sn i Västerbotten 99; kyrkoherde där, se herr Jakob.
- Uppland (Vpl-) 20, 22, 109, 126.
- Uppsala, stad i Uppl., 11, 57, 76, 111, 135, 151, 163, 190, 229; borgare där 104, 143; se även Hans skrivare; Jöns Filipsson; Peder Andersson; Simon Jönsson; kyrkotjänare där, se mästare Erik; ärkebiskop där, se Laurentius Petri.
- Vadstena, stad i Östergötl. 83, 172; borgare där, se Ambjörn skräddare.
- Valgrund (Wallegrund), by i Mustasaari sn, Österbotten (på en ö i Kvarken) 26, 33 f., 79.
- Vallby (Walby) i Uppl. (invid Enköping) 56.
- Vallentuna (Walt-), härad i Uppl. 104.
- Valsta i Husby-Årlinghundra sn, Uppl. 110.
- Vargsunda (Warge-) i Jomala sn, Åland 93.
- Vatersby i Nykyrka sn, Finl. 161 f.
- We- se Vä-.
- Viborg, stad i Finl., borgare därifrån 68, 100, 148; se även Henrik Biur; Mats Jakobsson; tjuvkona född där 160.
- Vidö (-dhe) i Edebo sn, Uppl. 44, 223.
- Viggby (Vigby) i Lillkyrka sn, Uppl. 110.
- Viggian (?) i Börstils sn, Uppl. 237.
- Vigsta, se Viksta.
- Viokala, se Viukkalö.
- Viksjö (Vikus) i Järfälla sn Uppl. 116.
- Viksta (Vig-), kyrkby och sn i Uppl. 57.
- Vikus, se Viksjö.
- Wismar, stad i Tyskl. 190—194.
- Viukkalö (Viokala) i Piikis' sn, Finl. 22.
- Vårby i Huddinge sn, Södertörn 194.
- Väddö (Weddöö), sn och sklg i Uppl. 126.
- Vällinge i Salems sn, Södertörn 155.
- Värmdö (Wermdöö), sn och sklg i Uppl. 38, 143.
- Väsby (Wes-) i Riala [o: Rö] sn i Uppl. 9.
- Västansunda (Westansund) i Jomala sn, Åland 62, 66.
- Västergötland 77.
- Västerteg (Westerteegh) i Ume sn, Västerbotten 99.
- Västra Rekarne 230.
- Västra Ryd, sn i Uppl. 110.
- Västerås (Westeråårs), stad i Västmanl. 25, 78, 161, 167, 186, 196, 199, 211 ff.; borgare där, se Jöns Nilsson; Klaus Beckhusen; Peter Bäffwen; borgmästare där, se Måns Olsson; fogde där, se Severin Jute.
- Vörå (Wöra), sn i Österbotten 110.
- Ytterby i Täby sn, Uppl. 54.
- Åbo, stad och län i Finl. 21 f., 63, 80, 126, 178, 235 f.; borgare där, se Knut Arvidsson; Mats överskärare; Olof Mikelsson; Olof Nilsson; Tönnes Olsson.
- Åkerö, fru Annas [Klemetsdotter (Hogenskild)] sätesgård i Bettna socken, Södermanl. 79.
- Åland 62, 66, 71, 93, 126, 202, 228.
- Ångermanland 205 f.
- Ås (Åssen), sn i Västergötl. 77.
- Åuva 97 f.
- Älvsborg (Elffzburg), stad i Västergötl. 17, 77; borgare där, se Nils Arvidsson.

Ärna i Fors' (nu Klosters) sn, Södermanl. 201. Öja, sn i Södermanl. 230. Öland 16. Öregrund, stad i Uppl. 97 f. Ösberga, se Östberga. Ösmo, sn i Södertörn 111, 238. Össeby (Ösby), sn i Uppl. 54. Östanbäck (Östanwiick!) i Skellefte (nu Byske) sn, Västerbotten 34. Östberga (Ösb-) i Brännkyrka sn, Södertörn 174.	Österbotten, se Norrbotten. Östergötland 49. Österhanninge, sn i Södertörn 100; kyrkherde där, se Laurentius Petri. Östhammar, stad i Uppl. 68. Östra Ryd, sn i Uppl. 54. Överby (Öffuer-) i Kyrksläatts sn, Nyland 135. Överdalen (Offuerdalen) i Säbrå sn, Ångermanl. 205. Över-Järna (Öffra Gärna) i Södermanl. 246.
-

Stadens styrelse.

a) Rådet (magistraten).

Kungl. brev och mandat 3 f., 59 f., 123, 141, 166 f., 176, 208, 226.

Kungl. Maj:ts kansli 169.

Kungl. Maj:ts kammare 200.

Riksrådet stadfäster rådstuvurättens dom 84; dess egna domar återopade 67, 82; avkunnar dom 83 ff., 92.

—:s medlemmar (en eller flera) närvarande i rätten:

1550: 67 ($\frac{21}{6}$), 83 f. ($\frac{9}{10}$), 88 ($\frac{22}{10}$), 91 ($\frac{16}{10}$); 103 ($\frac{4}{2}$);

1551: 112 ($\frac{16}{3}$), 119 ($\frac{4}{5}$), 123 ($\frac{25}{5}$), 132 ($\frac{10}{6}$), 144 ($\frac{15}{9}$);

1552: 182 ($\frac{4}{7}$), 186 ($\frac{20}{8}$), 187 ($\frac{23}{8}$), 191 ($\frac{31}{8}$), 194 ($\frac{19}{9}$), 203 ($\frac{19}{9}$), 206 ($\frac{7}{11}$), 209 ($\frac{7}{11}$), 211 ($\frac{14}{11}$), 213 ($\frac{5}{12}$), 215 ($\frac{12}{12}$);

1553: 221 ($\frac{9}{3}$), 224 ($\frac{6}{3}$), 228 ($\frac{13}{3}$), 229 ($\frac{27}{3}$), 242 ($\frac{29}{4}$).

* * *

Borgrätt på Stockholms slott 129, 232.

Kämmärerna ombytas och tillsätts efter Kungl. Maj:ts ingripande 119 f.

Kämmärsasken 141, 163.

Privilegier (stadens) återopas 210.

Tänkebokens äldre (förlorade) årgångar återopade 82, 161, 207 f., 224.

Västerås recess och ordinantia återopas 4.

* * *

b) Stadens tjänstemän och fullmäktige.

Borgerskapets 48 älte omtalas 76, 85.

* * *

Magistraten sätter vite för sina medlemmar vid förfallolös frånvaro från sessionerna 33; avsked eller entledigande beviljas från rådmanstjänster 119 f.; f. d. rådman återinsättes i rätten *ib.*

Magistratens verksamhet (utom rättskipningen):

1549: förbjuder byggnaders uppförande västantill utan K. Maj:ts tillstånd 9 f.; utfärdar bestämmelser rör. det nya pellets förvaring och uthyrning 33, 49; d:o rör. begravingar i kyrkan och på kyrkogården samt på malmarne 33; d:o beträffande ringningar *ib.*; bestämmer brödpriset 47 f.

1550: förhandlar genom ombud med borgare från Viborg om inköp av deras salubjudna fisk 68; inskräper tidigare fattade beslut rör. »köpenkapen» och varupriserna 76, 85; utfärdar förbud för tyska köpsvenner 95.

1551: uthyr stadens ankare 115; upptager borgerskapets klagan över tranräkenskapernas förande 120; ålägger tyska köpsvenner att erlagga skott 127; reglerar ölpriset 147.

1552: förhör svenska köpsvenner rör. deras export och import på Reval 214.

Ämbetseder avläggas av kämnär 175; av stadsvägare 176; och av stadens vintappare 62.

c) *Vissa rättegångsärenden.*

Borgen skall ställas för mansbot 143; för person 170, 229.

— för nyblivna borgare, se Burskap (s. 289).

Edgång (lagfästning) och edgårdsmän (värjemålsed) 86, 94, 151 f., 168 (eftergives), 188, 190—194, 197 (ifrågasatt), 233.

— åläggas 106 f., 121, 173 f., 185, 187, 209, 240.

— erbjudes 166, 183, 195.

— brister 175.

— (vittnesed) 128 f., 174, 186, 210, 240.

— se även Ämbetseder (ovan s. 287).

Hävd åberopas i fastighetsärende 26.

Mål hänvisas till konungens avgörande 234; d:o till ståthållaren 204.

Vite utsatt 124 f., 147, 204.

Årsstämming på borgenärer 198, 204.

* * *

Brott och förseelser:

— Bedrägeri 126.

— Dombrott 123 f.

— Domkval 82.

— Dråp och mord (manslag) 53, 104, 142 f., 172, 230.

— Edsöresbrott 139.

— Förtal mot Stockholms borgerskap i gemen 128 f.; mot enskild person 168.

— Hårdragning 171.

— Okvädingsord (oqwamdz ord, ond mun) 216 f.

— Olaga handel 112 f., 131, 134 f., 207.

— Ryktessmideri, se Förtal.

— Slagsmål och övervåld 138 f., 140, 171, 175.

— Tjuvgodsgömmen 218.

— Tjuvnad 104, 126 f., 139 (röveri), 142, 160, 187 f., 201, 217 f., 236.

— Trolldom 170.

Brott och förseelser:

— Tullsvек 33, 166 ff.

— Vanvördnad för rätten (kännärerna) 196, 215 f.

— Äktenskapsbrott 137, 151 f., 209 f.

* * *

Straff:

— Böter (saköre) för olaga urlastning 6; för tullsvек 33; för förfallolöst uteblivande från rättegång *ib.*; för olaga handel 112 f., 131, 134 ff., 207; för olaga byggnad 123; för dombrott 124; för uraktlåten skattebetaling 127; för röveri 139; för slagsmål 140; för sårsmål och hårdragning 171; för munslag 175; för ohemult käromål 189; för magistratpersons okvädande 197, 216 f.; för olagligt marknadsbesök 229.

— — efterskänkas på grund av fattigdom 82.

— Dödsstraff (*pie memorie*) mildras från galgen till svärdet 127, 188, 230.

— — genom halshuggning (till svärd) 142, 218.

— — genom hängning (till galgen och till rep) 104, 109, 142, 188, 201, 218.

— Fängelse för gäld 9; på bekännelse 140; för okvädan 199.

— Förbrutet gods 189 f.

— Förvisning ur staden 160, 171, 218, 236.

— Halshuggning, se Dödsstraff.

— Hudflängning 127.

— Hängning, se Dödsstraff.

— Mansbot 53, 80 f., 143.

— Risslitning (kåken) 160, 171, 218.

— Sakören, se Böter.

— Skadestånd (*schadegell*) 5, 174.

— Stupan 160, 171, 236.

— Stympning (mista örat) 171.

Stadens invånare samt handel och vandel.

(Olika grupper, se ovan Yrkesregistret.)

- Arv och arvsuppgörelser 4, 9 ff., 16 ff., 20—23, 26 f., 31—34, 37 f., 41, 43, 54 f., 57 f., 60—63, 65—67, 70—83, 85—89, 92 ff., 96—99, 106—110, 113—116, 122, 129 f., 134, 138, 143—146, 148, 154 f., 157 ff., 161 f., 176—180, 196, 199—203, 205 f., 211 ff., 216, 221—225, 228 f., 234—239, 245 f.
- Avhysning av hyresgäst 90.
- Avvittring 38.
- Barnapenningar, se Förmyndaremedel.
- Bröllop (brudlop) 196.
- Burskap (borgareed avlägges) 12, 14, 29, 46, 56, 59, 68 f., 90, 129, 134, 153, 155, 162, 211.
- uppsäges 46, 49, 137, 214.
- Danaarv 176, 200.
- Eldsvåda 218.
- Fribröd, se Sytning.
- Förmyndare 38, 107, 185, 229, 231.
- Förmyndaremedel (barnapenningar) 86 f., 149 f.
- Hittebarn 23 f.
- Inbördes testamente (tredjepenningskifte) 3, 5 f., 8, 39 f., 102, 111, 120, 177, 185 f., 200, 211.
- Kvarstad (rostering) 116, 182, 214; på skepp i Lissabon 242 f.
- Pass (passebord) 190; sjöpass 193.
- Rostering, se Kvarstad.
- Räkenskapsbok bevismedel 95 f.
- Skottet skall utkrävas av tyska köpsvenner 127; efterskänkes 146.
- Skrån.
- Bagareämbetet får höja brödpriiset 47 f.
- Skrån.
- Dragareämbetet rekryteras 129, 134.
- Guldsmedsämbetet 172, 221.
- Sytning (fribröd) 216.
- Testamente till de fattiga 20 f., 191; till staden 23, 123, 148, 162, 202; i övrigt 99, 108, 136, 182 f., 187.
- se även Inbördes testamente.
- Testamentsexekutorer (testamentarii) 70, 161, 163 f.
- * * *
- Bomärken 159, 246.
- Frakt 212.
- Handel (köpenskap), olaga 112 f., 131, 134 ff., 173, 193, 207; tyska köpsvenners 94.
- Husgeråd och klädespersedlar av olika slag uppräknas 4, 34, 41, 62 f., 83, 93, 113 f., 154, 162, 179, 188, 196, 202, 206, 217 f., 225, 228, 232, 235, 238 f.; dysing [metallbälte] 163 f., 190 f.
- Hushyra 163, 185 (hus satt på lego), 197, 241.
- Införselvaror 214.
- Marknader få ej besökas av köpsvenner 229.
- Distingen (i Uppsala) 229; Persmässan (i Arboga) 193.
- Mynt: grosse 150; portugälöser 13, 91 f.; prysske mark 240; »rundstickor» 107; ungerska gyllen 13, 150, 156, 189, 205, 223.
- Panter uppjudas 4, 6, 8, 12 ff., 21, 23 f., 27 ff., 58 ff., 68 f., 76 f., 82, 85 f., 88, 103, 112, 115 f., 118 ff., 148, 160, 162, 207, 211, 214, 229.

Pell uthyres 33; priset därför 49.
 Renhållning 123 f.
 Seglats, olaga, till Lybeck 189 f.
 Skepp, andel däri säljes 181 f.; havererat
 5; utsatt för sjöröveri 243.
 Skeppsbyggeri 148 f.
 Spelvinst (dobbelpenningar) 233.
 Utförsel av koppar 214.
 Varupriser 76, 85, 235.
 Vikt, svensk och kölnisk 150.

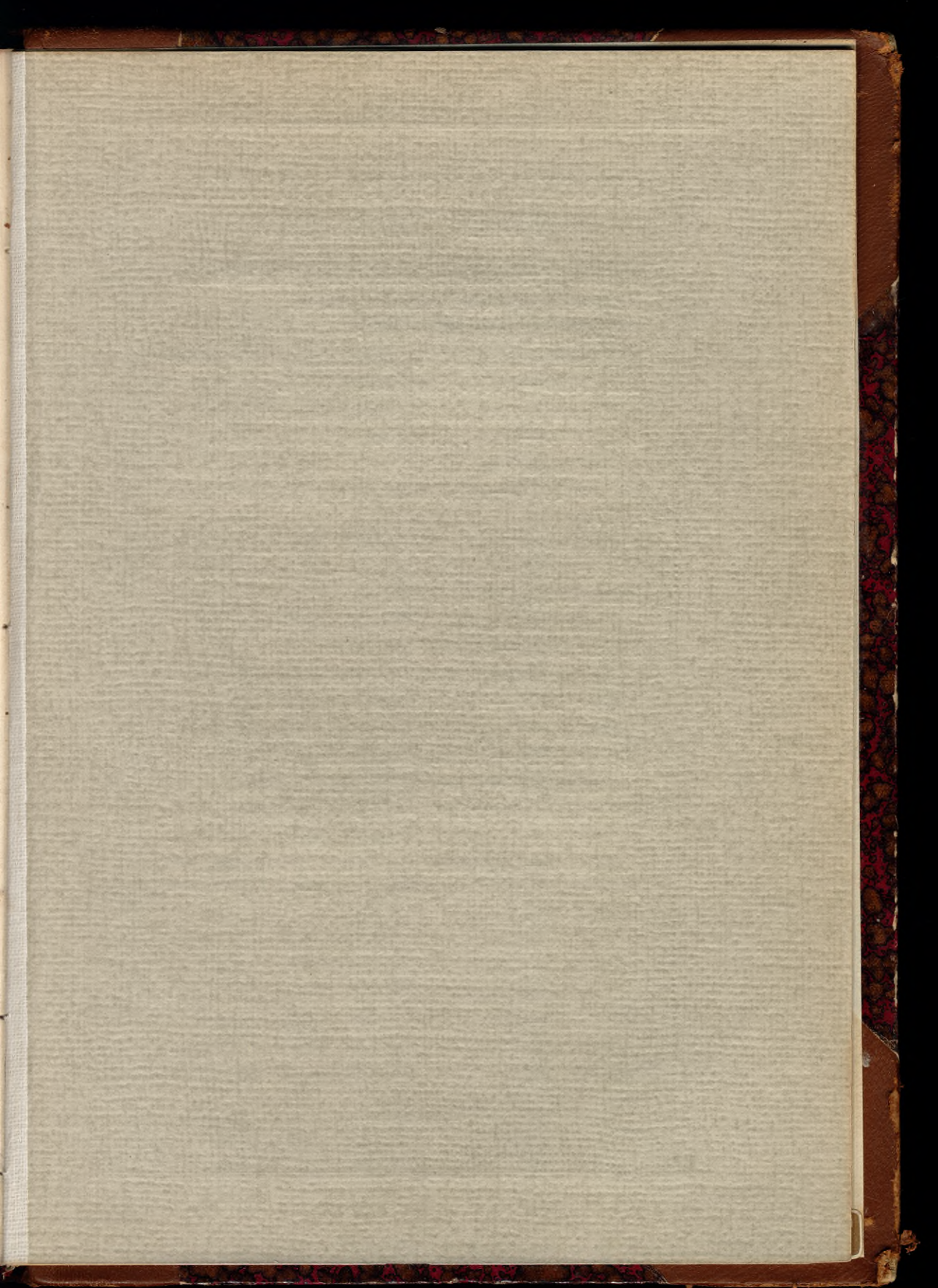
* * *

Några viktigare varor:

— Brödpriset regleras 47 f.
 — Drycker: kirsedrank 106; mjöd 106;
 pryssing 105 f.; ölpris 147.

Några viktigare varor:

— Fiskhandel med Viborgs borgare 68.
 — Honung 215.
 — Järnpris 76, 85, 130.
 — Kläde: amsterdamskt 62, 66, 167,
 213, 225; arneskt (från Arnheim)
 170; engelskt 140, 162, 173 f., 201
 f.; hagenskt 202; leiskt (från Leyden)
 156, 213, 225; marborst (från Marien-
 berg) 238 f.; närskt (från Naarden)
 66, 162, 228.
 — Klädesköp från lybsk köpsven 91 f.
 — Salt, baje- 212.
 — Smörpris 76, 85.
 — Spannmålspris 47.
 — Tyska äpplen 6.

STOCKHOLMS STADS BöCKER FRÅN ÄLDRE TID

utgivas i fyra serier: Jordeböcker, Tänkeböcker, Räkenskaper och Matriklar m. m.

Tidigare hava utkommit:

Första serien, del 1. Stockholms stads jordebok 1420—1474. Stockholm 1876.

Första serien, del 2. Stockholms stads jordebok 1474—1498. Stockholm 1889, 1914.

Andra serien, del 1. Stockholms stads tänkeböcker 1474—1483 samt burspråk. Stockholm 1917.

Andra serien, del 2. Stockholms stads tänkeböcker 1483—1492. Häft. 1—3 (forts.). Stockholm 1921, 1924, 1933.

Andra serien, del 3. Stockholms stads tänkeböcker 1492—1500. Stockholm 1930.

Andra serien, del 4. Stockholms stads tänkeböcker 1504—1514. Stockholm 1931.

Andra serien, del 5. Stockholms stads tänkeböcker 1514—1520. Stockholm 1933.

Andra serien, ny följd, del 1. Stockholms stads tänkeböcker 1544—1548. Stockholm 1936.

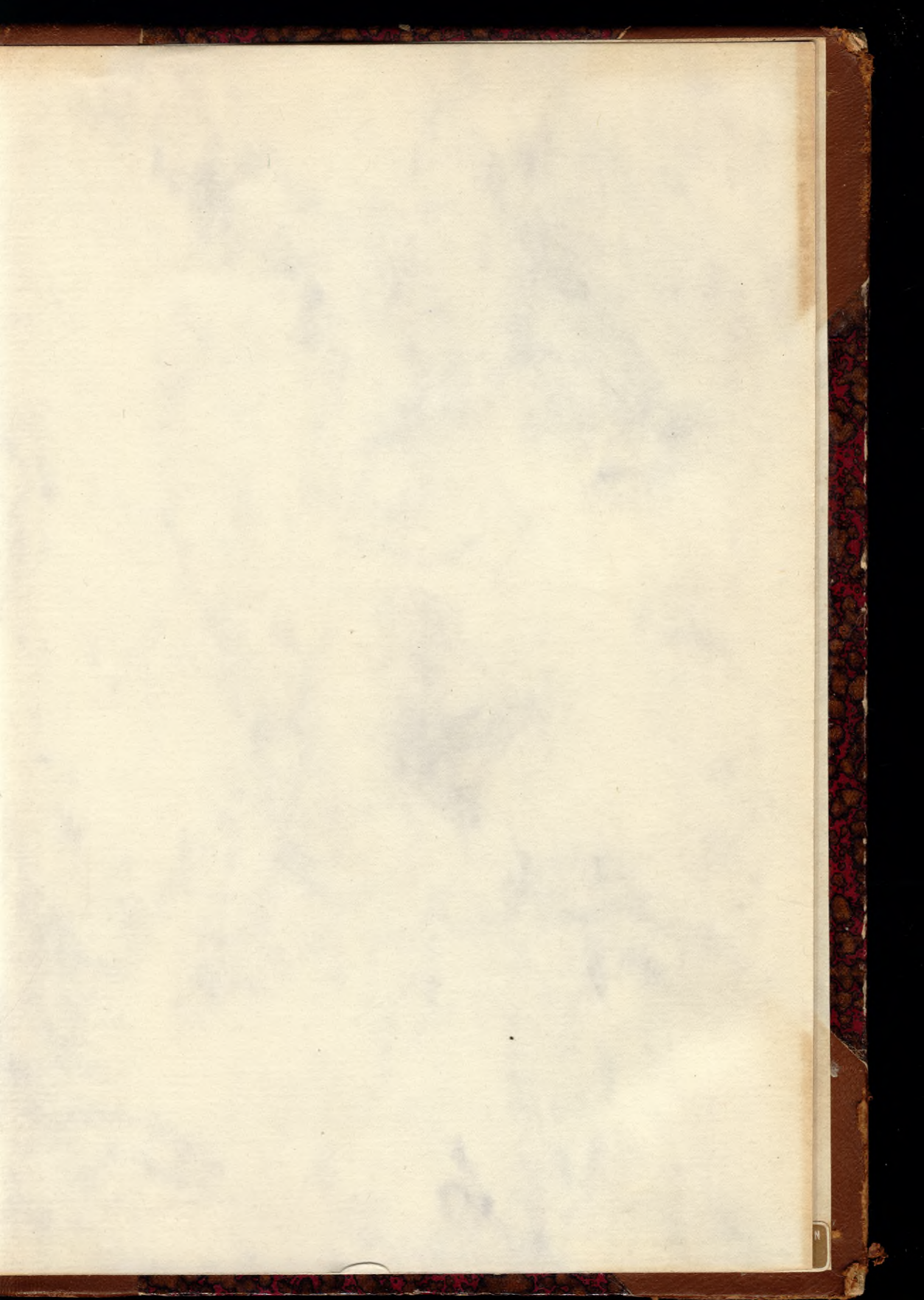
Tredje serien, del 1. Stockholms stads skottebok 1460—1468 samt strödda räkenskaper från 1430-talet och från åren 1460—1473. Stockholm 1926.

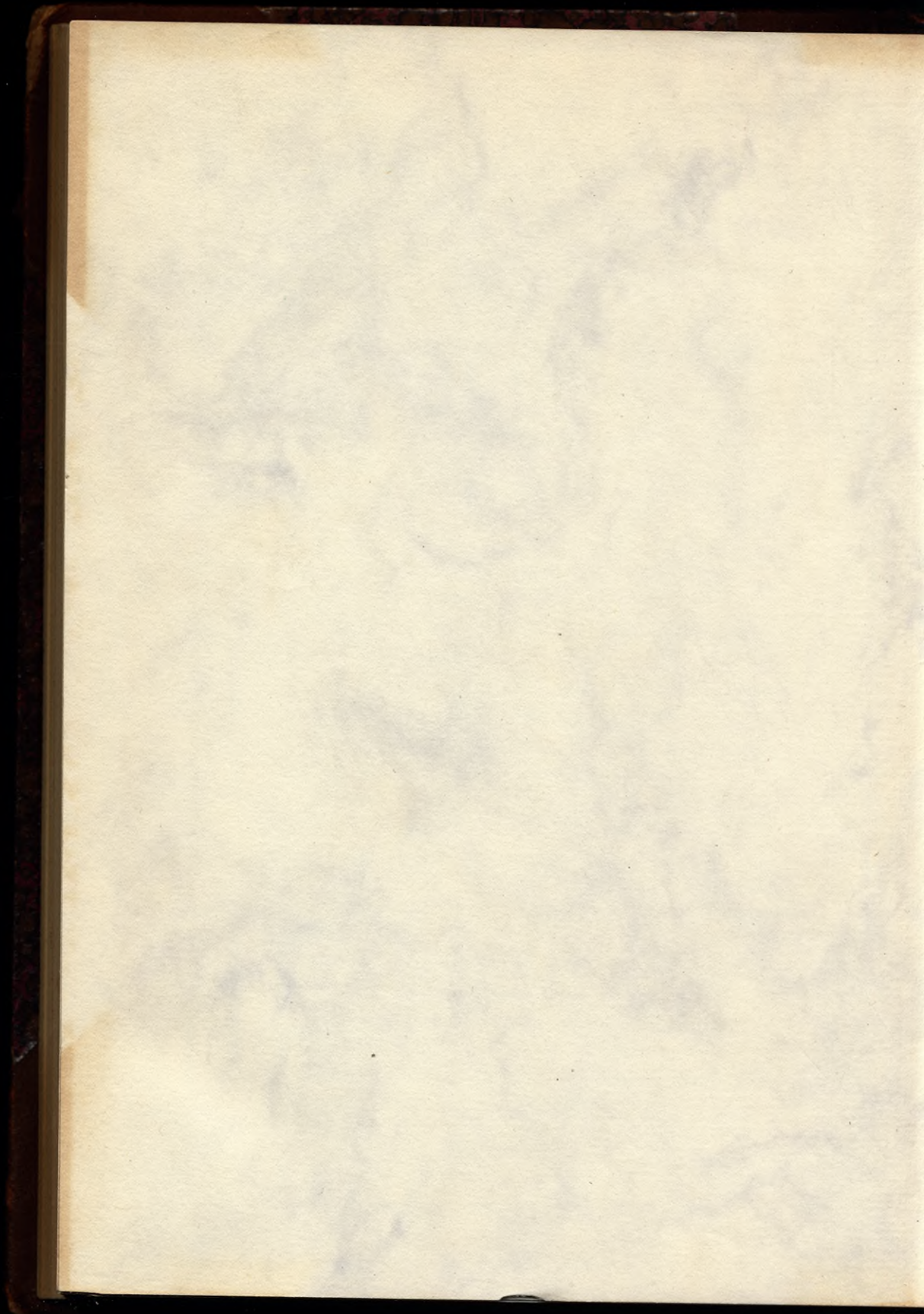
Tredje serien, del 2. Stockholms stads skottebok 1501—1510. Stockholm 1889, 1915.

Tredje serien, del 3. Stockholms stads skottebok 1516—1525. Stockholm 1935.

Fjärde serien, del 1. Stockholms stads ämbetsbok 1419—1544. Stockholm 1927.

Stadsh. 17/8
21 S = qm

6-

JOHN JOHNSON
BOKBINDARE
GÖTEBORG

